ACADEMIA ROMÂNĂ

ANALE

TOMUL LIV

ŞEDINŢELE DIN 1933—1934

MONITORUL OFICIAL ŞI IMPRIMERIILE STATULUI IMPRIMERIA NAŢIONALĂ | DEPOZITUL GENERAL CARTEA ROMÂNEASCĂ B-DUL ACADEMIEI 3—5

BUCUREŞTI

1934

PARTEA I

ŞEDINŢELE ORDINARE

2 IUNIE 1933 — 14 MAI 1934

ŞEDINŢA

DELA 2 IUNIE 1933

D-l Preşedinte L. MRAZEC prezintă « *Volume jubilaire en l'honneur du Professeur G. Marinesco, Travaux originaux de ses Collègues, ses amis et ses élèves* (Bucureşti, 1933).

Academia deleagă pe d-l Coleg Andrei Rădulescu ca preşedinte al Juriului pentru examinarea lucrărilor prezentate la premiul ziarului « Universul » cu subiectul « *Principiul Naţionalităţilor în tratatele de pace dela Versailles, Trianon şi Neuilly* ».

ŞEDINŢA

DELA 9 IUNIE 1933

Preşedinţia d-lui L. MRAZEC.

Dela d-l Amé Pictet, se primeşte scrisoare de mulţumire pentru alegerea sa ca Membru Onorar.

D-l I. BIANU prezintă 6 opere poetice şi filosofice ale lui Dimitrie Golescu (1807—1892), fiul lui Iordache Golescu, dăruite de d-l George Golescu, fiul lui Dimitrie.

ŞEDINŢA PUBLICĂ

DELA 16 IUNIE 1933

Preşedinţia d-lui L. MRAZEC.

D-l N. VASILESCU-KARPEN face o comunicare despre *Şt. Hepites şi Meteorologia.*

In ședință intimă d-l Președinte L. MRAZEC depune cuvântarea rostită de D-sa la sărbătorirea d-lui Coleg Dr. G. Marinescu, cu ocazia împlinirii vârstei de 70 de ani, la Fundația Carol I.

Dela d-l Stelian Popescu, Directorul ziarului « Universul », se primește următoarea scrisoare:

Domnule Președinte,

« Jubileul celor cincizeci de ani, pe care i-a împlinit ziarul « Universul » în slujba neamului, a fost prilejul pe care l-am așteptat pentru a da curs unei dorinți pe care, de mult, o nutream, de a veni în ajutorul « Academiei Române ».

« Pentru marea misiune care îi este încredințată, sunt prea reduse mijloacele care îi stau la îndemână.

« De aceea am hotărît să ușurez publicarea « Dicționarului limbii române », luând asupra tipografiei ziarului « Universul » sarcina tiparului până la sfârșitul lucrării, pe care îl doresc cât mai apropiat.

« Universul » se preocupă zilnic în coloanele sale de necesitatea de a se desăvârși din punct de vedere sufletesc unificarea sufletească a tuturor românilor.

« Dicționarul limbii române va ajuta această operă la care ne gândim neîncetat, mai ales după ce am realizat din punct de vedere geografic unirea tuturor românilor.

« Vă rog, Domnule Președinte, să primiți, în numele Academiei Române, această modestă contribuție la o lucrare care va constitui cel mai frumos titlu de glorie al așezământului de înaltă cultură pe care îl prezidați ».

— Academia primește cu vii mulțumiri darul tiparului « Dicționarului limbii române » oferit de ziarul « Universul ».

Dela d-l C. Xeni se primește în dar pentru nevoile Bibliotecii valoarea de 4.000 lei a Premiului Gr. C. Angelescu, acordat D-sale pentru scrierea « Take Ionescu ».

Răspunzând invitațiunii d-nei Martha Bibescu, d-nii Membri ai Academiei vor merge Vineri 23 Iunie curent, să viziteze Palatul Mogoșoaia și portretul autentic al lui Vodă Constantin Brâncoveanu, descoperit la Mănăstirea Muntele Sinai.

D-l **N. Donici**, Membru Onorar al Academiei Române, depune o notă despre eclipsa solară dela 31 August 1932, observată și fotografiată de D-sa în Statele-Unite ale Americii.

Dela d-l Anastasie Simu se primește scrisoare de mulțumire pentru alegerea d-sale ca Membru Onorar.

Se deleagă d-l C. Rădulescu-Motru să reprezinte Academia în Comisiunea pentru decernarea Premiului Național de Literatură.

Academia dă aviz pentru prelungirea funcţionării la catedră a d-lui Coleg Onorar C. Hurmuzachi peste limita de vârstă, conf. art. 57 din Legea Invăţământului Superior.

ŞEDINŢA
DELA 30 IUNIE 1933

Preşedinţia d-lui L. MRAZEC.

Se primesc scrisori de mulţumire dela d-nii Paul Collinet, Gabriel Puaux şi Juliu Marţian pentru alegerea Domniilor-lor ca membri onorari, şi dela d-l B. Mirkine-Guetzevitch ca membru corespondent.

D-l I. BIANU, Vice-preşedinte, prezintă un raport al d-lui N. N. Filodor, Ministru plenipotenţiar, despre corespondenţa lui Felix Bamberg, fost Membru Corespondent al Academiei Române, separată şi clasificată de d-sa din arhiva rămasă dela Dim. A. Sturdza.

ŞEDINŢA
DELA 7 IULIE 1933

Preşedinţia d-lui L. MRAZEC.

Se ia act cu profundă durere de trecerea la cele veşnice, în ziua de 3 Iulie curent, a regretatului Coleg M. C. Sutzu. D-l Preşedinte L. Mrazec, care împreună cu d-nii G. Balş şi J. Cantacuzino au reprezentat Academia la solemnitatea îmmormântării, depune următorul discurs rostit în această împrejurare:

« Imi revine onoarea şi sarcina dureroasă de a aduce omagiul suprem al Academiei Române aceluia care a fost unul dintre cei mai distinşi membri ai ei, şi care a fost înconjurat de respectul şi de iubirea tuturor pentru însuşirile sale superioare de om de ştiinţă şi lărgimea sufletească cu care ştia să pue tot ce a cucerit prin o muncă inteligentă şi rodnică a unei vieţi, în serviciul culturii româneşti.

« Vlăstar al uneia din familiile mari cari au dat Ţării Româneşti domnitori şi demnitari înalţi, Mihail Constantin Sutzu, fiul lui Costache Sutzu, fost Ministru de Finanţe al Domnitorului Grigorie Ghica, n'a urmat curentul din timpurile acelea de a-şi crea o carieră în vieaţa politică a Statului.

« Ascultând numai glasul unei vocaţiuni izvorîte dintr'un sentiment ce-l atrăgea în spre ştiinţele exacte, tânărul Sutzu, după ce a terminat studiile sale umanitare în Franţa, a ales cu convingere calea acestor ştiinţe, obţinând diploma de inginer al Şcoalei Centrale din Paris.

« Intors în ţară, a ocupat, în diferite rânduri, situaţiuni înalte în serviciul patriei, unde activitatea sa a fost mult apreciată atât pentru

priceperea cu care conducea instituțiile a căror soartă i-a fost încredințată, cât și pentru sentimentele sale de înalt patriotism și de demnitate națională.

« Spirit științific deosebit, el găsea însă un câmp de activitate în căutarea adevărului în unele din problemele capitale ale civilizației trecutului, unde a putut să desfășoare însușirile sale de cercetător pozitiv.

« Prepararea sa științifică-matematică serioasă, ca inginer ieșit dintr'o școală tehnică superioară de mare renume, îi îngăduia să întrevază cu limpezimea pătrunzătoare a minții sale agere o soluționare definitivă a problemelor de numismatică și metrologie ale antichității și îi îngăduia, mai ales, să stabilească în mod logic și indubitabil legăturile și încătușerile în domeniul acestor științe, ce puneau în justa lor lumină părți din istoria culturală a Orientului mai apropiat, din istoria leagănului civilizației mediteraneene, părți, ce au stat până atunci în umbra dibuiturilor a unor cercetări lipsite de siguranță și preciziune matematică și a unor concluziuni ce erau fructul mai mult al imaginațiunii decât al realității.

« Prin această lucrare condusă și executată cu o răbdare de admirat, cu o pătrundere ingenioasă în structura amănuntelor complexității problemelor, s'a relevat *erudițiunea sa vastă* și o putere de sinteză nebănuită a acestui mare și totuși modest savant.

« Mihail Sutzu a dovedit astfel că monetele antichității au avut caracterul monetelor efective. El a putut stabili prin această a lui metodă ponderală, principalele sisteme monetare ale civilizației din era precreștină și până în epoca imperiului roman.

« Concomitent cu această rezolvare ingenioasă a problemei originii principiilor monetare ale antichității, Sutzu a reluat cu aceeași ardoare studiul originii metrologiei antice. Stabilind în mod nedubios greutatea normală a celor mai cunoscute, astăzi, dintre pondurile civilizațiilor vechi și urmărind firul raporturilor economice și politice între popoarele acelor timpuri ale trecutului, a putut să desvălue influența dominantă ce au avut sistemele mari principale asupra sistemelor ponderale particulare ale altor popoare.

« Toate aceste descoperiri originale precum și concepțiile ce se desprindeau în mintea lui clară, au avut o mare înrâurire asupra vederilor anterioare în latura aceasta politică-economică a istoriei culturale a antichității.

« In domeniul studiilor organizațiunii financiare și economice ale trecutului depărtat al Eurasiei, concepțiile de o limpezime strălucitoare ale lui Sutzu triumfător se ridică deasupra vederilor premergătoare greoaie, purtând toate semnele unei slăbiciuni de argumentare științifică.

« Dar, toate cercetările sale care cuprindeau de fapt întregul trecut al civilizației precreștine din bazinul Mediteranei Orientale, cereau, înainte de toate, cunoștințe solide și întinse în domeniul arheologiei acestei ere și în același timp impuneau alcătuirea de colecțiuni ce constituesc elementul lor principal de documentare.

« Colecţiunile numismatice ale lui Mihail Sutzu erau bogate, bogate ca număr, dar mai ales bogate ca exemplare alese. O parte, o colecţie splendidă de 1000 de bucăţi monete pontice, a dăruit-o Academiei Române cu prilejul intrării sale în această Instituţiune, mărind, după războiul unirii, donaţiunea aceasta cu încă peste 3000 de monete vechi din cele mai diferite, cu un număr mare de ponduri egiptene şi greceşti şi numeroase obiecte de artă veche mediterană, iar restul colecţiilor sale numismatice şi arheologice, revin Academiei Române după moartea sa, după cum a declarat-o în cuvântarea ţinută la sărbătorirea sa cu ocazia împlinirii celor 9 decade de viaţă.

« Aceste donaţiuni de o valoare mare, refac în mare parte colecţiile de monete ale Cabinetului numismatic al Academiei, evacuat în timpul războiului în Rusia cu toate celelalte colecţii ale ei şi întemeiază, în afară de aceasta, Muzeul arheologic al Academiei Române, care rămâne pentru totdeauna profund recunoscătoare inimosului donator.

« Mărimea acestei donaţiuni oglindeşte patriotismul şi generozitatea simţămintelor sufleteşti ale savantului.

« Opera ştiinţifică a lui Sutzu era bine cunoscută şi foarte mult apreciată în cercurile ştiinţifice străine. Prin ea s'a câştigat Ţării Româneşti un loc de onoare şi în această specialitate.

« Academia Română a ales în 1909 pe Mihail Sutzu în secţia ei istorică. După moartea lui Dimitrie Sturdza a devenit el conservatorul Cabinetului numismatic al Academiei.

« In iarna anului 1931 Academia a avut nespusa fericire de a putea sărbători în o solemnă şedinţă prezidată de M. S. Regele, pe cei doi colegi, Mihail Sutzu şi Iacob Negruzzi, cu prilejul intrării lor în a zecea decadă a vieţii. Colegul Alexandru Lapedatu a avut onoarea să ţie cuvântarea de sărbătorire numismaticului, prin care se punea în evidenţă valoarea ştiinţifică a operei lui şi se aducea savantului omagiul de veneraţiune a forului celui mai înalt al culturii româneşti.

« Născut în vremuri de început a renaşterii române, el a avut fericirea rară de a fi trăit epocele glorioase ale poporului român. Cu el dispare ultimul din acei care au văzut sbuciumările din care a eşit România de astăzi şi ultimul care a fost martorul evoluţiei culturale a neamului în timp de un secol. Iar Asociaţia absolvenţilor Şcoalei Centrale din Paris pierde pe cel mai vechiu şi cel mai bătrân dintre membrii săi.

« Fire, în care o nobleţă sufletească şi un sentiment înalt de demnitate erau asociate cu simplicitatea unei modestii cu totul naturale, Mihail Sutzu a devotat de fapt vieaţa sa culturii neamului.

« In vârstă de 92 de ani a făcut în incinta Academiei încă o conferinţă foarte interesantă asupra tezaurului dela Pietroasa, şi cu o vioiciune rară, îi plăcea să expue în timp de ore, cu o claritate şi preciziune uimitoare, rezultatele cercetărilor sale aşa de bogate în cifre.

« Aproape până în ultimele zile ale sesiunii generale din acest an, a participat la lucrările Academiei, cu tot interesul minţii sale neobosite.

« De altfel, cu deosebire de mulți alți dintre colegii lui, nu lipsea dela niciuna din ședințele Academiei, dacă era în țară.

« Ochiul va căuta în zadar pe scaunul din dreapta președintelui pe acest erudit, venerat și iubit de toți.

« Academia Română pierde în Mihail Sutzu nu numai pe cel mai distins numismat al ei și pe un mare binefăcător, dar și pe unul din cei mai devotați ai ei membri.

« Neștearsă va rămâne amintirea lui Mihail Sutzu în inimile colegilor săi; neuitat rămâne numele savantului și mărinimosului donator în istoria Academiei Române și în istoria vieții culturale a neamului și cu durere ne plecăm în fața aceluia ale cărui rămășițe pământești se trec somnului păcii eterne ».

— Ședința se ridică în semn de doliu.

La redeschidere se comunică scrisorile d-lor Carl Patsch, Giorgio del Vecchio, H. Capitant și Gustav Kisch, mulțumind pentru alegerea Domniilorlor ca Membri Onorari, și a d-lui H. Temperley, ca Membru Corespondent.

D-l **Const. Moisil**, Membru Corespondent al Academiei Române, prezintă obiectele arheologice dăruite din vieață Academiei de regretatul Coleg M. C. Sutzu, arătând proveniența și însemnătatea lor.

Dela d-l Dr. Amos Frâncu se primește litografia scenei inaugurării Societății Academice Române la 1 August 1867.

ȘEDINȚA
DELA 14 IULIE 1933

Președinția d-lui L. MRAZEC.

S'au cetit scrisori de mulțumire dela d-l Georges Dumas pentru alegerea D-sale ca Membru Onorar al Academiei Române și dela d-l Stephan Gaselee pentru alegerea D-sale ca Membru Corespondent al Academiei Române.

ȘEDINȚA
DELA 15 SEPTEMVRIE 1933

Președinția d-lui L. MRAZEC.

S'a luat act cu durere de încetarea din vieață la 12 August trecut a mult regretatului Coleg Al. Philippide. D-l G. Țițeica, Secretar General, a arătat meritele defunctului și însemnătatea pierderii suferite de Academie.

S'au cetit scrisori de mulțumire dela d-l Mateiu Drăghiceanu pentru alegerea D-sale ca Membru Onorar și dela d-l T. W. Riker pentru alegerea D-sale ca Membru Corespondent.

D-l Secretar general G. ŢIŢEICA a arătat că Colegul nostru corespondent d-l Ramiro Ortiz ne părăseşte, înapoindu-se în patria sa, ca profesor la Universitatea din Padova.

Se ia act de scrisoarea d-lui I. C. Atanasiu, din Capitală, că dărueşte partea de 4000 lei acordaţi de Academie ca premiu pentru scrierea D-sale « Mişcarea Socialistă », spre a fi dată ca premiu unei lucrări cu subiectul « *Criteriul biologic în Drept* ».

S'a comunicat trista ştire a încetării din viaţă a lui Eug. Kozak, fost profesor la Universitatea din Cernăuţi.

D-l I. BIANU a prezentat trei manuscrise cu opere inedite ale lui Dumitru Golescu (1807—1892), dăruite de fiul acestuia.

D-l Dr. GR. ANTIPA prezintă scrierea d-lui Edgard Patin *Le commerce des céréales dans le bassin du Bas-Danube*, Paris 1933.

ŞEDINŢA
DELA 29 SEPTEMVRIE 1933

Preşedinţia d-lui L. MRAZEC.

D-l AL. LAPEDATU a prezentat o fotografie a lui Al. Odobescu la tinereţe şi o fotografie necunoscută a lui Ioan Barac, găsită în arhiva Mureşenilor din Braşov.

D-l I. NISTOR a raportat despre participarea Academiei la Congresele internaţionale, ţinute în vara trecută, de ştiinţe istorice la Varşovia şi de istoria artei la Stockholm.

S'a luat act de invitaţiunea Societăţii Numismatice Române la congresul acesteia şi la inaugurarea la 8 Octomvrie curent a expoziţiei de numismatică, medalistică şi arheologie, organizate cu ocazia împlinirii a 30 de ani de activitate a Societăţii.

S'au delegat d-nii I. Inculeţ şi M. Sadoveanu la sărbătorirea a 100 de stagiuni de teatru moldovenesc, organizată de Teatrul Naţional din Iaşi la 12 Octomvrie curent.

ŞEDINŢA PUBLICĂ
DELA 6 OCTOMVRIE 1933

Preşedinţia d-lui L. MRAZEC.

D-l **Em. Panaitescu**, Profesor la Universitatea din Cluj, a făcut comunicarea despre « *Numărul Dacilor şi Geţilor. Comentar după Strabo* ».

D-l **Marcu Beza**, Membru Corespondent al Academiei Române, a cetit comunicarea D-sale despre « *Biblioteci mănăstireşti la Muntele Athos* ».

In şedinţa intimă s'a decis a se trimite scrisoare de felicitare Academiei de Béarn, din Pau, cu ocazia inaugurării monumentului lui Charles Moureau, fost Membri Onorar al Academiei Române, la 11 Octomvrie a. c.

ŞEDINŢA PUBLICĂ
DELA 13 OCTOMVRIE 1933

Preşedinţia d-lui L. MRAZEC.

D-l **Marcu Beza**, Membru Corespondent al Academiei Române, ceteşte partea a doua a comunicării D-sale despre *Biblioteci mănăstireşti la Muntele Athos*, cu proiecţiuni.

In şedinţă intimă, Academia Română a delegat pe d-l Ioan Simionescu la deschiderea cursurilor Şcolii Politehnice « Regele Carol II » din Capitală, care se va face la 15 Octomvrie curent.

Dela d-nii Voicu Niţescu şi A. Banciu se primeşte gazeta « România Mare » Nr. 1—31 apărute în anul 1916 în Bucureşti.

La invitarea Epitropiei Aşezămintelor Brâncoveneşti, se decide ca Academia să expună în localul ei lucruri din epoca lui Constantin Vodă Brâncoveanu, paralel cu expoziţia pe care acea Epitropie o va deschide la 5 Noemvrie în palatul Arhivelor Statului.

ŞEDINŢA
DELA 20 OCTOMVRIE 1933

Preşedinţia d-lui L. MRAZEC.

Se comunică scrisoarea de mulţumire a d-lui prof. St. Stanojevic, din Belgrad, pentru alegerea D-sale ca Membru Corespondent.

Se primeşte cu mulţumire darul d-lui Coleg Marcu Beza constând din materialul de documente fotografiate cules din bibliotecile mănăstireşti dela Muntele Athos şi comunicat de D-sa în ultimele două şedinţe publice.

Se ia act că d-l I. Nistor a reprezentat Academia la desvelirea în ziua de 15 Octomvrie a bustului lui Ciprian Porumbescu, ridicat în Suceava.

Luându-se în discuţie propunerea d-lui Stelian Popescu de a tipări gratuit la ziarul « Universul » « *Dicţionarul limbii române* », se decide să se amintească d-lui Dim. Gusti, Ministrul Instrucţiunii, promisiunea făcută că Statul va lua asupră-şi tipărirea acestei lucrări naţionale.

D-l AL. LAPEDATU comunică actele oficiale cu privire la cercetarea Comisiunii Monumentelor Istorice asupra afirmaţiei d-lui Prof. Kara, din Arad, că ar fi descoperit în sud-vestul cetăţii din Arad locul executării generalilor martiri ai revoluţiei maghiare din anii 1848/49. Cercetările n'au dat peste nimic pe care să se sprijine afirmaţiunea d-lui Kara.

ŞEDINŢA
DELA 3 NOEMVRIE 1933

Preşedinţia d-lui L. MRAZEC.

D-l Dr. G. MARINESCU evocă memoria Profesorului Albert Calmette, decedat la 29 Octomvrie curent, arătându-i lucrările în domeniul medicinii şi insistând asupra descoperirii sale prin cari se poate preveni tuberculoza, datorită vaccinării bacilului Koch cu virulenţă atenuată.

D-l Secretar general G. ŢIŢEICA arată că în aceeaşi zi cu Calmette Franţa a pierdut pe Paul Painlevé, marele matematician şi gânditor, care a avut în acelaşi timp şi o întinsă activitate politică.

ŞEDINŢA
DELA 10 NOEMVRIE 1933

D-l Preşedinte L. MRAZEC comunică trista ştire că la 3 Noemvrie curent a încetat din vieaţă celebrul medic francez Dr. E. Roux, Membru Onorar al Academiei Române.

D-l Dr. G. MARINESCU înfăţişează personalitatea şi meritele ştiinţifice ale ilustrului coleg dispărut.

ŞEDINŢA
DELA 17 NOEMVRIE 1933

Preşedinţia d-lui L. MRAZEC.

Academia ia act cu durere de încetarea din vieaţă a lui *Amos Frâncu*, primul tribun al Moţilor.

Dela Ministerul Instrucţiunii Publice, al Cultelor şi Artelor se primesc în dar 350.000 lei pentru publicaţiunile Academiei.

D-l AL. LAPEDATU prezintă în omagiu din partea autoarei scrierea d-nei Sabina Cantacuzino « *Din vieaţa familiei I. C. Brătianu 1821—1891* »,

arătând importanța scrierii pentru istoricul transformărilor sociale ale secolului trecut.

Preotul N. M. POPESCU prezintă mai multe lucrări ale d-lui Aurelian Sacerdoțeanu.

ȘEDINȚA PUBLICĂ
DELA 24 NOEMVRIE 1933

Președinția d-lui L. MRAZEC.

La ședință asistă d-nii Dr. C. Angelescu, Ministrul Instrucțiunii Publice, d-l Marchiz d'Ormesson, Ministrul Franței, Don Pedro de Prat y Soutzo, Ministrul Spaniei și reprezentanții Braziliei și Argentinei în România.

D-l Dr. G. MARINESCU rostește o cuvântare comemorativă cu titlul: *Roux discipolul lui Pasteur.*

In ședință intimă Academia ia act cu durere de pierderea membrului ei onorar Vittorio Scialoja, ilustrul jurisconsult italian, încetat din vieață în Roma la 19 Noemvrie curent. D-l Președinte L. Mrazec evoacă memoria colegului dispărut.

D-l G. ȚIȚEICA prezintă scrierea « *La science française depuis le XVII-e siècle* » de d-l Maurice Caullery, Membru al Institutului Franței și Membru Onorar al Academiei Române.

ȘEDINȚA PUBLICĂ
DELA 1 DECEMVRIE 1933

D-l Președinte L. MRAZEC arată că azi fiind sărbătoarea marei și luminoasei zile a Unirii Naționale, Academia Română, care a realizat de câteva decenii în ființa ei unirea neamului românesc de pretutindeni pe plan cultural, ia parte cu însuflețire la sărbătorirea de astăzi.

D-sa salută apoi pe d-l Anastase Simu, venind pentru întâia oară la ședințele Academiei după alegerea D-sale ca Membru Onorar al Academiei Române.

D-l Anastase Simu, răspunde mulțumind emoționat.

Academia Română ia cunoștință cu durere despre încetarea din vieață, acum trei zile, a Colegului nostru onorar Victor Romniceanu. D-l Președinte L. Mrazec arată meritele care l-au învrednicit de alegerea sa între membrii onorari ai Instituțiunii noastre și se asociază în numele Academiei la durerea familiei colegului defunct.

D-l General R. Rosetti, Membru Corespondent al Academiei Române, face o comunicare despre *Granițele Moldovei sub Ștefan cel Mare.*

D-l Preşedinte L. MRAZEC informează despre participarea Academiei la sărbătorirea d-lor Colegi G. Ţiţeica şi D. Pompeiu, organizată la 26 Noemvrie de Societatea Matematică şi de Ştiinţe, cu ocazia împlinirii vârstei de 60 de ani a sărbătoriţilor.

D-l Secretar general G. ŢIŢEICA prezintă următoarele scrieri ale Principesei Martha Bibescu, trimise Academiei în omagiu:

1. Lord Thomson of Cardington ett livsöde jämte Smaranda av Brigadgeneralen Lord Thomson of Cardington (Stockholm, 1933);

2. Lettres d'une fille de Napoléon — Fontainebleau et Windsor — 1853—1859 (Paris, 1933).

D-l G. ŢIŢEICA prezintă apoi următoarele scrieri:

1. Pierre Sergescu, Les Sciences Mathématiques (Paris, 1933).

2. Carl Patsch, Die einstige Siedlungsdichte des illyrischen Karstes (Wien, 1933).

D-l I. BIANU prezintă scrieri autografe dela Ioan Slavici, Vasile Mangra şi Dr. Vasile Fodor din anii 1895—1896 şi un manuscris cuprinzând *Tâlcuirea apocalipsului* (Braşov, 1814) şi *Oareşicare însemnări pe scurt* a evenimentelor braşovene între 1383—1861, dăruite de d-l G. Bogdan-Duică.

ŞEDINŢA

DELA 8 DECEMVRIE 1933

D-l Preşedinte L. MRAZEC salută pe d-l José Arce, Profesor la Universitatea din Buenos Aires, care, fiind oaspetele Capitalei, a venit să asiste la şedinţa Academiei. D-l Arce a mulţumit emoţionat.

D-l C. RĂDULESCU-MOTRU prezintă volumul omagial dedicat d-lui P. P. Negulescu, Membru Onorar al Academiei Române şi Profesor la Facultatea de Litere din Bucureşti, cu ocazia împlinirii vârstei de 60 ani, exprimând felicitări colegului sărbătorit pentru activitatea sa ştiinţifică, didactică şi culturală.

D-l G. BALŞ prezintă în dar din partea d-lui Ing. C. Negruzzi trei scrisori din anii 1829 şi 1857 aflate printre hârtiile bunicului său, marele prozator Costache Negruzzi.

Dela d-l Aristide Blank se primeşte în dar disertaţiunea numismatică a lui Ezechiel Spanhemius tipărite la Amsterdam în 1671 sub titlul « Dissertationes de praestantia et usu Numismatum antiquorum ».

Dela d-l George Moroianu se primeşte ca omagiu scrierea sa « Les luttes des roumains transylvains pour la liberté et l'opinion européene. Episodes et Souvenirs » (Paris, 1933).

ŞEDINŢA PUBLICĂ

DELA 15 DECEMVRIE 1933

Preşedinţia d-lui L. MRAZEC.

D-l General **R. Rossetti,** Membru Corespondent, ceteşte o comunicare cu titlul: *Despre unele precizări recente ale locurilor bătăliilor dela Doljeşti, Vaslui* şi *Scheia.*

D-l I. BIANU înfăţişează donaţiuni de fotografii şi desenuri istorice dela d-l Coleg Corespondent Gh. Adamescu şi de note filologice rămase dela regretatul coleg Al. Lambrior, primite dela d-l Prof. I. Şiadbei din Iaşi.

D-l ANDREI RĂDULESCU comunică constatările D-sale asupra activităţii culturale, demnă de toată lauda, a oraşului Turnu-Severin, pe care le-a făcut cu ocazia unei recente conferinţe a D-sale în acel oraş.

ŞEDINŢA

DELA 22 DECEMVRIE 1933

Preşedinţia d-lui L. MRAZEC.

D-l N. VASILESCU-KARPEN prezintă numărul special (fasc. 11—12) din *Bulletin de Mathématiques et de Physique pures et apliquées de l'Ecole Polytechnique Roi Carol II Bucarest,* publicat de această şcoală ca omagiu pentru domnii profesorii G. Ţiţeica şi D. Pompeiu cu ocazia împlinirii vârstei de 60 de ani.

D-l C. RĂDULESCU-MOTRU prezintă traducerea d-lui D. Murăraşu a operei lui Lucreţiu «De rerum natura» sub titlul *Poemul Naturii.*

La cererea Societăţii Muzeului din Ljubljana (Jugoslavia), Academia admite schimb de publicaţii cu această societate.

D-l G. ŢIŢEICA, Secretar general, face o dare de seamă Academiei despre şedinţa publică solemnă ţinută de Instituţiunea noastră Duminecă, 17 Decemvrie curent, pentru proclamarea şi predarea « *Premiului de Virtute Mavroyeni în Bucureşti* », în conformitate cu hotărîrea din şedinţa dela 30 Mai 1933.

La şedinţă au luat parte numeroşi membri ai Academiei, I. P. S. Sa Dr. Miron Cristea, Patriarhul României, d-l Collas, Ministrul Greciei în Bucureşti, reprezentanţi ai oficialităţii, etc.

S'au rostit cuvântări de d-l Preşedinte L. Mrazec, despre rostul şi semnificaţia premiului, de Preotul N. M. Popescu despre faptele de virtute de care s'a învrednicit d-ra Artemiza Nicolau, căreia i s'a acordat premiul şi de I. P. S. Sa Patriarhul României, care a dat înalta sa binecuvântare arhierească asupra faptei generoase împlinite de Academie.

D-ra premiantă a primit valoarea premiului în sumă de lei 61.087, echivalentul în lei a 111 lire sterline încasate până la zi dela Banca Naţională a Greciei, depozitara fondului testamentar.

ŞEDINŢA
DELA 12 IANUARIE 1934

Preşedinţia d-lui L. MRAZEC.

La deschiderea şedinţei d-l Preşedinte L. MRAZEC evocă memoria marelui bărbat de stat şi marelui patriot I. G. Duca, răpit naţiei româneşti în împrejurări atât de crunte şi a arătat că Academia Română a participat cu adâncă durere la doliul care s'a întins peste întreg neamul românesc.

D-l I. BIANU prezintă un preţios document istoric din secolul al XVIII-lea, din timpul războaielor prin care s'a disputat stăpânirea Principatelor Române între Turcia şi Rusia sfârşite prin pacea dela Cuciuk-Kainargi la 1774, când Rusia a impus Turciei desfiinţarea stăpânirii otomane asupra Principatelor noastre. S'a tipărit atunci un extras în formă de scrisoare către Mitropolitul Ţării Grigorie, cu data din Brăila 28 Iulie 1774, care stabileşte situaţia Principatelor Române între Poarta Otomană şi protectoratul rusesc.
Singurul exemplar al acestui document a fost comunicat Academiei de d-l Profesor N. Ionescu, fost Director al Liceului Mateiu Basarab.

Academia deleagă pe d-l C. Rădulescu-Motru s'o reprezinte la sărbătorirea d-lui Coleg Onorar P. P. Negulescu, organizată de elevii şi colegii D-sale la 21 Ianuarie la Fundaţia Carol I, cu ocazia împlinirii vârstei de 60 de ani.

D-l Preşedinte L. MRAZEC comunică ştirea că d-l Coleg Dr. Gr. Antipa a fost ales Membru în Comitetul de Direcţie al Institutului Oceanografic din Paris şi Membru Corespondent al Societăţii Zoologice din Londra.

D-l Secretar general G. ŢIŢEICA prezintă lista concurenţilor la premiile Academiei, ce sunt a se acorda în viitoarea sesiune generală ordinară a Academiei.
— Se procede apoi la distribuirea pe Secţiuni şi Comisiuni speciale a cărţilor concurente la premii în vederea facerii rapoartelor speciale asupra lor.

ŞEDINŢA
DELA 19 IANUARIE 1934

D-l Preşedinte L. MRAZEC, deschizând şedinţa, zice:

« La pierderile grele suferite de Instituţiunea noastră în ultimele luni se adaugă moartea, mult prematură, a colegului Ioan Cantacuzino, membru în secţiunea ştiinţifică a Academiei Române.

« Ioan Cantacuzino unea în puternica sa personalitate calitățile moștenite ale unei mari și vechi familii boierești cu o admirabilă lărgime de concepție și gândire, un profund cult și o puternică pasiune pentru natură și artă, și cu un devotament nespus în serviciul mântuirii omenirii suferinde. In ființa aceasta se concentrau atâtea sentimente nobile și alese, atâta bunătate și îndurare pentru durerile altora.

« Zoolog distins, fost profesor la Facultatea de Științe din Iași, rămâne până în ultimul timp un credincios al Laboratorului dela Roscof.

« Năzuința cercetătorului se îndreptă mai târziu ca medic și profesor de medicină experimentală la Universitatea din București, în spre seroterapie, una din ramurile științificește înalte ale științei medicale moderne, ce i-a fost îndeosebi accesibilă prin cultura sa biologică și căreia i-a închinat toată energia sa creatoare. De altfel în lucrările sale se regăsesc netăgăduit urmele modului de a concepe ale biologului și tocmai aceasta le dădea o valoare științifică deosebită.

« Animator incomparabil, el realizează prin Institutul care-i poartă numele acea mișcare splendidă ce-l consacră ca șef de școală și așează Instituțiunea prin organizarea ei superioară, printre cele mai de vază din lume.

« Reorganizator al serviciului sanitar al țării pe baze moderne, științifice, el a desfășurat în timpul războiului în Moldova o muncă titanică pentru combaterea epidemiilor și a cortegiului de boli inerente mizeriei din acei ani de suferință și de durere, dar ani de glorie ai neamului.

« Loial și sincer, respingând orice manifestări josnice de admirație, țelul năzuințelor sale era în totdeauna de a găsi și apăra adevărul și numai adevărul, una din calitățile de seamă ale omului de știință.

« Nobleța și fineța sentimentelor sufletești ale acestui erudit se oglindeau mai ales în cultul său pentru frumosul și distinsul în artele plastice și în muzică, însușiri unite cu o bunătate nesfârșită și o abnegație până la uitarea de sine.

« Așa se explică cum descendentul uneia din neamurile mari boierești nutrea deja în anii de adolescență sentimente ce-l îndrumau pe calea acelor concepții cetățenești, la baza cărora stau libertatea cea mai desăvârșită a gândirii și a graiului și egalitatea necondiționată pentru toți. Aceleași sentimente au aprins în el, omul concepțiilor sociale — pe vremuri — socotite ca foarte înaintate; a aprins flacăra unui fierbinte și înalt patriotism când în joc era soarta neamului și a latinității.

« Cu Ioan Cantacuzino dispare o figură cu adevărat mare a neamului, o figură superioară din toate privințele. Pierderea ce o suferă știința biologică și medicală în genere este grea, este în deosebi simțitoare și dureroasă pentru știința română și pentru știința franceză, căci Cantacuzino iubea deopotrivă, în felul său generos, aceste două țări latine legate prin o înrudire milenară de sânge și de cultură.

« Marea lui valoare științifică i-a adus numeroase onoruri — nesolicitate — din partea lumii științifice străine, iar Academia Română l-a chemat în sânul ei pe scaunul unui alt mare român, pe scaunul lui Petre Poni.

« Academia Română deplânge pierderea acestui mare fiu al ţării, păstrând o amintire neştearsă savantului şi scumpului coleg al cărui nume rămâne de-a-pururea o mândrie a neamului ».

D-l Dr. G. MARINESCU, luând cuvântul, zice:

« In 25 Noemvrie anul trecut, mult regretatul nostru Coleg, Prof. I. Cantacuzino împlinise 70 de ani şi acest eveniment era să fie sărbătorit de învăţaţii din străinătate şi din ţară, de elevii şi amicii lui, prin înmânarea unui volum jubilar la care adauseseră contribuţii interesante aceşti învăţaţi şi iubiţii săi elevi.

« Dar numai câteva zile au trecut dela această dată şi mult dorita sărbătoare a devenit o zi de doliu pentru colaboratorii săi, pentru elevi şi colegi şi pentru patria noastră.

« El care scăpase dela moartea datorită boalelor infecţioase atâtea fiinţe, cade însuşi victima unei întâmplări nenorocite şi neprevăzute dar, cum a exclamat Miron Costin: omul nu cârmueşte vremurile dar el cade sub stăpânirea lor.

« Este greu de a schiţa în câteva cuvinte activitatea atât de însemnată a Prof. I. Cantacuzino în domeniul social, ştiinţific şi chiar artistic. Mă voiu mulţumi de a enumăra lucrările lui mai însemnate în domeniul atât de scump al preocupărilor lui, adică acela al imunităţii şi al câtorva infecţiuni.

« Una din primele şi din cele mai importante lucrări ale sale se referă la mecanismul holerei şi a vaccinării ei preventive.

« Prin experienţe foarte ingenioase, I. Cantacuzino arată modul de apărare al organismului în contra intoxicaţiei provocate de vibrionii holerei cari prin fagocitoză sunt împiedicaţi să secrete toxina lor atât de periculoasă. Dar fagocitele nu au niciun rol dacă injecţia se face la cobai pe cale gastrică. Cecul cobaiului e un mediu bactericid pentru vibrionul holerii mai ales la cobaiul vaccinat.

« Cobaiul poate fi infectat, pe cale gastro-intestinală cu holeră, în caz când sunt ţinuţi la post şi li se produce o iritaţie intestinală.

« Epidemiile de holeră din 1913 şi 1915 au arătat că vaccinaţia preventivă contra holerei este singurul mijloc pentru oprirea flagelului. Pentru a stinge repede un focar de holeră este necesar să inoculăm 4—5 miliarde de corpi microbieni, la 4—5 zile interval între două inoculări. Imunitatea locală a intestinului joacă un rol considerabil în apărarea organismului; se pare că imunitatea se constitue în acest organ înainte de a apare în circulaţia generală.

« Lucrările Prof. Cantacuzino în domeniul imunităţii au dus la rezultate foarte importante. In adevăr, el a demonstrat că injecţiile cu ser hemolitic peste o anumită doză, dacă nu sunt mortale pentru iepuri, determină o deglobulizare acută urmată de o reparaţie lentă a sângelui până la revenirea la starea normală de echilibru. In doze mici, repetate şi separate determină o acţiune stimulantă a hematopoezei, astfel că hemoglobina, numărul globulelor albe şi al leucocitelor trece peste valoarea lor normală

« In organismul iepurilor normali există, în mici cantități, precipitinele nespecifice. Pentru a determina elaborarea acestor precipitine în cantități mai mari, e suficient să provocăm o infecție sau să injectăm aleuron intraperitoneal.

« Dacă se injectează ser normal de cal, se produc precipitine specifice în cantități considerabile. Aceste precipitine, ca și cele nespecifice, apar în organele limfoide: splină, măduvă osoasă, înainte de a apare în sânge.

« Serul normal de iepure conține una sau mai multe subtsanțe termolabile capabile să precipite pepsină într'un mediu slab acid aproape de neutralitate.

« Valoarea precipitinelor în serul iepurilor care au primit injecții intravenoase în pepsină nu este mai mare decât la iepurii normali.

« Serul iepurilor normali neutralizează acțiunea digestivă a pepsinei în mediu neutru.

« Sucul gastric artificial digeră mucoasa gastrică și celulele pepsinifere. Celulele bordante ale stomacului rămân intacte. De asemenea și ganglionii limfatici.

« In serul iepurilor imunizați cu pepsină se găsesc anticorpi care sunt puși în evidență cu reacția de fixare a complementului.

« Epiploonul ca organ de apărare a cavității peritoneale ar lucra printr'un mecanism de ordin electrostatic. Acolarea epiploonului la o leziune de pe intestin, e în funcție de diferența de potențial electric care există între epiploon și locul lezat.

« Prof. I. Cantacuzino s'a ocupat mult timp cu imunitatea la nevertebrate și datorită studiilor lui, se știe că există în lichidul cavitar la anumite nevertebrate (Eupagurus Prideauxi, Carcinus maenos, etc.) mici cantități de corpi naturali (hemolizine, aglutinine, precipitine) precum și posibilitatea de a produce experimental acești anticorpi (Helix pomatia, Maya Squinado, Sipunculus Nudus). De asemenea a studiat infecțiunea experimentală la aceste nevertebrate.

« Tot el a semnalat acțiunea toxică a otrăvei de Adamisia palliat asupra crustaceelor decapozi și altor nevertebrate mari, în timp ce Eupagurus Prideauxi, cu care trăește în simbioză, este imun față de această otravă.

« A arătat în urmă rolul urnelor din sângele Sipunculului a cărui fiziopatologie era necunoscută, și care aglutinează particulele străine din lichidul cavitar pentru a înlesni fagocitoza, în timp ce globulele roșii încărcate cu electricitate de sens contrar sunt respinse de aceste urne. La sipunculii imunizați contra globulelor roșii dela introducerea antigenului urnele se lizează și hemolizina apare în plasmă.

A reușit a transmite la maimuțele inferioare scarlatina, inoculând sânge luat în timpul erupției. De asemenea a arătat că lichidul pericardic și ganglionii tracheo-bronhici pot propaga boala. A transmis scarlatina la iepuri inoculând produse scarlatinoase filtrate și nefiltrate.

« *Fenomenul Cantacuzino*. Streptococii nescarlatinoși, stafilococi B. tifici, B. coli, vii sau inactivați la 56⁰, care au fost în contact de produse

scarlatinoase, capătă proprietatea de a fi aglutinați de serul convalescenților de scarlatină. Această proprietate se transmite ereditar la microbii mai sus menționați.

Lucrări asupra streptococului

« In altă ordine de idei el a arătat că streptococii inoculați pe cale gastro-intestinală la cobai trec prin intestin, la nivelul plăcilor lui Peyer, în ganglionii mezenterici, de unde intră în circulație generală și se localizează în plămân.

Lucrări asupra tuberculozei

« Bacilii tuberculozei morți și degresați sunt toxici în doze mari determinând moartea rapidă a animalului cu hipotermie, necroza acută a leucocitelor imigrate, degenerescența epiteliului renal, degenerescența fibrei cardiace și eosinofilia acută a sângelui. In doze mai mici produc o intoxicație cronică cu hipotermie, eosinofilie transitorie, apariția de noduli și abcese tuberculoase și hipertrofia splinei. Cam după 3 luni animalul este vindecat, bacilii și nodulii sunt rezorbiți. Animalele inoculate cu bacili degresați reacționează la tuberculină mai multe săptămâni. Bacilii degresați tratați cu lichidul lui Gram pierd din toxicitatea lor. Se activează enorm rezorbția bacililor dacă se injectează animalului, zilnic, iodur de potasiu, care excită proprietățile fagocitare ale leucocitelor mononucleare. Cobaii inoculați cu bacili tuberculoși degresați, tratați cu iod au o rezistență mai mare la reinfecție cu bacili degresați, decât animalele martore.

« In jurul bacililor paratuberculoși Thimothé inoculați în peritoneul cobaiului se formează în epiploon plasmodii datorite confluenței polinuclearelor. Aceste plasmodii durează mai mult de o săptămână și au proprietăți digestive față de b. Thimothé.

« Ca și bacilul tuberculozei, B. Thimothé în culturi tinere o mare parte nu sunt acido-rezistenți.

Lucrări asupra B.C.G.-ului

« Regretatul nostru coleg a desfășurat o activitate fără preget în vaccinația copiilor noi născuți cu B.C.G. Această operație a început în România în 1926. Până în 1934, au fost vaccinați 200.000 copii. Mortalitatea generală infantilă dela naștere la 1 an, la nevaccinați este în medie de 20%. La copiii vaccinați mortalitatea este de 8%; deci vaccinul conferă și o rezistență nespecifică. La copiii cari trăiesc în mediul bacilifer letalitatea la cei vaccinați este de 2,08%, în timp ce la cei nevaccinați mortalitatea prin tuberculoză este de 25%. Decesele prin tuberculoză la copiii vaccinați în

timpul celui de al doilea an sunt extrem de rare. Cu numărul mare de copii vaccinați, România se clasează în al doilea rând după Franța.

« Menționăm în sfârșit cercetările Prof. Cantacuzino asupra morvei și în special asupra leprei. In aceasta din urmă a arătat că există un ultra-virus care dă, ca primă formă, granule acido-rezistente, transformându-se, în urmă, în bacili leproși.

« Se vede din această scurtă expunere cât de fecundă a fost opera Prof. I. Cantacuzino în domeniul științei pure, a imunologiei, a profilaxiei și a boalelor infecțioase. Dela el eram îndreptățiți să așteptăm alte lucruri interesante. Dar moartea răpindu-l dintre noi, personalitatea lui întrupată în opera lui remarcabilă planează asupra Institutului care îi poartă numele ».

După propunerea d-lui Vicepreședinte Andrei Rădulescu, se aprobă ca Academia să subscrie o sumă pentru așezămintele sanitare întemeiate de defunctul Coleg I. Cantacuzino.

Se înfățișează diferite publicațiuni primite în dar dela d-l Victor G. Cădere, Ministrul României în Polonia și dela d-l Mircea Savul, Conferențiar la Universitatea din București.

ȘEDINȚA

DELA 26 IANUARIE 1934

Președinția d-lui L. MRAZEC.

Dela d-l Ch. Pérez, Profesor la Sorbonna și Directorul Stațiunii Zoologice din Roscoff, se primește următoarea scrisoare:

Monsieur le Président,

« Je tiens à m'associer du fond du coeur à la perte immense que viennent de faire l'Academia Română, la science et la patrie Roumaines en la personne du Professeur Jean Cantacuzène.

« Cette perte a été vivement ressentie en France dans les milieux les plus variés où il ne comptait que des amis Mais nulle part sans doute elle ne sera plus douloureuse que pour le Laboratoire de Roscoff.

« Depuis de longues années le Professeur Cantacuzène venait régulièrement passer à Roscoff les mois d'été.

« C'est à Roscoff qu'il a fait tant de mémorables découvertes sur la sérologie et l'immunité des Invertébrés marins et qu'il a attiré tant de biologistes Roumains, enflammés par son exemple. Travailleur opiniâtre et enthousiaste, esprit ouvert à toutes les disciplines, coeur chaleureux d'une inépuisable bonté, il était à Roscoff une sorte de Patron, accueillant aux jeunes et de bon conseil pour les anciens.

« Heureux de vivre, il aimait la vie sous toutes ses formes et participait avec la même ardeur aux excursions zoologiques, aux herborisations botaniques ou aux agapes fraternelles et aux jeux des étudiants.

« C'est en se rendant à Roscoff qu'il avait été victime de l'affreux accident qui lui avait broyé les deux jambes; c'était à Roscoff qu'il avait tenu à revenir aussitôt qu'il avait pu à nouveau se mouvoir, et d'année en année nous avons assisté avec émerveillement aux progrès que sa volonté imposait à son organisme réparé; il reprenait ses randonnées lointaines en Bretagne et même ses excursions à la grève, sur les rochers glisants. Mieux que nous tous il connaissait le pays dans ses moindres détails; il se faisait une joie de nous apprendre les beautés pittoresques, les églises cachées des villages perdus, les croix solitaires aux carrefours des chemins abandonnés. Nous l'aimions de tout notre coeur autant que nous l'entourions d'admiration et de respect. Personnellement je pers en lui le meilleur des amis.

« Grande sera la place toujours vide qu'il laissera à Roscoff. Nous comptons pouvoir y rappeler à tous, sous une forme tangible, sa belle tête de savant. Tous ceux qui l'ont connu garderont dans leur coeur un souvenir ému. La France qu'il a tant aimée le pleure à l'égal d'un ses fils.

« Je vous prie, Monsieur le Président, de vouloir bien agréer l'expression de mon affliction personnelle et l'hommage de mon profond respect ».

Se ia act cu bucurie de vestea comunicată de d-l Secretar general G. Ţiţeica că d-l Coleg N. Vasilescu-Karpen a fost ales Membru Onorar al Societăţii Franceze a Electricienilor din Paris.

D-l SILVIU DRAGOMIR prezintă harta istorică a României întocmită de D-sa în colaborare cu specialiştii Societăţii « Globus » din Sibiu.

D-l G. ŢIŢEICA, Secretar genera prezintă scrierea *« Rumänisch und Romanisch »* (Berlin, 1933), de d-l Coleg Sextil Puşcariu.

Se deleagă d-l G. ŢIŢEICA să reprezinte Academia la al II-lea Congres al Matematicienilor ţărilor slave, care se va întruni la Praga în zilele de 23—28 Septemvrie viitor.

ŞEDINŢA PUBLICĂ
DELA 2 FEVRUARIE 1934

D-l Preşedinte L. MRAZEC, salutând pe D-ra Elena Văcărescu zice:

Domnişoară,

« Mă simt măgulit că-mi revine onoarea şi plăcerea de a vă ura bun venit în numele Academiei Române, fericită de a vă putea saluta în incinta ei.

« Este aproape împlinit un deceniu de când Academia v'a chemat să ocupaţi un loc în rândul membrilor ei de onoare, a căror alegere este manifestarea simţământului nostru de recunoştinţă pentru activitatea desvoltată sau pentru simţăminte de prietenie manifestate în folosul vieţii şi culturii neamului românesc.

« Inalta situație literară ce v'ați câștigat în câmpul poeziei celui mai luminat popor al omenirii din epoca în care trăim, era pentru Românime un titlu de a se mândri cu numele pe care îl purtați în lume și să vă numere între gloriile sale naționale.

« Dar, rugându-vă să-mi dați voie să evoc timpuri înălțătoare din istoria culturală a neamului, mai este și faptul că personalitatea D-voastre este răsărită dintr'o constelațiune de poeți români, dintr'o întreagă rasă, care a strălucit prin patru generații, începând cu marele Ban Enăchiță din secolul al XVIII-lea admirat la Viena la Curtea Impăratului Iosef al II-lea, până la marele logofăt Iancu, bunicul D-voastre, a cărui culegere de poezii, tipărită la 1848 în București, cuprinde afirmarea ideilor sale luminoase și profetice pentru viitorul țării: unirea și înălțarea neamului.

« Pentru realizarea acestor idei mari, el a cântat în mod profetic nu numai dela 1830 Unirea Principatelor prin desființarea Milcovului dintre ele, dar încă dela 1818 prorocește marea unire a neamului în strofele de sub stema țării, unde el vedea corbul scăzut din măreața acvilă roamnă, căreia îi zice:

Ah! de-ar putea a ne dobândi
  Și câte avem pierdute!
Atunci ce duhuri n'ar gândi!
  Ce guri ar mai fi mute!
Atunci și acest corb sărman
  Iar acvilă s'ar face
Și orice Rumân ar fi Roman
  Mare 'n război și 'n pace!

« Intrupându-se în zilele noastre acel vis întrevăzut de bunicul D-voastre acum un secol și mai bine, este firesc să se fi aprins în sufletul Domniei-Voastre focul sacru, a cărui putere v'a pus în acțiune toată energia moștenită, toate cunoștințele, toate talentele, pentru a înlătura și combate acțiunile multiple ale vrășmășiilor de toate felurile, cari caută să împuțineze, să slăbească, să întoarcă la neființă ceea ce s'a împlinit după secole de suferință și lupte grele și după valuri de virtute și de sânge vărsat de fii eroici ai neamului

« In persoana D-voastre, Academia Română salută astăzi cu recunoștință întreaga acea măreață și nobilă rasă poetică a vechilor Văcărești din cei doi secoli trecuți, căreia îi aparțineți și care a reprezentat și prezis aspirațiunile neamului, iar acum, după realizarea lor, D-voastre le susțineți cu succes prin toate mijloacele intelectuale de care puteți dispune.

« Bine ați venit, Domnișoară, între colegii cari vă așteptau și vă primesc cu toată simpatia și admirația ».

D-ra **Elena Văcărescu**, Membră Onorară a Academiei Române, rostește o cuvântare despre Ana Contesă de Noailles, fostă Membră de Onoare a Instituțiunii noastre.

D-l Preşedinte L. MRAZEC prezintă următoarele scrieri recente ale d-lui Coleg N. Iorga trimise în dar:

1. *Histoire de la Vie Byzantine — Empire et civilisation. D'après les sources, illustrée par les monnaies:*

a) Vol. I. *L'Empire oecuménique (527—641)*;
b) » II. *L'Empire moyen de civilisation hellénique (641—1081)*;
c) » III. *L'Empire de pénétration latine (1081—1453)*.

2. *O viaţă de om — Aşa cum a fost.* (Bucureşti, 1934), Vol. I—III.

D-l Preşedinte L. MRAZEC aduce la cunoştinţă că M. S. Regina Maria i-a exprimat la Sinaia, cu ocazia vizitei MM. LL. Regele şi Regina Bulgariei, condoleanţe verbale pentru marea pierdere suferită de Academie prin încetarea din vieaţă a regretatului nostru coleg Dr. I. Cantacuzino.

ŞEDINŢA PUBLICĂ
DELA 9 FEVRURIE 1934

Preşedinţia d-lui L. MRAZEC.

D-l General **R. Rosetti,** Membru Corespondent al Academiei Române, ceteşte o comunicare despre *Un document inedit asupra mişcării dela 3 August 1865 (Scrisoarea lui Nicolae Rosetti Bălănescu către Alexandru Ion Cuza)*.

Se ia act de înştiinţarea Societăţii Compozitorilor Români că marele compozitor şi folklorist muzical d-l Béla Bartok va ţine o conferinţă despre « Muzica populară » în sala Fundaţiunii Dalles, în seara zilei de 18 Februarie curent.

D-l I. BIANU înfăţişează un raport al d-lui Ministru Plenipotenţiar N. N. Filodor asupra continuării lucrării D-sale de clasare a hârtiilor rămase la Academie dela răposatul Secretar general D. A. Sturdza.

ŞEDINŢA
DELA 16 FEVRUARIE 1934

D-l Preşedinte L. MRAZEC, deschizând şedinţa, zice:

« Repede se succed, în aceste puţine luni pierderile grele ce încearcă Academia în ultimul timp în rândurile membrilor săi.

« Imi revine sarcina dureroasă să comunic în şedinţa de astăzi a Instituţiunii noastre pierderea unuia din membri săi de onoare, venit în ţară ca sol al Unirii Ardealului cu patria mumă, moartea lui Vasile Goldiş.

« Toată energia lui a închinat-o fără precupeţire binelui neamului, culturii poporului român încă neunit şi aspiraţiei lui la independenţa sa politică de grai şi de gândire. Ca fost secretar al marelui luptător

naționalist, Generalul Traian Doda, el se găsea dela început sub influența unor simțăminte de un patriotism chibzuit și real.

« Călăuzit de voința sa inflexibilă în spre idealurile superioare ale neamului, el a întemeiat ziarele de luptă națională, « Tribuna Poporului » și « Românul » și a intrat în rândul conducătorilor de frunte ai partidului naționalist român din Ardeal pentru a vedea realizarea rostului luptei sale de totdeauna în Unirea Ardealului cu Patria mumă. Și așa i-a fost dată marea și frumoasa satisfacție și nespusa bucurie de a fi el însuși redactorul marelui Act, care e rezoluția Unirii Ardealului cu Vechiul Regat, și de a fi unul dintre crainicii pe care Adunarea Națională dela Alba-Iulia i-a trimis să ducă Regelui Ferdinand, Actul Unirii.

« Alături de această luptă el desfășura o activitate tot așa de rodnică pentru înălțarea școalei române, și, în ultimii ani, ca conducător al Asociației Transilvane pentru literatura și cultura poporului român, al Astrei.

« Toată această activitate închinată numai și numai celor mai înalte aspirațiuni ale poporului român, a deschis netăgăduit lui Vasile Goldiș drepturi la recunoștința întregului neam românesc și cu deosebire a Ardealului, căruia i-a împărtășit din belșug din roadele acestei binefăcătoare activități.

« Apreciind meritele lui naționale, Academia Română l-a chemat pe Vasile Goldiș în rândurile membrilor ei onorari, în 1919. Condusă de aceleași sentimente, ea se asociază astăzi, adânc îndurerată, la omagiul de recunoștință a întregului popor român.

« Instituțiunea noastră a rugat pe colegul I. Lupaș s'o reprezinte la înmormântarea lui Vasile Goldiș.».

D-l I. BIANU înfățișează 49 scrieri autografe și telegrame ale Reginei Elisabeta (Carmen Sylva) dintre anii 1899—1905.

Se deleagă d-l Coleg I. Al. Brătescu-Voinești în Comisiunea de control și cenzură a filmelor cinematografice.

După propunerea Secțiunii Științifice, Academia Română va fi reprezentată de d-nii Colegi L. Mrazec și I. Simionescu la festivitatea cincuantenarului fundării Societății de Geologie elvețiene în Septemvrie viitor, și de d-l Coleg Dr. G. Marinescu la Congresul Internațional de Electro-Radio-Biologie, care se va ține în Veneția la 10—15 Septemvrie.

ȘEDINȚA
DELA 23 FEVRUARIE 1934

Președinția d-lui L. MRAZEC.

D-l I. BIANU înfățișează monografia d-lui Ion Mateiu despre « *Ion Al. Lapedatu, 1844—1878* », arătând personalitatea celui descris în această monografie.

D-l Preşedinte L. MRAZEC prezintă foaia Nr. 2 din *Harta Hidrografică a României* (1930б) din Atlasul fizic care face parte din Atlasul fiziografic al României, întocmită de d-l Inginer M. Sophian la scara de 1 : 1.500.000 şi publicată de Institutul Geologic al României.

ŞEDINŢA
DELA 2 MARTIE 1934

Preşedinţia d-lui L. MRAZEC.

D-l G. ŢIŢEICA, Secretar general al Academiei, comunică scrisoarea de mulţumire a d-lui Baron Guillaume, Ministrul Plenipotenţiar al Belgiei, la condoleanţele exprimate Legaţiei de Instituţiunea noastră cu ocazia tragicei morţi a Regelui Albert I al Belgiei.

Se deleagă d-l Coleg Dim. Gusti să reprezinte Academia la comemorarea regretatului Coleg A. D. Xenopol, organizată în ziua de 18 Martie curent la Ateneul Român, de Cercul ieşenilor din Capitală.

Se deleagă d-nii Colegi Dr. G. Marinescu şi G. Ţiţeica să ia parte în numele Academiei la lucrările Congresului organizat pentru zilele de 29,30 Aprilie, 1 şi 2 Mai de Asociaţia Română pentru înaintarea ştiinţelor.

D-l Preşedinte L. MRAZEC prezintă volumul V din « *Travaux de Laboratoire de Chimie anorganique et analitique de l'Université de Cluj, Période 1930—1932* », (Cluj, 1933), lucrări făcute sub direcţia d-lui Prof. Dr. G. Spacu, directorul laboratorului.

ŞEDINŢA PUBLICĂ
DELA 9 MARTIE 1934

Preşedinţia d-lui L. MRAZEC.

D-l **Const. Moisil**, Membru Corespondent al Academiei Române, a făcut o comunicare despre « *Starea actuală a numismaticei româneşti* ».

In şedinţă intimă d-l **Anastase Simu**, Membru Onorar al Academiei, a comunicat textul testamentului regretatei sale soţii. Defuncta Elena Simu a instituit legatar universal pe soţul său şi a dispus ca, după moartea acestuia, aproape întreaga sa avere, compusă din moşia Tufeni-Teleorman, efecte şi numerar, să intre în posesiunea Academiei Române, cu obligaţia pentru aceasta ca veniturile fondului să fie folosite pentru publicaţiuni de artă, de ştiinţă şi de istorie alese şi hotărîte de Academie.

D-l Preşedinte L. MRAZEC a evocat memoria generoasei donatoare şi a exprimat mulţumiri d-lui Coleg Anastase Simu în numele Academiei pentru delicateţa de a fi comunicat personal testamentul defunctei sale soţii.

D-l I. LUPAŞ a depus textul cuvântării rostite de D-sa în numele Academiei la îmmormântarea regretatului Coleg Onorar Vasile Goldiş.

ȘEDINȚA DE SESIUNE GENERALĂ EXTRAORDINARĂ

DELA 16 MARTIE 1934

Președința d-lui L. MRAZEC.

Academia Română a fost convocată în sesiune generală extraordinară după cererea Consiliului de Conducere și Administrație al Fundațiunii Familiei « Menachem H. Elias » pentru a hotărî asupra următoarelor cereri ale Consiliului Fundațiunii:

1. De a cumpăra terenul necesar pentru construirea și instalarea spitalului Elias în limita unei sume maxime de lei 6.500.000 (șase milioane și jumătate), ce se va cheltui din fondul special adunat din venituri pentru construirea și întreținerea spitalului.

2. De a angaja cheltuielile și a face plățile necesare, din același fond special, până la limita sumei de lei 60.000.000 (șasezeci milioane), pentru a începe imediat construcția spitalului Elias, cu toate instalațiunile necesare, conform programului de construcție înaintat de Fundație Academiei Române astfel ca clădirea să poată fi terminată de roșu și acoperită până la finele acestui an, și spitalul să poată fi pus în funcțiune până la sfârșitul verei anului 1935.

3. Ca Consiliul Fundațiunii Menachem H. Elias să poată încheia o transacțiune cu Banca Generală a Țării Românești, primind dela acea bancă în concordat cel puțin 28% (douăzeci și opt la sută) pentru renunțarea la restul creanței de lei 2.191.000 (două milioane una sută nouăzeci și unu mii) ce mai rămăsese în depozit la acea bancă.

După o discuțiune la care iau parte d-nii Dr. Gr. Antipa, Dr. G. Marinescu, I. Inculeț și Andrei Rădulescu, D-l Președinte L. MRAZEC, fiind de părere a se pune la vot cererea de autorizare pentru cumpărarea terenului, d-l Vicepreședinte ANDREI RĂDULESCU formulează în această privință următoarea propunere:

> « Academia autoriză Fundațiunea Elias să cumpere terenul necesar pentru construirea spitalului prevăzut în testamentul defunctului Jacques M. Elias. Terenul trebue să aibă o suprafață de cel puțin 13.000 m.p.
>
> « Pentru această cumpărare Fundația va dispune de cel mult 6.500.000 lei pe cari îi va lua din fondul special format din venituri în vederea construirii și instalării acestui spital ».

— Propunerea se pune la vot și se adoptă cu unanimitate de 27 voturi.

S'a luat apoi în discuție alcătuirea programului spitalului și întocmirea planurilor cu angajarea arhitectului.

D-l Dr. GR. ANTIPA a prezentat programul de lucrări propus de Consiliul Fundațiunii.

D-l Dr. G. MARINESCU face obiecția că la întocmirea programului prezentat de Consiliul Fundațiunii n'au fost consultați medicii specialiști

din Academie. Propune ca acel program să fie examinat de medicii academicieni mai înainte de a fi aprobat de Academie.

După o discuţiune, la care iau parte d-nii C. Rădulescu-Motru, Andrei Rădulescu, I. Simionescu şi I. Al. Brătescu-Voineşti, se pune la vot alegerea unei Comisiuni pentru examinarea programului de lucrări al Spitalului Elias prezentat Academiei de Fundaţiunea Elias, precum şi propunerea d-lui Coleg I. Al. Brătescu-Voineşti ca Comisiunea aleasă să-şi supună rezultatele lucrării ei spre aprobare Delegaţiunii Academiei, şi numai în cazul că ar fi deosebire de păreri în Comisiune, să le supună plenului întrunit în sesiune generală.

— Se aleg cu unanimitate de 23 voturi în Comisiune din partea Academiei d-nii Colegi Dr. G. Marinescu, G. Balş şi Dr. D. Gerota şi se aprobă, cu 22 voturi pentru, 1 fiind contra, propunerea d-lui Coleg I. Al. Brătescu-Voineşti.

D-l Preşedinte L. MRAZEC pune la vot cererea Fundaţiunii dela punctul 2 din adresa acesteia cu Nr. 411/934.

— Cererea se aprobă, întrunind 19 din totalul de 20 voturi, 1 vot fiind contra.

D-l Preşedinte L. MRAZEC, după cererea d-lui Vicepreşedinte Andrei Rădulescu, pune la vot şi propunerile D-sale formulate, ca pentru întocmirea planurilor, să se publice concurs între arhitecţi, eventual un concurs limitat.

— Puse la vot, propunerile nu se admit, întrunind un vot, dat nominal de d-l Andrei Rădulescu, celelalte voturi din totalul de 20 voturi, fiind contra.

D-l G. BALŞ face propunerea de a se recomanda Consiliului Fundaţiunii să-şi aleagă arhitectul pe care-l va crede mai potrivit scopurilor sale. Alegerea să se facă însă cu respectul legilor ţării.

— Pusă la vot, propunerea d-lui G. Balş întruneşte unanimitatea de 19 voturi, a membrilor prezenţi la acest vot.

D-l Preşedinte L. MRAZEC pune la vot a treia cerere din adresa citată a Fundaţiunii.

— Cererea Consiliului Fundaţiunii se aprobă întrunind unanimitatea de 19 voturi.

ŞEDINŢA

DELA 23 MARTIE 1934

Preşedinţia d-lui L. MRAZEC.

Dela Academia Regală de Ştiinţe, Litere şi Arte Frumoase din Bruxelles, se primesc mulţumiri pentru condoleanţele ce le-a exprimat Instituţiunea noastră cu ocazia morţii Regelui Albert al Belgiei, Protectorul acelei Academii.

Dela d-na B. Nortines, din Paris, se primesc câteva numere din ziarele *Le Temps*, *Journal des Débats* și din *Revue Bleue*, conținând traduceri făcute de d-na Nortines din nuvelele d-lui Coleg I. Al. Brătescu-Voinești și d-lui Cezar Petrescu.

ȘEDINȚA PUBLICĂ
DELA 30 MARTIE 1934

Președința d-lui L. MRAZEC.

D-l I. BIANU arată că printre hârtiile rămase Academiei dela defunctul D. A. Sturdza s'au găsit două documente de mare însemnătate: 1. O scrisoare a Impăratului Austriei Leopold către Constantin Vodă Brâncoveanu dată la Viena 21 August 1692; 2. Scrisoarea unui De Mulser către Gheorghe Șerban Cantacuzino intitulată « Sacri Romani Imperii Princeps », despre o convorbire de afaceri și socoteli de bani ale Principelui cu data *Cibinii, 14 Decembrie 1738.*

D-l I. BIANU comunică apoi că în arhiva lui Victor Place, fostul consul francez în Moldova în epoca Unirii Principatelor, s'a găsit un număr de 99 documente relative la luptele care s'au dat pentru a se ajunge la înfăptuirea acestui capital eveniment din istoria nației noastre. Academia a achiziționat acest mănunchiu de documente pentru colecțiile ei. Documentele vor fi puse la dispoziția publicului cercetător îndată după clasarea și înregistrarea lor.

D-sa a mai prezentat și lucrarea d-lui I. D. Ștefănescu «*La peinture religieuse en Valachie et en Transylvanie depuis des origines au XIX-e siècle* (Paris, 1932) alcătuită din două volume, text și album, și publicată în colecția Orient et Byzance» dirijată de marele bizantinolog Gabriel Millet.

D-l I. LUPAȘ a făcut o comunicare cu subiectul: *A existat în Transilvania episcopie ortodoxă înainte de întemeerea regatului ungar?*

D-l ANDREI RĂDULESCU a prezentat următoarele scrieri:

1. *Giorgio del Vecchio.* Criza Științei Dreptului (București, 1934).
2. » » » Criza Statului (București, 1934).
3. *Andrei Rădulescu.* Inceputurile învățământului juridic în Țara Românească (București, 1934).
4. *Andrei Rădulescu.* Privire asupra Desvoltării Juridice a României dela 1864 până astăzi (București, 1934).
5. *Andrei Rădulescu.* Note privitoare la Obiceiul pământului. Extras din volumul « In memoria lui Vasile Pârvan » (București, 1934).

D-l Dr. GR. ANTIPA a prezentat publicațiunea « *Muzeul Național de Istorie Naturală Grigore Antipa* », *1893—1932*, conținând cuvântările rostite în ședința solemnă a Muzeului dela 23 Mai 1933 sub înalta președinție a M. S. Regelui Carol II, la împlinirea unui sfert de veac dela înființarea și inaugurarea acestui Muzeu.

ŞEDINŢA
DELA 20 APRILIE 1934

Preşedinţia d-lui L. MRAZEC.

La şedinţă ia parte d-l Mario Roques, care este de peste 20 de ani Membru Corespondent al acestei Instituţiuni, fiind salutat de d-l Prof. L. Mrazec, Preşedintele Academiei.

D-l I. BIANU prezintă copia fotografică a portretului lui Andronache Donici «Pravilistul» (1760?—1829) după originalul în ulei aflat în Pinacoteca din Iaşi. D-l I. Bianu atrage atenţiunea că lângă figura acestui celebru jurist moldovean, supraveghetor al aplicării legilor în Moldova în prima jumătate a secolului al 19-lea, se află pictate şi cărţile juridice de care se servea şi care toate erau franţuzeşti. E o nouă dovadă că organizarea noastră juridică era întemeiată pe Ştiinţa juridică franceză. D-l Bianu arată că întreagă evoluţia Statului român s'a făcut în intimitatea culturii şi acţiunii politice franceze şi foloseşte ocazia de a saluta pe d-l Mario Roques nu numai ca pe reprezentantul ştiinţei filologice franceze, dar şi ca o manifestare a devoţiunii filiale ce avem faţă de cultura franceză.

In altă ordine de idei d-l I. Bianu aminteşte că P. S. Sa Visarion Episcopul Hotinului a dăruit în Ianuarie trecut un «papyrus indian», găsit în Basarabia. Biblioteca Academiei s'a adresat, pentru determinarea lui, la specialişti din Constantinopol şi din Londra. Răspunsurile concordă că documentul este un text budhist în caractere singhaleze, care este o limbă indoariană amestecată cu cuvinte dravidiene şi conţine textul «Pali», din versiunea populară a «Scripturilor Budhiste».

D-l G. BALŞ a prezentat partea a treia din lucrarea d-lui N. Ghika-Budeşti «*Evoluţia Arhitecturii în Muntenia şi în Oltenia, veacul al XVII-lea*», publicată de Comisiunea Monumentelor Istorice în 1933.

D-l I. BIANU a înfăţişat câteva foi volante româno-ardelene, din anii 1766—1800, care dau la lumină modul cum se anunţa diferitelor popoare din Austro-Ungaria valoarea monetelor puse în circulaţie. Pentru provinciile româneşti circulara imperială avea o coloană scrisă în româneşte cu litere chirilice.

Academia a delegat pe d-l Silviu Dragomir, profesor la Universitatea din Cluj, să o reprezinte în Consiliul de Administraţie al Teatrului Naţional din Cluj.

De asemenea Academia, după avizul Secţiunii Istorice, a delegat pe D-nii Colegi N. Iorga, Pr. N. M. Popescu, Al. Lapedatu, I. Nistor, Andrei Rădulescu şi G. Balş să o reprezinte la al IV-lea Congres Internaţional de Studii bizantine, care se va întruni la Sofia în zilele de 9—16 Septemvrie viitor.

ŞEDINŢA PUBLICĂ
DELA 27 APRILIE 1934

Preşedinţia d-lui L. MRAZEC.

La şedinţă asistă celebrul fizician Zeeman, Profesor la Universitatea din Amsterdam, care este salutat printr'o alocuţiune de d-l Preşedinte L. Mrazec.

D-l Secretar general G. ŢIŢEICA, prezintă volumul omagial « *In memoria lui Vasile Pârvan* » publicat de Asociaţia Academică « Vasile Pârvan » a foştilor membri ai Şcoalei Române din Roma.

D-l Preşedinte L. MRAZEC comunică Academiei că d-l Dr. G. Marinescu a primit de curând medalia de aur conferită pentru meritele sale ştiinţifice de Universitatea din Hamburg, iar d-l G. Ţiţeica a fost numit *Doctor honoris causa* al Universităţii din Varşovia. D-l Preşedinte a felicitat călduros în numele Academiei pe cei doi domni colegi pentru înaltele distincţiuni obţinute.

D-l **I. C. Filitti,** Membru Corespondent, face o comunicare despre *Proprietarii solului în trecutul Principatelor Române.*

D-l I. BIANU prezintă lucrarea d-lui Andrei Protici, Profesor la Universitatea din Sofia şi Membru Corespondent al Academiei Române, intitulată « Cincizeci de ani de artă bulgară ».

ŞEDINŢA PUBLICĂ
DELA 4 MAI 1934

Preşedinţia d-lui L. MRAZEC.

La şedinţă asistă ilustrul matematician francez d-l E. Borel, Preşedintele Academiei de Ştiinţe din Paris.

D-nii L. MRAZEC, Preşedintele Academiei şi G. ŢIŢEICA, Secretarul general al acestei Instituţiuni, au salutat pe ilustrul oaspete, care a mulţumit emoţionat.

Intrându-se în ordinea de zi, d-l S. MEHEDINŢI face o comunicare despre *Cercetarea etnografică a poporului românesc.*

Se ia act de ţinerea Congresului reprezentanţilor ştiinţei româneşti organizat în Capitală de Asociaţia pentru înaintarea ştiinţelor. D-l G. Ţiţeica a felicitat în numele Academiei pe d-l L. Mrazec, Preşedintele Asociaţiei organizatoare, pentru deplina reuşită a Congresului.

D-l G. ŢIŢEICA prezintă scrierea d-lui William Ritter « *Un peintre suisse — Jules Jacot-Guillarmod* » (Zurich, 1934).

In şedinţă intimă d-l General **R. Rosetti**, Membru Corespondent al Academiei Române, prezintă un număr de 459 documente ale moşiei Ruginoasa, depuse în păstrarea Academiei de Epitropia Spitalului Caritas din Iaşi, proprietatea acestei moşii.

D-l Dr. G. MARINESCU face câteva observaţiuni cu privire la întocmirea programului construcţiei Spitalului Elias, rezervându-şi dreptul de a aduce chestiunea în întregime în apropiata sesiune generală.

PARTEA II

SESIUNEA GENERALĂ

15 MAI — 31 MAI 1934

ŞEDINŢA GENERALĂ

DELA 15 MAI 1934

D-l Preşedinte L. MRAZEC, deschizând şedinţa, zice:

« Deschid a 68-a sesiune generală ordinară a Academiei. Primul nostru salut merge către colegii din afară de Capitală, cărora le urăm: bine aţi venit printre noi.

Domnilor Colegi,

« In anii precedenţi atât Colegul I. Bianu, fiind Preşedinte în 1932, cât şi eu, în anul trecut, am exprimat îngrijorarea ce inspiră situaţiunea generală turbure, şi economică şi politică, cât şi rătăcirile morale în vieaţa publică şi privată.

« Amândoi am insistat asupra necesităţii ca Academia să nu se abată din drumul ei tras prin destinaţia ce i s'a dat prin actul ei de fundaţie şi întărită prin activitatea ei, păstrând drepturile ei neştirbite şi menţinând tradiţia ei neatinsă, legătura aceasta aşa de importantă între trecut şi prezent, al cărei reprezentant este astăzi iubitul nostru coleg Bianu.

« D-voastră ştiţi, Domnilor Colegi, că Academia Română a întâmpinat greutăţi mari în ultimii ani, greutăţi care o apasă şi astăzi. Rezultatul unui examen general al situaţiunii din cursul anului trecut ne-a format convingerea că greutăţile acestea pot fi învinse şi, din fericire, fără un prea mare efort. Totul stă în voinţă, căci putinţă este, de a se adapta unei situaţiuni existente şi aceleia ce se poate prevedea pentru un viitor mai apropiat. Această adaptare se poate realiza fără a atinge întru nimic structura fundamentală a instituţiunii noastre, şi în perfectă conformitate cu statutele ei. Prin această măsură s'ar uşura mult funcţionarea aparatului administrativ şi s'ar obţine o creştere şi stabilizare a unora din veniturile Academiei. In acelaşi timp s'ar descărca delegaţia D-voastră de preocupări mărunte administrative şi altele. Ea ar putea să îndrepte activitatea ei mai ales în spre problemele culturale mondiale şi acelea ale

neamului şi patriei. Dar în aceste vremuri grele mai trebue ceva şi anume înțelegerea, că astăzi toți și totul trebue să se subordoneze interesului general şi acest interes este menținerea neştirbită a autorităţii Academiei Române, a puterii ei materiale și morale și menținerea neclintită a încrederii în viitorul ei.

Domnilor Colegi,

« Sunt fericit că vă mai pot comunica o impresie privind consolidarea situațiunii materiale a Instituțiunii noastre. Cred că putem zări un interes sincer în sferele noastre conducătoare pentru Academie. El este datorit respectului ce se arată instituțiunii noastre și poate și înțelegerii și sentimentului de recunoştinţă pentru opera măreață culturală ce s'a realizat de ea.

« Urându-vă o muncă rodnică, deschid deci această ședință generală a cărei ordine de zi foarte încărcată cuprinde chestiuni din cele mai importante ce vor fi supuse judecății D-voastră și dau cuvântul d-lui Secretar general pentru a ceti raportul despre activitatea din 1933/1934 ».

D-l Secretar general G. ȚIȚEICA cetește următorul *Raport despre lucrările Academiei din anul academic încheiat 1933—34:*

Domnilor Colegi,

Raportul de față încearcă să prindă, ca de obiceiu, într'o privire generală, ritmul vieței noastre academice din cursul anului încheiat.

Amănuntele activității noastre de un an, strânse astfel împreună și privite deodată în perspectiva desfășurării lor, ne apar sub o înfățișare mai ordonată și la o înălțime potrivită menirii adevărate a Instituțiunii noastre.

In vremurile acestea de greutăți economice și de frământări sociale faptul, că o Instituție de cultură superioară cum e Academia Română reușește ca pe deasupra tuturor greutăților materiale să-și păstreze înălțimea, prestigiul și seninătatea, este un element sigur de viitor. Academia Română își afirmă astfel în fiecare an, cu ocazia sesiunii sale generale, rolul ei statornic de strajă neclintită a culturii neamului nostru.

I. *Membri*

Anul academic încheiat a fost unul din cei mai încercați pentru Instituțiunea noastră. Am avut prea multe zile de întristare în urma unui număr neobișnuit de mare de pierderi în rândul colegilor noștri de toate categoriile. Pierderea dureroasă a colegilor *M. C. Sutzu*, *I. Cantacuzino*, *Al. Philippide*, *Victor Romniceanu*, *Vasile Goldiş* și *Eugen Botez* din țară și aceea a colegilor *E. Roux* și *Vittorio Scialoja* din străinătate, lasă goluri adânc simțite atât în cultura națională, cât și în cea universală.

* * *

La 3 Iulie 1933 Academia a pierdut pe cel mai vârstnic dintre membrii ei, pe Mihail C. Sutzu. Coborîtor dintr'o mare familie, care a dat Țării Românești domnitori și înalți demnitari, Mihail Sutzu, ascultând de vocațiunea sa pentru științele exacte, a urmat din tinerețe cu pasiune calea acestor științe, căpătând o temeinică pregătire în științele aplicate și obținând cel dintâi din țara noastră diploma de inginer al Școlii Centrale din Paris. Această pregătire i-a fost mai târziu de mare sprijin în rezolvarea problemelor de metrologie și de numismatică, care aveau să fie pasiunea întregei sale vieți. Cercetările și rezultatele sale științifice, întinse de fapt asupra întregului trecut al civilizației din basinul Mediteranei orientale, au fost mult apreciate atât la noi, cât și în lumea științifică de dincolo de hotarele țării. Aceste cercetări impuneau ca element principal de documentare o colecție de numismatică și de aceea regretatul nostru coleg a fost, precum se știe, un pasionat strângător de monete, de pondere și de obiecte arheologice. Generos, după exemplul tradiției sale, regretatul coleg a dăruit încă din vieață Instituțiunii noastre peste 4000 de monete și pondere, iar la moartea sa a adăogat acestei neprețuite colecții toate obiectele arheologice aflate în casa sa, printre cari se găsesc exemplare foarte rare. Aceste donațiuni au refăcut în parte colecțiile de monete ale Cabinetului nostru numismatic, pierdute prin evacuarea lor în timpul războiului în Rusia, și au dat ființă unui început de Muzeu Arheologic al Academiei Române.

Iubirea mare pe care regretatul coleg o avea pentru Instituțiunea noastră și-a manifestat-o nu numai prin aceste neprețuite danii, ci și prin prezența aproape zilnică la datoria, pe care singur și-o impusese, de conservator al Cabinetului nostru numismatic, precum și prin participarea regulată la ședințele și la activitatea noastră științifică. Amintirea lui recunoscătoare va fi veșnic păstrată de Academie.

La 11 August s'a stins în Iași cel mai vechiu membru al Academiei noastre, savantul filolog *Alexandru Philippide*. Alexandru Philippide a fost chemat printre membrii activi ai Instituțiunii noastre mai de vreme decât noi toți cari regretăm astăzi pierderea sa, — și anume acum 34 de ani. La o atât de veche legătură cu vieața și activitatea Instituțiunii noastre se adaugă încă câțiva ani anteriori, consacrați de reputatul cărturar, din însărcinarea Academiei, redactării *Dicționarului limbii române*, la care a lucrat opt ani, ajutat de vastele sale cunoștințe filologice și de cunoașterea perfectă a peste 10 limbi. O atât de mare erudițiune n'o putea căpăta regretatul coleg, fără o vastă bibliotecă și fără o adevărată pasiune pentru adevărul științific. Această pasiune și această intimitate cu cartea explică, de sigur, în bună parte numeroasele sale lucrări de istoria limbii și literaturii românești încununate de imensa sa operă despre « Originea Românilor », terminată în 1928.

Academia îi va păstra o amintire neștearsă, înscriindu-i numele în Analele ei.

Nesfârșită și profund recunoscătoare amintire va păstra Academia de asemenea ilustrului ei membru și marelui fiu al nației noastre *Ioan*

Cantacuzino, decedat în ziua de 14 Ianuarie, după ce constituțiunea sa robustă respinsese — cu înșelătoare semne de apropiată victorie — asaltul morții, fatal biruitoare.

Vlăstar al vechii familii boierești a Cantacuziniștilor, dela care moștenise patriotismul și râvna pentru ridicarea culturii românești, precum și pasiunea artelor și științelor, regretatul coleg și-a făcut studiile liceale și universitare în Paris, fiind un distins elev al lui Metschnikoff sub care a lucrat la Institutul Pasteur. In acești ani ai tinereții a luat naștere în sufletul său marea dragoste și nesfârșitul cult pe care l-a avut toată vieața pentru cultura și civilizația franceză și în genere pentru geniul latin creator. Reîntors din Franța a fost numit mai întâi profesor de zoologie la Universitatea din Iași; în curând după aceea, în 1902, profesor de medicină experimentală la Facultatea de Medicină din București, unde mulțumită marilor sale însușiri de organizator și însuflețirii cu care știa să-și facă elevi, a organizat laboratorul său împreună cu o serie de elemente de elită, specializate în microbiologie, în medicină experimentală și în higiena și întreținerea sănătății publice. In curând acest laborator reorganizat în Institutul care-i poartă numele avea să devie, prin organizarea și înzestrarea sa superioară și prin rezultatele sale științifice, unul din cele mai de seamă din Răsăritul Europei.

Organizator de asemenea al serviciului sanitar al țării pe baze științifice, conducător mai apoi în timpul marelui războiu al serviciului sanitar al armatei, Cantacuzino a desfășurat o extraordinară activitate în organizarea acestui serviciu, luptând printr'o muncă pe cât de mare pe atât de generoasă, în contra epidemiilor și bolilor acelor ani de mizerie și de glorie ai neamului românesc.

Lângă opera sa pentru organizarea sănătății publice, rod al unui nesfârșit devotament pentru alinarea suferințelor omenirii, se alătură, unitar și organic, impunătoarea sa operă științifică. In lunga sa activitate regretatul coleg a publicat multe și apreciate lucrări originale în legătură cu problemele microbiologiei și serologiei, ale tuberculozei, ale scarlatinei, ale tifosului exantematic, ale icterului epidemic, etc.

In toate aceste lucrări se regăsesc netăgăduit urmele modului de a concepe al biologului, al naturalistului, așa cum a rămas toată vieața sa. De aceea își petrecea regulat lunile de vară la stațiunea biologică dela Roscoff, unde a făcut memorabilele sale descoperiri încă din 1912 în câmpul serologiei și imunității nevertebratelor marine, abia cunoscute înaintea cercetărilor sale. Ne sunt încă vii în amintire rândurile pline de durere colegială, prin care d-l Ch. Perez, Directorul Laboratorului din Roscoff, s'a asociat la durerea Instituțiunii noastre în trista împrejurare a pierderii regretatului coleg.

Unanima prețuire a meritelor activității sale științifice i-a atras alegerea ca membru corespondent al Academiei de Medicină din Paris, din Roma și din Bruxelles, precum și al multor altor societăți străine și române. Opera sa i-a consacrat numele în Analele științei universale,

înscriindu-l printre rarele valori ştiinţiifce permanente şi nepieritoare ale ţării noastre.

Academia Română, chemându-l în 1925 printre membrii săi activi, nu-şi asocia numai pe omul de ştiinţă. Omul de inimă, cunoscătorul şi iubitorul pasionat al artelor frumoase, cu deosebire al picturii şi muzicii, patriotul dârz, democratul luminat, însfârşit entusiastul pentru tot ce este nobleţă, bunătate şi valoare, a cântărit tot atât de greu ca şi meritele sale ştiinţifice în balanţa votului unanim cu care alegerea Instituţiunii noastre i-a consacrat munca şi personalitatea. Amintirea numelui său va rămâne deapururi o mândrie a Academiei Române şi a neamului românesc.

Dintre membrii onorari români Instituţiunea noastră a pierdut în cursul acestui an pe mult regretaţii colegi Victor Romniceanu şi Vasile Goldiş.

Victor Romniceanu şi-a sfârşit la 29 Noemvrie 1933 vieaţa, închinată întreagă propăşirii şi distribuirii dreptăţii în mijlocul societăţii româneşti pentru mai puternica şi mai adânca ei consolidare. Timp de peste 40 de ani şi-a consacrat întreaga-i energie magistraturii, în ierarhia căreia a ocupat locul cel mai înaintat de Prim-Preşedinte al Inaltei Curţi de Casaţie.

Vasile Goldiş a încetat din vieaţă la 10 Februarie 1934 în Arad, după o lungă suferinţă.

Este vie în mintea tuturor românilor amintirea activităţii lui Vasile Goldiş pentru triumful românismului în Ardealul dinainte de războiu şi pentru înfăptuirea unităţii naţionale şi politice a tuturor Românilor îndată după războiu. Luptător neobosit şi printre cei din frunte în mişcarea naţională ardelenească care a precedat unirea dela Alba-Iulia, Vasile Goldiş a luat parte directă la realizarea marelui act dela Alba-Iulia, lui dator ndu-se redactarea însăşi a rezoluţiunii Unirii Ardealului cu Vechiul-Regat. El a figurat mai apoi printre crainicii pe cari Adunarea dela Alba Iulia i-a trimis ca să prezinte Majestăţii Sale Regelui Ferdinand actul Unirii. Fost secretar al marelui luptător naţionalist Generalul Traian Doda, dela care învăţase iubirea de neam, — colaborator asiduu la conducerea partidului naţional român din Ardeal, — întemeetor al ziarelor de luptă naţională « Tribuna Poporului » şi « Românul », Vasile Goldiş a avut fericirea în 1919 de a fi ajuns la capătul sforţărilor sale, văzând realizarea visului luptei sale de totdeauna în cele mai concrete forme trase de el însuşi — Unirea Ardealului cu patria mamă.

Aceste înalte merite naţionale le-a apreciat Academia Română când l-a chemat pe Vasile Goldiş în rândurile membrilor ei onorari în Iunie 1919, — şi tot pentru cinstirea acestor merite Statul Român recunoscător a decretat funeralii naţionale la înmormântarea marelui patriot şi neuitatului nostru coleg.

Nu puţin însă a adăogat la votul Instituţiunii noastre activitatea ştiinţifică şi didactică precum şi cea culturală a lui Vasile Goldiş. Căci o bună parte din munca şi vieaţa sa şi-a consacrat-o învăţământului ca

profesor de liceu înainte de războiu, iar mai târziu ca conducător al școalelor Ardealului desrobit, dând în tot acest timp însemnate cărți de istorie universală, cu deosebite calități de stil și de judecată.

Mult regretatul coleg a desvoltat și o însemnată acțiune de luminare a poporului ardelenesc prin cultură. Activitatea sa în acest domeniu desfășurată ca președinte al Asociației pentru literatura română și cultura poporului român « Astra » din Sibiu i-a deschis netăgăduite drepturi la recunoștința întregului neam românesc și cu deosebire a Ardealului, care s'a împărtășit din belșug din roadele acestei binefăcătoare activități.

Academia Română, care întreține de decenii cu vechea Asociațiune Transilvană strânse raporturi isvorîte din rosturi și aspirațiuni comune, ia parte la aceste sentimente de recunoștință ale neamului românesc, înscriind numele mult regretatului coleg pentru totdeauna în Analele ei.

Cu două zile înaintea deschiderii sesiunii generale a anului trecut se stingea prematur colegul nostru corespondent *Eugen Botez*, cunoscut în public și în literatură sub numele de *Jean Bart*. Ne-a lipsit atunci timpul material de a înscrie această pierdere pentru literatura și Instituțiunea noastră în darea de seamă a lucrărilor pentru anul academic atunci încheiat. Ne facem acum pioasa datorie de a evoca memoria regretatului coleg și talentatului prozator, ale cărui povestiri și impresii de călătorie pe mare ne-au fermecat prin calitățile superior artistice cu cari ne-au fost împărtășite. Lui Eugen Botez i se datorește în mare parte popularizarea chestiunilor privitoare la navigația pe mare, ocean sau Dunăre în masele largi ale poporului românesc. Om cu profunde simțiminte de umanitate, Eugen Botez, după încheierea carierii sale de comandor în marină, și-a consacrat mai toată activitatea asistenței sociale. Academia va păstra totdeauna vii sentimente de simpatie și de admirație regretatului coleg și operei sale.

Una din gloriile contemporane ale științei medicale franceze *Emile Roux*, ilustrul Director al Institutului Pasteur din Paris, și-a încheiat, prin trecerea la cele de veci în Noemvrie trecut, șirul lucrărilor sale de microbie medicală, care i-au câștigat un mare renume în lumea medicală de pe întreg globul și cu deosebire în Europa. Colaborator al marelui Pasteur, căruia mai apoi i-a urmat la conducerea Institutului cu același nume, Roux a dat la lumină o serie de cercetări asupra toxinelor microbiene, asupra culturii baccilului tuberculos și asupra toxinei difterice, serie care culminează în celebra sa descoperire a serului antidifteric. Această descoperire l-a fixat printre marii binefăcători ai omenirii. Instituțiunea noastră, chemându-l în 1911, printre membrii săi onorari s'a simțit tot pe atât de fericită de alegerea făcută, pe cât de mare îi este acum tristețea, exprimată și prin cuvântarea comemorativă rostită aci de colegul nostru d-l Dr. G. Marinescu, la moartea ilustrului coleg.

La 19 Noemvrie a încetat din vieață *Vittorio Scialoja*, cunoscutul jurisconsult italian și profesor la Universitatea din Roma.

Vastele sale cunoștințe în aproape toate domeniile Dreptului și cu deosebire în domeniul Dreptului roman, precum și contribuțiile sale la

problemele de politică internațională, i-au atras admirațiunea și prețuirea multor instituții de știință care și l-au asociat ca membru al lor. Aceeași prețuire i-a atras și votul unanim al Instituțiunii noastre, când l-a chemat printre membri ei onorari în Mai trecut.

* * *

Dacă doliul atâtor pierderi însemnate pentru organizarea Instituțiunii noastre ne-a lăsat în inimi grele păreri de rău, nu ne-au lipsit prilejurile de a avea și câteva bucurii de caracter intim, în legătură cu recunoașterea din partea publicului intelectual a muncii mereu neobosite pe care o depun colegii noștri în vieață.

Una din aceste bucurii ne-a fost pricinuită de sărbătorirea colegului Dr. G. Marinescu, la ajungerea vârstei de 70 de ani. Savanții noștri uniți colegial cu reprezentanții străini ai neurologiei moderne și-au exprimat simpatiile pentru colegul nostru, creatorul neurologiei române și l-au sărbătorit cu acest prilej prin publicarea unui volum omagial închinat și remis veneratului coleg în Iunie trecut. La această însuflețită festivitate Academia Română a luat parte prin Președintele ei și prin participarea a numeroși colegi. Curând după această sărbătorire meritele științifice ale d-lui coleg Marinescu primeau o nouă consacrare din partea străinătății. Universitatea din Hamburg i-a conferit medalia sa de aur.

Călduros au fost felicitați de Instituțiunea noastră și colegii noștri d-nii Petre P. Negulescu, membru onorar; D. Pompeiu, membru corespondent, și Secretarul general al Domniilor Voastre, la împlinirea vârstei de 60 de ani. D-l coleg C. Rădulescu-Motru a rostit o cuvântare în numele Academiei la sărbătorirea pe care colegii, prietenii și elevii d-lui Petre Negulescu i-au făcut-o la 21 Ianuarie, iar d-l Președinte al Academiei a participat împreună cu mulți colegi la sărbătorirea pe care Societatea Matematică și de Științe a organizat-o la 26 Noemvrie în cinstea d-lui D. Pompeiu și a subscriitorului acestei dări de seamă.

Instituțiunea noastră a primit cu justificată mândrie știrea că d-l coleg Dr. Gr. Antipa a fost ales în acest an cu unanimitate de voturi membru în Comitetul de direcție al Institutului Oceanografic din Paris și membru corespondent al Societății Zoologice din Londra, iar d-l coleg N. Vasilescu-Karpen, membru onorar al Societății Franceze a Electricienilor din Paris. Aceste distincțiuni constituie nu numai o consacrare mondială a meritelor științifice ale colegilor noștri, dar sunt în același timp o luminoasă resfrângere asupra bunului nume al țării, precum și asupra prestigiului Instituțiunii noastre în străinătate. La această ordine de idei vom adăoga că Universitatea din Varșovia a conferit acum cinci zile secretarului general al Domniilor Voastre titlul de *Doctor honoris causa* pentru activitatea sa științifică.

Tot în acest an am avut prilejul plăcerii deosebite de a primi în mijlocul nostru pe d-ra Elena Văcărescu, ilustra poetă, pentru întâia oară dela alegerea D-sale din 1925 ca membră onorară a Academiei noastre. Plăcuta

împrejurare a avut loc în ședința publică dela 2 Februarie, când onorata colegă, înconjurată de admirațiunea noastră a tuturor, ne-a împărtășit relațiuni despre activitatea D-sale românească în străinătate și a rostit apoi o cuvântare despre ilustra defunctă poeta Ana Contesa de Noailles, fostă membră de onoare a Instituțiunii noastre.

Cu frățești și calde sentimente am primit de asemeni în ședința dela 1 Decemvrie pe colegul nostru onorar Anastase Simu, venind pentru prima oară dela recenta sa alegere în corpul colegilor noștri onorari. D-l coleg Simu ne urmărește cu iubire și cu statornicie activitatea noastră, luând deseori parte la ședințele noastre săptămânale. Intr'una din ședințele noastre intime D-sa a avut colegiala delicatețǎ de a ne comunica, într'o înduioșătoare expunere, testamentul mult regretatei sale soții, care, însuflețită de nobile și generoase sentimente față de Instituțiunea noastră, ne-a testat aproape întreaga sa avere pentru scopuri științifice și culturale.

II. *Ședințele*

In cursul anului încheiat s'au ținut 38 ședințe săptămânale, dintre care în 26 ședințe intime s'au înfățișat cărți și manuscrise prețioase, s'au cetit note științifice și s'au salutat în mijlocul nostru iluștri oameni de știință, ca d-l José Arcé, Profesor și Directorul Institutului Chirurgical la Universitatea din Buenos-Aires, ca celebrul fizician P. Zeeman, Profesor la Universitatea din Amsterdam, sau ca ilustrul matemacian E. Borel, Președintele Academiei de Științe din Paris, cari au fost oaspeții Capitalei și ai Universității, primul în luna Decemvrie, ceilalți in timpul din urmă.

Cu durerea, pe care au simțit-o toți bunii români, Academia a luat act, în prima ședință după vacanța sărbătorilor Crăciunului, de pierderea marelui bărbat de Stat și marelui patriot I. G. Duca, răpit nației românești în cunoscutele împrejurări atât de crunte.

O ședință — aceea dela 16 Martie — căreia i s'a dat caracter de sesiune generală extraordinară, a fost consacrată hotărîrii pentru fundarea spitalului prevăzut de testamentul defunctului Jacques M. Elias. Ați binevoit a aproba în acest scop cererea Consiliului Fundațiunii Elias de a cumpăra terenul trebuitor, de a întocmi planurile după un program de lucrări stabilit de o Comisiune cu participarea competențelor medicale din Academie și de a face cheltuelile trebuitoare pentru zidirea din roșu a construcției în campania de lucru a acestui an.

In ședințele publice s'au expus și s'au cetit comunicări științifice de către colegii activi, dar și de colegii corespondenți, cari de câțiva ani sporesc, spre bucuria și progresul Instituțiunii noastre, activitatea și produsele ei științifice. Ba chiar am avut plăcerea de a asocia în acest an la munca noastră și contribuția oamenilor de știință cari nu fac parte din corpul Academiei noastre. Astfel, comunicarea meritoasă din ședința

dela 6 Octomvrie a d-lui Em. Panaitescu, Profesor la Universitatea din Cluj şi Directorul Şcoalei Române din Roma.

Iată comunicările făcute:

— La 16 Iunie d-l *N. Vasilescu-Karpen* a făcut o comunicare despre *Şt. Hepites şi Meteorologia.*

— La 6 Octomvrie d-l *Em. Panaitescu*, profesor la Universitatea din Cluj şi Directorul Şcolii Române din Roma, a cetit comunicarea despre *Numărul Geţilor şi Dacilor — Comentar după Strabo.*

În aceeaşi şedinţă d-l *Marcu Beza*, membru corespondent, a cetit comunicarea despre *Biblioteci mânăstireşti la Muntele Athos.*

— La 13 Octomvrie d-l *Marcu Beza* a cetit a doua parte din comunicarea sa *Biblioteci mânăstireşti la Muntele Athos.*

— La 24 Noemvrie d-l Dr. *G. Marinescu* a rostit o comunicare comemorativă cu titlul: *Roux, discipolul lui Pasteur.*

— La 1 Decemvrie d-l *General R Rosetti*, membru corespondent, a cetit comunicarea despre *Graniţele Moldovei sub Ştefan-cel-Mare.*

— La 15 Decemvrie d-l *General R. Rosetti*, mebru corespondent, a ţinut comunicarea cu titlul: *Despre unele precizări recente ale locurilor bătăliilor dela Doljeşti, Vaslui şi Scheia.*

— La 2 Februarie d-ra *Elena Văcărescu*, membră onorară, a rostit o cuvântare despre *Ana Contesă de Noailles*, fostă membră de onoare a Academiei Române.

— La 9 Februarie d-l *General R. Rosetti*, membru corespondent, a cetit o comunicare despre *Un document inedit asupra mişcării dela 3 August 1865 (Scrisoarea lui Nicolae Rosetti Bălănescu către Alexandru Ion Cuza).*

— La 9 Martie d-l coleg corespondent *Const. Moisil* a cetit comunicarea despre *Starea actuală a numismaticei româneşti.*

— La 27 Aprilie d-l coleg corespondent *I. C. Filitti* a cetit comunicarea despre *Proprietarii solului în trecutul Principatelor Române.*

— La 4 Maiu curent d-l *S. Mehedinţi* a făcut comunicarea cu titlul *Cercetarea etnografică a poporului românesc.*

— La 11 Mai curent d-l *S. Mehedinţi* şi-a desvoltat comunicarea despre *Belfer, profesor şi educator.*

III. *Relaţii interne şi externe*

Relaţiile noastre cu străinătatea se menţin bune mulţumită prestigiului şi autorităţii Instituţiunii noastre, care cresc neîncetat. Ele ar putea fi şi mai bune dacă lipsa de fonduri nu ne-ar împiedeca, de cele mai multe ori, de a răspunde prin trimiterea de reprezentanţi la numeroasele chemări de colaborare ştiinţifică, cari ne vin din diferitele părţi ale globului sau de a ne achita cotizaţiile către organismele ştiinţifice internaţionale la care Academia noastră a aderat în anii de după războiu.

Astfel Academia a renunţat de multă vreme de a se mai ocupa de îndatoririle băneşti rezultate din aderarea României la *Consiliul*

Internațional de Cercetări, — constatată fiind lipsa de solicitudine pentru astfel de îndatoriri a diferitelor guverne cari s'au perindat la conducerea țării și cari aveau datoria de a achita cotizațiile țării la această organizație științifică internațională. Instituțiunea noastră și-a dat în schimb toată osteneala de a acoperi cât mai mult din cotizațiile neachitate pe trecut la asociațiile internaționale la cari este prin hotărîrea ei afiliată. S'a putut astfel ameliora situația noastră pe lângă *Uniunea Academică Internațională* din Bruxelles, plătindu-i-se o bună parte din cotizațiile neachitate din 1926. Vă amintiți că în această Uniune suntem reprezentați prin d-nii colegi Andrei Rădulescu și C. Rădulescu-Motru, și prin d-l coleg N. Iorga, care face parte dintr'un Comitet consultativ al Uniunii pentru o întreprindere a sa științifică privitoare la *Tradiția musulmană*.

Dintre numeroasele congrese internaționale științifice la care a fost chemată să iea parte, Instituțiunea noastră a fost reprezentată la al VII-lea Congres internațional de Științe istorice, care s'a întrunit la Varșovia în zilele de 21—28 August trecut prin colegul nostru d-l I. Nistor, din delegația numită la acest congres făcând parte și d-nii colegi G. Balș, Alex. Lapedatu și Andrei Rădulescu. D-l coleg N. Iorga a reprezentat de asemenea Instituțiunea noastră, împreună cu d-l coleg G. Balș, la al XIII-lea Congres Internațional de istoria artei organizat de Comitetul național suedez la Stockholm în zilele de 4—7 Septemvrie, — iar d-l coleg Președinte L. Mrazec și-a luat însărcinarea de a ne reprezenta la Congresul Balnear al Statelor Micei Înțelegeri, care se va ține în cursul acestei luni la Praga.

Numeroase delegațiuni s'au numit dintre colegii noștri pentru diferite congrese cari se vor ține în vara și mai ales în toamna acestui an.

Altor chemări, la care Academia n'a putut trimite delegați, s'a răspuns prin scrisori. S'au expediat astfel felicitări Academiei din Béarn, din Pau (Franța) la inaugurarea monumentului ridicat de acea Academie lui Charles Moureu, fostul nostru coleg onorar și s'a adresat telegramă de urări ilustrului filolog slav d-lui Ljubomir Miletic, sărbătorit în Decemvrie trecut de Institutul Slav de pe lângă Universitatea din Sofia cu ocazia împlinirii vârstei de 70 de ani.

Tragica moarte a Regelui Albert I al Belgiei — căruia poporul român îi păstrează o adâncă recunoștință pentru contribuția pe care augustul erou a dat-o la înfăptuirea unității noastre naționale — a avut un dureros ecou în sufletele noastre. Instituțiunea noastră a dat expresie sentimentelor sale de durere în telegrame de condoleanțe expediate Legației Belgiei din Capitală și Academiei Regale de Științe, Litere și Arte Frumoase din Bruxelles, al cărei Protector era Regele defunct.

Instituțiunea noastră a participat de asemenea la întristarea pe care a suferit-o știința întregei lumi și nația franceză prin pierderea a doi mari savanți ai ei, Profesorul Albert Calmette și ilustrul matematician și om de Stat Paul Painlevé. Memoria iluștrilor defuncți a fost evocată solemn în ședința dela 3 Noemvrie — a celui dintâi de către colegul nostru d-l

Dr. G. Marinescu, iar de către Secretarul General al Domniilor Voastre a celui de al doilea.

Vom încheia această scurtă dare de seamă asupra raporturilor noastre cu străinătatea, amintind că factorul de căpetenie în întreținerea acestor raporturi a rămas tot schimbul de publicații, care și-a lărgit cercul foarte mult. Cu deosebire schimbul de publicațiuni cu Universitățile și Institutele Științifice din ambele Americi, a luat o mare desvoltare în anul încheiat. La acest schimb Statele-Unite ale Americei adaogă toate publicațiile sale oficiale, pe care ni le trimite gratuit și regulat. La distribuirea publicațiilor noastre în străinătate ne bucurăm de sprijinul binevoitor al Direcțiunii Presei și Informațiilor, care a luat asupră-și cheltuelile de expediție.

* * *

In țară Academia a luat parte prin delegații ei la aplicarea regulată a dispozițiunilor diferitelor legi care statuează în ordinea literară, științifică sau de învățământ superior. Ea a înălțat de asemenea prin prezența delegaților ei diferitele festivități și aniversări culturale organizate în țară de asociațiile de cultură permanente sau de inițiativele particulare generoase.

In această ordine de idei vom aminti pe scurt că Președintele Domniei Voastre reprezintă de drept Academia în Senatul Țării și în Comisiile pentru aplicarea legii cumulului și pentru acordarea pensiilor către văduvele bărbaților iluștri ca recunoștință a națiunii.

D-l coleg C. Rădulescu-Motru a votat în numele Academiei hotărîrea Comisiunii pentru acordarea premiului național de literatură din acest an, iar d-l coleg I. Al. Brătescu-Voinești reprezintă Academia în Comisiunea de control și cenzură a filmelor cinematografice.

Un mare număr dintre Domniile Voastre a participat la Congresul Societății Numismatice Române din Octomvrie, urmat și de o expoziție numismatică și de arheologie în sălile Fundațiunii Dalles, sărbătorind în acest mod 30 de ani de activitate a Societății. In aceeași lună Teatrul Național din Iași a sărbătorit 100 de stagiuni de teatru moldovenesc, iar reuniunea muzicală « Ciprian Porumbescu » din Suceava a desvelit bustul ridicat în acea localitate neuitatului compozitor Ciprian Porumbescu. La aceste manifestări culturale și naționale Academia a fost reprezentată, la cea dintâi de d-nii colegi I. Inculeț și M. Sadoveanu, la cea de a doua de d-l coleg I. Nistor, care a rostit și o cuvântare ocazională. Academia a luat de asemenea parte, prin glasul d-lui coleg I. Lupaș la aniversarea centenarului nașterii fostului coleg Visarion Roman, comemorat la 9 Iulie la Sibiu, precum și la desvelirea monumentului ridicat în acelaș oraș regretatului coleg Gheorghe Coșbuc, sărbătorită la 16 Iulie. Insfârșit, d-l coleg Andrei Rădulescu a prezidat, ca delegat al Academiei, Comisiunea pentru decernarea Premiului ziarului « Universul » pentru cea mai bună lucrare despre « Principiul naționalităților în tratatele de pace dela Versailles, Trianon și Neuilly ».

IV. *Publicaţiunile Academiei*

Ca şi în anii trecuţi, apariţia publicaţiunilor Academiei a fost mult îngreunată de modestia mijloacelor financiare. In acest an academic numărul publicaţiunilor noastre a fost şi mai mic decât în anul trecut. Foarte multe studii au fost înapoiate autorilor sau au fost amânate, până vor veni ani mai buni. Restricţiunile de tipar au rămas în fiinţă şi mai departe.

Din *Buletinul Secţiunii Ştiinţifice* au apărut şapte numere, având sub tipar material pentru numerele viitoare.

Din *Buletinul Secţiunii Istorice* n'a apărut niciun număr.

Publicaţiunile Bibliotecii aşteaptă mijloace financiare pentru a putea fi tipărite.

Din *Anuarul Arhivei de Folklor* a apărut vol. II sub îngrijirea d-lui I. Muşlea.

Tipărirea *Dicţionarului* merge greu, din aceleaşi binecunoscute motive Sperăm că în urma ofertei generoase a Societăţii « Universul », cunoscută Domniilor Voastre, vom putea tipări mai repede, începând chiar cu acest an, fascicolele următoare, aşteptate cu mult interes.

Interesul publicului pentru publicaţiunile Academiei este viu. Regretăm însă că nu avem mijloacele de răspândire mai uşoare pentru a mări cercul influenţei lor.

Lista publicaţiunilor Academiei apărute dela ultima sesiune generală este următoarea:

1. *Anale*, tomul LIII, şedinţele din 1932—33.
2. Din publicaţiunile *Secţiunii Literare:*
   a) *Memorii*, Seria III, Tom. VI:
      Artur Gorovei, *Contribuţii la istoria literară.*
      Tudor Vianu, *Influenţa lui Hegel în cultura română.*
      Artur Gorovei, *Ierotheiu episcopul Huşilor.*
   b) Din *Studii şi cercetări:*
      G. Bogdan-Duică, *Ioan Barac.*
   c) Din *Dicţionarul limbii române:* Tom. I., partea II.
3. Din publicaţiile *Secţiunii Istorice:*
   a) *Memoriile:* Tom. XIV:
      N. Iorga, *Opinia publică germană şi România lui Carol I înainte şi după războiul de independenţă.*
      General R. Rosetti, *Evoluţia mijloacelor şi a chipului de făptuire a războiului dela moartea lui Ştefan cel Mare până la aceea a lui Matei Basarab. V. Strategia.*
      N. Iorga, *Din viaţa socială a Brăilei sub Turci.*
      » » *Un observator englez asupra Românilor din epoca lui Tudor Vladimirescu.*
      » » *Un om de severă muncă şi aprigă autoritate, D. A. Sturdza.*

Const. I. Caradja, *Steagurile cucerite de Mihai Viteazul în lupta dela Gurăslău din 3 August 1601.*
Alex. Lapedatu, *În jurul asasinării lui Barbu Catargiu.*
Andrei Rădulescu, *Cercetări privitore la înființarea Curții de Casație în România.*
I. Lupaș, *Corespondența lui Grigorie Ghica, Domnul Moldovei, cu Felix v. Schwarzenberg, ministrul președinte al Austriei 1849—1850.*
General R. Rosetti, *Inceputurile artei militare în cuprinsul României de azi.*
N. Iorga, *Vicisitudinele celui dintâi student moldovean la Paris: G. Bogdan.*
Memorii, Tom XV:
R. V. Bossy, *Agenția diplomatică a României în Belgrad și legăturile politice româno-sârbe sub Cuza-Vodă.*
General R. Rosetti, *Granițele Moldovei pe vremea lui Ștefan cel Mare.*
» » » *Un document inedit asupra mișcării dela 3 August 1865.*
» » » *Despre unele precizări recente ale locurilor bătălıilor dela Doljești, Vaslui și Scheia.*
P. P. Panaitescu, *Contribuții la istoria lui Ștefan cel Mare.*
A. V. Sava, *Vornicul de Vrancea.*

b) *Studii și Cercetări* (sub tipar):
V. Erbiceanu, *Naționalizarea justiției și unificarea legislației în Basarabia.*

4. Din Publicațiile *Secțiunii Științifice:*
a) Din *Memorii*, Seria III, Tom. IX:

Dr G Marinescu, *Un caz remarcabil de amnezie retrogradă înfățișându-se sub aspectul unei desdoiri a personalității.*
C. Motaș et M-lle E. Dobreanu, *Faune hydrocarrienne de quelques lacs des environs de Bucarest.*
I. Lepși, *Planaria Alpina și Planaria Gonocephala la Godianu și Retezat (Carpații sudici).*
N. T. Deleanu, *Migrația negativă a substanțelor azotoase din frunze și chestiunea acumulării lor în tulpină sau rădăcină.*
N. Donici, *Al patrulea Congres al Uniunii astronomice internaționale.*
N. T. Deleanu și Dr. C. Bordeianu, *Studiu asupra rolului și funcțiunii substanțelor minerale și organice în vieața plantei.*

b) Din *Bulletinul* redactat în limbi străine au apărut Nr. 1—7 din anul XVI.

5. Din *Discursuri de recepție* a apărut Nr. LXIII: G. Enescu, *Despre Iacob Negruzzi și despre intrarea muzicei la Academia Română*, cu *Răspuns* de G. Țițeica.

V. *Legate, donațiuni, fundațiuni*

La capitolul donațiunilor din acest an, putem lua act de darul unei sume de 350.000 lei făcut din fondurile Ministerului Instrucțiunii Publice de d-l coleg Dim. Gusti, în timpul când D-sa era titularul acestui Departament. Cunoscând trebuințele reale ale Academiei, cu deosebire din experiența sa de membru în Comisiunea financiară a Instituțiunii noastre, d-l coleg Gusti a repartizat suma potrivit acestor trebuințe, destinând astfel 100.000 lei pentru publicațiunile noastre științifice, 100.000 lei pentru cele istorice și restul de 150.000 lei pentru « Dicționarul limbei române ». Aducem și cu această ocaziune d-lui coleg Gusti mulțumiri călduroase în numele Academiei pentru sprijinul dat acestor publicațiuni.

Mai sus s'a arătat că mult regretata soție a d-lui coleg onorar Anastase Simu, Elena Simu a testat în nudă proprietate Academiei noastre aproape întreaga sa avere formată din numerar, rentă de Stat și din moșia Tufeni, județul Teleorman — uzufructuar fiind d-l Simu — pentru instituirea unui fond ale cărui venituri sunt destinate publicării lucrărilor meritoase de știință, de istorie și de artă, sub auspiciile și după hotărîrea Instituțiunii noastre.

P. S. Visarion Episcopul Hotinului-Bălți, a cărui râvnă culturală și arhipăstorească dă îmbelșugate roade în țară și cu deosebire în Basarabia, în unire cu cucernicii părinți consilieri ai Eparhiei Hotinului-Bălți, au hotărît acordarea a două premii prin Instituțiunea noastră. Un premiu de 100.000 lei, este destinat a distinge pe cel mai bun text al « Slujebnicului », care se va tipări cu cheltuiala Sfintei Episcopii. Academia a primit suma de 100.000 lei și urmează a hotărî în actuala sesiune generală asupra acceptării acestei danii și asupra publicării premiului. Celalalt premiu a fost fixat de Sfânta Episcopie la suma de 20.000 lei și l-a destinat pentru premiarea celei mai bune monografii a Episcopiei Hotinului prezentată în manuscript, — tiparul privind de asemenea pe Sfânta Episcopie. Asupra publicării acestui premiu nu putem deocamdată hotărî, deoarece valoarea premiului încă nu s'a primit.

Alte trei succesiuni deschise în timpul anului în favoarea Academiei, anume succesiunile regretaților N. Docan, fost membru corespondent al Academiei Române, Cristache Naum și Const. Chiru, vor fi aduse în discuția Domniilor Voastre în vederea deciziunilor de luat cu privire la primirea lor.

Fundațiunea « Ioan I. Dalles », aflându-se în al doilea an de existență, și-a continuat activitatea pentru care a fost creată potrivit prevederilor testamentare ale defunctei Elena Dalles. Expozanți dintre artiștii cei mai reputați ai țării au ocupat fără întrerupere în tot cursul anului sălile de expoziție ale localului Fundațiunii, special construite pentru a satisface în totul cerințele unei perfecte expuneri a operelor de artă plastică. Fără întrerupere a fost ocupată și sala de conferințe și concerte, fie de conferențiari vorbind în cicluri organizate de diverse asociații și cercuri

culturale, fie de muzicanți de talent. Secretarul General al Domniilor Voastre și-a dat osteneala de a alege din numeroasele cereri pentru acordarea sălilor pe ale acelor solicitanți a căror producție putea să însemneze o meritoasă realizare artistică și o valoare, oricât de modestă, pentru cultura noastră.

Premiul de Virtute Mavroyeni în București, acordat de votul Domniilor voastre în trecuta sesiune generală d-rei Artemiza Nicolau, a fost proclamat în ședința solemnă, conform prevederilor testamentare, la 17 Decemvrie, în prima Duminecă după Sfântul Spiridon, când s'a predat premiantei valoarea numerică a premiului. Incasarea sumei pentru premiul următor întâmpină dificultăți din cauza unei legi restrictive aplicate de Guvernul grecesc asupra fondului premiului, care, conform testamentului, se păstrează la Banca Națională a Greciei. S'au dus și se duc încă tratative între Legația noastră din Atena și Guvernul grec pentru a ne libera sumele care ni se cuvin pentru acordarea premiului în continuare.

VI. *Colecțiunile*

Colecțiunile Bibliotecii noastre și-au continuat metodic creșterea fie prin schimbul de publicațiuni devenit tot mai intens în anii din urmă și cu deosebire în acest an, fie prin cumpărături de cărți străine sau de documente însemnate pentru istoriografia românească, fie în sfârșit prin obligațiunea la care sunt supuse legal toate tipografiile din țară de a ne trimite imprimatele lor în câte două exemplare. La aceste mijloace de îmbogățire s'au adăogat, și în acest an, la colecțiile noastre daruri sau moșteniri de colecții. Cea mai însemnată a fost colecția de obiecte antice rămase pe urma regretatului coleg Mihail C. Sutzu. Dintre aceste obiecte capetele împăraților romani Traian, Adrian, Antoniu și Marc Aureliu executate în marmoră sunt de sigur cele mai de seamă podoabe ale muzeului de antichități organizat de Instituțiunea noastră de câțiva ani în vechiul local al Bibliotecii.

De numeroasele manuscrise și documente cari s'au încorporat în acest an la Secția Manuscriselor Academiei, ați avut prilejul a lua cunoștință în ședințele noastre săptămânale, în care v'au fost prezentate de colegii noștri dela Secțiunea Istorică și de d-l coleg I. Bianu în deosebi. Vom aminti numai că Biblioteca a achiziționat 49 de scrisori autografe ale Reginei Elisabeta (Carmen Sylva) și că s'a îmbogățit cu importante documente descoperite printre hârtiile rămase dela regretatul Dim. A. Sturdza, hârtii care se află în curs de catalogare.

In afară de folosirea curentă a acestor colecții, Academia ține în vederea publicului permanent deschise expoziția sa de stampe și portrete și muzeul ei de antichități, de care s'a amintit mai sus. Instituțiunea noastră a organizat și a ținut deschisă de asemenea o expoziție ocazională de documente, cărți și lucruri brâncovenești în tot cursul lunei Noemvrie,

adică în acelaşi timp şi în concordanţă cu expoziţia de lucruri brâncoveneşti organizată în Palatul Arhivelor Statului de Epitropia Aşezămintelor Brâncoveneşti, care ne-a solicitat să luăm parte prin expoziţia noastră la această manifestare de pioasă amintire a voievodului martir pentru naţia sa şi pentru creştinism Constantin Vodă Brâncoveanu.

De altă parte marea manifestare ştiinţifică românească datorită Asociaţiei Române pentru înaintarea ştiinţelor, care a întrunit în Capitală, în recentul congres dela 29 Aprilie—2 Mai, pe reprezentanţii ştiinţei româneşti din toate părţile ţării, a dat prilej Academiei să facă pentru congresişti şi pentru marele public o expoziţie a cărţii ştiinţifice româneşti din secolii XVIII şi XIX.

Comisiunea Bibliotecii va arăta printr'un raport special atât detaliile creşterii colecţiunilor cât şi funcţionarea serviciilor în vederea păstrării şi folosirii lor.

Pe scurt, putem arăta că Biblioteca noastră s'a îmbogăţit în acest an cu 6211 volume şi broşuri, 7038 numere de reviste din ţară, 3629 numere de reviste străine, 1498 ziare, 24 atlase şi hărţi, 135 stampe şi portrete, 522 fotografii, 14 albumuri, 372 documente, 23 volume manuscrise, 29 note muzicale, 13 cărţi vechi româneşti.

Cabinetul nostru numismatic şi-a sporit colecţiile în 1934 cu 962 monete, 22 medalii, 38 pietre gravate şi 259 obiecte de muzeu.

VII. *Burse*

In anul şcolar curent s'au acordat burse din fondurile *V. Adamachi*, *Jacques M. Elias*, *C. G. Vernescu*, *Leon S. Arié*, *N. Rătescu* şi *A. Papadopol* precum urmează:

1. Din Fondul *V. Adamachi* s'au acordat prin concurs două burse, de câte 7000 lei lunar, pentru studii de perfecţionare în străinătate pe timp de un an. O bursă a fost obţinută de d-ra Emilia Saulea, licenţiată a Facultăţii de Ştiinţe din Iaşi, care studiază la Universităţile din Basel şi Paris structura microscopică a rocilor sedimentare; cealaltă bursă s'a acordat d-lui Radu Codreanu, licenţiat al Facultăţii de Ştiinţe din Bucureşti, spre a face studii de Biologie generală în laboratorul Profesorului şi colegului nostru onorar d-lui Maurice Caullery, la Paris.

2. După propunerea Secţiunii Istorice, aprobată de Academie în trecuta sesiune generală, veniturile capitalizate până acum ale *Fondului Jacques M. Elias*, de 300 000 lei, s'au destinat pentru acordarea unei burse în străinătate pentru studiul limbii folosite de cronicari şi cronicele turceşti. S'a hotărît ca bursa să fie de 7000 lei lunar şi să se acorde pe termen de doi ani. Bursa a fost obţinută prin concurs, ţinut la Academie, de d-l Aurel Decei, doctor al Facultăţii de Litere din Cluj, care în acest an îşi face studiile arătate la Universitatea din Paris, trebuind ca la anul să şi le continue la Universitatea din Berlin.

3. Din venitul Fondului *C. G. Vernescu* s'a acordat pentru acest an o bursă de 80.000 lei d-lui Ilie Corfus, licenţiat al Facultăţii de Litere din

Cernăuți, pentru a studia la Universitatea din Varșovia istoria polonă, spre a cunoaște isvoarele polone privitoare la trecutul românesc.

4. Veniturile Fondului *Leon S. Arié* micșorându-se, s'au dat în acest an numai două burse de câte 800 lei lunar din cele 9 burse câte s'au acordat în trecut din acest fond. Bursele s'au acordat la studenți ai Școalelor Politechnice din București și Timișoara.

5. Din venitul Fondului *N. Rătescu* s'a acordat o bursă de 120 lei pe lună unui elev al Școalei Superioare Comerciale din Capitală.

6. Venitul mic al Fondului *Apostol Papadopol* s'a împărțit în ajutoare de câte 30 și 50 lei lunar, la câte 10 elevi ai Școalelor Elementară și Superioară din Galați, potrivit obligațiunilor testamentare.

VIII. *Școalele Academiei*

Școalele de Agricultură « Tache P. Anastasiu » dela Țigănești (Tecuciu) și « Ioan C. Agarici » dela Moara Grecilor (Vaslui) au funcționat în cursul acestui an cu un număr mai mic de elevi, cu deosebire cea dela Moara-Grecilor, în urma încercării Ministerului de Agricultură și Domenii de a o transforma în Școală de iarnă. O altă cauză a împuținării elevilor trebue s'o vedem în măsura hotărîtă prin noua organizare a Școalelor de agricultură, care restrânge drepturile absolvenților de a mai ocupa slujbe la Stat.

Școala Primară « Tache P. Anastasiu », dela Călmățuiu, funcționează în bune condiții, ca și în trecut. O atenție mai mare s'a dat în acest an gospodăriei Școalei, care, în urma înfrumusețării grădini, a căpătat un aspect mai îngrijit.

Institutul « Ioan Otteteleșanu » dela Măgurele (Ilfov), se află în al 13-lea an de funcționare ca Școală Normală de Fete, întreținută de Stat.

IX. *Concursurile Premiilor*

La concursurile premiilor, ce sunt a se acorda în această sesiune generală, s'au prezentat, pentru *opere publicate*, 77 scrieri, concurând la 16 premii în valoare totală de lei 486.500. La premiul « *Constantin Kirițescu — Istoria răsboiului pentru întregirea României 1916—1919* », de 25.000 lei, publicat spre a se acorda celui mai bun studiu de psihologie a poporului român în timpul răsboiului pentru întregirea neamului, nu s'a prezentat nici o publicațiune. De asemenea nu s'a prezentat nici o lucrare la *Premiul Adina și Colonel Paul Strājescu*, de 18.000 lei, destinat premierii cercetărilor meritoase în domeniile bacteriologiei, fiziologiei și farmacologiei.

La cele 16 premii *cu subiecte date*, în valoare totală de lei 399.356, s'au prezentat: 7 manuscrise la *Marele Premiu C. Hamangiu*, de 200.000 lei, anunțat pentru ultima oară a se acorda celei mai reușite

traduceri în limba franceză a operei poetice a lui Mihail Eminescu; 1 manuscris la *Premiul Alexandru Bodescu*, de 2000 lei, cu subiectul: *Poeții Bihorului*; 1 manuscris la *Premiul At. Toncoviceanu*, de 1000 lei, cu subiectul: *Toponimia unei comune de munte*; 1 manuscris la Premiul Năsturel de 5000 lei, cu subiectul: *Granița de vest a României (către Cehoslovacia și Ungaria)*; 1 manuscris la *Premiul Adamachi*, de 5000 lei, divizibil, cu subiectul: *Monografia hidrobiologică a unei bălți mari a Dunării*; în sfârșit o Dare de seamă asupra activității câmpului de experiențe al catedrei de ameliorarea plantelor dela Academia de Inalte Studii Agronomice din Cluj, însoțită de probele de cereale produse în câmpul de experiență,—înaintată de d-l Profesor Dr. N. Săulescu dela acea Academie la concursul I-lui Premiu «*Contribuția Muncii*», de 10.000 lei.

D-l G. ȚIȚEICA prezintă apoi următorul program al lucrărilor ce sunt de efectuat în această sesiune generală:

1. Raportul Secretarului general despre activitatea Academiei din 1933—1934.
2. Alegerea Comisiunii pentru examinarea lucrărilor făcute în 1933—1934.
3. Alegerea a trei membri în locul regretaților colegi Al. Philippide, M. C. Sutzu și Ioan Cantacuzino, după propunerile Secțiunilor respective (Art. 22, 23 și 24 Statute, Art. 62 Reg. Gen.).
4. Discuțiuni privitoare la modificarea Statutelor și Regulamentelor.
5. Raportul Comisiunii Financiare pentru cercetarea conturilor din exercițiul bugetar 1933 și alegerea Comisiunii pentru 1935.
6. Formarea bugetului pentru 1935.
7. Raportul Comisiunii Școlare asupra școalelor Academiei T. P. Anastassiu și I. C. Agarici în 1933—34 și alegerea Comisiunii pentru 1934—35.
8. Deciziuni asupra primirii legatelor C. Chiru, Elena Simu, N. Docan, Tudan, Chr. Naum și donațiilor Episcopiei Hotinului Bălți.
9. Regulamentarea fondului Ilie Ștefănescu.
10. Deciziune pentru instituirea premiului I. C. Athanasiu.
11. Raport asupra Fundațiunii Familiei Menachem H. Elias și alegerea delegaților titulari și supleanți ai Academiei în Consiliul de Conducere al Fundațiunii.
12. Deciziunea Comisiunii speciale pentru acordarea *Premiului Năsturel*, de 4.000 lei (Art. 8, 9, 13, 16 Reg. Premiilor).
13. Fixarea subiectului de pus la concursul *Marelui Premiu Militar General Ioan și Maria Carp*, de 7.000 lei, din 1939 (Art. 3 Reg. Fund.).
14. Alegerea Comisiunii de trei membri, câte unul din fiecare Secțiune, care va fixa subiectul de pus la concursul *Premiului Toma și Ioan N. Socolescu*, de 10.000 lei, din 1937 (Art. 1 și 2 Reg. Fond.).
15. Raportul Comisiunii pentru împărțirea cărților didactice și religioase

din fondurile Ion Fătu și Ion Scorțeanu în 1933 și alegerea Comisiunii pentru 1934. Deciziunea Comisiunii pentru împărțirea cărților în 1934.
16. Raportul Comisiunii permanente a Bibliotecii pentru 1933.
17. Raportul asupra activității Cabinetului Numismatic în 1933—1934.
18. Raport asupra burselor date în 1933—34 din fondurile *V. Adamachi, Jacques M. Elias, C. G. Vernescu, Leon S. Arie, N. Rătescu, A. Papadopol*; alegerea Comisiunii pentru bursele din 1934—35.
19. Raportul Comisiunii însărcinate cu examinarea lucrărilor făcute în 1933—34.
20. Alegeri de membri onorari români și străini și de corespondenți străini și a unui corespondent român la Secțiunea istorică (Art. 30, 31 și 32 Statute și Art. 68 Reg. Gen.).
21. Raportul Comisiunii *Dicționarului limbii române*.
22. Raport asupra Fundației Dalles.
23. Ședință publică solemnă pentru proclamarea premiilor.
24. Alegerea Președintelui și Vicepreședinților Academiei pentru 1934—1935 (Art. 15 Statute).
25. Raportul Secretarului general asupra lucrărilor sesiunii generale din 1934.

SECȚIUNEA LITERARĂ

26. Deciziunile Secțiunii pentru acordarea premiilor (Art. 14 și 15 Reg. Prem.).
— *Marele Premiu C. Hamangiu*, de 200.000 lei (indivizibil), pentru *roman*;
— *Premiul Statului Eliade Rădulescu*, de 50.000 lei;
— *C. Rădulescu-Codin*, de 3.000 lei;
— *Dr. Cornel Nicoară*, de 20.000 lei (divizibil);
— *Ecaterina Bolintineanu*, de 2.000 lei;
— *Marele Premiu C. Hamangiu*, de 200 000 lei (indivizibil), pentru *traducerea în limba franceză a operei poetice a lui Mihail Eminescu*;
— *Alexandru Bodescu*, de 2.000 lei, cu subiectul: *Poeții Bihorului*;
— *Al. Toncoviceanu*, de 1.000 lei, cu subiectul: *Toponimia unei comune de munte*.
27. Alegerea a 4 membri în Comisiunea specială a *Premiului Năsturel*, de 4.000 lei, din 1935.
28. Alegerea Comisiunii speciale de 3 membri din Secțiune pentru examinarea manuscriselor ce se vor prezenta la *Marele Premiu C. Hamangiu*, de 200 000 lei, (indivizibil), din 1935, pentru *traducerea în limba engleză a operii poetice a lui M. Eminescu*.
29. Alegerea Comisiunii speciale de 3 membri din Secțiune pentru examinarea manuscriselor ce se vor prezenta la *Premiul V. Adamachi*, de 5.000 lei, din 1935, cu subiectul: *Al. Depărățeanu*.

30. Alegerea Comisiunii speciale de 3 membri din Secțiune pentru examinarea manuscriselor ce se vor prezenta la *Premiul General Constantin și Maria Burghele*, de 4.000 lei, din 1935, pentru o compunere *literară, istorică* sau *didactică.*
31. Alegerea Comisiunii speciale de 3 membri din Secțiune pentru examinarea manuscriselor ce se vor prezenta la *Premiul Statului Eliade Rădulescu*, de 50.000 lei, din 1935, cu subiectul: *Studiu asupra numelor de persoane (nume, pronume, suprapronume, poreclă) și de animale dintr'o regiune românească.*
32. Propunere pentru alegerea unui membru activ în Secțiune în locul regretatului coleg Al. Philippide, (Art. 22, 23 și 24 Statute; Art. 62 Reg. Gen.).
33. Subiecte de pus la concursul premiilor:
— Pentru 1936: *Premiul Năsturel*, de 5 000 lei.
34. Hotărîre asupra *Premiului Dr. Cornel Nicoară*, din 1937, dacă se va da pentru publicațiuni sau pentru subiect dat; în cazul din urmă a se fixa subiectul.
35. Alegerea Președintelui și Vicepreședintelui Secțiunii pentru 1934—35 (Art. 15 Statute).

SECȚIUNEA ISTORICĂ

36. Deciziunile Secțiunii pentru acordarea premiilor (Art. 14 și 15 Reg. Prem.).
— *Premiul Vasile Pârvan*, de 50 000 lei;
— *V. Adamachi*, de 5.000 lei (divizibil);
— *Gh. Chițu*, de 3.000 lei;
— *Năsturel*, de 5.000 lei, cu subiectul *Granița de Vest a României (către Cehoslovacia și Ungaria).*
27. Propunere pentru alegerea unui membru activ în Secțiune în locul regretatului coleg M. C. Sutzu (Art. 22, 23 și 24 Statute; Art. 62 Reg. Gen.).
38. Alegerea a 4 membri în Comisiunea Specială a *Premiului Năsturel*, de 4.000 lei, din 1935.
39. Alegerea Comisiunii de 3 membri din secțiune pentru examinarea manuscriselor ce se vor prezenta la *Premiul Ministerului Cultelor și Artelor*, de 50 000 lei, din 1935, cu subiectul: *Chipuri de Vlădici și scriitori bisericești români din veacul al XVII-lea.*
40. Alegerea Comisiunii de 3 membri din Secțiune pentru examinarea manuscriselor ce se vor prezenta la *Premiul General R. Rosetti*, de 5.000 lei, din 1935, cu subiectul: *Figuri mai caracteristice din Războiul Independenței din 1877—78.*
41. Alegerea Comisiunii de 3 membri din Secțiune pentru examinarea manuscriselor ce se vor prezenta la *Premiul Camerei de Comerț și Industrie, Circumscripția I-a, din Turnu-Măgurele*, de 20.000 lei, din 1935, cu subiectul: *Teleormanul economic.*

42. Alegerea Comisiunii de 3 membri din Secțiune pentru examinarea manuscriselor ce se vor prezenta la *Premiul Al. Toncoviceanu*, de 1.000 lei, din 1935, cu subiectul: *Istoria unei mănăstiri din România.*
43. Subiecte de pus la concursul premiilor:
— Pentru 1936: *Premiul Statului Gh. Asachi*, de 50.000 lei.
» 1937: *Premiul Năsturel*, de 5.000 lei.
44. Hotărîre asupra *Premiului Dr. Cornel Nicoară*, din 1935, dacă se va da pentru publicațiuni sau pentru subiect dat; în cazul din urmă, a se fixa subiectul.
45. Propunere pentru alegerea unui membru corespondent român în Secțiune în locul regretatului coleg N. Docan (Art. 31 și 32 Statute și art. 68 Reg. Gen.).
46. Alegerea Președintelui și Vicepreședintelui Secțiunii pentru 1934—35. (Art. 15 Statute).

SECȚIUNEA ȘTIINȚIFICĂ

47. Deciziunile Secțiunii pentru acordarea premiilor (Art. 14 și 15 Reg. Prem).
— *I. Oroveanu*, de 70.000 lei;
— *Șt. Demetrescu-Vergu*, de 10.000 lei;
— *Dr. Em. Riegler*, de 6.000 lei;
— *Premiul Statului Lazăr*, de 50.000 lei;
— *Neuschotz*, de 3.500 lei;
— *C. G. Vernescu*, de 20.000 lei (divizivil);
— *Premiile « Contribuția Muncii »*, de câte 10.000 lei;
— *V. Adamachi*, de 5.000 lei (divizibil), cu subiectul: *Monografia hidrobiologică a unei bălți mari a Dunării.*
48. Alegerea a 4 membri în Comisiunea specială a *Premiului Năsturel*, de 4.000 lei din 1935.
49. Alegerea Comisiunii speciale de 3 membri din Secțiune pentru examinarea manuscriselor ce se vor prezenta la *Premiul Năsturel*, din 1935, cu subiectul: *Structura geologică, în special tectonica unei părți din Carpații Munteniei între cotitura Carpaților și linia Dunării.*
50. Alegerea Comisiunii speciale de 3 membri din Secțiune pentru examinarea manuscriselor ce se vor prezenta la *Premiul Alexandru Ioan Cuza*, de 6.000 lei, din 1935, cu subiectul: *Studii asupra paleoliticului în România.*
51. Alegerea Comisiunii speciale de 3 membri din Secțiune pentru examinarea manuscriselor ce se vor prezenta la concursul *Premiului Statului Lazăr*, de 50 000 lei, din 1935, cu subiectul: *Febra exantematică (Febra de Marsilia).*
52. Propunere pentru alegerea unui membru activ în Secțiune în locul regretatului coleg I. Cantacuzino (Art. 22, 23 și 24 Statute și Art. 62 Reg. Gen.).

53. Subiecte de pus la concursul premiilor:
— Pentru 1936: *Al. Toncoviceanu*, de 1000 lei.
54. Deciziune asupra *Premiului Dr. Cornel Nicoară*, din 1936, dacă se va da pentru publicaţiuni sau pentru subiect dat; în cazul din urmă, a se fixa subiectul.
55. Alegerea Preşedintelui şi Vicepreşedintelui Secţiunii pentru 1934—35 (Art. 15 Statute).

La şedinţă luând parte d-l Matei Drăghiceanu, ales Membru Onorar al Academiei noastre în trecuta sesiune generală, d-l Preşedinte L. MRAZEC îl salută pentru întâia oară în incinta Academiei. Academia ia parte cu urări afectuoase la sărbătorirea pe care prietenii şi admiratorii d-lui Drăghiceanu i-au făcut-o cu ocazia împlinirii vârstei de 90 de ani, chiar în ziua de astăzi.

D-l **Matei Drăghiceanu** mulţumeşte emoţionat Academiei pentru alegerea D-sale şi pentru urările făcute.

D-l Preşedinte L. MRAZEC salută şi pe d-l Adrian Maniu, venind la Academie pentru întâia oară după alegerea D-sale ca Membru Corespondent al Academiei Române.

D-l **Adrian Maniu** răspunde închinând Academiei recentul său volum de versuri «Cartea Ţării».

Primindu-se cu mulţumire invitaţiunea d-lui Teodor Costescu din Turnu-Severin, se decide ca Academia să viziteze acest oraş în zilele de 2—4 Iunie viitor.

D-l Dr. GR. ANTIPA depune pentru a fi luat în discuţie următorul:

Memoriu privitor la reorganizarea Academiei Române

«Noua stare creată în urma războiului mondial, care a stabilit ţeluri nouă omenirii şi a grăbit mersul evoluţiei ei, pune pe fiecare din vechile Instituţiuni în faţa întrebării asupra rostului ce-l mai are în noua stare de lucruri şi a problemelor reorganizării ei pentru a corespunde nouălor nevoi ale timpului.

«Intre Instituţiunile care alcătuesc principalele fortificaţiuni în lupta omenirii pentru progres, sunt în primul rând *instituţiunile culturale*, căci ele au însemnata menire de a spori, prin cultură, puterile sufleteşti, atât pe cele individuale ale fiecărui om, cât şi pe cele colective ale întregii naţiuni.

«Dintre toate instituţiunile culturale pe care şi le-a creat neamul românesc — oriunde s'ar găsi el răspândit — cea mai înaltă şi importantă este *Academia Română*. Şi ea este nevoită acum să-şi facă acest examen de conştiinţă şi să-şi pregătească calea pe care poate ajunge la rezolvirea nouălor probleme în faţa cărora au pus-o, în mod brusc, timpurile de astăzi.

«O scurtă ochire asupra activităţii trecute şi prezente a acestei Instituţiuni, arătând: ce scopuri a urmărit în diferitele stadii ale existenţii ei, ce a realizat şi prin ce mijloace, ne va pune în stare să vedem ce trebue să facă de acum înainte.

« Creată, mai întâi prin Inaltul Decret Domnesc la 26 August 1867, sub numele de « *Societatea Literară Română* » sau « *Societatea Academică de literatură* », ea era alcătuită din 20 membri numiţi, din cari: 2 din Maramureş (I. Hodoşiu şi Alex. Roman), 3 din Transilvania (Timotei Cipariu, G. Munteanu şi G. Bariţ), 2 din Banat (A. Mocioni şi Vicenţiu Babeş), 2 din Bucovina (Al. Hurmuzache şi I. Sbierea), 2 din Basarabia (Al. Haşdeu şi Cozacovici), 4 din Moldova (V. Alecsandri, C. Negrutzi, V. A. Ureche şi Nic. Ionescu) şi 5 din Muntenia (I. Heliade-Rădulescu, A. T. Laurian, C. A. Rosetti, I. C. Massim şi Titu L. Maiorescu).

« Deşi organizarea acestei Societăţi era luată după modelul Societăţilor similare din vechile state civilizate şi deşi un critic răutăcios a putut zice că « avem teatre fără actori, universităţi fără profesori şi academie fără academicieni », totuşi trebue să recunoaştem că această societate, care a fost sâmburele viitoarei Academii Române, s'a născut din nevoile reale şi chiar primordiale, ale închegării, desvoltării şi consolidării neamului nostru.

« Vrednicii bărbaţi de stat cari au înfiinţat în 1867 « Societatea Academică de literatură » erau în adevăr adânci cunoscători ai marilor interese permanente ale neamului şi a ţelurilor către realizarea cărora trebue îndrumată evoluţia sa. Ei au ştiut că un popor, pe care soarta l-a împrăştiat în atâtea state străine şi trăeşte de veacuri şi chiar milenii sub regimuri atât de diferite, nu va putea fi unit într'un singur mănunchi decât după ce i se va desvolta conştiinţa, despre comunitatea sa de origină, de rasă, de limbă, gândire, datine şi tradiţii strămoşeşti, concepţie de vieaţă, etc. şi va ajunge apoi, pe această cale, a-şi forma singur o concepţie unitară de menirea sa istorică între popoarele lumii.

« Ei au mai ştiut bine, că chiar dacă ar fi nevoiţi să « improvizeze » pe academicienii cari le lipseau, aceştia — graţie bunului simţ patriotic — de îndată ce vor fi puşi în faţa marelor probleme ce li se încredinţau, îşi vor da seama de marea misiune ce au de îndeplinit. Şi, de fapt unii din bărbaţii aleşi, în cap cu Vasile Alecsandri, Costache Negrutzi, Titu Maiorescu, Haşdeu, etc. au fost fala generaţiunii de atunci, la care poporul român se gândeşte acum cu admiraţie şi recunoştinţă.

« Efectele binefăcătoare nu au aşteptat mult ca să se arate, iar trezirea simţului adormit al unităţii naţionale a făcut repede progrese uimitoare în toate regiunile locuite de poporul român. Măreaţa activitate desfăşurată de V. Alecsandri, ca poet, autor dramatic şi culegător al neîntrecutelor poezii populare, a arătat tuturor frumuseţile limbii noastre celei adevărate şi înălţimea la care se poate ridica concepţia poetică a poporului nostru, cu izvorul nesecat de înţelepciune, bun simţ şi frumuseţe ce-l conţine.

« Pe de altă parte, energica activitate de critic literar a lui Maiorescu — neîndurat faţă de cei fără talent şi ignoranţi, cari poceau limba şi stricau gustul, însă îngăduitor, îndrumător şi chiar gata de orice sacrificiu pentru toţi tinerii — cum a fost Creangă, Caragiale, Eminescu şi mulţi alţii, în sufletul cărora el descoperea scânteia genială înainte ca alţii s'o fi putut

simţi — a curăţit limba scrisă, de toate provincialismele, latinismele şi străinismele, care o poceau şi o făceau neînţeleasă, atât pentru popor în totalitatea sa, cât şi pentru pătura superioară a Românilor din diferite State.

« Graţie activităţii acestor doi mari oameni, şi a altora din colegii lor academicieni de atunci, straturile superioare, din toate ramurile poporului nostru, au învăţat să scrie şi să vorbească o adevărată limbă românească, iar întregul popor să vadă unitatea de graiu, de gândire şi simţire, de datine şi tradiţii, etc. ce-i leagă pe toţi într'un întreg.

« Ceea ce literaţii făceau prin metodele lor, linguiştii căutau să le dea bază ştiinţifică, şi — cu toate rătăcirile prin care am trecut — am reuşit totuşi, graţie activităţii « Societăţii Academice », să scriem o limbă curată românească într'o ortografie uniformă.

« Pe de altă parte şi istoricii — ajutaţi de filologi şi arheologi — nu au încetat de a cerceta trecutul nostru, dovedind falsitatea teoriilor interesate ca ale lui Roesler şi alţii şi arătând *origina comună a întregului neam românesc.*

« Mai mult încă, etnografii şi folkloriştii, cu toţi acei cercetători ai sufletului poporului nostru de pretutindeni, au pus în evidenţă o adevărată comoară de cultură străveche, nescrisă, însă transmisă din generaţie în generaţie — ca proverbe, zicători, datine, tradiţii, poezie populară, poveşti şi legende, etc. care arată cu câte podoabe şi virtuţi e înzestrat sufletul poporului nostru; a acelui popor pe care vecinii interesaţi îl descriau ca popor inferior, lipsit de orice aptitudini culturale, care trăieşte numai în superstiţii şi care, în ediţiile vechi ale marilor Enciclopedii Germane, era caracterizat cu cuvintele « Der Rumäne ist faul, feig und hinterlistig », adică « Românul este leneş, laş şi perfid ».

« Astfel a mers până la 1879, şi acelei generaţii mărețe de Academicieni, poporul român îi datoreşte de a fi îndrumat renaşterea sa.

« Cu aceasta însă închegările poporului român într'un singur mănunchiu nu s'a încheiat încă. Evoluţia politică, economică, socială şi culturală, aduse alte probleme şi cerea deci şi o nouă organizare a instituţiunilor respective pentru a le pune în stare să aducă la îndeplinire rezolvirea lor. Ceea ce s'a câştigat până acum, trebuia consolidat şi trebuiau deschise căi nouă pentru viitor.

« După gloriosul războiu al Independenţii — care a dat poporului nostru încrederea în puterile sale şi convingerea despre misiunea ce are a o îndeplini, înţeleptul nostru Rege întemeetor Carol I şi cu sfetnicii săi au văzut că activitatea noastră culturală nu mai poate fi limitată numai la limbă şi istorie, ci că, trebue lărgită în toate direcţiile pentru a putea răspunde tuturor nevoilor desvoltării neamului nostru.

« In acest scop s'a promulgat în 29 Martie 1879 o Lege specială, care a transformat vechea « *Societate Literară Română* » în « *Institut Naţional* » sub denumirea de « *Academia Română* ».

« Potrivit nouei sale numiri, Academia Română şi-a votat Statutele — raportor fiind neuitatul Odobescu — având acum 36 membri, împărţiţi

în 3 secțiuni: literară, istorică și științifică și încredințându-i-se acum « cultura limbii și istoriei naționale, a literaturii, a științelor și a frumoaselor arte ».

« Esențialul legii dela 1879 este că ea răspundea unei mari cerințe a timpului de atunci, recunoscându-se marea importanță a științelor pozitive în mișcarea culturală a neamului, și că s'a creat o secțiune de științe în noua Academie.

« Sporirea numărului Academicienilor dela 20 la 36 a permis ca această Inaltă Instituțiune să primească acum o serie din cei mai de seamă bărbați ai țării ca: Ion Ghica, D. A. Sturdza, Anastasie Fătu, Dr. D. Brândza, P. Poni, Dr. I. Felix, P. S. Aurelian, General St. Fălcoianu, Gr. Ștefănescu, Nic. Teclu, etc.

«Academia Română nou organizată, « ca un corp unic cu trei secțiuni » și cu un vast câmp de activitate în fața ei, se silește acum a răspunde la nouăle nevoi ale timpului ei. Limba și istoria națională continuă de sigur a forma preocuparea ei principală, pentru a se consolida astfel tot mai mult conștiința unității ființei etnice a tuturor Românilor.

« Acum se lucrează însă pe baze științifice din ce în ce mai temeinice

« Literații explorează și deschid din ce în ce mai mult comoara necesară de bogății de cuvinte și de frumusețe de gândire și expresie a limbii populare, alungând treptat neologismele care creaseră o limbă artificială.

« Linguiștii sporesc mereu tezaurul lexicografic al limbii și pornesc chiar — tot după îndemnul înțeleptului Carol I — la alcătuirea unui « Magnum ethymologicum » al limbii române, pe care — în mod simbolic pentru unitatea neamului — îl începe un basarabean pentru a-l continua un moldovean și apoi un transilvănean, secundat de un grup de reprezentanți ai tuturor ramurilor neamului românesc împreună cu care pornește și înființarea unui Muzeu al limbii române.

« Istoricii — întăriți acum prin arheologi și filologi și prin nouile elemente tinere, înzestrate cu o cultură științifică și cu metode de investigație modernă — reconstituesc tot mai mult trecutul neamului românesc, folosind toate izvoarele din arhivele străine și se înalță acum deasupra faptelor mărunte și ajung la sinteză, Istoria Românilor de Xenopol rămânând o operă clasică în această privință. Colecția de documente cu biblioteca privitoare la istoria neamului, adunată de Academie, este cel mai valoros tezaur cultural al țării.

« Noua secție științifică începe abia — deocamdată mai mult dibuind — a-și căuta rostul, a-și preciza scopurile și a-și alege mijloacele de acțiune Și-a început activitatea într'o epocă, când la noi nu exista încă nicio bibliotecă științifică și nu se știa ce sunt laboratorile de cercetări și când omul de știință era fericit dacă putea să-și îndeplinească cum se cuvine măcar activitatea sa didactică, făcând cu creta pe tablă un curs și dictându-l studenților ca să aibă pe ce învăța.

« Este o minune că, în asemenea condițiuni, oamenii de cultura și marea valoare personală a lui Cobălcescu, Brândză, Poni, Haret, Istrati, etc.

au putut să producă câte o lucrare științifică reală; dar cu câtă trudă, cu ce sacrificii?

« Ce se mai putea dar cere atunci dela lucrările prezentate Academiei la premii, care nu erau, în cazul cel mai bun, decât câteva descrieri și generalități banale sau compilări.

« Abia, când în veci pomenitul Dimitrie Sturdza cu neuitatul său secretar general Haret și în urmă Take Ionescu au pornit înzestrarea Universităților cu laboratoare și biblioteci de specialitate, când au înființat grădina și institutul de Botanică, Muzeul de Istorie Naturală, Institutul Babeș, apoi Institutul Cantacuzino, Morga, etc., etc., când neuitatul Ion Lahovary a înființat Institutul Geologic al României ș.a.m.d., numai atunci a început și la noi a se face știință adevărată. Atunci au început și publicațiile secției științifice a lua un alt aspect, cu o altă făptură și mai mult conținut original.

« Tocmai cu această epocă coincide și fapta în veci pomenită a răposatului V. Adamachi din Iași, care a dăruit pentru Secția științifică un însemnat fond, destinat: a se acorda burse de specializare în străinătate absolvenților dela științe, a se acorda premii pentru lucrări științifice și a se face o publicație specială a fondului Adamachi. Serviciile aduse desvoltării științei românești prin această importantă donațiune sunt apreciabile.

« Importantele monografii splendid editate, apărute în publicațiile acestui fond, arată cât folos a adus științei acest generos donator.

« Treptat cu desvoltarea laboratoarelor și a activității științifice ce se desfășoară în ele, Academia — prin premiile ei, prin publicările manuscriselor și acordarea unui onorar de autor și alte mici încurajări ce le acordă — a putut face un triaj tot mai mare al lucrărilor ce i se prezintă, ajungând, pe această cale de încurajare și selecționare, să exercite o influență destul de puternică asupra calității producției științifice din țară.

« Ajunși aci, s'a socotit apoi că a sosit momentul ca România să poată începe a participa, prin lucrările ei științifice, și la colaborarea științifică internațională. S'a decis atunci editarea unui « Bulletin de la Section Scientifique de l'Académie Roumaine », în care lucrările se publică în cele patru limbi internaționale și care este acum în al XVI-lea an al apariției sale. Acest Bulletin, pe care am cinstea a-l redacta de 14 ani, a fost singura revistă științifică serioasă publicată în limbi străine, care prezintă străinătății producția științifică românească. Ea se duce în străinătate în 2000 exemplare și este foarte cerută — în schimb de publicații, ba chiar marii învățați străini ne trimit lucrările lor spre publicare.

* * *

« Acesta este stadiul în care am ajuns astăzi. Timpurile nouă cu țelurile și problemele lor speciale, ne pun însă acum iarăși — ca și la 1879 — în fața aceleiași chestiuni fundamentale; și anume:

« Prin organizarea ce o are și prin felul activității ei de până acum, mai poate Academia Română să satisfacă nevoile imperioase ce i le dictează starea actuală, spre a-și îndeplini toate îndatoririle ce le are și rolul important ce i se cuvine în desvoltarea, armonizarea și îndrumarea activității științifice în țară, cât și în participarea țării la colaborarea științifică internațională?

« Pentru a răspunde la această întrebare, trebue să ținem seama de următoarele fapte: că, dela 1879 și până astăzi, felul problemelor pe care Academia Română a avut a le rezolvi s'a schimbat radical; că războiul mondial, cu cauzele adânci ce l-au produs și cu consecințele sale, a pus lumii — și deci și Statului și poporului român — alte îndatoriri și alte țeluri și i-au dat deci alte probleme — culturale, științifice, economice și sociale — de rezolvit; că, în fine, aceste probleme cer și ele pentru rezolvirea lor o completă reorganizare și adaptare a tuturor aparatelor de care avem a ne servi și deci și Academiei Române, care are un rol atât de important de îndeplinit.

« In mișcarea științifică de până acum, Academia și-a rezervat numai rolul de a încuraja producția științifică, lăsând-o însă să răsară în voia ei, cum și unde îi convine, și de a alege apoi lucrările bune pentru a le publica sau premia. Ea nu căuta însă să dea directive acestei producții într'un scop determinat și nici nu avea un program special de aplicat.

« Aceasta era — potrivit timpurilor de atunci — o concepție de « Grand Seigneur », adică era mai mult o îndeletnicire de amator-diletant, care-și dă toată osteneala să fie un judecător drept și să facă binele unde și cum poate, încurajând cu mărinimie munca și talentele acolo unde le întâlnește.

« Timpurile de azi, cu mersul rapid al evoluției pe care l-au adus, cere însă rezolvarea grabincă a unor probleme precise de care depinde soarta întregului nostru popor unit și a Statului unitar pe care l-a format el acum pe teritoriul său etnic. Rezolvirea lor cere, din partea tuturor instituțiunilor de cultură, o activitate încordată, în alt tempo și cu alte metode decât acum. Astăzi chestiunea, odată atât de importantă, a trezirii conștiinței naționale nu mai e actuală, căci Academia Română a pregătit-o, la timpul cuvenit, într'un grad atât de mare încât războiul mondial, proclamând dreptul la vieață al popoarelor, a trebuit în mod fatal să realizeze unirea întregului popor român. Astăzi trebue să ne preocupe în cel mai înalt grad: *consolidarea acestui fapt îndeplinit*.

« Pentru această chestiune însă, rolul literaților, linguiștilor și istoricilor trece acum pe al doilea plan, reprezentanții științelor pozitive — între care trebue să considerăm și pe geografi, economiști, sociologi, etc. —, ai științelor aplicate și ai tehnicei, trebuind să ia locul principal în lupta nouă ce s'a deschis. Numai pe această cale putem, deacum înainte, să pregătim pe deplin poporul nostru, să-l întărim și să-l facem apt — prin știință, cultură și educație — de a duce lupta, spre a apăra și consolida drepturile sale sfinte asupra țării pe care o locuește de milenii și a-și afirma

puterea de a o stăpâni și capacitatea de a-și îndeplini rolul civilizator ce-i revine în lumea popoarelor, potrivit situației geografice și însușirilor alese ale firii sale.

« In vederea realizării acestui scop determinat, trebuesc dar reorganizate astăzi toate instituțiunile de cultură în cap cu cea mai înaltă, Academia Română, căreia îi revine rolul de căpetenie *de a îndruma și de a da marile directive pentru întreaga producție științifică în vederea acestor scopuri*.

« Cum se poate face aceasta?

« In primul rând, împrejurările de azi cer ca activitatea științifică să nu mai fie lăsată a se desvolta numai la voia întâmplării și că Academia — care are îndatorirea de a o dirija — *să aibă un plan determinat pentru îndrumarea ei*. Ea trebue să-și precizeze bine țelurile, să stabilească căile și să găsească mijloacele pentru a ajunge la scop. Astfel în loc de a se mai mulțumi, ca în trecut, numai cu rolul limitat de selecționator și încurajator, ea va trebui să organizeze singură, pe ogorul activității științifice naționale, o cultură sistematică cât mai intensivă, cu scopuri determinate de nevoile actuale și de interesele mari permanente ale țării.

« I. *Țelurile superioare principale*, către care nevoile evoluției noastre cer ca Academia Română să-și îndrepte de acum înainte activitatea ei, sunt în esența lor următoarele:

« 1. *Desvoltarea fizică, morală și intelectuală a poporului*, pentru a-i spori prin cultură puterile sale trupești și sufletești și a-l face cât mai apt de a-și apăra drepturile și a-și asigura propășirea, cât și de a-l pune în starea de a îndeplini îndatoririle sale de popor civilizat, în marea colaborare cu alte popoare, pentru propășirea omenirii.

« 2. *Desvoltarea, amenajarea și civilizarea țării* — cu punerea în valoare a bogățiilor și frumusețile ei naturale — ca mediu de trai al poporului și factor al ființei sale trupești și sufletești și ca bază pentru desfășurarea întregii activități a muncii și inteligenții sale.

« II. *Problemele fundamentale* a căror rezolvire științifică și practică trebue ca Academia s'o îndrumeze și organizeze în vederea ajungerii țelurilor ei, sunt următoarele:

« 1. *Organizarea și îndrumarea cercetărilor asupra vieții, firei și concepției despre vieață și lume a poporului român* și asupra evoluției lor în raport cu a altor popoare și măsurile ce trebuesc luate pentru a se putea dirija mersul evoluției poporului nostru în viitor pe calea indicată de firea și aspirațiunile sale.

« 2. *Organizarea și îndrumarea cercetărilor asupra mediului nostru social*, cu evoluțiunea raporturilor stabilite între oameni, ca bază a alcătuirii sociale și a perfecționării ei în viitor, cât și asupra măsurilor necesare pentru ca vieața colectivă a poporului român să se desfășoare în mod normal, prin armonia tuturor categoriilor sociale, asigurându-i mersul ascendent spre țeluri determinate.

« 3. *Organizarea și îndrumarea cercetărilor asupra mediului natural* în care își desfășoară poporul român vieața și activitatea sa și asupra

mijloacelor perfecționării acestui mediu, pentru ca pe baza unei perfecte cunoașteir a naturii țării, a posibilitaților ei de viață și de desvoltare a problemelor pe care le pune ea muncii și inteligenții acestui popor, să-i poată asigura, prin știință cu aplicările ei și prin tehnică, maximul de prosperitate în viitor și putința desfășurării unei civilizații originale pe teritoriul său etnic, ca produs al geniului său creator.

«4. *Organizarea desfășurării unei activități științifice*, în toate domeniile ei pure și aplicate, și *a unei activități tehnice* la înălțimea problemelor *de punere în valoare a bogățiilor și frumuseților naturale ale țării și de înzestrarea ei cu toate acele aparate, instituții și instalații, necesare prosperității și înlesnirii vieții publice și private a locuitorilor ei.*

« 5. Indrumarea studierii tuturor mijloacelor necesare pentru *apărarea națională*, în scopul garantării teritoriului, a muncii pașnice a populațiunii și a desvoltării normale a Statului.

« 6. Precizarea rolului pe care natura țării, cu situația ei geografică și cu aptitudinile populației, îl dictează muncii poporului nostru de a-l îndeplini în marea colaborare internațională și în economia mondială cât și îndrumarea realizării sale.

« Acestea sunt în rezumat țelurile principale și problemele fundamentale a căror rezolvire o dictează timpul de astăzi muncii și inteligenții poporului nostru și a cărei îndrumare și organizare trebue să constitue, de acum înainte, rostul de căpetenie al Academiei Române. Această înaltă instituție de cultură va ști, de sigur, să se organizeze astfel ca să-și poată îndeplini și în viitor, înalta ei misiune, cu același succes ca și în trecut, binemeritând recunoștința Patriei întregite.

* * *

« Odată țelurile precizate și problemele formulate ne mai rămâne să vedem: pe ce căi și prin ce mijloace poate Academia să-și îndeplinească noul ei rost?

« Fără îndoială că, pusă în fața unor atât de vaste probleme, cu rezolvirea cărora științele pozitive cu aplicațiile lor și cu tehnica au rolul principal, această instituție are nevoie înainte de toate — și astăzi ca la 1879 — de o schimbare corespunzătoare a organizării ei, care să-i dea putința de a desfășura activitatea ce-i este indicată de nouăle ei țeluri.

« Intrucât privește legea dela 1879, dispozițiile ei sunt foarte largi: ea precizează scopul, care este: « cultura limbii și a istoriei naționale, a literilor, a științelor și frumoaselor arte » și prevede că: « Academia Română este și rămâne persoană morală, independentă în lucrările sale de orice natură. Ea singură se organizează, își face regulamente și-și administrează averea ei prezentă și viitoare ». Această bază legală lasă dar acestei Instituțiuni libertatea de a-și acomoda ea singură organismul ei — atunci când va găsi că e necesar — la nevoile prezente și viitoare.

« Nu este însă tot astfel cu Statutele, pe care și le-a votat Academia singură pe baza acestei legi la 21 Iunie 1879, prin care Academia

« se constitue şi se organizează ca un corp unic care se compune din 3 secţiuni ». Aceste Statute au acum, de sigur, nevoia de o modificare esenţială pentru o serie de dispoziţiuni care nu mai corespund nevoilor timpului şi constituesc o piedică pentru activitatea ce se cuvine s'o desfăşoare azi Academia.

« Iată principalele chestiuni care trebuesc regulate prin modificarea Statutelor:

« I) *Sporirea numărului membrilor celor 3 secţiuni* în proporţie cu lărgirea câmpului lor de activitate şi cu perspectivele de viitor. In această privinţă, trebue a se ţinea seamă că activitatea pe care urmează acum Academia s'o întreprindă — de a conduce şi îndruma întreaga mişcare ştiinţifică a ţării în scopuri determinate — cere noului academician o altă pregătire decât numai cultura generală, bunul simţ şi o orientare mai mult sau mai puţin profundă într'o anumită ştiinţă. El trebue să fie un specialist desăvârşit în ştiinţa pe care o reprezintă, cunoscând bine ţelurile şi metodele ei de cercetare, starea actuală a tuturor chestiunilor şi problemelor pe care are a le rezolvi, pentru ca astfel să poată da directive cercetărilor şi să fie un judecător competent a lucrărilor ce i se pun spre apreciere.

« In organizarea de astăzi, aceasta este o imposibilitate, căci tuturor secţiilor le lipsesc — pentru majoritatea ştiinţelor care depind de ele — specialiştii necesari cele mai multe ştiinţe neavând nici măcar un reprezentant în acele secţii: Secţiei literare îi lipsesc reprezentanţii pentru cele mai multe ramuri ale artelor frumoase, deşi acestea sunt prevăzute, încă prin vechile statute, ca făcând parte din această secţie. In Secţiunea istoriei este numai un singur reprezentant pentru toate ştiinţele politice, administrative, economice, financiare şi sociale, niciun reprezentant pentru Etnografie, Filosofie, etc. In Secţia ştiinţifică — căreia astăzi îi revine rolul principal — nici măcar jumătate din ştiinţele fundamentale nu sunt reprezentate, fără a mai vorbi de toate ştiinţele aplicate, tehnice, etc. care astăzi toate s'au diferenţiat şi constituit în ştiinţe independente, având ţeluri şi metode de cercetări proprii. Aşa dar, pentru toate aceste specialităţi, care depind de diferitele secţiuni dar care nu au niciun membru care să le reprezinte, Academiei îi lipseşte astăzi competenţa necesară de judecată. De aceea, când astăzi se aude adeseori zicându-se fără nicio răutate « aşi dori să prezint lucrarea mea la Academie dar nu văd specialistul care poate să-i judece adevărata ei valoare », se exprimă un adevăr, de care nimeni nu e vinovat dar de care trebue să ţinem seama pentru reorganizarea viitoare.

« In judecarea acestei chestiuni esenţiale, trebue să mai ţinem seama şi de adevăratul rol al Academiei Române în mişcarea ştiinţifică, care el singur trebue să dicteze şi îndatoririle academicianului. Rolul Academiei este şi trebue să rămână acela al unui mare regulator, îndrumător şi organizator al mişcării ştiinţifice. Ea trebue să dea directive studiilor, să le încurajeze, organizeze, armonizeze, coordoneze, să le subvenţioneze,

să le ajute, fie cu bani fie cu procurare de material, bibliografie, etc., fie publicând sau premiind lucrările ș. a. m. d.

« Academia însă — ca atare — nu este un Institut sau o Asociație de specialiști — cum sunt Institutele de cercetări sau Asociațiile de știință — care au a produce lucrări proprii pentru rezolvirea unor probleme științifice dintr'o ramură oarecare. Aceasta ar cere ca pentru fiecare specialitate să fie aci un întreg aparat cu mijloace de cercetare, etc., pe care Academia Română nu le poate avea. Ea stă deasupra tuturor și regulează și îndrumează — prin metodele ei — activitatea lor.

« Firește că aceasta nu înseamnă însă că fiecare academician să nu producă cât de multe lucrări în specialitatea sa științifică și să le prezinte — ca orice alt om de știință — Academiei Rolul său principal în Academie este însă acela de referent al chestiunilor din specialitatea sa și, nu mai puțin, chiar de inițiator și propunător al măsurilor și hotărîrilor pe care Academia ca atare trebue să le ia din punctul de vedere al îndatoririlor ei.

« In chestiunea sporirii numărului membrilor, trebue să ținem seama că scopul principal urmărit nu este acela ca Academia să-și numească în corpul ei pe acei dintre renumiții specialiști cari au făcut descoperiri sau lucrări importante într'un câmp restrâns al specialităților, ci ea trebue să aleagă pe cei mai indicați reprezentanți ai fiecărei științe integrale, cari — ca adânci cunoscători ai problemelor și metodelor ei — să poată îndeplini cu succes rolul de îndrumător și judecător competent în aceste chestiuni. Idealul nu poate fi ca Academia să ajungă un conglomerat compus numai din personalitățile cele mai strălucite — stele strălucitoare pe firmamentul literaturii, artelor și științelor — pe aceștia ea trebue să știe să-i atragă sub alte forme în cercul ei de acțiune — ci să fie un corp viu organizat în virtutea unui scop determinat, capabil de desfășurarea ca atare a maximului de energie realizatoare pentru propășirea culturii și științei naționale integrale.

« Tot astfel, scopul final mai cere a se ținea seama încă de un fapt extrem de important. In toate țările Academiile se conduc în alegerea membrilor lor, pe lângă nevoile lor speciale de a rezolvi marile chestiuni ce le sunt încredințate, și de nevoia de « a consacra » pe acei cari au adus în vieață mari servicii științei, artelor, etc. Când aceștia sunt oameni tineri, alegerea e minunată; când însă e vorba de bătrâni cu puterile istovite, alegerea poate avea urmări fatale pentru activitatea sistematică — în acel tempo pe care împrejurările îl cer — a Academiei în vederea scopurilor ei. Chestiunea este dar extrem de delicată, căci o Instituție, căreia i se cere astăzi maximul de vitalitate, amenință să se transforme într'un Pantheon. Pentru a o rezolvi, e dar nevoie a se crea pentru aceste importante personalități o nouă categorie de membri, cari să le acorde maximul de onoruri — un fel de Consiliu de îndrumare și perfecționare — dar să-i dispenseze de lucrările efective ale Instituției, care trebue să rămână în mâini viguroase.

« In rezumat — după multă chibzuire — cred că, pentru motivele arătate, chestiunea sporirii membrilor Academiei trebue rezolvită în modul

următor: Numărul total al membrilor Academiei Române trebue sporit, deocamdată, cu 8 membri, și anume: cu 2 la secția literară; 2 la secția istorică și 4 la secția științifică.

« II. O altă formă importantă trebue să privească regularea situațiunii membrilor corespondenți. Acestora trebue să li se acorde anume drepturi mai largi, dându-li-se posibilitatea de a lua o parte mai activă — nu numai ca azi « de a asista la ședințele științifice » — la lucrările științifice ale Academiei, cu secțiile și comisiile ei. Chestiunea principală este de a li se preciza rolul, drepturile și atribuțiunile lor, stabilindu-se în ce anume chestiuni și până la ce limită li se poate acorda și vot deliberativ.

« III. O reformă absolut indispensabilă este cea privitoare la administrarea averii Academiei, care după statutele de azi este lăsată în sarcina delegației, și o ocupă atât de mult, încât chestiunile privitoare la activitatea adevărat academică rămân pe un plan cu totul secundar Tot această parte administrativă ia, aproape în întregime, timpul plenului în sesiunea generală, când tocmai chestiunile privitoare la îndatoririle esențiale ale Academiei ar trebui să formeze obiectul preocupărilor ei.

« Administrarea averii Academiei — deși atât de scăzută — devine din ce în ce mai complicată: moșii, păduri și pescării exploatate în regie, școale cu elevi interni administrate direct, case și alte imobile de închiriat, efecte și acțiuni care nu mai dau dividende, procese, testamente cu tot felul de clauze, etc. Un Președinte sau Vicepreședinte și Secretar general al Academiei nu mai pot avea gândul lor la chestiunile academice, căci pentru averea Academiei ei sunt răspunzători solidar cu averea lor particulară. Aceasta a putut merge până la războiu, când era avere suficientă și veniturile erau sigure; azi însă, cetind procesele-verbale ale delegației, ai impresia că cetești desbaterile unui Consiliu de administrație al unei afaceri comerciale, dar de sigur nu poți crede că sunt dările de seamă ale Consiliului de conducere al Academiei Române. Această situație trebue să înceteze, atât în interesul bunului mers al Academiei cât și în acel al unei mai bune administrări a averii ei.

« După părerea mea soluția care se impune este ca Academia Română să-și angajeze un om de meserie ca Director general al Administrației și să aleagă un Consiliu de administrație, compus din 3 sau 5 persoane dintre membri ei, unul din ei având însărcinarea de ad-tor delegat. Delegațiunea, în acest caz, va verifica gestiunea — făcând controlul operațiilor, registrelor și inventarierea și supunând raportul ei plenului în sesiunea generală, care va da descărcarea.

« IV. Fiindcă noua organizare a Academiei și nouăle probleme ce are a le rezolvi vor cere un plus de cheltueli, Academia Română — cu toată criza financiară ce domnește azi — trebue să ceară Guvernului să propună o lege, prin care să se reguleze odată pentru totdeauna situația ei financiară și să i se acorde mijloace de existență serioase, ne mai lăsând-o să se zbată în mizerie, azi nefiind în stare măcar a-și întreține

biblioteca și a-și continua publicațiile. Interesul mare național care este ca Academia să-și îndrepte activitatea ei spre realizarea multelor țeluri ce-i sunt dictate de nevoile generale ale consolidării situațiunii create prin războiul mondial, fac ca chestiunea întreținerii acestei Instituțiuni să treacă în rândul marilor necesități de stat — egală în importanță cu chestiunile de apărare națională. Este dar sigur că se vor găsi și oameni de stat prevăzători — ca cei dela 1879 — care să-i reguleze definitiv situația ei, asigurându-i mijloacele de existență.

* * *

« Am convingerea că aceste modificări ale Statutelor și o lege pentru subvenționarea Academiei, vor fi absolut necesare pentru a asigura Academiei Române putința de a-și îndeplini misiunea ei în viitor și sunt sigur că vor aduce o nouă vieață în activitatea ei. Rog dar ca aceste propuneri să fie supuse discuțiunii plenului pentru a fi votate în această sesiune generală ».

Se prezintă publicațiunile: 1. *Peștii apelor interioare din România* (București, 1934), de d-l Dr. C. S. Antonescu.

2. « *Revue de Transylvanie* », Nr. 1, tom. I (Cluj, 1934), apărând sub direcția d-lui Coleg Silviu Dragomir.

3. *Cartea Societăților Științifice participante la Congresul* Asociațiunii Române pentru Inaintea Științelor (București, 1934).

D-l SEXTIL PUȘCARIU arată meritele lui Lazăr Șeineanu, mort de curând între străini, pentru filologia română și cea franceză.

ȘEDINȚA GENERALĂ PUBLICĂ
DELA 16 MAI 1934

Președinția d-lui L. MRAZEC.

D-l C. RĂDULESCU-MOTRU face o comunicare cu titlul « *Școala satului* ».

In ședință intimă, d-l SEXTIL PUȘCARIU prezintă publicațiunea *Dacoromania*, an. VII, 1931—1933, Buletinul « Muzeului Limbii Române » din Cluj, condus de D-sa și publicațiunea d-lui Sever Pop « *L'Atlas Linguistique de la Roumanie* » apărută în *Revue de Linguistique Romane*, tom. IX, Nr. 33—34/933.

Preotul N. M. POPESCU cetește următorul *Raport anual despre activitatea Bibliotecii Academiei în 1933:*

« Colecțiunile Bibliotecii Academiei, a căror însemnătate științifică este cunoscută astăzi atât în țară cât și peste hotare și fac dintr'însele cel

mai însemnat material de studii și izvor de informațiuni, sunt grupate în următoarele secțiuni:

« I. *Secțiunea cărților tipărite*, având diviziunile următoare:

« 1. Cărți și broșuri române și străine din toate timpurile și în toate limbile, privitoare cu deosebire la România și la neamul românesc. Cărțile vechi românești dinainte de 1830 sunt anexate la secțiunea manuscriptelor, cu cari au mai dese legături de întrebuințare.

« 2. Publicațiuni periodice române și străine.

« II. *Secțiunea manuscriptelor* în limbile română, slavă, latină, greacă și altele. Din această secțiune face parte colecția de documente istorice românești, originale, fotografii și còpii.

« III. *Colecția de stampe*, portrete, hărți geografice, planuri de orașe și cetăți, etc , originale sau reproduse în diferite moduri (litografii, fotografii, etc.). La această secțiune se păstrează și materialul muzical.

« IV. *Cabinetul numismatic*, cuprinzând colecțiunile de monete antice și românești, clasificate și îngrijite de Colegul nostru corespondent d-l C. Moisil.

A) SECȚIUNEA CĂRȚILOR TIPĂRITE

1. *Necesități*

« Această secțiune are 16 funcționari împărțiți la următoarele servicii: 7 pentru catalogare (al șaptelea post, creat la 1 Noemvrie 1930, s'a ocupat la 1 Aprilie 1934), 4 la sala de lectură și împrumuturi, 2 la periodice și 3 la primiri și reclamații

« Acest personal este cu totul neîndestulător. Din această cauză stau încă foarte prețioase biblioteci întregi necatalogate, cum este biblioteca G. Filipescu.

« Pentru a putea încorpora cât mai curând în noul sistem de catalogare părțile vechi ale bibliotecii, este trebuință să se adauge la serviciul noului catalog cel puțin trei funcționari și un om de serviciu. Avându-se și acești trei funcționari, echipa actuală ar putea fi descărcată de o parte de lucrări, putând să înainteze și să continue lucrările începute sau suspendate

« Creșterea de personal pentru catalogare este cu atât mai trebuincioasă, cu cât vechiul catalog provizoriu, făcut în grabă pe fișe mari în vechile forme și pe hârtie slabă, este atât de uzat prin întrebuințare, încât multe fișe se sfărâmă în mână, iar biblioteci întregi de mare preț stau încă necatalogate, deci neintroduse în circulația întrebuințării.

« Pentru a grăbi lucrarea catalogării potrivit trebuințelor bibliotecii, pe cât timp se poate lucra numai cu personalul actual neîndestulător, s'a luat în toamna anului 1929 dispoziția ca fișele metodice lucrate pentru catalogul clasificat pe materii după sistemul decimal, să fie ținute deocamdată de o parte, urmând să fie clasificate numai după ce vor fi inventariate și catalogate alfabetic, după noul sistem, toate cărțile din bibliotecile vechi. Aceasta este iar o întârziere foarte păgubitoare pentru folosirea bibliotecii.

« O deosebită trebuinţă de creştere de personal se simte la catalogarea secţiunii periodicelor. Această secţiune are acum doi funcţionari şi un om de serviciu, cari de abia ajung să facă înscrierea colecţiilor în inventarul periodicelor şi regularea lor pentru darea la legat. Pe lângă această secţiune funcţionează şi serviciul cancelariei bibliotecii, ale cărei lucrări — din ce în ce mai numeroase prin multele legături pe cari biblioteca noastră le întreţine cu instituţii de cultură din ţară şi străinătate — ocupă cea mai mare parte din orele de serviciu ale unuia dintre cei doi funcţionari. Rămân de făcut, la această secţiune, lucrările de incorporare, prin inventariere şi catalogare, a tuturor colecţiilor de periodice române sau străine — anuare, dări de seamă, situaţii, rapoarte, statistici, bugete comunale sau judeţene, etc. — aflate în vechile biblioteci; apoi catalogarea sistematică pe materii, pe localităţi, de apariţiune, pe anii publicaţiei, pe limbi, pe numele editorilor şi scriitorilor, etc. Toate acestea sunt necesare pentru înlesnirea folosirii acestor colecţii în care se oglindeşte întreaga desvoltare a vieţii zilnice a ţării pe toate terenurile. Pentru facerea acestor lucrări ar fi necesari încă cel puţin doi funcţionari cu studii superioare.

« *Serviciul primirii publicaţiilor legale* are trei funcţionari (dintre care unul îndeplineşte şi serviciul corecturilor publicaţiilor Academiei, făcând parte din personalul cancelariei) şi trei oameni de serviciu. Faţă de numărul în continuă creştere al publicaţiilor din ţară, de concursul din ce în ce mai slab al organelor judiciare şi administrative şi faţă de slăbirea tot mai accentuată a simţului de datorie legală a tipografilor şi editorilor către Academie, ar fi nevoie de un funcţionar nou, care să urmărească în special şi metodic, cu ajutorul bibliografiilor publicate, a notelor din presă, etc , publicaţiile apărute şi netrimise Bibliotecii Academiei.

« Controlul cărţilor din depozitul bibliotecii nu se făcuse de peste 20 de ani din cauza incomodităţii localului şi instalării precum şi a lipsei de funcţionari Cu ocazia mutării bibliotecii în noul local în anul 1929 s'a făcut şi acest control şi s'au îndreptat cărţile rătăcite dela locul lor. Cum biblioteca a crescut mult (aproximativ 350 000 volume) se simte trebuinţa ca un funcţionar să fie însărcinat să controleze regulat cărţile, să rărească periodicele, să îndrepteze cărţile rătăcite, să instruiască şi să supravegheze pe noui oameni de serviciu.

2. *Consultarea*

« Sala de lectură a cărţilor tipărite a fost deschisă în 1933 în 281 zile de lucru, afară de Dumineci şi sărbătorile fixate de Delegaţiune. In 219 zile a fost deschisă câte 8 ore pe zi, dela 8—12 şi 2—6, iar în 62 zile din lunile de vară câte 4 ore pe zi (8—12). Noua sală de lectură pentru cărţi tipărite are 65 locuri (un spor de 33 locuri faţă de numărul locurilor din vechea sală), iar sala de lucru rezervată pentru membrii Academiei Române, profesori universitari, are 20 locuri (cu 12 locuri mai mult decât încăperea rezervată din vechiul local). In cursul anului 1933 — al patrulea

an de funcţionare în noul local — numărul cetitorilor a fost de 19.323, cărora li s'au comunicat 63.984 volume.

« *Imprumutate acasă* au fost 3 465 volume la 1838 împrumutători cu 2.944 bilete de împrumutare.

« Imprumutarea, atât direct la persoane din capitală cât şi prin bibliotecile universitare din ţară, aduce mari servicii învăţaţilor pentru studiile lor ştiinţifice, de aceea numărul împrumutătorilor creşte în fiecare an. Prin regulamentul nostru împrumutarea este bine mărginită atât pentru persoane şi timp, cât şi pentru felul cărţilor care pot fi împrumutate.

« Din nenorocire însă acest serviciu este îngreunat de abuzul pe care îl fac unele persoane cărora li se face această înlesnire, nerestituind cărţile împrumutate nici după mai multe reclamaţii scrise cari li se adresează. In anii trecuţi cu unii împrumutători a trebuit să ajungem la justiţie, şi la sentinţe judecătoreşti pentru a-i sili să restitue cărţile împrumutate — şi aceasta chiar cu profesori universitari. Această apucătură trebue combătută în mod eficace pentru a preveni marea pierdere de timp care se face de serviciile bibliotecii şi al contenciosului cu reclamaţiile neurmate de efectul cuvenit Spre acest scop, în afară de dispoziţiile prevăzute de regulament, a trebuit să se prevadă una nouă şi anume ca persoanelor cu drept de împrumutare cari nu restitue cărţile după trecerea timpului de împrumutare de trei luni nici după două reclamaţii, să li se retragă pentru totdeauna acel drept, fiind urmărite prin justiţie pentru restituirea cărţilor împrumutate. Prin deciziunea Delegaţiunii Nr 512 din 1 Martie 1928 s'a ridicat autorizarea de împrumutare la 22 persoane. In asemenea condiţii se înţelege cât este de greu a se păstra cuvenita ordine în bibliotecă şi a se feri de pierderi colecţiunile de cărţi şi de periodice, din care cele româneşti cele mai multe sunt singurele exemplare existente

« *Pentru admiterea în sala de lucru* a bibliotecii s'au liberat în 1933 1 100 permise, din cari 136 şi pentru secţiunea manuscriptelor şi documentelor, iar 86 şi pentru periodice româneşti dinainte de războiul mondial. Sala de lectură a bibliotecii având un număr restrâns de locuri, iar numărul permiselor de intrare acordate studenţilor fiind atât de mare încât împiedecă posibilităţile de consultare pentru alte persoane cercetătoare, s'a luat dispoziţiunea (la 1 Iulie 1933) ca să nu se mai libereze permise de intrare în biliotecă decât studenţilor din ultimul an de studii (anul IV).

« Ajutorul ce dă bilioteca noastră muncitorilor pentru cultura naţională se poate vedea din statistica cetitorilor pe ultimii cinci ani, arătată în tabela I (pag. 66)

« Se aminteşte că, pe lângă publicaţiile comunicate cu bilete de cerere, cetitorii au la liberă dispoziţie în sala de lectură o bibliotecă de 2 348 volume din cărţile cele mai des întrebuinţate, clasificate după diferite specialităţi, 90 reviste străine şi 46 reviste din ţară.

« Din cauza marelui număr de cereri de colecţii de ziare şi reviste româneşti pentru consultare şi pentru a feri de distrugere aceste colecţii preţioase cari nu ar mai putea fi înlocuite, mai ales cele dinainte de

războiu, s'a luat dispozițiunea ca aceste colecții de ziare și reviste românești apărute înainte de 1919 să nu se mai dea spre consultare studenților pentru lucrări de exerciții didactice de seminar. Ele se comunică în sala de lectură,

TABELA I

Anii	Cetitori	Volume comunicate	Imprumutători	Volume împrumutate
1929	9 409	28 810	1 157	2 267
1930	15 951	53 027	1 261	2 567
1931	17 864	59 010	1 356	2 895
1932	16 861	63 104	1 793	3 566
1933	19 323	63 984	1 838	3 465

sub specială supraveghere, numai cercetătorilor bine cunoscuți personalului superior al bibliotecii și în niciun caz pentru lucrări de bibliografie care necesită deplasarea și foiletarea grăbită a colecțiilor, expunându-le în felul acesta distrugerii.

« La serviciul primirii publicațiilor s'a cumpărat în anii trecuți un aparat de fotografiat direct pe hârtie (sistem Letero-Fotokopist), cu ajutorul căruia se pun la dispoziția cercetătorilor, pe un preț modest, copii fotografice de pe materialele bilbiotecii, trimițându-se la nevoie și în provincie. S'au executat până acum aproximativ 2.500 fotografii, uneori volume întregi, mai ales de cărți și manuscrise rare, pentru învățați din țară și străinătate (Roma, Oslo, Constantinopol, Budapesta, etc). Prețul aparatului și materialelor întrebuințate este aproape amortizat din costul fotografiilor. Sperăm că începând cu acest an va începe să producă și un beneficiu material.

TABELA II

Proveniența	Volume și broșuri	Numere de reviste		Ziare		Atlase	Hărți	Stampe și portrete	Volume manuscripte	Documente	Fotografii	Albumuri	Formulare ilustrate	Cărți postale ilustrate	Note muzic	Monete, obiecte de muzeu
		Din țară	Din străinătate	Din țară	Din străinătate											
Legale	4 020	7.038	—	1 486	—	—	10	22	—	—	—	5	41	—	29	—
Dar sau schimb	1 721	—	2 765	—	12	1	12	80	15	264	522	7	2	93	—	1 234
Cumpărături	470	—	864	—	—	—	1	33	8	108	—	2	—	—	—	47
Total .	6 211	7.038	3 629	1 486	12	1	23	135	23	372	522	14	43	93	29	1 281

3. *Sporul*

« Biblioteca (Secțiunea cărților tipărite) a crescut în 1933 cu 6.211 volume față de 7 918 în 1932. In tabela No II se poate vedea creșterea deosebitelor feluri de colecțiuni ale bibliotecii în 1933

« In această tabelă nu sunt cuprinse mile de foi volante, cari de mai mulți ani încoace nu se mai pot alege, ci se pun de o parte spre a fi alese când vom avea personalul îndestulător

« După limba în care au fost tipărite, publicațiunile primite legal, din țară, se împart în felul următor:

TABELA III

LIMBA	Volume și broșuri	Reviste	Ziare și gazete
Română . .	3 385	520	1 122
Maghiară	208	98	149
Germană .	193	18	104
Franceză .	181	15	1
Alte limbi .	53	38	58
Mixte .	—	22	52
Total .	4 020	711	1 486
		2 197 periodice	

« Pe lângă îmbogățirea bibliotecii cu imprimatele din țară, care se trimit prin obligație legală, se adaugă donațiunile și schimbul de publicații din străinătate. In fruntea donatorilor stă Societatea Națiunilor, care ne trimite toate publicațiunile ei oficiale. In fruntea schimburilor stau cele venite dela instituțiunile științifice ale Americii, atât din Statele-Unite cât și din republicele latine sud-americane, precum și din Japonia S'au mai primit daruri dela legațiunile Franței, Italiei, Poloniei, Portugaliei, Germaniei, Ministerul Afacerilor Străine, Direcțiunea Presei și Informațiilor, d-nii Gh. Adamescu, (152 vol), G-ral Ion Anastasiu, Sava Atanasiu, M Beza, I. Bianu, D-na Marta Bibescu, Prof. G. Breazul, Em. Bucuța, D. N. Ciotori, A. Cotruș, Dr. Elie Dăianu, M. Gaster, Maica Olimpia Heruvim (163 vol), T. Nicolau, N. Petrașcu, G Potra (77 vol.), Mircea Savul, Anastase Simu, Ing. Coriolan Stănulescu (294 vol), Dr. Const Sulica, d-na Cordelia G. Tașcă, I. E. Torouțiu.

« La serviciul de primire al publicațiilor s'au înregistrat și s'au ținut în evidență 2.197 publicațiuni periodice din țară și 12 venite din străinătate,

« Publicațiunile legale netrimise s'au reclamat dela tipografi și editori. făcându-se 229 reclamațiuni pentru 316 cărți și 8 dări în judecată pentru

11 cărți. Pentru periodice (ziare și reviste) s'au făcut 3 899 reclamațiuni și s'au dat în judecată 424 tipografi și editori pentru 445 publicațiuni periodice

« Sporul secțiunii cărților tipărite în ultimii cinci ani se arată în:

TABELA IV

ANII	Volume și broșuri	Ziare și reviste din țară	Ziare și rev din străinăt.	Atlase	Hărți	Note muzicale	Stampe și portrete	Fotografii	Albumuri	Formulare ilustrate	Cărți poștale ilustrate
1929	6 057	1 692	508	12	86	57	64	129	66	46	233
1930	6 870	1 762	546	3	27	72	98	123	16	50	444
1931	8 113	1 908	523	5	48	31	92	1 144	27	29	408
1932	7 918	2 036	612	9	120	100	346	174	21	16	—
1933	6 211	2 197	872	1	23	29	135	522	14	43	93
Totalul creșterii 1929—1933	35 169	9 595	3 061	30	304	289	735	2 092	144	184	1 178

« Cele 872 ziare și reviste străine se împart în 114 abonate, 241 primite în schimb și 517 dăruite.

4 *Catalogare și alte lucrări*

« 1 *Catalogul nou.* S'au înscris în inventar, în 1933, 6 050 opere în 6 522 volume (Nr 114 701—120.750) S'au catalogat definitiv și s'au așezat în rafturi 6 000 opere în 6 491 volume (Nr. 113 951—119.950) pentru care s'au lucrat·

8 403 fișe pentru catalogul alfabetic,
6 525 » pentru catalogul decimal pe materii

Total 14 928 fișe

« (Incepând cu Nr. 91 701 s'a oprit clasificarea pentru catalogul decimal pe materii Fișele metodice, care se lucrează pentru acest catalog, se pun deocamdată de o parte urmând să fie clasificate mai târziu).

« In rezumat, până la 31 Decemvrie 1933, catalogul nou cuprinde:

« *a)* Trecute în inventar 120.750 opere în 142.594 volume.

« *b)* Catalogate definitiv și așezate în rafturi 119.950 opere în 141.729 volume

« Pentru toate aceste 119.950 opere s'au făcut·
152 801 fișe alfabetice,
142.025 » metodice.

Total 294 826 fișe

« Dela vechile biblioteci au fost scose în continuare şi s'au trecut la Noul Catalog 1.719 opere ale scriitorilor români mai însemnaţi.

« *Dubletele* Prin catalogarea şi organizarea sistematică a materialului de cărţi şi periodice cuprins în biblioteca Academiei rezultă o însemnată cantitate de dublete, care ar trebui să fie folosite fie prin donaţiuni pentru îmbogăţirea altor biblioteci din ţară, începând cu cele universitare, fie prin vânzare, produsul având să fie întrebuinţat pentru cumpărături, legătorie şi alte trebuinţe ale bibliotecii Academiei.

« Pentru aceasta este necesar însă un deosebit serviciu de cel puţin doi funcţionari şi un om de serviciu, cari să facă şi să ţie la curent pentru dublete un catalog de control, după care să se ştie ce este de păstrat şi ce este de dat S'ar alege cele mai bune exemplare pentru bibliotecă, s'ar păstra dintr'unele cărţi pentru folosire, două sau chiar mai multe exemplare, celelalte urmând a fi destinate scopului arătat. Altfel o însemnată bogăţie de cărţi stă nefolosită într'o ţară atât de săracă în biblioteci de care toată vieaţa culturală are nevoie

« 2 *Publicaţiunile în curs de apariţie*. S'au înregistrat în inventarul special 106 opere (C. 2.184—2 289) pentru care s'au făcut fişe de control.

« S'au făcut fişe speciale pentru toate acestea şi anume 149 fişe alfabetice pe autori şi 106 fişe metodice

« 3. *Serviciul periodicelor* S'au înscris în cursul anului în inventarul special şi cu numerotare deosebită 629 publicaţiuni (Nr. 11 852—12.480).

« Catalogul pe fişe al periodicelor, destinat a fi pus la dispoziţia cetitorilor, are 23.030 fişe, 4 620 fiind făcute în cursul anului. Pentru catalogul pe materii s'au lucrat 23 087 fişe, din care 4 620 au fost făcute în 1933.

« 4. *Legatul*. Graţie atelierului de legătorie instalat în localul Academiei se pot lega cărţile şi colecţiunile în condiţiuni mulţumitoare ca soliditate şi ca preţ. Lipsa de fonduri ne împiedică a lega însă tot materialul, mai ales periodicele, a căror legătură, din cauza formatului mare costă mai mult. Totuşi s'au legat 4 836 volume cărţi şi 1.574 volume periodice şi s'au reparat 210 volume, cărţi şi periodice cu legătura stricată prin întrebuinţare.

« 5. *Statistica lunară* de mişcarea bibliotecii se trimite regulat ziarelor spre publicare.

« 6. *Serviciul stampelor*. In cursul anului 1933 s'au inventariat 14 hărţi, făcându-se 67 fişe; 400 portrete făcându-se 951 fişe; 5 tablouri

« S'au trecut în inventare speciale la dublete: 8 hărţi, 11 stampe, 45 portrete

« Tot în cursul anului s'a luat hotărîrea — spre o bună orientare a publicului cercetător — să se facă fişe de toate stampele şi hărţile care se găsesc în cărţile bibliotecii; s'au făcut până acum 122 fişe de portrete, 35 fişe vederi, 96 fişe hărţi, 2 fişe istorie militară, 3 fişe heraldică, 8 fişe etnografie, 2 fişe iconografie Fişele sunt trecute la catalogul stampelor.

« Din albumele din secţia stampelor s'au făcut 24 fişe vederi, 8 fişe istorie militară, 348 fişe heraldică, 10 fişe albume.

« S'au făcut în total 1.676 fișe (1.073 potrete, 59 vederi, 163 hărți, 10 istorie militară, 351 heraldică, 10 din albume, 8 etnografie, 2 iconografie). Catalogul pe fișe al întregului material are 23.323 fișe pe autori și materii

« De asemenea s'a hotărît să se facă fișe — pentru Catalogul nou al bibliotecii — de toate atlasele și albumele care se găsesc în secția stampelor, lucrându-se în total 741 fișe.

« *Notele muzicale* au fost catalogate și așezate în ordine alfabetică pe autori, atât cele din colecția Academiei (legale și daruri) cât și cele dăruite de familia lui Eduard Wachmann.

« In cursul anului, această secție a crescut cu 95 portrete (14 legale, 48 dar, 33 cumpărate), 522 fotografii (dar), 3 tablouri (dar), 14 albume (5 legale, 7 dar, 2 cumpărate), 23 hărți (10 legale, 12 dar, 1 cumpărată), 40 stampe (8 legale, 32 dar), 1 atlas (dar), 9 desenuri originale (dar), 43 formulare ilustrate (41 legale, 2 dar), 93 cărți poștale ilustrate (dar), și 29 note muzicale (legale).

« Instituțiunile și persoanele care au dăruit pentru această secție sunt: Prof. Gh. Adamescu, Octavian Beu, I. Bianu, Camera de Agricultură a județului Arad, Casa Școalelor, Gheorghe Coman, Colecția Nicolae Densușianu, Amos Frâncu, Geological Survey of England, Prof. I Georgescu, Prof universitar D. Gusti, Constantin Kirițescu, Paraschiva Lazăr, Iuliu Moisil, Aurel Mureșeanu, Prof. Constantin Nedelcu, Pandele P. Olteanu, Prof. universitar Emil Panaitescu, Sculptorul Savargin, Prof universitar I. Simionescu, Avram P. Todor.

« Cetitori în anul 1933 au fost 143, cari au consultat. stampe, hărți, portrete. Secția Stampelor a fost deschisă în tot cursul anului, în zilele de lucru dela orele 8—1.

B) SECȚIUNEA MANUSCRIPTELOR ȘI DOCUMENTELOR

« Aici serviciul este îndeplinit de doi funcționari și un om de serviciu, iar un al treilea funcționar are însărcinarea specială de a se ocupa de cărțile vechi românești trecute deocamdată la această secțiune.

« Din lipsă de personal suficient, sala de lectură a manuscriptelor a fost deschisă numai în orele 8—1. Ea a fost frecventată în 1933 de 1.646 cetitori, cari au cercetat 4.049 volume manuscripte, 8 985 documente, și 280 cărți românești vechi. Tabloul următor arată activitatea în sala de lucru în ultimii trei ani

TABELA V

Anii	Numărul cetitorilor	Volume manuscripte	Documente	Cărți vechi românești
1931	1 901	3 525	4 253	694
1932	1 824	3 400	5 155	258
1933	1 646	4.049	8 985	280

« Colecțiunile acestei secțiuni au sporit în anul 1933 cu următoarele noui achizițiuni:

« *Manuscripte* : 15 volume românești și 8 volume scrise în diverse limbi străine : 3 grecești (în copii fotografice), 3 franceze, 1 latin și 1 maghiar Din totalul de 23 volume manuscripte, 8 au fost cumpărate, iar 15 primite în dar.

« *Documente* în total: 372, din care 264 primite în dar, iar 108 cumpărate. Repartizate după cuprinsul lor, le deosebim în : 147 acte interne, vechi, de proprietăți; 7 documente diplomatice; 33 copii de corespondență străină din războiul dela 1877, 21 autografe românești, 59 foi volante tipărite, 94 copii fotografice de documente, inscripții, ș. a. dela Muntele Athos, precum și o litografie

« Numărul cărților românești vechi a sporit cu 13 volume, din care 4 sunt tipărituri necunoscute până în prezent.

« Persoanele care au dăruit pentru colecțiunile acestei secțiuni sunt următoarele:

« Al. Vernescu, I. E. Toroutiu și H. Iarnik (din Brno), Ov Densușianu, I. Bianu, P. Lindenberg (din Berlin), Vesp. Erbiceanu, C. I. Karadja, Fl. D. Angelescu, N. Constantinovici, G. Golesco (din Bruxelles), Marcu Beza, V. Nițescu și A. Banciu, Ant. Oprescu, Eufr. Dvoicenco, Victor Iacob, C. Cesianu, Gh. Bădulesteanu, G. Bogdan-Duică, Ing. C. Negruzzi, I. Șiadbei

« In cursul anului la această secțiune s'au făcut următoarele lucrări.

« S'a inventariat, repartizat după natura cuprinsului și pregătit spre a fi utilizat de cetitori, întreg materialul intrat în acest an în depozitul secțiunii. S'a continuat cu completarea listei documentelor primite în anul precedent, în vederea publicațiunii « Creșterilor »; — s'a început alegerea și punerea în ordine a materialului rămas dela Nicolae Densușianu; iar din hârtiile rămase dela George Popovici s'au format 25 volume manuscripte; — s'au trecut în catalogul special al manuscriptelor românești 41 volume noui. Astfel numărul total al celor catalogate până acum a ajuns la 5 296 volume. (In acest număr sunt cuprinse nu numai materialele achiziționate în cursul anului trecut, ci și volumele manuscripte formate acum din materialul existent de mai mult timp în depozitul acestei secțiuni). S'au cercetat și trecut în catalogul lor, manuscriptele în limba latină formând un număr de 69 volume. S'au scris pe fișe de carton, 219 registre după copii fotografice ale documentelor istorice slavo-române. Lucrarea continuă și acum; iar, la urmă, fișele se vor așeza în ordine cronologică, în cutii speciale, spre a fi utilizate de public în sala de lucru a manuscriptelor. S'a continuat cu ștampilarea și numerotarea foilor manuscripte și a documentelor; s'au pregătit pentru legat și s'au legat în acest an 94 volume manuscripte și s'au reparat legăturile a 10 volume deteriorate.

« S'a pregătit pentru tipar materialul de *Bibliografie românească veche* pe anii 1817—1830 și s'a continuat cu completarea adaosului suplimentar pe anii 1508—1817.

C) PUBLICAȚIUNILE BIBLIOTECII

« Serviciul bibliotecii începuse înainte de războiu o serie de publicațiuni biliografice destinate să înlesnească studiile literare, istorice și științifice. Toate aceste publicațiuni au fost oprite din cauza războiului și nu au putut fi până acum continuate din cauza situației financiare urmate după războiu. Aceste publicațiuni sunt:

« 1 *Creșterea colecțiunilor*, începută la 1903, s'a publicat până la 1915. De atunci materialul a stat pregătit fără a se putea tipări. Grație fondurilor puse la dispoziție de d-l Coleg Al. Lapedatu, fost ministru, această publicațiune a fost continuată cu un volum cuprinzând creșterile pe anii 1916—1919 Această publicație ne mai putându-se continua din lipsă de fonduri, s'a hotărît să se tipărească, începând cu anul 1932, un *Buletin lunar*, în care să fie trecute numai cărțile străine — daruri și schimburi, cumpărături — pentru informarea cetitorilor asupra publicațiilor străine intrate în bibliotecă în cursul anului. S'au tipărit din această publicație 12 numere (5 broșuri) pentru anul 1932, care au fost trimise gratis tuturor cercetătorilor români, profesori universitari, instituții culturale, biblioteci, etc. Incepând cu anul 1933, această publicație de mare utilitate a fost oprită din lipsă de fonduri.

« 2. Din *Bibliografia românească veche*, având să cuprindă descrierea vechilor cărți românești din 1508—1830, s'au publicat două tomuri și primele două fascicole din tomul III, cuprinzând descrierea a 950 cărți din anii 1508—1817. Este pregătit materialul pentru anii 1817—1830 și pentru suplimentul general de adăogiri și îndreptări.

« 3 Din *Publicațiunile periodice românești* (ziare și reviste) s'a tipărit tomul I cuprinzând catalogul alfabetic al periodicelor din anii 1820—1906 cu note bibliografice despre fiecare. Tomul II urmează să cuprindă indicele cronologic, pe localități, pe limbi și pe materii, cum și indicele pe nume proprii. Rămâne a se continua lucrarea pentru publicațiile din 1906—1916, apoi pentru cele din timpul și de după marele războiu.

« De mare folos ar fi să se facă într'o deosebită lucrare arătarea cuprinsului publicațiilor periodice românești, în ordine sistematică pe autori și pe materii, pentru articolele și materialele de natură științifică și literară apărute în aceste publicațiuni

« 4. *Catalogul descriptiv al manuscriptelor*. Pentru cele românești, care sunt acum în număr de 5 296, s'au publicat înainte de războiu 2 volume de catalog, în care au fost descrise 728 volume; în 1931 s'a publicat tomul III pentru Nr. 729—1.061. Pentru cele grecești s'a publicat în 1909 catalog de C. Litzica.

« 5. *Regestele documentelor românești* originale și fotografiate (sau traduceri și copii vechi) ar forma singure 3—4 volume. Insemnătatea acestor regeste pentru studiile istorice este cu atât mai mare cu cât documentele originale sunt duse la Moscova în timpul războiului.

D) EXPOZIŢIILE BIBLIOTECII

« Materialele cuprinse în colecţiunile Bibliotecii au putut fi până acum cunoscute aproape numai de specialişti, spre a face studii asupra lor. Numai pentru puţine din ele sunt publicate cataloage descriptive, aşa că în totalitatea lor au rămas necunoscute marelui public.

« Un bun mijloc pentru înlăturarea acestui rău este organizarea de expoziţii, în care să se arate pe rând publicului, categorii mai interesante de materiale. Din cauza lipsei de local asemenea expoziţii nu s'au putut organiza sistematic. Un modest început s'a făcut în 1925

« Seria expoziţiilor a început cu *Presa periodică românească din anii* 1820—1925, în luna August 1925 cu ocazia Congresului internaţional al presei Micei Inţelegeri.

A doua expoziţie: *Cartea românească veche* (1508—1820) şi *câteva portrete şi stampe alese*, a fost deschisă la 5 Martie 1926, fiind vizitată aproape 3 luni de zile.

« Cu ocazia Congresului Presei Latine în 1927 s'a organizat din nou *Expoziţia retrospectivă a presei române*, deschisă în zilele de 30 Septemvrie — 8 Octomvrie.

« In anul 1928, cu prilejul comemorării lui *Vasile Alecsandri* s'a organizat expoziţie specială de operele, ediţiile, manuscriptele autografe, periodicele, pe care le-a redactat sau la care a colaborat Bardul dela Mirceşti, stampe, fotografii, obiecte de muzeu, etc., în legătură cu vieaţa şi activitatea poetului. Expoziţia a fost deschisă dela 3—10 Iunie.

« Această expoziţie — a patra — a fost urmată de a Poeţilor români, făcută deodată cu Săptămâna Poeziei din zilele de 7—20 Aprilie 1930, organizată de Direcţiunea Culturii Poporului.

« In 1931, s'a întocmit în luna Octomvrie o expoziţie de stampe cu ocazia vizitei parlamentarilor străini şi în luna Noemvrie o expoziţie cu portrete, vederi, tipuri, şi costume din ţară.

« In anul 1932 s'a organizat o expoziţie de hărţi geografice, în Noemvrie, cu ocazia congresului profesorilor de geografie.

« Anul trecut (1933) au fost deschise două expoziţii: întâia privind *Cartea românească veche*, în luna Mai pentru *Săptămâna cărţii*, iar a doua pentru *Pomenirea culturală a lui Constantin Brâncoveanu*, în luna Octomvrie

« In anul acesta, în legătură cu Congresul Asociaţiei Române pentru înaintarea ştiinţelor s'a întocmit în zilele de 29 Aprilie — 5 Mai, o expoziţie privind Cartea ştiinţifică românească în secolul 17—19, iar pentru *Săptămâna cărţii* biblioteca a organizat o nouă expoziţie referitoare la cartea românească ilustrată.

« Alte asemenea expoziţii s'ar mai putea face înfăţişând manuscripte, documente şi autografe, hărţi geografice ale ţinuturilor româneşti, portrete istorice şi altele multe, toate interesante şi instructive pentru marele

public și pentru tinerimea școlară. Pentru aceasta ar trebui însă înmulțit personalul bibliotecii, căci organizarea și îngrijirea materialelor în asemenea expoziții cere timp și pricepere».

Bibliotecar (ss) I Bianu
Comisiunea Bibliotecii· (ss) G. Bogdan-Duică, Preot N M Popescu, Dr Gr Antipa

---

ȘEDINȚA GENERALĂ
DELA 17 MAI 1934

Președinția d-lui L. MRAZEC.

După propunerea motivată a d-lui Secretar general G. ȚIȚEICA, se decide ca activitatea academică să ia vacanță la 1 Iulie și să reînceapă toamna la 1 Octomvrie a fiecărui an.

D-l SEXTIL PUȘCARIU cetește următorul *Raport al Comisiunii Dicționarului limbii române:*

Domnilor Colegi,

« Un însemnat eveniment s'a produs de când am avut onoarea să vă fac ultimul raport

« Cu ocazia jubileului de cincizeci de ani al marelui cotidian « Universul », directorul, lui d-l Stelian Popescu, fost ministru, adânc convins de covârșitoarea însemnătate a Dicționarului Limbii Române pentru cultura românească, a făgăduit Academiei noastre că va tipări gratuit Dicționarul în atelierele Universului.

« In urma acestei generoase și românești oferte, o parte considerabilă din bugetul anual al Dicționarului va putea fi întrebuințată pentru sporirea coalelor, ceea ce înseamnă că ne vom apropia mai mult de terminarea lui.

« In vederea acestei schimbări îmbucurătoare, am și mărit numărul colaboratorilor cu doi. De câteva luni încoace și-a început colaborarea regulată distinsul meu elev d-l Ștefan Pașca, docent la Universitatea din Cluj, iar vechiul colaborator, d-l profesor T. Naum, s'a însărcinat și cu redactarea unei părți din litera C. D-nii Th. Capidan, C. Lacea și I. A. Rădulescu-Pogoneanu au continuat să lucreze ca până acum, iar d-l Yves Auger a făcut mai departe revizia părții franceze.

« Redacția primă a ajuns, pentru volumul I, până la cuvântul CREDE, iar pentru volumul II până la LATURE. Redacția definitivă a ajuns, pentru vol. I până la CONSIGNAȚIUNE, iar pentru volumul II până la JERTFĂ.

« S'a terminat tipărirea fascicolei 8 din vol. I și a fascicolei 12, cu care se încheie partea dintâiu a volumului II. Incheierea acestor două

fascicole s'a putut face grație donațiunii de 150.000 lei pe care colegul nostru, d-l Dimitrie Gusti, în calitate de ministru al Instrucțiunii publice, a făcut-o Academiei Române».

Sextil Pușcariu

— Se ia act cu mulțumire și cu felicitări pentru opera împlinită.

D-l C. RĂDULESCU-MOTRU cetește *Raportul Comisiunii Școlare asupra școalelor « Tache P. Anastassiu » și « I. C. Agarici »*.

I. ȘCOALA DE AGRICULTURĂ «TACHE P. ANASTASSIU»

« Această școală a început să funcționeze în anul 1910, găsindu-se astăzi în al 24-lea an de funcționare. Până acum a dat un număr de 230 absolvenți.

« Această școală funcționează conform legii de organizare a învățământului agricol ca școală de gradul I, având trei profesori de specialitate și anume: unul la catedra de zootehnie, unul la catedra de horticultură și viticultură și unul la catedra de agricultură, care îndeplinește și funcțiunea de director al școalei și administrator al moșiei, conducând întreaga exploatare. Pentru cultura generală a elevilor funcționează și un profesor licențiat în litere

« Numărul elevilor continuă să fie tot scăzut. Afluența tinerilor către școlile de agricultură fiind determinată numai de situațiunea generală a agriculturii care devine pe zi ce trece tot mai grea.

« In anul 1933 au frecventat școala un număr de 22 elevi și 8 practicanți

« Descreșterea populațiunii școlare, în genere, în aceste școli, se datorește în bună parte și faptului că actuala lege de organizare a învățământului agricol și a Ministerului de Agricultură împiedecă plasamentul absolvenților ca funcționari. Intențiunea legiuitorului a fost ca să determine înapoerea absolvenților școlilor de agricultură la ogorul părintesc ca agricultori practici. Mentalitatea absolvenților, precum și a părinților cari își trimit copiii la asemenea școli este ca să-și deschidă drumul spre funcționarism.

« Până când se va schimba această mentalitate, va domni, de sigur, o criză în frecventarea tuturor școlilor de agricultură

« Adevărata menire a acestor fel de școli fiind ca să pregătească agricultori practici, va trebui să se persevereze în atingerea scopului urmărit de legiuitor, lucrându-se pentru schimbarea mentalității greșite, de astăzi

« Personalul didactic desfășoară în afară de cursurile impuse de program și oarecare activitate extrașcolară, ținând conferințe și demonstrațiuni practice locuitorilor din satele învecinate: Munteni, Ungureni și Țigănești.

Exploatarea agricolă

« Anul agricol 1933 a fost pentru această regiune destul de bun, obţinându-se recolte satisfăcătoare:

66	hectare	grâu	a dat o producţiune de		1.800	kgr.	la	ha.
50	»	orzoaică	a	dat	1.100	kgr.	la	ha.
20	»	ovăz	»	»	1 000	»	»	»
8	»	mazăre	»	»	1.250	»	»	»
29	»	fasole	»	»	520	»	»	»
133	»	porumb	»	»	1.350	»	»	»

« Din aceste culturi 50 hectare grâu au fost cultivate în regie, tot restul fiind în dijmă.

« Producţiunea viei a fost anul acesta mult mişcorată, atât calitativ cât şi cantitativ din cauza ploilor şi a timpului prea rece; totuşi mulţumită îngrijirilor deosebit de bune date la vinificaţie şi prin întrebuinţarea fermenţilor selecţionaţi, s'a obţinut un vin superior celui obţinut în întreaga podgorie.

« In total s'au obţinut 800 decalitri vin.

« Creşterea vitelor a fost îndrumată în mod definitiv spre rasa moldovenească pentru cornute, rasa ţigae bucălae pentru oi şi rasa York pentru porci.

* * *

« Această şcoală este încă încurcată în datorii băneşti, care s'au adunat în anii de după războiu, când am fost nevoiţi să refacem întreaga gospodărie şi când au avut loc o serie întreagă de ani agricoli răi Examinând însă rezultatele ultimilor ani se poate vedea că situaţiunea se îndreaptă, şcoala acoperindu-şi singură toate necsităţile curente, dând în mod regulat excedente apreciabile pentru stingerea datoriilor din trecut

« Aceasta trebue luat cu atât mai mult în seamă cu cât în acelaşi timp s'au făcut şi investiţii de durată destul de importante ca: refacerea pătulului de porumb, a magaziei de cereale, a podului mare de peste apa Bârladului care se dărâmase din cauza vechimei.

« Având în vedere că anul acesta a început şi exploatarea pădurii Balta credeam că fondul « Tache P. Anastassiu » se va reface curând.

II. ŞCOALA PRIMARĂ « TACHE P. ANASTASSIU » DELA CĂLMĂŢUIU, JUDEŢUL TECUCIU

« Şcoala primară din Călmăţuiu, care este întemeiată şi întreţinută de defunctul « Tache P. Anastassiu », funcţionează în mod regulat.

« In anul 1933 această şcoală a fost frecventată de 42 elevi din 54 înscrişi şi anume:

In	clasa	I-a	16	elevi
»	»	II-a	12	»
»	»	III-a	11	»
»	«	IV-a	5	»

« Satul Călmăţuiu este foarte sărac, ceea ce determină frecventarea atât de slabă a şcoalei; dacă fondul « Tache P. Anastassiu » ar fi în măsură să dea ajutor de îmbrăcăminte elevilor, toată populaţiunea şi-ar trimite copiii la şcoală.

« In anul 1933 s'a refăcut în bună parte gospodăria şcoalei, construindu-se împrejmuire nouă şi plantându-se: 142 pomi fructiferi, 590 metri liniari gard viu de gledice şi liliac, 4000 pueţi de salcâm, 1290 pueţi frasin şi o pepinieră cu 2300 pueţi de altoit.

« Tot Fondul « Tache P. Anastassiu » întreţine în satul Călmăţuiu o biserică unde se află şi mormântul donatorului.

« Pentru întreţinerea şcoalei şi a bisericii s'a cheltuit în cursul anului 1933 suma de 138.850 lei.

III. ŞCOALA DE AGRICULTURĂ « I. C. AGARICI »

« Această şcoală a început să funcţioneze în anul 1899, aflându-se astăzi în al 35-lea an de existenţă.

« Până în prezent a dat un număr de 186 absolvenţi.

« In anul 1933, au frecventat şcoala un număr de 28 elevi, iar la examenul de absolvire au fost 18 candidaţi cari au obţinut note satisfăcătoare, fiind toţi declaraţi absolvenţi. Frecvenţa slabă a elevilor se datoreşte aceloraşi cauze care au fost arătate la şcoala « Tache P. Anastassiu ».

« Personalul didactic al şcoalei se compune dintr'un director, care e şi profesor de agricultură, un al doilea profesor de specialitate la zootehnie şi un învăţător normalist pentru instrucţiunea generală

Exploatarea agricolă

« Gospodăria agricolă a acestei şcoli este ţinută cu aceeaşi îngrijire ca şi în trecut, luptându-se însă cu foarte multe greutăţi din cauza restrângerii din ce în ce mai simţită a cheltuelilor bugetare.

« Anul 1933 poate fi privit ca un an bun agricol, obţinându-se rezultate satisfăcătoare mai la toate culturile. Aşa:

Grâul	a	dat	1.460	kgr.	la	ha.
Ovăzul	»	»	1.531	»	»	»
Orzul	»	»	772	»	»	»
Mazărea	»	»	1.500	»	»	»
Lintea	»	»	1.300	»	»	»
Fasolea	»	»	1 000	»	»	»
Porumbul	»	»	575	»	»	»

« Cel mai slab a ieșit porumbul din cauza anului prea ploios și rece, moșia școalei a fost însă singura din regiune care a recoltat un porumb bun de sământă.

« Situațiunea financiară a acestei școli este mai rea decât a școalei « Tache P. Anastassiu » și nici nu prezintă posibilitatea îndreptării în viitor, din cauză că are pământ puțin și de calitate proastă. Fondul în sine are venituri atât de scăzute încât nu se poate întrevedea posibilitatea de a se întreține în viitor această școală în condițiuni mai bune și a se acoperi totodată datoriile din trecut.

« Cu începere din anul 1930 s'a schimbat titlul școalei în școală de agricultură de iarnă, ceea ce a determinat o scădere a numărului elevilor

« Această împrejurare a permis să se facă mai multe economii, astfel că școala s'a întreținut prin propriile ei mijloace însă duce o viață de privațiune, ceea ce va determina în curând o scădere a nivelului la care s'a desvoltat în trecut »

C Rădulescu-Motru, D Gusti, S Mehedinți.

— Se ia act.

D-l C. RĂDULESCU-MOTRU cetește următorul *Raport al Comisiunii Financiare pentru cercetarea conturilor din exercițiul bugetar 1933*·

Domnilor Colegi,

« Potrivit însărcinării cu care ne-ați onorat în Sesiunea Generală din anul trecut, am cercetat, în calitate de Membrii ai Comisiunii Financiare, registrele de socoteli ale Academiei pentru anul expirat, 1933.

« Din compararea încasărilor cu prevederile bugetului, am găsit că prevederile s'au realizat aproape în întregime, afară de aceea privitoare la Subvențiile dela Stat din care a rămas neîncasată o sumă de Lei 875.000 (care sumă s'a încasat la începutul anului 1934) precum și o mică parte din prevederile puse pe seama școlilor. De asemenea mai sunt de încasat și restanțe la cupoane care însă se vor încasa negreșit în cursul anului 1934, regula fiind ca plata cupoanelor dela societăți și bănci să se facă după încheierea bilanțului dela 31 Decemvrie al fiecărui an.

« La încasări avem în schimb în plus, cupoanele rămase neîncasate până la 31 Decemvrie 1932 și care s'au încasat în primele luni din 1933.

« Cheltuelile, atât cele făcute în conformitate cu prevederile bugetului, cât și cele neprevăzute, au fost cercetate și găsite efectuate pe baza mandatelor emise și aprobate în regulă de Delegațiunea Academiei.

« Actele justificative sunt anexate tablourilor ce ni s'au prezentat și sunt conforme întru totul registrelor.

* * *

«Incasările și cheltuelile Academiei pe 1933, după registrele de socoteli și după rapoartele speciale ale Direcțiunii Contabilității, se prezintă în total astfel:

La venituri un total de	Lei	34.861.159,45
La cheltueli un total de	»	19.658.443,38
Rezultă dar un sold de	Lei	15.202.716,07

Acest sold este provenit din fondurile următoare:

Fondurile Academiei. . . .	Lei	8.494.989,40
Fondul Adamachi	»	2.787.429,94
» Otteteleșanu . . .	»	2.788.683,29
» Lucaci	»	1.022.999,64
» T. P. Anastassiu . .	»	108.613,80
Total . .	Lei	15.202.716,07

din care se scade suma avansată Fondului Tache P. Anastassiu	Lei	3.293.839,55
Rămâne în numerariu	Lei	11.908.876,52

care se aflau depuși la 31 Decemvrie 1933 parte la Banca Națională, parte la Banca Românească și parte la Cassa Academiei.

«In acest numerar sunt cuprinse saldul disponibil din bugetul propriu al Academiei din 1933 Lei 3.775.269,45 precum și soldul disponibil al Fundațiunii Dalles de Lei 2.489.860, care este depus în Cont-Special la Banca Românească.

* * *

«Din situația arătată mai sus se vede că pe lângă încasările ordinare prevăzute s'au încasat și 7.532.084,80 lei restanțe din cupoane, arenzi, efecte eșite la sorți, fonduri noui și altele.

«Pe de altă parte s'au cheltuit pe lângă prevederile bugetare, în plus lei 9.513.846,62 care reprezintă solduri din 1932 pentru lucrări angajate cu tipărituri și altele, trecute asupra anului 1933; pentru înlocuiri de efecte eșite la sorți; capitalizări conform regulamentelor respective ale fondurilor, pentru construcția Dalles, cu întreținerea acestei construcțiuni, etc.

«Deficitele rămase dela școli din 1932 trecute asupra anului 1933 s'au mai micșorat, și anume:

«Din deficitul fondului Agarici, pentru Școala dela Moara Grecilor

care a fost de	Lei	2.170.010,52
s'a amortizat suma de	»	560.605,—
și a mai rămas deficit	Lei	1.609.405,52

din care mai este nădejde să se mai scadă, din vânzarea cerealelor în magazie la sfârşitul anului 1933, ca venit pe 1934	Lei	312.368,—
deci deficitul să rămână la . . .	Lei	1.297.037,52
« Din deficitul Fondului Tache P. Anastassiu pentru şcoala dela Ţigăneşti care a fost de	Lei	3.821.825,59
s'a scăzut în cursul anului cu	»	859 047,90
şi a mai rămas deficit . . .	Lei	2.962 773,69
« Din care iarăşi este nădejde să se mai scadă, după vânzarea cerealelor aflate în magazie	»	757.153,—
şi să rămână ca deficit	Lei	2.205.620,69
plus suma de	»	128.873,95
care reprezintă suma veniturilor nerealizate după prevederile bugetare ale fondului		
Deci în total deficitul fondului este de . . .	Lei	2.334 494,64
In afară de şcoli mai avem deficite:		
1. La fondul Păcuraru-Bianu dela moşia Faclia.	Lei	108.468,65
2. La fondul Câmpineanu unde s'au făcut avansări pentru culturi, etc	Lei	154 462,50
3. La fondul Cosma din lipsa dividendelor dela Acţiunile Băncii Temişana	»	93 112,50
4. La fondul « General Berthelot » cu culturi la Fermă	»	57 525,—
în sfârşit,		
5. Deficitul Bibliotecii de	»	4 913.598,50

produs din neplata subvenţiilor votate în bugetele Statului pe anii trecuţi, precum şi cheltueli peste sumele votate în bugetul Bibliotecii.

« In total deficitele se ridică la suma de Lei 10.028.212,01 pentru a cărora acoperire s'au angajat următoarele disponibilităţi:

Fond de rezistenţă al cheltuelilor generale . . .	Lei	2.247 819,92
Suma disponibilă dela bibliotecă din bugetul 1932, cu care ar fi bine să se amortizeze din deficitul bibliotecii arătat mai sus	Lei	1.278 743,48
Excedentul Academiei din 1933	»	635 968,58
Venituri extraordinare, idem	»	201.498,—
Credit extraordinar, idem	»	198 200,—
Capitalizări dela Fondurile Academiei	»	1.154.126,98
Soldurile din 1932	»	1.480.442,10
Dela Fondul Otteteleşanu (indiguire) . .	»	536.585,66
Sold din 1931	»	2.294.827,35
Total . . .	Lei	10.028.212,01

* * *

« Averea Academiei compusă din efecte, repartizate pe 84 fonduri se ridică la un capital nominal de . Lei 84.175.690,—
la care se adaugă:

Fondul de Pensiuni	»	11.780.300,—
Fonduri cu nudă proprietate . . .	»	345.400,—
» pentru Premii. .	»	26 000,—
Fondul Adamachi	»	6.560.600,—
» Otteteleșanu, Turnescu și alte fonduri de înzestrări	»	14.151 000,—
» Tache Anastassiu	»	8 735 900,—
» Lucaci	»	3.843 850,—
Total nominal . .	Lei	129 618.840,—

Efectele și Acțiunile din care este constituită această sumă sunt depuse în cea mai mare parte la Banca Națională

La aceste averi se specifică următoarele·

Fondul Dalles avea în 1933 un disponibil de . .			Lei	3.244.072,60
la care adăogându-se veniturile din 1933			»	1 013.542,—
s'a ridicat în total de			Lei	4.257.614,60
Din acest total s'a cheltuit pentru construcția imobilului . . .	Lei	967.370,—		
și pentru salarii, încălzit, luminat și prelevări pentru Academie	»	800.384,40	»	1 767 754,40
a rămas disponibil ca sald pe 1934 .			Lei	2.489 860,20

Fondul C. R. Manolescu se prezintă astfel:

La încasări lei 1 101.485,50, iar la cheltueli 1 101 669, deci cheltueli în plus lei 184, peste încasări.

La prelevări sunt trecute însă și prelevările Academiei.

Fondul C. Hamangiu după efectuarea încasărilor și cheltuelilor a rezultat un disponibil de Lei 107 937,42 ce s'a trecut pe 1934.

Fondul Câmpineanu are un deficit de Lei 154.462,50, sumă avansată pentru cultura în regie a moșiei Mălineasa care se va acoperi din venitul moșiei în cursul anului viitor 1934.

Domnilor Colegi,

« Din expunerea făcută se poate vedea că situația financiară deși nu se poate numi prosperă, este însă destul de mulțumitoare față de împrejurările excepțional de grele în care se găsește întreaga țară

« Dacă nu ar fi deficitele rămase din anii trecuți precum și riscul de a avea și pe viitor subvențiile Statului neachitate la timp, bugetul pe anul 1933 ar putea fi socotit ca o revenire la normal.

« Simțim de datoria noastră să exprimăm mulțumiri atât Delegației Academiei pentru grija depusă în administrarea financiară, cât și func-

6*

ționarilor serviciului Contabilității și Casieriei pentru munca lor depusă din toată inima spre bunul mers al Instituției.

« Vă rugăm să binevoiți a da celor în drept descărcarea cuvenită ».

C Rădulescu-Motru, Preotul Nicolae M. Popescu, Vasilescu-Karpen.

— Se ia act și se dă cu unanimitate de voturi descărcare asupra gestiunii Academiei din exercițiul bugetar 1933.

Se formează Comisiunea Financiară din d-nii: *C. Rădulescu-Motru,* Preotul *N. M. Popescu, N. Vasilescu-Karpen* și *Andrei Rădulescu*; iar

Comisiunea școlară din d-nii: *Dim. Gusti, S. Mehedinți, C. Rădulescu-Motru* și *Andrei Rădulescu.*

D-l G. BALȘ propune și se aprobă ca atât raportul asupra gestiunii financiare de mai sus, cât și proiectul de buget al Academiei pentru 1935 să fie multiplicate și distribuite, spre luare de cunoștință, d-lor membri.

Preotul N. M. POPESCU cetește următorul *Raport al Comisiunii Fondului Ion Fătu pentru lucrările făcute în 1933:*

Domnilor Colegi,

« Implinindu-se deciziunea Domnilor-Voastre din ședința dela 16 Mai 1933, venitul fondului Ion Fătu din anul trecut, de 60.000 lei, s'a destinat pentru procurarea de cărți didactice de curs primar, spre a fi împărțite la școlile primare rurale din județele Ciuc, Trei-Scaune, Odorheiu și Mureș.

« După recomandarea Ministerului Instrucțiunii Publice și al Cultelor, Academia a însărcinat cu procurarea și distribuirea cărților pe d-nii subrevizori școlari Vasile Iacob pentru județul Ciuc, Gh. Șuteu pentru județul Mureș, Seiler Bera pentru județul Odorheiu și Const. Timofte pentru județul Trei-Scaune, trimițându-se în acest scop fiecăruia câte un sfert din suma arătată, adică câte 11.700 lei.

« Dela d-nii subrevizori Vasile Iacob și Const. Timofte s'au primit rapoarte despre împărțirea ajutoarelor și dosarelor actelor justificative de cheltueli. S'au făcut interveniri ca și ceilalți d-ni subrevizori să înainteze cât mai grabnic actele justificative de folosirea sumelor încredințate.

« Pentru anul școlar viitor s'a prevăzut în buget suma de 44.710 lei din Fondul I. Fătu spre același scop, anume de a se procura gratuit cărți școlare de curs primar la școalele rurale din regiunile sărace ale țării

« Având în vedere acest scop, Comisiunea propune ca suma arătată să se acorde ca ajutor în județele din Bucovina ».

A. Lapedatu, Preotul Nic M. Popescu, Oct. Goga, D. Gusti.

— Se ia act și se aprobă propunerile Comisiunii.

ŞEDINŢA GENERALĂ PUBLICĂ DELA 18 MAI 1934

Preşedinţia d-lui L. MRAZEC.

D-l Dr. G. MARINESCU face o comunicare despre *Vitamine.*

In şedinţă intimă, se ia act de scrisoarea de mulţumire a d-lui Adrian Maniu pentru alegerea sa ca Membru Corespondent al Academiei Române în trecuta sesiune generală.

Se dă împuternicire Delegaţiunii ca să ia măsurile cele mai potrivite pentru tipărirea în viitor a publicaţiilor Academiei, măsuri cari vor ţine seamă, fireşte, de oferta tipografică cea mai favorabilă din toate punctele de vedere.

D-l C. RĂDULESCU-MOTRU comunică procesul-verbal încheiat de Secţiunea Literară, în şedinţa dela 17 Mai curent, prin care Secţiunea a ales, în urma propunerii d-lui C. Rădulescu-Motru, pe d-l Ion Petrovici, profesor de filosofie, Membru Activ în Secţie în locul regretatului Al. Philippide D-l Ion Petrovici a întrunit 6 voturi din totalul de 9 voturi ale membrilor prezenţi ai Secţiunii.

— Se ia act şi alegerea se va supune plenului Academiei după scurgerea termenului regulamentar.

D-l I. SIMIONESCU, Vicepreşedinte, ceteşte următorul *Raport al Comisiunii despre bursele date de Academie în 1933—1934 din Fondurile V. Adamachi, Jacques M. Elias, C. G. Vernescu, Leon S. Arié, N. Rătescu, A. Papadopol:*

« In anul şcolar curent, Academia a acordat burse din Fondurile V. Adamachi, Jacques M. Elias, C. G. Vernescu, Leon S. Arié, N. Rătescu şi A Papadopol, precum urmează:

« I. Din venitul *Fondului V. Adamachi* s'au acordat două burse de specializare la Universităţile din Paris şi Basel. Bursele, de câte 7.000 lei pe lună, s'au acordat prin concurs pe timp de un an, una d-şoarei Emilia Saulea, licenţiată a Facultăţii de Ştiinţe din Iaşi, care face studii despre structura microscopică a rocilor sedimentare şase luni la Universitatea din Basel şi alte şase luni la Universitatea din Paris; cealaltă bursă s'a dat d-lui Radu Codreanu, licenţiat al Facultăţii de Ştiinţe din Bucureşti, pentru a face studii de Biologie generală în laboratorul d-lui Prof. Maurice Caullery, de pe lângă Universitatea din Paris.

« II. Pentru întâia oară în acest an, după 9 ani de capitalizări, s'a putut acorda o bursă din Fondul de 300.000 lei testat Academiei de defunctul *Jacques M. Elias.* Condiţiile bursei au fost fixate de Secţiunea Istorică în trecuta sesiune generală.

« Bursa, în valoare de 7.000 lei lunar, a fost obţinută prin concurs de d-l Aurel Decei, doctor al Facultăţii de Litere din Cluj. D-sa studiază un an la Paris şi un an la Berlin limba folosită de cronicarii şi cronicele turceşti, conform cu condiţiile bursei.

« III. Bursa *C. G. Vernescu*, hotărîtă de asemeni de Secțiunea Istorică în trecuta sesiune generală pentru studiul istoriei polone la Universitatea din Varșovia spre a se adânci cunoașterea isvoarelor polone cu privire la trecutul românesc, a fost fixată, după disponibilitatea fondului, la suma de 80.000 lei pentru anul în curs pentru care a fost acordată. Comisiunea examinatoare numită de Academie a acordat această bursă d-lui Ilie Corfus, licențiat al Universității din Cernăuți.

« IV. Venitul donațiilor d-lui *Leon S. Arié*, din care până acum trei ani s'au putut achita cele 9 burse de câte 800 lei lunar, instituite de donator, a scăzut într'atât încât în acest an școlar fondul a putut susține plata abia a două burse, de câte 800 lei lunar, acordate, una studentului Aurel Ghilezan, din anul al IV-lea al Școlii Politehnice din Timișoara, cealaltă studentului David Schuller, din anul IV, al Școlii Politehnice din Capitală.

« V. Bursa « N Rătescu », de 120 lei lunar, elevului Băluță Const dela Școala Comercială București.

« VI. Din venitul *Fondului Apostol Papadopol*, de lei 61.986, s'au distribuit ajutoare la elevi săraci și meritoși ai Școalelor Comerciale Superioare și Elementare din Galați, precum urmează:

« *a)* Câte 150 lei trimestrial următorilor 10 elevi ai Școalei Superioare de Comerț: Ghinghină Ion din cl. I; Andreescu Traian, Ionescu S. Constantin și Sbărnea Vasile din cl. II; Mocanu Constantin, Teliceanu Ion, Voin D. Alexandru, Harabet Alecu, din cl. IV.

« *b)* Câte 90 lei trimestrial următorilor 10 elevi ai Școalei Elementare Comerciale: Barbați Nicu, Ioan Ghiță, Galidescu Costică, Maxim Ionel, Vasiliu Tudorel din cl. I; Raiciof Gheorghe, Sârbu Panait din cl. II, Serea Costică, Ștefănescu Aurel, Teodor Dumitru din cl. III.

« Pentru anul viitor ne permitem a vă propune următoarele:

« I. *Fondul V. Adamachi*. Se prelungește bursa d-lui R. Codreanu pentru încă șase luni spre a-și termina lucrarea începută în laboratorul d-lui Caullery din Paris.

« Fiind foarte greu cu trimiterea banilor în străinătate, revenind la dispozițiile mai vechi, se creează *trei* burse de câte *trei mii* lei lunar pentru licențiații dela facultatea de științe din Iași, care au început o lucrare de doctorat. Bursa este pentru *doi ani* și anume:

« *a)* Una pentru *doctoratul în geografie*, după propunerea d-lui Prof. M. David făcută prin decanatul facultății. Excepțional bursa aceasta *va începe* dela 1 Iulie 1934, spre a da putință candidatului să facă excursiuni, dându-i-se câte 5.000 lei de fiecare vară, anume pentru cercetări.

« *b)* O bursă pentru *doctorat în chimie* unui licențiat care a început o lucrare pentru *studiul petroleului* românesc în laboratorul d-lui Prof. N Costăchescu, care va face recomandarea prin decanatul facultății de științe

« *c)* O a treia bursă va fi pusă la dispoziția facultății de științe din Iași, spre a o acorda unui licențiat care lucrează mai ales în secțiunile practice (chimie industrială, electrotehnică, etc.), aceasta în vederea testatorului.

« *d)* O bursă de 2.000 lei lunar pentru un absolvent al liceelor din Iaşi, pentru şcoala politehnică din Bucureşti, Ciclul I. Bursa va fi obţinută prin concurs ce se va ţine la Bucureşti. Bursa este pentru 5 ani, până la absolvirea şcolii, în fiecare an bursierul fiind ţinut să dea examenele anuale.

« *e)* O bursă de 1.500 lei lunar pentru un absolvent al liceelor din Iaşi, care va urma la şcoala politehnică din Bucureşti, în aceleaşi condiţiuni ca şi la *d)*

« II. Bursa din fondul Arié se mai prelungeşte pentru un an.

« III. Bursierului care studiază la Varşovia, cu ajutor din fondul Vernescu, conform indicaţiunilor date de secţia istorică, i se prelungeşte bursa încă pe un an.

« IV. Rămâne la hotărîrea Delegaţiunii de a da atâtea burse din fondul Arié cât permit veniturile.

« V Tot delegaţiunea va repartiza, conform veniturilor disponibile, bursele din fondul Papadopol ».

I Simionescu, G. Ţiţeica, I Bianu.

— Raportul se ia spre cunoştinţă şi se aprobă propunerile Comisiunii.

ŞEDINŢA GENERALĂ
DELA 19 MAI 1934

Preşedinţia d-lui L. MRAZEC.

La birou se depun propuneri pentru alegerea d-lui Emil Borel, profesor la Sorbona şi Preşedintele Academiei de Ştiinţe din Paris şi a d-lui Dr. G. Roussy, profesor şi Decan al Facultăţii de Medicină din Paris, ca Membri Onorari ai Instituţiunii noastre, — şi a d-lui Ştefan Mazurkiewicz, Decanul Facultăţii de Ştiinţe din Varşovia, ca Membru Corespondent străin al Academiei noastre.

— Se va supune votului plenului după scurgerea termenului regulamentar.

ŞEDINŢA GENERALĂ
DELA 21 MAI 1934

Preşedinţia d-lui L. MRAZEC

D-l Dr. GR. ANTIPA arată că Secţiunea Ştiinţifică, în şedinţa ei dela 19 Mai curent, a ales, cu 8 voturi pentru şi 1 contra, pe d-l Coleg Corespondent D. Pompeiu spre a fi recomandat plenului ca membru activ al Academiei Române în locul regretatului Coleg I. Cantacuzino.

Preotul N. M POPESCU comunică procesul-verbal al Secţiunii Istorice încheiat la 19 Mai curent, prin care secţiunea a ales pe d-l General R. Rosetti

cu majoritate de voturi spre a fi recomandat plenului pentru alegere ca membru activ în locul regretatului Coleg M. C. Sutzu.

— Se ia act și se vor supune votului plenului după scurgerea termenului regulamentar.

D-l G. BOGDAN-DUICĂ citește următorul *Raport al Comisiunii pentru examinarea lucrărilor făcute în 1933—1934:*

« Raportul Secretarului general despre lucrările academice din anul 1933/4 a fost bine inspirat când, din capul locului, a spus că lucrările Academiei i-au stat « la o înălțime potrivită menirii adevărate a instituțiunii » și că « înălțimea, prestigiul și seninătatea » ei sunt « elemente sigure de viitor », adică elemente care se simt mereu în desvoltarea culturii neamului.

« Asociindu-ne la această apreciere dreaptă, suntem chiar de părere că într'o epocă cu evidente predilecțiuni decadente Academia Română are menirea de-a privi și mai ager tot complexul amintitei culturi, apreciindu-l, la nevoie criticându-l, desvoltându-l cu mijloacele — durere! — micșorate de vremuri.

« Ne simțim susținuți de încrederea lumii noastre. S'o sporim prin dovada permanentă că cele mai multe străduințe ale noastre le închinăm ei, adică înzestrarea cu cunoașterea exactă a tot ce, venind din trecut, fie istorie, fie limbă și literatură, făurește încrederea în ziua de azi și în cea de mâine; cu cunoașterea amănunțită a bunelor îndemnuri moderne, creatoare de puteri naționale, primenite sau nouă.

« Fiind acum un mare corp național-unit, vom arunca ochii — poate vulturești — mai ales într'acele părți ale patriei, unde cultura românească are nevoie de consolidări energice, fie că studiem acele părți, fie că încurajăm desvoltarea lor literară și științifică, fie că le ducem — ceea ce mai rar s'a făcut — în glas viu, rostit la fața locului, îndemnurile noastre: Căci suntem doriți pretutindeni.

« Firește, regretăm că, pentru o astfel de muncă, am pierdut în acest an multe forțe; însă, unde moartea culege, vieața are grijă să pună la loc alte forțe: Suntem un neam bogat în astfel de înlocuiri. Cu ele vom străbate și vijelia care se prepară; și vom avea, dincolo de ea, un nou răsărit.

« Academiei Române, conștiente de existența acestor fel de forțe și de tăria ce și prin îndemnul și munca sa o adaugă mereu sufletului primitor al națiunii, îi putem spune și astăzi: Bucură-te de ce ai putut face și, ca și până acum, fă tot, dar tot ce mai poți face! ».

G Bogdan-Duică, G. Balș, P Bogdan

— Raportul se ia spre cunoștință.

D-l G. BALȘ comunică hotărîrea comisiunii însărcinate cu fixarea subiectului de pus la concursul *Premiului Toma și Ioan N. Socolescu*, de 10.000 lei, din 1937, de a se păstra subiectul vechiu despre « *Origina pridvorului deschis al bisericilor muntene* ».

ŞEDINŢA GENERALĂ
DELA 22 MAI 1934

Preşedinţia d-lui L. MRAZEC.

Se aprobă propunerea Comisiunii pentru instituirea *Premiului I. C. Atanasiu* ca premiul să se acorde în sesiunea generală din 1935 celei mai bune lucrări cu subiectul propus de d-l donator I. C. Atanasiu « *Criteriul biologic în Drept* ».

D-l Preşedinte L. MRAZEC prezintă scrierea d-lui Coleg *N. Iorga* « *Les Arts mineurs en Roumanie*; I. *Icones*; II. *Argenterie*; III. *Miniatures. (207 figures dont 26 planches en couleurs)* », Bucureşti 1934.

Se deleagă d-l Coleg G. ŢIŢEICA să reprezinte Academia la Congresul Interbalcanic al Matematicienilor, care se va ţine la Atena dela 2 la 9 Septemvrie viitor.

D-l G. BOGDAN-DUICĂ comunică procesul-verbal al Secţiunii Literare din şedinţa dela 22 Mai curent, prin care Secţiunea ia act de raportul d-lui Coleg M. Sadoveanu, arătând că cea mai valoroasă dintre traducerile în limba franceză a operei poetice a lui Mihail Eminescu, prezentate în acest an la concursul Marelui Premiu C. Hamangiu, de 200.000 lei, este a lui Kyrman Dally. Şapte membri din Secţiune propun însă ca textul traducerii în limba franceză a lui Eminescu să fie supus părerii unui Francez; şi numai după ce textul va fi revizuit şi aprobat de comisiunea specială şi de Secţie, să se decidă asupra premiului.

— Pusă la vot, se ratifică hotărîrea Secţiunii, cu condiţiunea propusă de d-l N. Iorga ca francezul căruia se va supune manuscrisul spre revizuire să fie un literat de mare notorietate din Franţa.

D-l I. AL. BRĂTESCU-VOINEŞTI, din partea Comisiunii însărcinate cu întocmirea regulamentului pentru Fondul Ilie Ştefănescu, propune următoarele:

« Fondul Ilie Ştefănescu, venit la Academia Română în anul 1921, în sumă de lei 152.494, a fost plasat în Rentă am. 5% de nominal 185 000 lei.

« Indeplinindu-se condiţiunea testamentului, ca venitul să se capitalizeze timp de 10 ani (de fapt s'a capitalizat timp de 13 ani), s'a ajuns la cifra de 435.000 lei nominal, cu un venit net anual de 14.056 lei.

« In consecinţă, avem onoare a vă propune următorul

PROIECT DE REGULAMENT

« *Art. 1.* — Din venitul fondului Ilie Ştefănescu se institue, în conformitate cu litera testamentului, o bursă anuală, sub numele *Bursa Ilie Ştefănescu*, care se va acorda unui absolvent de şcoală de meserii, român,

sărac, silitor și cu bune purtări, spre a se perfecționa într'o fabrică sau un atelier, într'una din științele exacte, în scopul de a deveni cetățean cu carieră liberă și folositoare țării.

« *Art. 2.* — Această bursă se va acorda în fiecare an, cu începere din 1935, prin Secțiunea științifică, în baza recomandării Consiliilor profesorale ale școalelor respective.

« *Art. 3.* — Bursa poate fi prelungită pe încă un an bursierului căruia i-a fost acordată, dacă va prezenta atestate din partea direcțiunii fabricei sau atelierului respectiv, constatând necesitatea unei asemenea prelungiri.

« *Art. 4.* — Bursa se va acorda în patru rate trilunare, bursierul fiind obligat, cu ocazia cererii de a i se plăti rata, să prezinte certificat de bună purtare și de progres în meseria lui.

« *Art. 5.* — Bursa este indivizibilă.

« *Art. 6.* — In caz de neacordare se capitalizează ».

G Murnu, Brătescu-Voinești, S Pușcariu

— Proiectul de regulament se aprobă cu unanimitate de voturi.

ȘEDINȚA GENERALĂ PUBLICĂ
DELA 23 MAI 1934

Președința d-lui L. MRAZEC.

D-l DIM. GUSTI face o comunicare despre « *Monografia Sociologică, — o metodă de cunoaștere a țării* ».

In ședință intimă d-l Secretar general G. ȚIȚEICA prezintă monumentalul volum: *Hommage à la mémoire du Professeur Jean Cantacuzène* (Paris, 1934) pe care elevii și amicii mult regretatului coleg îl pregăteau spre a i-l oferi la împlinirea vârstei de 70 de ani. Volumul a fost trimis în dar Bibliotecii Academiei de Institutul de Seruri și Vaccinuri « Dr. I. Cantacuzino », căruia i se exprimă mulțumiri.

Se respinge cererea locuitorilor comunei Fundu-Chiselet de a li se arenda moșia cu bălțile Academiei din acea comună.

Aprobându-se propunerea d-lui Vicepreședinte Andrei Rădulescu, Premiul C. G. Vernescu, de 20.000 lei, se va da în anul viitor 1935 prin Secțiunea Literară, în condițiunile ce se vor fixa de Secție.

Comisiunea, compusă din d-nii C. Rădulescu-Motru, Șt. Ciobanu și Andrei Rădulescu, care a studiat noile legate lăsate Academiei, propune plenului a hotărî asupra primirii următoarele legate:

1. Defuncta Elena Simu, soția colegului nostru onorar d-l Anastase Simu, a lăsat Academiei Române nuda proprietate a întregii sale averi mobiliare și imobiliare compusă din aproximativ 4.700.000 lei și moșia Tufeni din județul Teleorman de 400 ha Legatar universal și uzufructuar a fost lăsat

soțul defunctei d-l An. Simu, căruia i-a pus sarcina de a achita mai multe legate particulare.

Prin testament Academia are obligația ca venitul fondului care va purta numele « Fondul Elena Anastase Simu », să se folosească pentru acoperirea tipăririi « publicațiunilor operelor și scrierilor importante alese și hotărîte de Academia Română referitoare la artă, istorie și științe, cu indicațiunea « publicațiunile Elena Anastase Simu ».

Comisiunea propune acceptarea legatului sub beneficiu de inventar.

— Propunerea se aprobă cu unanimitate de voturi.

2. Defunctul Inginer Const. Chiru, din Capitală, fost Director general al Poștelor, Telefoanelor și Telegrafului, a lăsat trei testamente Prin primele două testamente având aceleași date și conținut, a lăsat Academiei Române un legat particular de 1 500.000 lei în rentă 5% cu indicarea ca din venitul rentei să se institue o bursă sub numele « C. Chiru » care să se acorde, din doi în doi ani unui inginer, absolvent al Școlii Politehnice române, spre a studia în timp de doi ani consecutivi lucrările mari de irigațiune din Italia sau din alte țări. In alți doi ani consecutivi să se dea o altă bursă unui absolvent al Școlii Politehnice pentru studii și practică la lucrările mari de rectificări de râuri și amenajarea lor pentru a deveni navigabile. Testatorul mai pune și alte condiții bursierilor.

Prin ultimul testament, scris cu creionul cu două zile înainte de deces, defunctul institue legatar universal al întregii averi pe fiul său d-l Inginer Vasile Chiru.

In cazul acceptării legatului și dacă legatarul universal ar refuza predarea legatului, s'ar naște proces.

Comisiunea pune chestiunea acceptării acestui legat.

D-l I. AL. BRĂTESCU-VOINEȘTI e de părere că legatul poate fi primit, rămânând ca justiția să se pronunțe asupra eventualului litigiu sau ca Delegațiunea să aprecieze asupra propunerilor pe care le-ar face legatarul universal, aprobându-le sau respingându-le, după cum va crede de cuviință.

— Propunerea se aprobă cu unanimitate de voturi.

3. Defuncta Eliza Nevrouz, născută Pruncu, din Roman, printr'un testament din 15 Noemvrie 1921, a lăsat Academiei Române și Fundațiunii Universitare « Carol I » moșiile sale Nigritești și Hoisești din județul Neamț și Oțeleni din județul Roman, sub condițiunea rezolutorie ca nepotul său Gheorghe Anton Pruncu, pe care îl institue legatar al uzufructului acestor moșii și eventual al proprietății integrale a lor, să aibă un copil până la vârsta de 50 de ani.

Legatarul Gheorghe Anton Pruncu a decedat înaintea testatoarei și prin aceasta legatul său devenind caduc, Academia Română și Fundația « Carol I » devin proprietare depline ale întregului legat. Nu se știe dacă a mai lăsat un

alt testament. Valoarea totală a acestui legat, după referințele luate, ar fi de circa 7 milioane. Inventar până în prezent nu s'a făcut.

Comisiunea propune primirea legatului sub beneficiu de inventar.

— Propunerea se aprobă în unanimitate.

4. Defunctul Christache Naum, printr'un testament olograf depus la Legațiunea română din Viena la 12 Februarie 1934, institue legatară universală asupra întregii sale averi pe Academia Română. Averea se compune din valori mobiliare, evaluate după cursul zilei la aproximativ 3 milioane lei și din averea imobiliară, pe care n'o are în stăpânire efectivă și pentru care, în parte, se găsește în procese pendinte la instanțele judecătorești, iar pentru o altă parte ar urma să se facă procese de revendicare.

Succesiunea nu are nicio datorie, iar ca sarcină se impune Academiei ca din veniturile încasate și capitalizate timp de 30 de ani să se facă o Școală în comuna Tânganu, județul Vlașca, cu 5 clase primare, unde să se învețe și meseriile de fierărie, rotărie, tâmplărie, croitorie și tapițerie.

Comisiunea propune să se primească această succesiune sub beneficiu de inventar.

— Propunerea Comisiunii se aprobă cu unanimitate de voturi.

D-l Dr. GR. ANTIPA arată că Comisiunea pentru reorganizarea Academiei s'a întrunit eri în ședință specială și a discutat memoriul D-sale cu privire la reorganizarea Academiei. Comisiunea a căzut de acord de a propune următoarele modificări ale Statutelor Academiei:

« Avem onoare a propune următoarele modificări a Statutelor Academiei:

« I. Art. 41 se modifică în modul următor:

« Averea Academiei Române, compusă din fonduri permanente și din venituri anuale, se administrează de dânsa printr'un Consiliu de administrație compus din 5 membri ai Academiei, aleși pe câte 3 ani fiecare, putând fi realeși la expirarea termenului.

« In Consiliul de Administrație pot fi aleși și membri corespondenți cu condiție însă ca numărul lor să nu fie niciodată mai mare de doi.

« Membrii Consiliului de Administrație sunt solidari răspunzători pentru gestiunea lor.

« Consiliul de Administrație alege dintre membrii săi un administrator-delegat care studiază chestiunile pentru a le supune dezbaterilor Consiliului, expediază și rezolvă afacerile curente în limitele bugetului și împuternicirilor ce le are dela Consiliu.

« La nevoie Consiliul, împreună cu Delegația poate numi un director administrativ al cărui salariu este prevăzut în bugetul votat de plenul Academiei.

« Membrii Consiliului de Administrație sunt plătiți cu jetoane de prezență pentru fiecare ședință, iar administratorul-delegat are o diurnă fixă lunară egală cu cea a Secretarului general.

« Delegaţiunea Academiei controlează întreaga gestiune, verifică inventarele şi registrele şi raportează plenului în sesiune generală, care, îndeplinind rolul de adunare generală ca la societăţile comerciale, dă cuvenita descărcare.

« II. La art. 33 se adaugă următorul aliniat:

« Membrii Corespondenţi pot fi aleşi şi lua parte cu vot deliberativ în toate comisiunile speciale cu condiţiunea ca numărul lor să nu treacă peste o treime din numărul total al membrilor acelei comisiuni. De asemenea ei pot fi aleşi raportori pentru lucrările prezentate la premiu şi au dreptul de a asista la şedinţele respective şi a lua parte la discuţiuni cu vot consultativ.

Sextil Puşcariu.

« III. La art. 21 ne mărginim a semnala nevoia ca numărul membrilor Academiei să fie sporit pentru a putea face faţă dezvoltării pe care au luat-o, dela 1879 până astăzi, ştiinţele pozitive etc. reprezentate în diferitele secţii. Academia rămâne să hotărască: dacă chestiune e oportună, care să fie sporul total al membrilor şi în ce proporţie la fiecare din cele 3 secţii sau chiar, dacă e cazul, a se spori numărul secţiunilor ».

Dr. Gr Antipa, C Rădulescu-Motru, Preotul Nic Popescu, Sadoveanu, D. Voinov, S Mehedinţi, G. Murnu, Oct. Goga, G Vâlsan.

— Se ia act şi se va supune discuţiei plenului după scurgerea termenului regulamentar.

ŞEDINŢA GENERALĂ
DELA 24 MAI 1934

Preşedinţia d-lui L. MRAZEC.

D-l G. ŢIŢEICA, Secretar general, prezintă publicaţiunea « *M. Eminesco, Poèmes choisis* » (Paris, 1934), traduction par L. Barral.

La ordinea de zi este alegerea ca membri activi a d-lor Ion Petrovici în locul regretatului Coleg Al. Philippide la Secţiunea Literară, General R. Rosetti în locul regretatului Coleg M. C. Sutzu la Secţiunea Istorică şi Dim. Pompeiu în locul regretatului Coleg Ion Cantacuzino la Secţiunea Ştiinţifică, după recomandările depuse în termen de secţiunile respective.

D-l C. RĂDULESCU-MOTRU ceteşte următoarea propunere:

Domnilor Colegi,

« D-l Ion Petrovici, profesor la Universitatea din Iaşi şi Membru Corespondent al Academiei, este un foarte cunoscut şi apreciat profesor, scriitor şi orator.

« In această din urmă calitate, el este consacrat de publicul care se interesează de manifestările elocinței române încă de mulți ani. Inălțătorul discurs pe care l-a ținut la înmormântarea naționalistului Barbu Delavrancea, în zilele de restriște ale războiului pentru întregirea neamului, a fost prima afirmare a reputației sale de orator, care de atunci a crescut necontenit. Astăzi, d-l profesor Petrovici este un nediscutat maiestru al cuvântului, atât la catedra dela Universitate cât și la tribuna Parlamentului.

« Ca profesor, are meritul de a reuni însușirile de fond cu acele de formă. Este un gânditor pătrunzător și în același timp un admirabil artist al expresiunii verbale. Cursul de filosofie pe care îl ține la Universitatea din Iași aduce netăgăduit acelor care îl ascultă o îmbogățire cu cunoștințe, dar nu mai puțin și limbii române o apreciabilă contribuție de lexicologie

« Publicațiile d-lui profesor I. Petrovici fac cinste culturii noastre.

« O parte din ele sunt legate de activitatea sa profesorală·

« Ele cuprind

« 1. *Cercetări filosofice*. Ediția II-a

« 2. *Teoria noțiunilor*. Ediția II-a, în care se găsesc vederi originale, împărtășite mai în urmă și de logicieni străini, ca Goblot

« 3 *Probleme de Logică*. Ediția II-a, de asemeni cu vederi originale asupra inducției.

« 4. *Studii istorico-filosofice*.

« 5. *Introducere în metafizică*.

« In toate aceste publicații problemele filosofice sunt puse în legătură cu problemele culturii timpului nostru și sunt tratate cu multă eleganță și competență. La aceste volume adăogăm pe acela care poartă titlul « Titu Maiorescu » și care este o bună sinteză a scrierilor și activității cugetătorului român, al cărui discipol a fost d-l Petrovici.

« O altă parte din publicațiile sale sunt literare.

« Ele se împart în două grupe: memorialistica și scrieri de călătorie.

« Enumerăm pe cele mai cunoscute.

« Din prima grupă:

« 1 *Amintiri universitare*.

« 2. *Figuri dispărute*.

« 3 *Amintirile unui băiat de familie*.

« 4 *Văzute și trăite*.

« 5. *Din amintirile unui fost dregător*.

« Din a doua grupă:

« 1. *Raite prin țară*.

« 2. *Impresii din Italia*.

« 3. *Peste hotare*.

« Insușirile acestor scrieri literare sunt unanim recunoscute. Pe lângă acelea care ilustrează vioiciunea gândirii și coloritul original al limbii, se afirmă în ele însușirea de eseist. D-l I. Petrovici este un eseist puternic, și poate fi comparat cu cei mai buni dintre aceia cari au cultivat acest gen literar, în orișicare altă limbă străină. Marea revistă « Daco-România » din Cluj, încă din 1927, cu ocazia recenziei pe care o face volumului « Figuri dispărute » consacră fără reticență, acest elogiu al d-lui I. Petrovici.

« Cu începere dela 1931, pe lângă activitatea sa de profesor și publicist, d-l I. Petrovici desfășura și o bogată activitate de conferențiar în străinătate, și anume în Viena, Geneva, Paris, Bruxelles și Lille.

« Conferințele în aceste orașe, două dintre ele înaintea membrilor Academiei de științe morale și politice din Paris, au fost remarcate și elogios recenzate de presa și organele competinte.

« Filosoful francez Brunschvieg a făcut următoarea caracterizare măgulitoare: « Se pretinde că precizia și claritatea sunt însușiri eminamente franceze. Dar d-l Petrovici posedă aceste calități la așa grad de perfecție, că ne-ar putea servi ca model, nouă tuturor ».

« Iar Decanul Facultății din Lille, filosoful Réné Hubert, a spus că « nu se poate lăuda în destul fineța, subtilitatea și siguranța de raționament a profesorului român ».

« Toate conferințele ținute peste granită au apărut în mari periodice pariziene:

« 1. *La Nationalité en Philosophie* în Revue Mondiale (15 Martie 1932); *Réfléxions sur la Popularité* în Les Annales de l'Université de Paris (Mars-Avril 1932); *L'idée de Néant* în numărul din Aprilie-Mai 1933, din Séances et travaux de l'Académie des Sciences Morales et Politiques, unde a fost făcută comunicarea; *Le dynamisme contemporain* în Revue Bleue (Iunie-Iulie 1933).

« De asemeni ultima comunicare făcută în Decemvrie 1933, la Academia de Științe morale din Paris cu titlul: « *La Philosophie française en Roumanie* », este în curs de apariție, tot în Buletinul Institutului, unde s'a publicat și conferința despre neant.

« Având în vedere întreagă această activitate manifestată în diverse direcțiuni, dar totdeauna cu talent și cu competință, membrii Secției literare în număr de șase, din nouă prezenți, au onoarea să propună alegerea d-lui I. Petrovici la locul rămas vacant prin moartea ilustrului Philippide, care aparținea și dânsul ca și d-l Petrovici, corpului profesoral al Universității din Iași ».

C. Rădulescu-Motru

— Se procede la votul cu bile Rezultatul votului este: voturi exprimate 29 din care d-l Petrovici întrunește 21 voturi.

D-l Președinte L. MRAZEC constată că d-l Petrovici a întrunit două treimi din voturile membrilor prezenți și îl proclamă ales cu majoritate de voturi Membru al Academiei Române la Secțiunea Literară.

Se procede la alegerea d-lui Dim. Pompeiu.

D-l G. ŢIŢEICA ceteşte următoarea propunere:

« Personalitatea ştiinţifică a colegului nostru corespondent d-l D. Pompeiu e cunoscută D-voastră, încât nu e nevoie să vă dau multe amănunte. E destul să vă spun, în linii generale, că activitatea sa ştiinţifică se referă mai ales la părţile fundamentale ale teoriei funcţiunilor de variabilă complexă. Incepând cu teza de doctorat, care e o lucrare temeinică, d-l Pompeiu a obţinut o serie de rezultate care limpezesc definitiv multe chestiuni grele din teoria funcţiunilor. Lista lungă şi completă a lucrărilor numeroase şi interesante publicate de d-l Pompeiu se poate vedea la sfârşitul volumului care s'a publicat de curând cu ocazia împlinirii vârstei de 60 de ani.

«Pentru aceste motive Secţiunea Ştiinţifică a propus alegerea d-lui Pompeiu ca membru activ în locul rămas vacant prin stingerea din viaţă a D-rului I. Cantacuzino ».

G. Ţiţeica

— Se procede la votul cu bile. Rezultatul votului este: voturi exprimate 29 din care d-l Dim. Pompeiu întruneşte 27 voturi.
D-l Preşedinte L. MRAZEC constată că d-l Dim. Pompeiu a întrunit două treimi din voturile membrilor prezenţi şi îl proclamă ales cu majoritate de voturi Membru al Academiei Române la Secţiunea Ştiinţifică

Se procede la alegerea d-lui General Radu Rosetti.

D-l AL. LAPEDATU ceteşte următoarea propunere:

Domnilor Colegi,

« In şedinţa sa dela 19 ale lunei curente, Secţiunea Istorică, luând în desbatere, potrivit statutului şi regulamentului, chestiunea alegerii unui nou membru al său, în locul mult regretatului Mihail C. Sutzu, cu majoritate de voturi a decis să recomande plenului alegerea d-lui General Radu Rosetti, membru corespondent al Academiei.

« Pentru justificarea acestei recomandări şi pentru mai de aproape a D-voastră lămurire, am onoare a vă prezenta următoarele relaţiuni asupra personalităţii şi activităţii istorice şi publicistice a D-sale.

« Fiul reputatului istoric al claselor sociale şi raporturilor de proprietate la Români, cum şi al atâtor alte studii şi memorii istorice de cel mai mare interes pentru trecutul românesc, al răposatului Radu Rosetti, unul din cei mai pasionaţi şi zeloşi cercetători ai bogatelor fonduri documentare ale Academiei şi mai asidui şi valoroşi colaboratori ai publicaţiunilor noastre — candidatul ce vă propunem s'a dedicat, după bacalaureat, carierii armelor.

« Elev distins al Şcoalei de Artilerie şi Geniu şi al Şcoalei Superioare de Războiu, dânsul se relevă, dela început, ca eminent ofiţer. Cariera

sa militară este, într'adevăr, remarcabilă. Trecut prin arma infanteriei şi a cavaleriei şi prin Institutele speciale militare, Căpitanul Radu Rosetti devine însuşi profesor de tactică la Şcoala de Geniu şi Artilerie, la Şcoala specială de Infanterie şi la Şcoala superioară de războiu. Ia parte la campania din 1913 ca comandant de companie. Chemat apoi în capul biuroului de operaţii al M.S.M. şi — după intrarea noastră în războiul mondial — la acelaşi serviciu al M.C.G. — Maiorul Radu Rosetti s'a achitat în chip admirabil de toate marile şi grelele însărcinări şi răspunderi. In epoca de refacere a armatelor noastre în Moldova, luă parte activă la această însemnată operă, conducând lucrarea de refacere a Regimentului de infanterie No. 6 Mihai Viteazul. Restabilit, după o grea boală de tifos exantematic, Lt.-Colonelul Radu Rosetti primi comanda unuia din regimentele chemate să participe la luptele dela Mărăşeşti. In fruntea acestui regiment, el fu rănit, în ziua de 6 August, ziua celor mai glorioase lupte din războiul nostru de întregire.

« Decorat cu ordinul Mihai Viteazul şi concediat, apoi, pentru căutarea sănătăţii, Colonelul Radu Rosetti pleacă în Franţa, unde ceru să fie activat în armata marei noastre aliate. Primit cu gradul din oastea română, el serveşte în Armata Generalului Berthelot, cu care vine în toamna anului 1918, la Dunăre, ca să curețe Ţara-Românească şi Bucureştii de armatele de ocupaţie ale lui Makensen. Are, în tot acest timp, însărcinări şi misiuni delicate şi importante, achitându-se de ele, ca totdeauna cu pricepere şi devotament.

« Revenit în armata română, Generalul Radu Rosetti e trimis ataşat militar la Londra, unde avu ocazia să aducă reale şi preţioase servicii cauzei române ce tocmai atunci se desbătea la Conferinţa de Pace dela Paris. Intors în ţară, se ocupă, în deosebi, cu întocmirea Muzeului Militar, al cărui priceput şi competent, inimos şi neobosit organizator a fost.

* * *

« Cu întinsă şi temeinică cultură şi învăţătură, cu remarcabile calităţi intelectuale şi morale, cu spirit cercetător şi critic, disciplinat şi metodic, tânărul ofiţer nu se mulţumi numai cu îndeletnicirile pe cari i le impunea obligaţiile serviciului său militar, ci, sub impulsul dispoziţiilor literare moştenite dela părintele său şi după exemplul acestuia, neobosit slujitor al condeiului, se dedică şi el scrisului, relevându-se, din capul locului, ca un valoros şi meritos publicist.

« Incepu cu articole şi studii strict militare în revistele de specialitate. Curând însă trecu mai departe. Strâns legat, prin tradiţiile familiare şi ale clasei sociale din care făcea parte, de solul şi trecutul ţării, el ajunge, în chip firesc, la studii de istorie militară naţională, fără a părăsi însă pe cele strict profesionale, ale carierii sale, pe care le-a continuat fără întrerupere şi le continuă şi azi.

« Cele dintâi studii istorice ale d-lui Radu Rosetti sunt: *Incercări critice asupra războiului din 1853 dintre Matei Basarab şi Vasile Lupul*

şi *Incercări critice asupra războaielor din 1475 şi 1476 ale lui Ştefan-cel-Mare cu Turcii.* Evident, lucrări modeste, de începător, dar care vădeau pregătirea şi aptitudinile ştiinţifice ale tânărului ofiţer cum şi directiva cercetărilor şi studiilor în care va avea să se desvolte.

« Intrerupte, în timpul războiului şi anilor de aşezare a păcii şi de restabilire a ţării, studiile acestea fură reluate, de astădată temeinic şi metodic, cu intenţia vădită de a ni se da, la capătul lor, o istorie militară, completă, a Românilor, nu numai în ce priveşte luptele şi războaiele trecutului nostru, ci şi sub toate celelalte raporturi — al naturii şi originei armamentului, al organizaţiei, al fortificaţiilor, al strategiei şi al tacticei noastre militare.

« Studiile acestea se pot împărţi în trei grupe:

« 1. Studii de istoria militară a Ţărilor Române, dela întemeierea lor până la desfiinţarea oştirii naţionale, la sfârşitul sec. al XVII-lea şi anume: *Studii asupra chipului cum se făptuia războiul de către Ştefan-cel-Mare* — două memorii în An. Ac. noastre — *Evoluţiunea mijloacelor şi chipului de făptuire a războiului dela moartea lui Ştefan-cel-Mare până la acea a lui Matei Basarab* — cinci memorii, în aceleaşi Anale — iar, ca introducere la ele, memoriul: *Inceputul artei militare în cuprinsul României de azi (din paleolitic până la întemeierea Principatelor).*

« 2. Studii, cercetări şi documente cu privire la războiul independenţei române. Şi anume: *Partea luată de armata română la războiul din 1877—78* (şi în englezeşte în Revista slavă). *Extrase din presa engleză asupra aceluiaşi războiu*, *Notele unui ofiţer norvegian înaintea şi în timpul războiului de neatârnare*, *Relaţiile anglo-române în perioada războiului din 1877-78*, *Rapoarte daneze asupra aceluiaşi războiu*, *Documente inedite relative la Corpul de observaţie dela Gruia* (1876), *Jurnalul de operaţie al diviziei de infanterie de rezervă în 1877—78*, *Corespondenţa Generalului Iancu Ghica* (1877—78), *Armata română în războiul din 1877—78* şi altele mai mărunte pe care le trec cu vederea.

« 3. Studii asupra reorganizării şi desvoltării armatei române în epoca Renaşterii, a Statului român modern, a României întregite de azi. Şi anume: *Influenţa franceză asupra regulamentelor de care s'au servit oştirile române sub Regulamentul organic* (1830—60), *Relaţii între armata franceză şi armata română* (în franţuzeşte), *Partea luată de Reg. 47/72 de infanterie în războiul de întregire a neamului*, *Extrase din publicaţiile englezeşti pentru a servi la istoria războiului de întregire*, *Fapte de vitejie şi de credinţă săvârşite în războiul pentru întregire*, *Importanţa intervenţiei României în războiul mondial*, şi altele mai mărunte pe cari asemenea le trec cu vederea.

« Afară de aceste studii şi lucrări în serii, Generalul Rosetti a mai tipărit şi alte studii şi lucrări disparate, în legătură cu istoria noastră militară, mai veche sau mai nouă. Astfel: *Un episod din anii 1848—49 în Transilvania, apărarea Munţilor Apuseni*, *Câteva săbii ale lui Constantin Brâncoveanu*, *Ştiri şi note relative la istoria armamentului la noi*, *Arbaletele dela Muzeul Militar Naţional*, *Graniţele Moldovei pe vremea lui Ştefan-cel-Mare*, *Precizări recente la locurile bătăliilor dela Doljeşti, Vaslui*

şi Scheia, Influenţa regimului proprietăţii funciare asupra tacticei şi strategice a armatei române în sec. al 15-lea (la Congresul de Ştiinţe istorice dela Oslo, în franţuzeşte), *Ştefan-cel-Mare şi invazia turcească*, (în englezeşte, The Slavonic Review) şi altele.

« In fine, spiritul vast, cu preocupări multilaterale ale Generalului Radu Rosetti l-a adus, ca militar şi istoric, ca Român şi patriot, să-şi îndrepteze cugetul şi simţirea pretutindeni unde era un eveniment sau un interes moral sau naţional de relevat sau afirmat. De aci o mulţime de articole, studii, conferinţe prin periodicele şi cotidianele române şi străine, printre care ţin să menţionez pe acele privitoare la marii amici ai cauzei române din timpul războiului mondial, *Marechalul Foch, Generalul Berthelot, Colonelul Thomson, d-l de Saint-Aulaire* şi, dintre ai noştri, *Sergentul Gheorghe I. Donici*, ale cărui fapte vitejeşti şi moarte eroică a ţinut să le proslăvească în deosebi.

* * *

« Aceasta este personalitatea şi aceasta este activitatea, istorică şi publicistică, a Generalului Radu Rosetti pe temeiul cărora, Secţiunea Istorică vi-l recomandă a fi ales membru al Academiei în locul mult regretatului Mihail C. Sutzu. Alegându-l, Instituţiunea noastră va primi în sânul său un bărbat, care, sub toate raporturile, numai onoare îi poate face şi care-i va fi, la toate lucrările, un colaborator valoros şi preţios, cum de altfel, în unele privinţe, i-a fost şi până acum. Căci de ani de zile, Generalul Radu Rosetti ne-a fost, dintre toţi corespondenţii, cel mai apropiat, ca unuia ce i-am încredinţat regulat spre cercetare scrierile şi publicaţiile cu caracter militar înaintate Academiei noastre spre premiere ».

A. Lapedatu.

— Se procede la votul cu bile. Rezultatul votului este: voturi exprimate 29 din care d-l General Radu Rosetti întruneşte 26 voturi.

D-l Preşedinte L. MRAZEC constată că d-l General Radu Rosetti a întrunit două treimi din valorile membrilor prezenţi şi îl proclamă ales cu majoritate de voturi Membru al Academiei Române la Secţiunea Istorică.

D-l I. BIANU ceteşte următoarea propunere pentru alegerea d-lui Coleg Corespondent Ramiro Ortiz ca Membru Onorar:

« Chemat la Facultatea noastră de Litere din Capitală în 1913, ca să organizeze la noi cultivarea limbii şi literaturii italiene printr'o altoire temeinică în centrul culturii româneşti, Ramiro Ortiz a venit din strălucita Florenţa, unde îşi terminase studiile superioare, cu lauda şi recomandarea profesorilor.

« 20 de ani a desvoltat în mijlocul nostru cea mai stăruitoare şi luminoasă activitate, creind o adevărată şcoală de înaltă cultură italiano-română, pentru care Academia l-a chemat în sânul ei la 1920 cu titlul de Membru Corespondent.

« In anul trecut 1933 patria lui l-a chemat acasă la Universitatea din Padova.

« In semn de mulţumire pentru anii serviţi României cu devotament şi pentru roadele aduse culturii româneşti, propunem să se dea d-lui *Ramiro Ortiz* titlul de *Membru Onorar al Academiei Române* ».

C. Rădulescu-Motru, A. Lapedatu, G Ţiţeica, S. Puşcariu, I. Bianu, D Gusti, L. Mrazec

— D-l Ramiro Ortiz este ales cu majoritatea de 23 voturi din 27 exprimate.

D-l G. ŢIŢEICA ceteşte următoarea propunere pentru alegerea d-lui Emile Borel ca Membru Onorar:

« Subsemnaţii, membri ai Academiei, propunem alegerea ca Membru Onorar al ei pe d-l *Emile Borel*, profesor la Sorbona, Preşedinte al Academiei de Ştiinţe. D-l Borel este unul din matematicii francezi care a deschis căile noui pe care s'a îndrumat Analiza modernă atât a funcţiunilor de variabilă reală, cât şi a funcţiunilor analitice. Metodele create de el şi rezultatele numeroase l-au aşezat de mult printre cei mai mari matematici nu numai în Franţa dar în lumea ştiinţifică. A condus apoi o serie de publicaţiuni unele periodice, altele de specialitate, altele de ştiinţă generală cu colaborare internaţională. De curând a fost în Ţară făcând conferinţe şi lecţiuni şi, după întoarcerea la Paris, a publicat impresiile favorabile pe care le-a avut aici.

« Alegerea unei astfel de personalităţi ştiinţifice se recomandă din toate punctele de vedere ».

L. Mrazec, G Ţiţeica, I. Bianu, Vasilescu-Karpen, G. Marinescu, Gen. Crainiceanu, G. Balş

— D-l Emile Borel este ales cu majoritatea de 28 voturi din 29 exprimate.

D-l G. ŢIŢEICA ceteşte următoarea propunere pentru alegerea d-lui Ştefan Mazurkiewicz ca Membru Onorar:

« D-l *Ştefan Mazurkiewicz*, Decanul Facultăţii de Ştiinţe din Varşovia, este, alături de d-l Sierpinski, Colegul nostru Corespondent, unul din conducătorul şcoalei matematice poloneze, cunoscută şi apreciată în lumea întreagă. Prin publicaţia « Fundamenta mathematicae », prin « Colecţia de Monografii matematice », prin « Societatea matematică », unde d-l Şt. Mazurkiewicz este fondator şi conducător, precum şi prin numeroasele sale lucrări din teoria actuală a mulţimilor şi mai ales în topologie, este unul din oamenii de ştiinţă cu care ştiinţa poloneză se poate mândri.

« Propunem alegerea sa ca Membru Onorar ».

L Marzec, I Bianu, G. Ţiţeica, Gen. Crainiceanu, G. Marinescu, Em. Racoviţă, Vasilescu-Karpen.

— D-l Ştefan Mazurkiewicz este ales cu majoritate de 28 voturi din 29 exprimate.

In timpul votării intră în incinta Academiei d-l General Radu Rosetti, proclamat în şedinţa de astăzi Membru al Academiei la Secţiunea Istorică. D-sa este primit de d-nii colegi cu aplause şi cu urări de bine venire din partea d-lui Preşedinte.

D-l Dr. G. MARINESCU ceteşte următoarea propunere pentru alegerea d-lui G. Roussy ca Membru Onorar:

« D-l Doctor G. Roussy, Profesor şi decan al Facultăţii de medicină, Membru al Academiei de Medicină din Paris, este un cercetător care a publicat lucrări importante în diferitele domenii ale medicinei interne.

« Semnalăm în prima linie cercetările sale cu Déjerine făcute asupra sindromului thalamic aducând astfel contribuţii importante asupra funcţiunilor stratului optic.

« Tot atât de importante sunt cercetările lui asupra accidentelor nervoase în urma comoţiunilor constatate în cursul războiului arătând cu precizie că acestea provoacă accidente pitiatice semănând cu histeria. Toţi cari au avut ocazia să viziteze în timpul războiului centrul neurologic dela Salins s'au convins de adevărul susţinut de d-l G. Roussy, care a evidenţiat faptul că războiul a creat o sumă de accidente de ordin funcţional, isteric.

« Activitatea d-lui G. Roussy s'a întins în urmă asupra cancerului şi graţie silinţelor lui s'a creat Institutul cancerului dela Ville-Juif.

« Cu acest prilej a arătat calităţile sale superioare de organizare, ceea ce i-a atras stima şi afecţiunea colegilor săi, care l-au ales, deşi tânăr încă, decan al Facultăţii de Medicină din Paris.

« Să adăogăm că d-l G. Roussy este un sincer filo-român, în laboratorul său au lucrat mai mulţi români găsind cea mai desăvârşită libertate şi încurajare.

« Pentru aceste motive propunem ca d-l Prof. G. Roussy să fie ales Membru Onorar al Academiei Române, titlu care onorează nu numai pe unul din cele mai strălucite personalităţi ale medicinei franceze dar şi Instituţia noastră ».

G. Marinescu, G. Ţiţeica, Duică, L. Mrazec, Vasilescu-Karpen, Gen. Crainiceanu, Brătescu-Voineşti

— D-l G. Roussy este ales cu majoritatea de 29 voturi din 30 exprimate.

D-l Preşedinte L. MRAZEC ceteşte următoarea propunere pentru alegerea d-lui Const. Angelescu, ca Membru Onorar:

« Propunem ca Membru de Onoare al Academiei pe d-l Dr. Constantin Angelescu, Profesor la Universitatea din Bucureşti şi Ministru al Instrucţiunii Publice.

« Om de ştiinţă şi-a consacrat activitatea sa atât specialităţii sale cât şi organizaţiunii raţionale a învăţământului de toate gradele, corespunzător nevoilor şi aspiraţiunilor neamului. D-sa a dat întotdeauna dovada

unei înțelegeri profunde și drepte pentru tot ce privește progresul cultural al țării dând în calitatea sa de Ministru al Instrucțiunii, cu toată convingerea, sprijinul său larg Academiei Române».

L. Mrazec, Dr Gr. Antipa, I. Bianu, I. Simionescu, N. Iorga, G Țițeica, Brătescu-Voinești

— D-l Ministru Angelescu este ales cu majoritate de 29 voturi din 30 exprimate.

D-l Președinte L. MRAZEC cetește următoarea propunere pentru alegerea d-lui Maurice Lugeon, Membru Onorar:

« Propunem pentru a fi ales Membru de Onoare al Academiei Române pe Profesorul Maurice Lugeon dela Universitatea din Lausanne.

« D-l Lugeon este ultimul din acea pleiadă de mari geologi tectonicieni, cari au introdus concepțiunile noui și mari cu privire la structura globului terestru. D-l Lugeon, foarte tânăr atunci a limpezit prin lucrările sale clasice structura unora din cele mai complicate regiuni ale Alpilor elvețieni, dovedind extensiunea și generalitatea structurii în pânze a Alpilor occidentali și demonstrând structura în pânze a Carpaților septentrionali. Șef de școală, el a avut mulți elevi români, a călătorit și studiat țara noastră și e un prieten vechiu al poporului nostru».

Gen. Craimceanu, L. Mrazec, I Simionescu, G. Țițeica, Dr. Gr. Antipa, Vasilescu-Karpen, I. Bianu.

— D-l Maurice Lugeon este ales cu unanimitate de 28 voturi.

ȘEDINȚA GENERALĂ
DELA 25 MAI 1934

Președinția d-lui L. MRAZEC.

D-l Dr. GR. ANTIPA face o comunicare despre « *Principii pentru reorganizarea Muzeelor de științe* ».

In ședință intimă d-l Președinte L. MRAZEC arată că ieri a avut prilejul de a saluta în mijlocul nostru pe d-l Coleg General R. Rosetti, proclamat în ședința de ieri Membru al Academiei Române. Ii revine onoarea de a saluta pe ceilalți doi domni Colegi proclamați în aceeași ședință de ieri Membri activi ai Instituțiunii noastre pe d-nii I. Petrovici și D. Pompeiu.

Salută în numele Academiei colegii noștri, noui aleși, Ion Petrovici și Dimitrie Pompei.

D-l Președinte, adresându-se d-lui Coleg Petrovici, zice:

Stimate Domnule Coleg Petrovici,

« Academia Română călăuzită atât de activitatea D-voastră fecundă în domeniul filosofiei cât și de activitatea D-voastră literară, v'a chemat

printre Membrii ei activi, în locul regretatului Philippide. Urându-vă, stimate d-le Coleg, ca activitatea D-voastră să fie şi de aici înainte consacrată cu acelaşi avânt culturii neamului, vă zic, bine aţi venit printre noi ».

D-l Preşedinte, adresându-se d-lui Coleg D. Pompeiu, zice:

Scumpe Coleg Pompei,

« Datoria de a te saluta în numele Academiei îmi este cu atât mai plăcută cu cât mă adresez unui vechiu Coleg de Facultate şi unui bun prieten.

« Ai fost chemat să ocupi scaunul mult regretatului nostru Coleg Cantacuzino. Distincţiunea aceasta este recunoaşterea valorii lucrărilor D-tale numeroase din vastul domeniu al ştiinţelor matematice şi activităţii D-tale ştiinţifice şi culturale în genere.

« Convins, iubite coleg, că vei colabora cu aceeaşi râvnă la mărirea instituţiunii noastre, îţi urez bun venit ».

D-l I. PETROVICI, zice că adresând Academiei şi salutului d-lui Preşedinte vii|e sale mulţumiri nu împlineşte o formă protocolară ci exprimă un viu şi sincer sentiment al D-sale. Crescut la o şcoală care preţuia linia clasică în cultură, artă şi ştiinţă, a rămas însufleţit de un profund respect faţă de instituţiunile de care se leagă nobilele tradiţii ale ţării şi în special de Academia Română care păstrează cu sfinţenie întreg patrimoniul de spiritualitate nepieritor al Românilor de pretutindeni. D-sa nu-şi găseşte în tot trecutul D-sale, vreo abatere dela linia de stimă către această nobilă Instituţiune, din care, mărturiseşte, a dorit totdeauna să facă parte. De aceea alegerea făcută de Academie în persoana D-sale înseamnă nu numai o mulţumire, ci şi o mândrie pentru D-sa. Această alegere îi deschide o nouă perioadă de muncă în viaţă. Se va sili să fie activ, stând la dispoziţia Academiei pentru orice sarcină i-ar atribui, în afară de iniţiativele D-sale, care, crede, nu vor lipsi. Şi D-sa nu numai făgădueşte, ci îşi ia un angajament de muncă, implicit, imperativ.

D-l DIM. POMPEIU, răspunzând salutului d-lui Preşedinte, zice:

Domnule Preşedinte,

« Vă mulţumesc pentru cuvintele ce aţi binevoit să-mi adresaţi şi vă rog, să credeţi că le-am ascultat cu emoţie şi pătruns de recunoştinţă.

Domnilor Colegi,

« Sunt 18 ani de când Academia Română, ţinând să mă apropie de preţioasele ei lucrări, m'a cinstit cu titlul de Membru Corespondent.

« Am fost foarte mişcat de semnul de atenţie pe care înalta Instituţie a binevoit atunci să-l acorde activităţii mele ştiinţifice.

« Am lucrat mai departe şi am fost măgulit, în sentimentul meu de român, când, dela Universităţi străine şi dela înalte Instituţii ştiinţifice străine mi-au venit dovezi de stimă şi de preţuire a activităţii mele ştiinţifice.

« Astăzi Academia Română vine să consacre oarecum mărturiile de preţuire ce mi s'au adresat din atâtea părţi:

« M'aţi chemat în mijlocul D-voastră, iubiţi Colegi!

« Sunt adânc pătruns de înţelesul ce l-aţi pus în alegerea pe care aţi făcut-o şi tuturor vă adresez, din inimă, mulţumirile mele recunoscătoare ».

Preotul N. M. POPESCU comunică procesul-verbal încheiat de Secţiunea Istorică în şedinţa dela 24 Mai, prin care Secţiunea a ales pe d-l P. P. Panaitescu, profesor la Universitatea din Bucureşti, cu 10 bile albe, 2 fiind negre, şi pe d-l Scarlat Lambrino, profesor la Universitatea din Bucureşti, cu 6 bile albe, 4 fiind negre, ca Membri Corespondenţi ai Secţiunii în locurile vacante, spre a fi recomandaţi votului plenului.

D-l secretar general G. ŢIŢEICA citeşte următorul *Raport despre activitatea Cabinetului Numismatic în 1933* întocmit de d-l Coleg Corespondent C. Moisil:

« Continuându-şi activitatea conform programului ce-l urmăreşte de 23 de ani, Cabinetul Numismatic al Academiei Române a avut grija în cursul anului trecut, în primul rând să-şi întregească pe cât a fost posibil colecţiile monetare şi medalistice, spre a putea pune la dispoziţia cercetătorilor toate speciile de monete care s'au bătut ori au circulat în ţara noastră, cum şi o colecţie completă de medalii româneşti şi de medalii străine privitoare la Români.

« Am căutat deci să obţinem prin cumpărare sau donaţii cât mai multe dintre piesele ce ne lipsiau şi astfel colecţiile noastre s'au îmbogăţit cu 882 monete şi 20 medalii; pe lângă acestea au mai intrat 55 pietre gravate antice (plus 8 reproduceri galvanoplastice) şi 255 obiecte de muzeu.

« Dintre monete cea mai mare parte ne-au fost dăruite: un număr de 638 piese provenind dintr'un mare depozit de monede bulgăreşti găsit lângă Silistra, ne-au fost dăruite de d-l Pericle Papahagi, directorul liceului de acolo şi Membru Corespondent al Academiei Române. Altele 180 de monede antice de aur, argint şi bronz ne-au fost lăsate de regretatul M. C. Sutzu, încă în 1931 cu condiţia să ne fie predate după moartea sa.

« Aceste donaţii, împreună cu cumpărăturile efectuate au făcut ca la sfârşitul anului numărul monetelor din Cabinetul Numismatic să ajungă la 16.048 piese, al medaliilor la 502, al pondurilor la 252 şi al sigiliilor la 22 bucăţi.

« Regretatul M. C. Sutzu a lăsat însă Cabinetului Numismatic şi un număr de 55 pietre gravate şi geme, cum şi 8 reproduceri galvanoplastice de pe camee antice. Acestea împreună cu 32 de pietre gravate şi geme

dăruite de Ministerul Afacerilor Străine în 1932 şi cu un număr de reproduceri în gips de pe geme antice, lăsate de D. A. Sturdza, ne-au dat putinţa să organizăm o secţie a gemelor alăturea de celelalte secţii ale Cabinetului Numismatic.

« Tot datorită generozităţii lui M. C. Sutzu colecţia obiectelor de muzeu a luat o desvoltare neaşteptată. Donaţia din 1922 constătătoare din 96 piese şi donaţia din 1933 compusă din 255 piese, au contribuit ca depozitul redus pe care-l poseda Academia Română, să devină un mic muzeu, căruia i s'a şi dat numele de Muzeul M. C. Sutzu.

« De sigur moartea lui M. C. Sutzu, întâmplată la 3 Iunie 1933, a fost o mare pierdere pentru Cabinetul Numismatic al Academiei Române. Timp de 20 de ani, dela moartea lui D. A. Sturdza (1914), el a fost conducătorul acestui institut ştiinţific şi reprezentantul cel mai autorizat al ştiinţei noastre numismatice. Activitatea sa de colecţionar a adus Cabinetului Numismatic serviciile cele mai mari, iar munca sa ştiinţifică, metodică şi continuă, i-au dat prestigiul de care s'a bucurat totdeauna. Generozităţii sale i se datoreşte în primul rând refacerea colecţiilor de monete antice, pierdute din cauza războiului, iar în al doilea rând organizarea secţiei metrologice şi gliptice. De asemenea numele său va rămâne pentru totdeauna strâns legat de institutul nostru, ca şi cel al lui D. A. Sturdza.

« Conform scopului ce urmăreşte Cabinetul Numismatic a pus şi anul trecut colecţiile sale la dispoziţia cercetătorilor. Un număr de 135 de persoane au lucrat în acest an în Cabinetul nostru, utilizând mai ales materialul monetar şi cel arheologic, cum şi biblioteca de specialitate.

« De asemenea, ca şi în anii trecuţi, s'au dat nenumărate informaţii şi consultaţii, atât orale cât şi scrise, amatorilor şi colecţionarilor, determinându-se un număr imens de monede şi medalii.

« O expoziţie permanentă de monede şi medalii a fost organizată pentru publicul amator şi ea a fost destul de bine cercetată.

« In sfârşit, Cabinetul Numismatic a luat parte cu anumite colecţii de monede, ponduri şi obiecte arheologice la marea expoziţie de numismatică, medalistică şi arheologie, pe care a organizat-o în Octomvrie trecut Societatea Numismatică Română, cum şi la Congresul numismatic întrunit cu acel prilej.

« O dare de seamă asupra acestui Cabinet dela înfiinţare şi până la sfârşitul anului 1933 a fost publicată de subsemnatul în revista « Boabe de grâu ».

Const. Moisil.

D-l G. BOGDAN-DUICĂ comunică procesul-verbal al Secţiunii Literare din 25 Mai, prin care Secţiunea a ales Membru Corespondent la Secţia Literară pe d-l Iorgu Iordan, profesor la Universitatea din Iaşi, întrunind unanimitatea voturilor membrilor prezenţi, în număr de 8, spre a fi recomandat votului plenului.

ŞEDINŢA GENERALĂ PUBLICĂ
DELA 26 MAI 1934

Preşedinţia d-lui L. MRAZEC.

D-l N. IORGA face o comunicare despre *Wilhelm de Kotzebue şi momentul de schimbare modernă a societăţii moldoveneşti.*

In şedinţă intimă, d-l C. RĂDULESCU-MOTRU ceteşte următorul *Raport al Comisiunii financiare a Academiei asupra gestiunii pentru anul 1933 a Fundaţiunii Fam. Menachem H. Elias:*

« Comitetul Fundaţiunii Elias a depus darea de seamă asupra exerciţiului 1933, întocmită de d-nii I. Simionescu şi D. Emanuel însărcinaţi cu verificarea gestiunii financiare.

« Bilanţul şi contul de venituri şi cheltueli sunt însoţite de tablouri, arătând în detaliu operaţiunile făcute.

« Averea Fundaţiunii se urcă la suma de lei 355.585.908,51 formată din numerar în casă, depozite la bănci, efecte publice şi acţiuni, imobile, cauţiuni, etc.

« Veniturile au fost de lei 11.802.674,52, iar cheltuelile de lei 6.751.684,70, deci a rezultat un excedent net de lei 5.050.989,82 care s'a trecut la fondul pentru executarea dispoziţiunilor testamentare (spital, şcoli).

« Tot pentru acest fond s'au mai încasat dobânzi şi cupoane în sumă de lei 2.813.680,75.

« Fondul în 1932 a fost de lei 87.520.012,21 care sporit cu sumele arătate mai sus este deci la 31 Decemvrie 1933 de 95.384.682,78.

« Printre cheltuelile Fundaţiunii, Academia Română a primit pentru anul 1933 suma de lei 2.000.000, şi diverse instituţii de cultură şi binefaceri lei 504.100, şi pensii, ajutoare şi subvenţii membrilor familiei lei 2.083.014, iar pentru cheltuelile de contencios, întreţinerea localelor Fundaţiunii, salarii, diverse impozite, etc. lei 2.164.570,70.

« Aşa cum se prezintă socotelile gestiunii Fundaţiunii Elias pe 1933, suntem de părere să fie aprobate ».

C. Rădulescu-Motru, Vasilescu-Karpen, Preotul Nic. Popescu.

— Se ia act şi se dă descărcare asupra gestiunii Fundaţiunii Fam. Menachem H. Elias din exerciţiul bugetar 1933.

D-l C. RĂDULESCU-MOTRU ceteşte următorul *Raport al Comisiunii financiare a Academiei asupra proiectului de buget pentru 1935 al Fundaţiunii Fam. Menachem H. Elias:*

« Comitetul Fundaţiunii « Menachem H. Elias » depune, conform statutelor, bugetul Fundaţiunii pe 1935, din care se vede că s'au prevăzut atât la venituri cât şi la cheltueli suma de lei 12.988.000.

I. Veniturile sunt formate din:

a) Venitul moșiilor: Sascut, Berești și Balotești . .	lei	746.000
b) Din chiriile imobilelor din București	»	5.065.000
c) Din chiriile imobilelor din Viena	»	1.606.000
d) Cupoane și dividende dela efecte și acțiuni aflate în București, Viena, Berlin, Paris, Bruxelles și Sofia . .	»	5.071.000
e) Din dobânzi dela Bănci din țară și străinătate .	»	500.000
Total . . .	lei	12.988.000

II. Cheltuelile se descompun în modul următor:

1. Administrația centrului, întreținerea localului Fundației, speze de cancelarie, diurnele consiliului și statele personalului	lei	2.117.000
2. Administrația din Viena, salarii, chirii, cancelarie .	»	418.000
3. Pensii și rente testamentare	»	175.000
4. Subvenții și ajutoare la familii și instituții . . .	»	2.390.000
5. Cheltueli de contencios, călătorii, taxe, etc. . . .	»	200.000
6. Neprevăzute și fond de deschidere de credite . .	»	100.000
7. Academiei Române	»	2.000.000
8. Pentru executarea dispozițiunilor testamentare, spital, gimnaziu și școală profesională	»	5.588.000
Total . . .	lei	12 988.000

« In bugetul pe 1935 de asemenea nu se prevede niciun venit pentru moșia Darvari, ca și în bugetul trecut 1934; ci se arată în situație separată că cheltuelile sunt egale cu veniturile în sumă de lei 996.000.

« Acest buget după cum se vede, este întocmit după normele anterioare și la întocmirea lui au luat parte pe lângă d-l D. Emanuel și Colegii noștri Dr. Gr. Antipa, I. Simionescu și D. Voinov.

« Suntem de părere ca proiectul de buget să se aprobe așa cum a fost întocmit de majoritatea membrilor din Consiliul Fundației ».

C. Rădulescu-Motru, Vasilescu-Karpen, Preotul Nic. Popescu.

D-l Președinte L. MRAZEC pune la vot propunerea Comisiunii ca proiectul de buget să se aprobe așa cum a fost întocmit de majoritatea membrilor din Consiliul de conducere și administrație al Fundațiunii.

— Propunerea Comisiunii se aprobă cu unanimitate de voturi.

Se realeg ca delegați titulari ai Academiei în Consiliul de Conducere și Administrație al Fundațiunii Familiei « Menachem H. Elias » d-nii Dr. *Gr. Antipa*, *I. Simionescu*, *D. Voinov* și se alege d-l Dr. *G. Marinescu*.

Se realeg delegații supleanți în acest Consiliu d-nii *G. Murnu*, *S. Mehedinți*, *N. Vasilescu-Karpen* și *S. Pușcariu*.

ŞEDINŢA GENERALĂ
DELA 28 MAI 1934

D-l Secretar general G. ŢIŢEICA ceteşte următoarea *Dare de seamă despre Fundaţia Ioan I. Dalles:*

« Cu toată criza care bântue şi care apasă greu asupra manifestărilor culturale şi artistice, bilanţul activităţii Fundaţiei Dalles este favorabil. Sălile de expoziţie şi sala de conferinţe şi concerte au fost necontenit ocupate.

« 1. *Expoziţii.* In cursul anului, începând din Octomvrie 1933 şi până la încheierea efectivă a epocii de expuneri, au fost următoarele expoziţii: Societatea Numismatică Română, I. Steriade, Teodorescu Sion, Viorescu, D-ra Ştiubei, Schweitzer-Cumpănă, Isachie, Nicolescu-Nic, d-ra Magda Iorga, Mutzner, d-nele Ionescu şi Tălăşescu, Biju, d-na Rodica Maniu, d-na Kraid, Ştefan Popescu, Societatea Tinerimea artistică, Grupul Han-Şirato-Toniţa, R. Iosif, d-na Nisipeanu şi d-na Marica Râmniceanu.

« Sala de conferinţe şi concerte a fost ocupată de serii de conferinţe şi concerte ale societăţilor şi grupărilor următoare: Soc. Tinereţea, Universitatea liberă, Patriarchia, Cercul Analelor, Scriitorii Români, Ateneul N. Iorga, Criterion, Pro Arte, Teodorescu, precum şi de conferinţe individuale şi de concerte de artişti.

« Se poate afirma că Fundaţia Dalles joacă astăzi în mişcarea culturală un rol de primul plan. Lumea cunoaşte instituţia şi o apreciază. De aceea atât conferenţiarii, cât şi artiştii de tot felul se preocupă din vreme pentru ocuparea sălii. Avem în dosar cereri dela pictori nu numai pentru anul 1935, dar chiar pentru anul 1936.

« Acest succes real al Fundaţiei se datoreşte de o parte unei alegeri, pe cât posibil, minuţioase a persoanelor care doresc să se folosească de sălile de expoziţie, de concert sau de conferinţe, precum şi de reducerea preţurilor potrivit greutăţilor actuale.

« Suma totală a încasărilor dela 1 Iunie 1933 şi până la 27 Mai 1934 se ridică la 923 940 lei. Cheltuelile sunt mari, 623.586 lei. Numai lumina costă peste 200 000 lei, iar încălzitul, apa şi gunoiul încă 150.000 lei. Academiei îi revin ca prelevări 81.095 lei şi se trec la fond 219 259 lei. Al doilea an de funcţionare este o afirmare şi mai serioasă a Fundaţiunii Dalles şi din punct de vedere cultural şi din cel material ».

G. Ţiţeica

— Se ia act şi se aprobă în unanimitate darea de seamă.

D-l C. RĂDULESCU-MOTRU ceteşte *Raportul Comisiunii financiare despre întocmirea proiectului de buget al Academiei pentru exerciţiul bugetar 1935.*

— Se amână pentru mâine, 29 Mai, discutarea şi votarea proiectului de buget propus.

D-l Dr. G. MARINESCU ceteşte următoarea propunere pentru alegerea d-lui L. Joubin ca Membru Onorar:

Domnilor Colegi,

« Intre marii biologi actuali din Franţa, stă de sigur în primul rând cunoscutul Zoolog şi Oceanograf L. Joubin, Profesor la Muzeul de Istorie Naturală, Profesor şi Director al Institutului Oceanografic, etc.

« Elev al marelui zoolog Lacaze-Duthiers dela Sorbona, s'a simţit atras încă de tânăr la Biologia marină, devenind unul din marii specialişti ai acestei ştiinţe, cunoscut în toată lumea prin remarcabilele lucrări ce le-a publicat. Cartea sa « La Vie dans les Océans » a rămas clasică şi continuă a îndruma generaţiile ce se succedă în principiile acestei frumoase ştiinţe.

« Marele Oceanograf Principele Albert de Monaco, recunoscând din timp valoarea ştiinţifică a tânărului bioceanograf, l-a luat ca însoţitor şi colaborator în expediţiunile ştiinţifice ce le făcea cu vapoarele sale « Hirondelle » şi « Princesse Alice », iar studiile ce le-a publicat apoi Joubin asupra observaţiunilor şi materialului ce l-a adunat în aceste croisiere, l-au făcut cunoscut ca cel mai bun specialist în Malacologie. In special studiile sale asupra Cephalopodelor sunt cu totul remarcabile şi au făcut să fie recunoscut de toată lumea ca cea mai mare autoritate ştiinţifică în această materie. De atunci tot materialul Malacologic adunat de cunoscutele expediţiuni Daneze (cu vasale Dana, Thor, etc.) în jurul lumei, de sub conducerea regretatului mare oceanograf Iohannes Schmidt din Kopenhaga şi tot materialul adunat de Consiliul internaţional de cercetări al ţărilor nordice din Londra este concentrat în laboratorul lui Joubin dela Muzeul de Istorie Naturală din Paris şi studiat de el.

« Joubin este astăzi primul reprezentant al Franţei în Consiliul mărilor Nordice dela Kopenhaga şi în Comisiunea internaţională a Mediteranei şi sub direcţiunea sa apar frumoasele publicaţiuni « Faune et Flore de la Méditerranée » şi « Faune et Flore des Mers du Nord », editate de aceste Comisiuni internaţionale. Tot el este organizatorul principal al « Oficiului ştiinţific al Pescăriilor maritime » din Paris, unde, împreună cu Theodore Tissier (Preşedintele Consiliului de stat) şi Ed. Le Danois (Directorul oficiului), a adus mari servicii acestei importante ramure de activitate şi flotelor de pescari francezi care pescuesc la Terre Neuve, Islanda, etc.

« Oriunde e vorba de mare, Joubin este Consilierul şi conducătorul intelectual.

« Din călătoriile ştiinţifice ce le-a făcut în tinereţe cu Principele Albert de Monaco, a rămas între aceşti doi Oceanografi o strânsă legătură. Increderea mare pe care a câştigat-o Principele în capacitatea şi talentul de organizator a lui Joubin, l-a decis să-l lase pe el ca executor testamentar pentru importantele Fundaţiuni ştiinţifice ce le-a creat: « Institutul Oceanografic » dela Paris şi « Muzeul oceanografic cu aquariul » dela Monaco.

« Astăzi Joubin conduce singur — împreună cu un comitet de direcţie — în calitate de Director, Institutul Oceanografic din Paris şi toate publicaţiile sale, precum şi pe cel din Monaco în calitate de preşedinte al Consiliului de Administraţie.

« Joubin — ajuns astăzi la vârsta de 73 ani — este şi un mare filo-român. In orice ocazie el laudă ţara noastră. Lui se datoreşte rolul important ce-l are România în Comisiunea internaţională a Mediteranei şi tot lui se datoreşte faptul că în Comitetul de direcţie al Institutului Oceanografic din Paris a fost ales un Român în locul marelui Oceanograf danez Ioh. Schmidt decedat în acest an.

« Bazaţi pe aceste mari merite ştiinţifice, propunem alegerea d-lui Profesor L. Joubin ca membru de onoare al Academiei Române ».

L. Mrazec, Dr. Gr. Antipa, I. Bianu, G. Ţiţeica, D. Voinov, G B. Duică, S Mehedinţi, I. Simionescu, G. Vâlsan

— D-l L. Joubin este ales cu unanimitatea de 25 voturi.

D-l N. IORGA ceteşte următoarea propunere pentru alegerea d-lui Th. Garigue Masaryk ca Membru Onorar:

« Propun ca membru de onoare al Academiei Române pe d-l Th. Garigue Masaryk, preşedintele Republicei ceho-slovace.

« D-l Masaryk e unul din marii cugetători ai timpului, un filosof de o gândire originală şi un judecător pătrunzător şi senin al vieţii istorice, al politicei care în măsură ce se desfăşoară, se înscrie în istorie.

« O întreagă şcoală s'a format potrivit cu principiile sale şi se poate vorbi de o întreagă interpretare a vieţii, înaltă, nobilă şi umană, care pleacă dela concepţiile sale ce onorează civilizaţia Europei, atât de înduşmănită astăzi în viaţa practică, opusă, supt atâtea raporturi, acestei civilizaţii.

« Omagiul nostru în momentul când înţeleptul e ales pentru a patra oară şef al Statului pe care cu mintea şi lupta sa l-a întemeiat, e îndeplinirea unei datorii care cuprinde poporul nostru întreg ».

G. Ţiţeica, L. Mrazec, Vasilescu-Karpen, G. Marinescu, Oct. Goga, N Iorga, G. Balş, R. Rosetti, I. Bianu, D. Gusti.

— D-l Th. Garigue Masaryk este ales cu unanimitatea de 25 voturi.

D-l N. IORGA ceteşte următoarea propunere pentru alegerea d-lui P. P. Panaitescu ca Membru Corespondent al Academiei Române:

« Dacă e vorba să ne îndreptăm atenţia spre puterile care se ridică nimeni nu merită mai mult recunoaşterea noastră decât d-l P. P. Panaitescu.

« El se recomandă prin studierea plină de noui rezultate a unui domeniu de informaţii până acuma aşa de puţin explorat; al izvoarelor polone şi ruseşti, apoi prin orizontul de istorie universală în care i se mişcă studiile şi în sfârşit prin acel spirit de linişte şi cuviinţă, fără care colaborarea cu noi devine imposibilă. Adaug consideraţia meritată de care se bucură mai ales la învăţaţi poloni şi pe care am putut-o aprecia şi la ultimul congres al ştiinţelor istorice.

« Dacă şi veacul al XV-lea a fost atins prin monografia lui despre Alexandru-cel-Bun şi prin comunicaţia la acel congres despre origina şi caracterul legăturilor Moldovei cu Statul polon, dacă descoperirea scrisorii lui Ştefan-cel-Mare despre lupta dela Baia îi creează încă un merit pentru acest capitol, dacă pentru epoca lui Petru Rareş el a adus lămuriri încă necunoscute, istoria secolului al XVII-lea îi datoreşte mult prin cercetările despre cronicarii noştri în raport cu Polonia, prin înfăţişarea călătorilor poloni la noi şi prin observaţiile sale cu privire la Petru Movilă şi Nicolae Milescu.

« Ca fost profesor al întregului tineret ajuns la catedre universitare şi prin sprijinul meu afirm în toată cinstea că a nu ţinea seamă de dreptul său ar fi o greşală pe care chiar reparând-o mai târziu ne-am expune la cele mai legitime critici ».

N. Iorga.

— D-l P. P. Panaitescu este ales Membru Corespondent al Academiei Române la Secţiunea Istorică cu majoritate de 21 voturi din 24 exprimate.

D-l G. BALŞ ceteşte următoarea propunere pentru alegerea d-lui Scarlat Lambrino ca Membru Corespondent al Academiei Române.

« D-l *Scarlat Lambrino*, profesor de Istorie antică, epigrafie şi antichităţi greco-romane la Universitatea din Bucureşti, se ocupă de ma bine de douăzeci de ani cu cercetarea antichităţilor solului nostru.

« Incă de când era pe băncile Universităţii a lucrat sub direcţia regretatului nostru Coleg Vasile Pârvan, la săpăturile dela Ulmetum, Histria şi Tomis

« După luarea licenţei în litere a fost asistent al Muzeului nostru naţional de antichităţi

« Ca elev, pe urmă, al şcoalei române dela Paris, a urmat lecţiile maeştrilor celor mai reputaţi dela Sorbona şi dela şcoala practică a Inaltelor Studii Intors în ţară şi doctor în litere, devine pe rând profesor suplinitor al catedrei de Istorie antică, docent şi conferenţiar în specialitatea epigrafiei şi antichităţilor greco-romane, ca s'ajungă, la urmă, la catedra ce o ocupă astăzi. Numeroase sunt comunicările ce le-a făcut d-l Lambrino, încă de când studia la Paris, comunicări făcute atât la Academia noastră, cât şi la « Académie des Inscriptions et Belles Lettres » precum şi la diferite alte societăţi savante.

« Ne amintim cu toţii foarte interesanta expunere ce a făcut-o d-l Lambrino în această incintă în privinţa unui secret descoperit la Histria care aruncă o lumină nouă asupra unei vremi încă aşa de puţin cunoscută a istoriei getice.

« Pe lângă aceste comunicări, d-l Lambrino mai este şi autorul unei serii întregi de lucrări publicate în diferite reviste de specialitate, din cele mai de seamă, române şi străine, lucrări printre care cele ce vorbesc de rezultatele cercetărilor dela Histria ocupă partea cea mai importantă.

« Printre aceste reviste, trebue semnalat şi « Istros » revistă română de archeologie şi istorie antică care apare chiar acuma, în limba franceză sub direcţia d-lui Lambrino şi care strânge laolaltă lucrări datorite unor savanţi străini (printre cari şi Colegul nostru onorar Carcopino) şi acele ale cercetătorilor români.

« In fine, după moartea lui Pârvan, d-l Lambrino a fost însărcinat să continue săpăturile profesorului său la Histria şi în regiunile învecinate, şi într'o serie de campanii, mai mult sau mai puţin stânjenite de lipsa cronică de fonduri a instituţiilor noastre de cultură, a scos la iveală multe monumente de seamă şi o sumedenie de inscripţii, de obiecte de artă, de medalii, care aruncă o lumină din ce în ce mai vie asupra istoriei şi importanţei cetăţii Histria.

« Pentru toată această muncă, — luminată şi perseverentă, — şi atât de plină de făgădueli pentru viitor — Secţiunea Istorică propune Academiei ca d-l Scarlat Lambrino să fie ales Membru Corespondent al ei ».

G. Balş.

— D-l Scarlat Lambrino este ales Membru Corespondent al Academiei la Secţiunea Istorică cu majoritate de 16 voturi din 24 exprimate.

D-l Secretar general G. ŢIŢEICA ceteşte următoarea propunere pentru alegerea Colegului nostru Corespondent W. Sierpinski ca Membru Onorar:

« Propunem alegerea d-lui *W. Sierpinski*, care e acum Membru Corespondent al secţiei ştiinţifice, ca Membru Onorar al Academiei Române. D-l Sierpinski e mai întâiu şeful şcoalei matematice poloneze care s'a impus cu o directivă nouă, prin publicaţia internaţională « Fundamenta Mathematica » întregei lumi ştiinţifice. D-l Sierpinski, în afară de numeroasele sale rezultate în domeniul teoriei mulţimilor, a creat şi conduce o colecţie de « Monografii matematice » foarte apreciate. Pe lângă aceste preocupări ştiinţifice de cel mai înalt grad, d-l Sierpinski este Vicepreşedintele Comitetului societăţii Polono-Române pentru apropierea intelectuală între România şi Polonia ».

L. Mrazec, I. Bianu, Brătescu-Voineşti, Gen. Crainiceanu, G. Balş, G. Ţiţeica, A. Rădulescu.

— D-l W. Sierpinski este ales cu majoritate de 22 voturi din 23 exprimate.

D-l SILVIU DRAGOMIR ceteşte următoarea propunere pentru alegerea P. S. Sale Nicolae Ivan, Episcopul Clujului, ca Membru Onorar al Academiei Române:

« *P. Sf. Episcop Nicolae Ivan* a reînviat vechea ctitorie a lui Ştefan cel Mare din nordul Ardealului, aşezând noua episcopie ortodoxă a Clujului pe temeliile unei tradiţii atât de sfinte. Printr'o muncă prodigioasă de o lungă viaţă de om, pusă în serviciul bisericei şi a culturii româneşti, dascălul, preotul, publicistul, protopopul şi asesorul consistorial dinainte

de războiu a fost o figură proeminentă a vieţei publice din Ardeal, iar prin ctitoria sa nouă, monumentala catedrală dela Cluj, care încoronează o bătrâneţe atât de plină de roade, P. S. Nicolae Ivan al Clujului a binemeritat pentru neamul său.

« Propunem alegerea sa ca Membru Onorar ».

Preotul Niculae M. Popescu, Octavian Goga, D. Gusti, Ion I. Nistor, I. Lupaş, S. Mehedinţi, A. Lapedatu, G. Murnu, S. Dragomir, S. Puşcariu.

— P. S. S. Episcopul Nicolae Ivan este ales Membru Onorar cu majoritate de 21 voturi, din 22 exprimate.

D-l I. LUPAŞ ceteşte următoarea propunere pentru alegerea P. S. S. Grigorie Comşa, Episcopul Aradului, ca Membru Onorar al Academiei Române:

« Intre membrii înaltului cler P. Sf. Sa Episcopul Aradului Grigorie Comşa desfăşoară la graniţa de vest a României întregite o activitate literară-culturală intensivă şi sistematică. In afară de propaganda prin viu graiu, pe care o îndrumă cu multă râvnă prin necontenite descinderi la sate, apărând credinţa neamului de atacurile tot mai îndrăzneţe ale feluritelor secte, — în anii din urmă s'a distins şi prin o respectabilă serie de tipărituri, dintre care însăşi Academia Română a aflat de bine a premia pe cea privitoare la creşterea tineretului nostru în spiritul tradiţiilor religioase-morale ale bisericii ortodoxe. Pentru munca stăruitoare şi râvna neobosită a P. Sf. Sale, propunem să fie ales Membru de onoare al Academiei Române ».

I. Lupaş, Oct. Goga, G. Murnu, St. Ciobanu, Sadoveanu, S. Puşcariu, Inculeţ, Brătescu-Voineşti, S. Dragomir, I. Simionescu, Andrei Rădulescu, Vasilescu-Karpen, C. Rădulescu-Motru, D. Gusti, D. Voinov, G. Vâlsan, S. Mehedinţi, G. Balş, G. Ţiţeica, Dr. Antipa, P. Bogdan.

— P. S. S. Episcopul Grigorie Comşa este ales Membru Onorar cu majoritate de 19 voturi, din 21 exprimate.

D-l SEXTIL PUŞCARIU ceteşte următoarea propunere pentru alegerea d-lui George Plopu ca Membru Onorar al Academiei Române:

« D-l *George Plopu*, fost preşedinte la Inalta Curte de Casaţie se bucură de o autoritate excepţională în lumea juridică din Ardeal. D-sa face parte din generaţia veche a intelectualilor transilvăneni, care au ştiut să se distingă, prin munca şi talentul lor, chiar şi în câmpul atât de străin al *jurisprudenţei* ungare. Ca tânăr advocat român la Arad a fost invitat să intre în magistratură, unde a izbutit să se impună şi să se facă indispensabil în domeniul dreptului civil necodificat. G. Plopu fu recunoscut în scurtă vreme ca cel mai temeinic specialist al dreptului urbarial şi composesoral, pentru a urca repede până la treapta de *consilier* al *Casaţiei ungare*. In primii ani ai Unirii şi-a oferit Statului român serviciile, pentru

a contribui la organizarea Inaltei Curţi, unde a şi fost numit preşedinte. Trecut la pensiune, după o activitate de aproape jumătate secol, a tipărit în două mari volume: Părţi alese din dreptul civil ungar, o operă monumentală a dreptului uzual şi a jurisprudenţelor, care sunt încă în vigoare în Crişana, Satu-Mare şi Maramureş.

« Propunem alegerea sa ca Membru Onorar al Academiei Române ».

Sextil Puşcariu, Duică, S. Dragomir, A. Lapedatu, G. Murnu, Ion I. Nistor, Oct. Goga, I. Lupaş.

— D-l George Plopu este ales Membru Onorar cu majoritate de 18 voturi din 21 exprimate.

ŞEDINŢA GENERALĂ

DELA 29 MAI 1934

Preşedinţia d-lui L. MRAZEC.

După propunerea d-lui Vice-preşedinte ANDREI RĂDULESCU, se votează cu unanimitate de voturi următoarea autorizare dată Delegaţiunii:

« Cu privire la succesiunile asupra cărora Academia a hotărît să fie primite sub beneficiu de inventar, Delegaţiunea este autorizată ca să nu îndeplinească formalităţile pentru această acceptare, dacă va socoti că s'au ivit dificultăţi, care ar prejudicia interesele Academiei. Asemenea succesiuni vor fi din nou supuse discuţiei Academiei în cea mai apropiată sesiune generală ».

Se aprobă propunerea d-lui Coleg I. Nistor ca în cursul anului Delegaţiunea să ia măsuri să se facă inventarul bunurilor Academiei.

Intrându-se în ordinea de zi, d-l C. RĂDULESCU-MOTRU aminteşte că în şedinţa de ieri s'a cetit raportul pentru proiectul de buget pe anul 1935, care apoi a fost examinat de Delegaţiune întrunită cu Comisiunea financiară şi cu câţiva domni Membri cari s'au interesat de formarea bugetului. Rezultatul acestei cercetări a bugetului a fost introducerea a câtorva mici schimbări. Cu aceste modificări proiectul de buget se prezintă astfel:

Domnilor Colegi,

« Proiectul de buget ce vi-l prezentăm pentru anul viitor 1935 se prezintă faţă de anul trecut la venituri cu un total de 25.321.438,92 lei deci faţă de cel din anul trecut cu un plus de Lei 536.238,20 cu toate că cuponul Scrisurilor funciare urbane şi rurale s'a redus dela 5% la 2,50%. Creşterea provine din saldurile disponibile din anul 1933 dela Creditul Extraordinar şi Excedent, precum şi plusul de Prelevări dela fonduri.

« Bugetul Academiei cuprinde două părţi:

« 1. *Bugetul propriu al Academiei* se soldează la

venituri cu	Lei	5.957.438,50
la cheltueli se prezintă cu suma de	»	5.950.022,—

« Am menţinut tipăriturile secţiunilor tot câte 600.000 lei, de fiecare secţie ca şi în 1934, de asemenea şi în acest an am contribuit pentru Dicţionar dela Fondul Zappa cu Lei 50.000, dela Fundaţia Ferdinand Lei 100 000 şi din Bugetul propriu al Academiei Lei 30.000.

« Astfel bugetul Dicţionarului se prezintă cu Lei 433.462,50.

« Cu toate că s'au menţinut aceleaşi sume aproape ca în 1934, totuşi bugetul propriu al Academiei se prezintă cu un excedent de lei 7.413,50.

« Bugetul Bibliotecii l-am încheiat cu un excedent de lei 1.102.814,— prin reducerea salariilor faţă de bugetul 1934.

« Excedentul va servi la amortizarea deficitului Bibliotecii de lei 4.913.598,50 împreună cu economiile ce au rezultat din bugetul pe 1933 şi cu cele ce vor rezulta şi din exerciţiul bugetar 1934.

* * *

« 2. Fonduri speciale şi cu cheltueli anuale şi cu cheltueli periodice, după deducerea prelevărilor, venitul s'a trecut întreg la cheltueli, conform obligaţiunilor regulamentare.

« Bugetul şcoalelor se prezintă astfel:

« *a)* Bugetul Fondului Agarici se prezintă la venituri, după scăderea prelevărilor, cu suma de lei 476.342,50. Venitul net dela pădure precum şi economiile ce vor rezulta din bugetul fondului se întrebuinţează la amortismentul deficitului. In acest buget s'a prevăzut un excedent de lei 100.562,50.

« *b)* Bugetul Fondului Tache P. Anastassiu se prezintă la venituri, după scăderea prelevărilor, cu lei 1.100.081,50, iar la cheltueli cu lei 931.710,— rezultând şi aci un excedent de lei 168.371,50 care va servi de asemenea pentru amortizarea deficitului.

* * *

« *Bugetul General al Academiei* pentru anul 1935 se

prezintă la venituri cu			Lei 18.738.406,05
Plus Fondul de Rezistenţă al Cheltuelilor Generale		Lei 2.460.449,92	
şi salduri disponibile:			
Din 1933.	Lei 550.000,—		
şi prin votarea bugetului 1934 . . .	» 3.572.582,95	» 4.122.585,95	» 6.583.032,87
		Total . . .	Lei 25.321.438,92

iar la cheltueli:

1. Cheltueli din bugetul propriu al Academiei	Lei	5.770.022,—
2. Bugetul Dicționarului	»	433 462,50
3. » Bibliotecii	»	5.250.000,—
4. » Fondului Agarici . .	»	476.342,50
5. » » T. P. Anastassiu	»	1.100.081,50
6. Fonduri speciale cu cheltueli anuale	»	5 528.898,05
7. Idem, idem, cu chelt. periodice	»	172.186,—

Rămân disponibili . . . . Lei 6.590.446,37

și anume:

Lei 2.460 449,92	Fond de Rezistență al Cheltuelilor Generale.
» 3.572.582,95	Saldul disponibil din 1933 și votat în bugetul 1934 la cheltueli ca disponibil pentru tipărituri ș. a.
» 550.000,—	Salduri disponibile cu încheerea anului financiar 1933 (Credit Extraordinar Lei 150 000 și Excedent Lei 400 000).
Lei 6.583.032,87	
» 7.413,50	Excedent din Bugetul propriu al Academiei.
Lei 6.590.446,37	în total arătat mai sus ca disponibil».

Membrii Comisiunii Financiare,
C. Rădulescu-Motru, N. Vasilescu-Karpen,
Preotul Niculae M. Popescu.

— Urmează discutarea proiectului de buget. La discuție iau parte d-nii C. Rădulescu-Motru, I. Nistor, Dr. Gr Antipa, G. Balș, S. Pușcariu, Andrei Rădulescu, G. Țițeica, făcându-se noui propuneri și adaosuri la proiectul de buget.

D-l Președinte L. MRAZEC pune la vot proiectul de buget cu următoarele propuneri și adaosuri:

1. Indemnizarea Președintelui și Vicepreședinților prin diurne a câte 300 lei pentru fiecare ședință a Delegației.

2. Indemnizarea Secretarului general cu o diurnă fixă lunară de 5000 lei dela Academie, plus 5000 lei din Fondul Dalles, pentru munca prestată acestei Fundațiuni.

3. Schimbarea anului bugetar dela 1 Iulie la 30 Iunie, în loc dela 1 Ianuarie la 31 Decemvrie. Ca măsură tranzitorie se propune ca actualul buget, deși votat pe tot anul 1935, va fi sistat la 1 Iulie 1935, iar în sesiunea generală din 1935 se va prezenta un buget pe un an începând dela 1 Iulie 1935 ână la 30 Iunie 1936.

4. Pentru viitorul buget se va întocmi bilanțul anual al Academiei.

— Proiectul, cu aceste adaosuri, se votează cu unanimitate de voturi.

D-l Dr. GR. ANTIPA comunică procesul-verbal al Secțiunii Științifice de astăzi, prin care Secțiunea alege pe d-l M. David, profesor de geografie la Universitatea din Iași, Membru Corespondent la Secția Științifică, în locul vacant prin alegerea ca membru activ a d-lui Coleg D. Pompeiu.

D-l N. IORGA arată că Academia noastră are un număr de 108 membri onorari, adică mai mult decât orice altă Academie. Propune ca pe viitor la alegerile de membri onorari, mai ales români, la care se au în vedere merite literare sau științifice, să fie consultate Secțiile respective, pentru ca să nu ne mai găsim în fața unor alegeri neprevăzute.

D-l ANDREI RĂDULESCU zice că asupra persoanelor propuse membri onorari s'ar putea pronunța o comisie, mai ales că printre membrii onorari se aleg și donatori, etc.

D-l I. NISTOR se alătură la părerea d-lui N. Iorga, adăogând că Delegațiunea să claseze propunerile și să le repartizeze Secțiunilor respective.

— Propunerea d-lui N Iorga astfel completată se aprobă.

D-l ANDREI RĂDULESCU cetește următoarea propunere:

Domnilor Colegi,

« Vă propunem să alegeți ca Membru de Onoare pe d-l *Oscar N. Niculescu*, fost Prim-Președinte al Inaltei Curți de Casație.

« Una din cele mai alese personalități dintre jurisconsulții noștri, D-sa a ilustrat magistratura timp de peste 40 de ani, iar prin însușirile sale, prin bogata pregătire științifică, prin întocmirea atâtor deciziuni a adaos — în chip recunoscut de toată lumea juridică — o mare și prețioasă contribuție pentru progresul jurisprudenței noastre.

« Afară de aceasta D-sa profesează de mai bine de 30 de ani cursul de Drept Internațional la Școala Superioară de Războiu, cu un devotament neîntrecut.

« Asemenea valori trebuesc apreciate și de Academia Română, atât ca o răsplată pentru ele cât și ca un îndemn pentru generația de azi, de a urma pe drumul croit de înaintași ».

Andrei Rădulescu, S. Mehedinți, A. Lapedatu, G. Țițeica, I. Lupaș, D. Gusti, L. Mrazec, I. Bianu, G Marinescu, S Pușcariu, Inculeț, I. Simionescu, S. Dragomir.

— Se pune la vot propunerea. Rezultatul votului este: 25 voturi exprimate, din care 13 voturi contra, iar 12 pentru.

D-l Președinte L MRAZEC constată că d-l Oscar Niculescu n'a întrunit două treimi din voturile membrilor prezenți, conform art. 32 din Statute spre a fi ales. Se va repeta votul într'o ședință următoare.

D-l S. PUŞCARIU citeşte următoarea propunere pentru alegerea d-lui Iorgu Iordan ca Membru Corespondent al Academiei Române:

« D-l Iorgu Iordan, urmaşul regretatului nostru coleg Al. Philippide la catedra de Filologie română din Iaşi, este unul din cei mai distinşi şi mai activi filologi ai tinerei generaţii. Lucrarea sa despre Toponimia din Ţara veche *(Rumanische Toponomastik)* e o operă fundamentală, care trebue consultată de oricine studiază numele de localităţi. Recenta sa carte Introducere în studiul limbilor romanice (Iaşi 1932) e o sinteză clară făcută în baza unei conştiincioase documentări asupra principiilor şi metodelor de lucru în romanistică. O mulţime de studii de amănunt, recenzii şi articole publicate în revistele române şi străine sunt o dovadă despre preocupările multiple în cercetările d-lui Iordan, care a singurul reprezentant, la noi, a aşa numitei direcţii « idealiste », în linguistica modernă.

« Alegându-l Membru Corespondent în şedinţa literară, sunt sigur că Academia va face o foarte bună achiziţie ».

Sextil Puşcariu.

— D-l Iorgu Iordan este ales, cu majoritate de 18 voturi din 25 exprimate, Membru Corespondent al Academiei Române, la Secţiunea Literară.

D-l Dr. G. MARINESCU citeşte o expunere, arătând Academiei că Consiliul Fundaţiunii Elias nu l-a consultat, nici pe D-sa nici pe ceilalţi medici academicieni, la întocmirea programului construcţiei spitalului Elias. D-sa arată neajunsurile la care este expusă Fundaţiunea şi lucrarea spitalului din această cauză.

— După o discuţiune la care iau parte d-nii I. Bianu, Dr. Gr. Antipa şi I. Nistor, d-l Dr. G. *Marinescu* este rugat să-şi desfăşoare vederile în Consiliul de Conducere şi Administraţie al Fundaţiunii, în care a fost ales pentru competenţa D-sale.

ŞEDINŢA GENERALĂ SOLEMNĂ
DELA 30 MAI 1934

D-l Preşedinte L. MRAZEC, arată că Academia consacră această şedinţă proclamării premiilor acordate în acest an. Cu privire la aceste premii D-sa face următoarea dare de seamă:

« In sesiunea generală a acestui an Academia a avut de acordat 35 premii, din cari 19 premii cu o valoare variind între 2.000 şi 200.000 lei *pentru opere publicate* şi 16 premii cu o valoare variind între 1.000 şi 200.000 lei *pentru premii cu subiecte date de Academie.*

« Pentru acordarea acestor premii, Academia a prevăzut în bugetul anului în curs suma totală de 938.700 lei, din care 539.500 lei pentru opere publicate şi 399.200 lei pentru lucrările ce aveau să se prezinte la concursurile premiilor cu subiecte date.

« Din suma rezervată premierii operelor publicate, 4.000 lei s'au destinat pentru scrieri cu conținut de orice natură; 73.000 lei pentru scrieri literare, de filologie sau de folklor; 30.000 lei pentru lucrări de arheologie; 8.000 lei pentru scrieri istorice, economice, juridice și filosofice; 76.000 lei pentru lucrări medicale; 10.000 lei pentru scrieri de natură silvică; 10.000 lei pentru lucrări practice agronomice, cu deosebire despre ameliorarea plantelor; 73.000 lei pentru lucrări cu conținut științific, în înțelesul științelor pozitive.

« La concursul acestor premii s'au prezentat 82 scrieri, din care 32 au fost distinse cu premii sau cu părți de premii, cum se va vedea îndată. Neacordate au rămas premiile « *Constantin Kirițescu*: *Istoria războiului pentru întregirea României, 1916—1919*, de 25.000 lei și *Premiul Adina și Colonel Paul Străjescu*, de 18.000 lei, din lipsă de concurenți. Nu s'au acordat de asemenea *Marele Premiu Const. Hamangiu*, de 200.000 lei, pentru *roman* și *Premiul Ecaterina I. C. Bolintineanu*, de 2.000 lei, pentru scrieri asupra *educației*, deoarece scrierile prezentate s'au judecat necorespunzătoare cu cerințele acestor premii.

« Cu privire la cele 16 premii pentru subiecte date, constatăm cu părere de rău că numai la 5 din ele s'au prezentat lucrări și anume:

« La *Marele Premiu C. Hamangiu*, de 200.000 lei, pentru *traducerea în limba franceză a operii poetice a lui Mihail Eminescu* s'au prezentat 7 manuscrise. Comisiunea însărcinată cu examinarea manuscriselor a apreciat că cea mai valoroasă dintre traduceri este cea prezentată sub pseudonimul « Kyrman Dally ». Secțiunea Literară, prin care se acordă premiul, a propus plenului și plenul a aprobat ca textul acestei traduceri să fie supus revizuirii unui literat francez de mare notorietate din Franța și numai după ce textul va fi revizuit și aprobat de Comisiunea specială și de Secția Literară, să se decidă asupra acordării premiului.

« La celelalte premii s'au prezentat: 1 manuscris la *Premiul Alexandru Bodescu*, de 2.000 lei, cu subiectul « *Poeții Bihorului* »; 1 manuscris la *Premiul At. Toncoviceanu*, de 1.000 lei, cu subiectul « *Toponimia unei comune de munte* »; 1 manuscris la *Premiul Năsturel*, de 5.000 lei, cu subiectul « *Granița de vest a României (către Cehoslovacia și Ungaria)* »; 1 manuscris la *Premiul Adamachi*, de 5.000 lei, divizibil, cu subiectul « *Monografia hidrobiologică a unei bălți mari a Dunării* ».

« Dintre acestea, potrivit aprobărilor date asupra propunerilor Comisiunilor speciale de examinare, au fost acordate premiile *Alexandru Bodescu*, *Năsturel* și *Adamachi*.

Apoi d-l Președinte proclamă acordate următoarele premii:

1. Pentru *Premiul Hamangiu*, de 200.000 lei, pentru traducerea operei lui M. Eminescu în franțuzește, s'a cetit următorul raport al d-lui M. Sadoveanu:

« Privitor la încercările de transpunere în limba franceză a operii poetice a lui Mihail Eminescu, rămân și de data aceasta la părerea pe

care am mai exprimat-o, că versiunea ar trebui să cuprindă nu numai transpunerea ideilor ori a tablourilor, ci să încerce a realiza specificul versificației cu muzica lui caracteristică. Elegiile lui Eminescu par de multe ori texte pentru o stranie și pătrunzătoare muzică, ce izvorește din ritm, rime, sonorități. Pentru o asemenea realizare ar trebui un poet francez congenial. Un asemenea poet ar putea realiza minunea și în proză: ceea ce au făcut de Nerval și Baudelaire pentru Leopardi ori Poë. Viitorul și întâmplarea ar putea cândva veni în ajutorul nostru. Premiul Hamangiu însă nu poate fi atribuit decât acum: ar urma deci să ne mulțumim și cu o operă de valoare relativă, care ar da într'o limbă străină măcar un vag răsunet al poeziei eminesciane.

« Am cetit aceste texte pe care le-am primit: « Kyrman Dally », « Glouglou » și « Mahatma ». m'am adresat și unui tânăr și foarte valoros profesor ieșan d-l N. Popa, care e perfect cunoscător al limbii franceze în tainele versificației și, perfect cunoscător al lui Eminescu, și în același timp om inteligent și de gust subțire. Părerile sale în chestia care ne preocupă nu puteau fi principial altele; de aceea și concluziile în ceea ce privește manuscriptele de față au confirmat pe ale subsemnatului. Am consultat și alte persoane bune cunoscătoare ale limbii și prosodiei franceze, ale limbii române și poeziei lui Eminescu.

« Traducerile de față au fost lucrate la îndemnul unui premiu, ceea ce este egal cu o comandă la dată fixă. Sunt lovite deci de o primă inferioritate. Lipsa de precizie și de simț a valorii poetice a cuvintelor franceze le este în deosebi caracteristică. Vorbele românești au frăgezimea de limbă nouă și neuzată, pe când limba franceză e complet uzată ca expresie de lirism direct. Noutățile verbale ale lui Eminescu — cuvintele logodite — apar în franțuzește în banale căsnicii. Deci multă proză laborios versificată, cu frecvente greșeli de prosodie și de o reușită neegală dela o poezie la alta.

« Manuscrisul Kyrman Dally se prezintă relativ, ca cel mai valoros. Traducătorul se dovedește cunoscător al problemei traducerilor și a operii lui Eminescu. Asta nu-l împiedică să dea multe traduceri plate, în care se găsesc alături cuvinte proprii în expresii de argot, în diminutive dulcege la modă în sec. XVI și în fals limbaj poetic menit să subtilizeze dificultățile.

« Cu toate scăpările din vedere, ocolirile și forțările, Kyrman Dally are unele momente fericite de unison cu modelul. Lucrarea sa e mult superioară manuscriptelor « Mahatma » și « Glouglou ». Dacă Academia s'ar hotărî să răsplătească lucrarea Kirman Dally, atunci publicarea în franțuzește nu s'ar putea face decât după ce textul actual ar fi revăzut cu atenție de un Francez cu experiență practică ».

2. *Premiul Năsturel*, de 4.000 lei, s'a acordat d-lui *Dr. Eugen Nicoară* pentru scrierea « Tinerețe, bătrânețe », pe baza următorului raport al d-lui *Dr. G. Marinescu*.

« Dr. Eugen Nicoară, « Tinerețe, bătrânețe » cu o prefață de Prof. Dr. I. Moldovan. Cluj, Cartea Românească, 1933.

« Un volum de 117 pagini cu fotografie în afară de text. Lucrarea cuprinde 11 capitole înşirate în modul următor:

I. Glandele endocrine;
II. Vieaţa celulară şi moştenirea;
III. Durata vieţii;
IV. Tinereţea;
V. Bătrâneţea;
VI. Pentru ce îmbătrânim?;
VII. Păstrarea tinereţii;
VIII. Alimente şi vitamine;
IX. Secte vegetariene;
X. Recreaţia;
XI. Incheere.

« După cum se vede din această împărţire autorul se ocupă de chestiunile biologice ale bătrâneţii şi de reîntinerire. Expune teoria lui Metchnikoff asupra bătrâneţii şi acordă o importanţă mare teoriei endocriniene. D-sa sfârşeşte prin sfaturi foarte raţionale date acelora care voiesc să-şi cultive tinereţea şi să împiedice dezastrele bătrâneţii.

« Intr'adevăr, ştiinţa modernă ne trimite mesajul ei strălucit şi ne arată posibilităţile de a prelungi vieaţa, de a păstra tinereţea şi, crede d-l Nicoară, de a reîntineri organismul, ceea ce după părerea noastră e o himeră. Aceste ţeluri se pot atinge nu prin elixire vrăjite, nici prin băuturi fermecate ci învăţându-ne cum să trăim în mod normal, cum să ne facem o educaţie fizică continuă, realizând readaptarea organismului la frig, la căldură, la lumină, la aer, la soare, la apă, la mişcare şi la muncă şi ajungând, astfel, la o adevărată reoţelire a fizicului şi sufletului nostru. Ea ne învaţă cum să uzăm de bunurile naturii, cum să mâncăm şi să bem raţional, cum să respirăm şi să umblăm în mod igienic. Această ştiinţă ne învaţă să uzăm de toate şi să nu abuzăm de nimic.

« Astfel trăind o vieaţă armonioasă, plină de realizări măreţe, ne putem apropia de limitele vieţii celei mai îndelungate, care pot trece şi peste un secol. Iar, la atingerea acestei limite, ne vom convinge că nu este firească dorinţa de a căuta învingerea morţii şi de a spera în deşert găsirea elixirului nemuririi.

« Moartea va fi senină şi va veni pe nesimţite. Ca un apus de soare. Va fi o moarte cu adevărat naturală, trecând dela viaţa vremelnică la cea veşnică. A spera învingerea morţii este nefiresc. Există fiinţe şi creaţiuni care trăiesc abia câteva clipe, altele trăiesc sute de ani. Toate sunt create cu o poruncă şi cu o misiune. Misiunea îndeplinită înseamnă ţinta atinsă. După fiecare zi de muncă şi de zbucium vine amurgul liniştitor.

« Credem că se poate atribui autorului o bună parte din premiul Năsturel, sau premiul întreg».

3. *Premiul Statului Eliade-Rădulescu*, de 50.000 lei, s'a acordat la 6 scrieri astfel:

25.000 lei d-lui *D. Murărașu* pentru lucrarea « Lucrețiu. Poemul Naturii », traducere în metrul original cu un studiu introductiv, pe baza raportului d-lui *I. Bianu*.

« Este unul din volumele care formează « Colecția Marilor Filosofi », publicată sub autoritatea colegului Rădulescu-Motru, prin care se îmbogățește mult cartea și cultura românească. Autorul este poetul-filosof roman *Lucretius Carus*, care a trăit în secolul întâiu înainte de Chr. și este cunoscut numai prin această scriere cu titlul *De rerum natura*. In ea se expune sistemul de gândire a filosofului Epicur, a filosofiei numite *atomistice* sau materialiste, 'una din marile școli filosofice ale culturii elene trecute dela Greci la Romani.

« Frământând în mintea lui cugetările școalei originale grecești, filosoful-poet roman le-a întocmit într'un poem exametric latin în 6 cânturi.

« In cultura modernă poemul lui Lucrețiu a fost și este puțin cunoscut, fiindcă este o lucrare de adâncă seriozitate asupra rosturilor naturale ale lumii în toate formele existenței ei. La noi s'au tradus până acum numai câteva fragmente și cu deosebire invocația către Venus, care se socotește ca cea mai frumoasă în literaturile lumii.

« D-l Murărașu dăruește prin această lucrare literaturii noastre una din cele mai frumoase podoabe din marile comori ale lumii antice clasice. Ea poate sta cu toată cinstea alăturea de *Eneida* lui Virgiliu românizată de Coșbuc și de poemile omerice ale colegului Murnu.

« Limba românească, în care se înfățișează de d-l Murărașu poemul acesta este așa de fericit echilibrată între clasica latină a originalului și literara noastră de astăzi, încât hexametrele construite după modelul originalului latin, curg armonios, și ușor și plăcut.

« Spre a ajunge la asemenea rezultate a fost necesară autorului nu numai adânca cunoștință a ideilor școalei filosofice *atomiste* a lui Epicur, nu numai cunoștința deplină a limbii latine în care este scrisă opera originală, dar și o muncă grea și îndelungată pentru a scoate vers cu vers ideile și cugetările din limba condensată antică și a le spune în limba noastră tânără și analitică în construcția ei în formațiune încă necristalizată. Acesta este talentul și pregătirea d-lui Murărașu, acesta este meritul operei sale.

« Pentru aceasta opera sa este vrednică de premiul la care concurează ».

10.000 lei d-lui *D. Nanu* pentru volumul « Poezii », pe baza raportului d-lui *M. Sadoveanu*.

« D-l Dimitrie Nanu face parte dintre acei poeți care-și păstrează până la vârstă matură frăgezimea sufletească — lucru destul de rar la scriitorii de versuri. Nanu are încă suflet tânăr și cald; către cincizeci de ani s'a adaos la opera lui o suflare de misticism ce i-a înnoit repertoriul.

De patruzeci de ani acest cizelator al verbului a împrăștiat ca pe flori în vânt inspirațiile lui; cu modestie și credință a stăruit a rămânea copil și romantic; indiferent de schimbări de cuvinte, a păstrat linia tradiției bune; niciodată n'a urmărit răsplătiri materiale și consacrări; nici acum nu și-a depus volumul lui pentru premiat. Cred că e de datoria Academiei să ofere, nesolicitată, poetului această consacrare simbolică, încununându-i opera cu un premiu ».

5.000 lei d-lui *Nicolae Țimiraș* pentru lucrarea « Ioan Creangă, după documente vechi, însemnări și mărturii inedite. Cu numeroase reproduceri de autografe, portrete și vederi », Raportor *G. Adamescu.*

« Lucrarea d-lui *Nicolae Țimiraș: « Ioan Creangă, după documente vechi, însemnări și mărturii inedite cu numeroase reproduceri de autografe, portrete și vederi »* (Buc. f. a. Editura « Bucovina ») e o conștiincioasă contribuție la studiile asupra scriitorului moldovean.

« Cercetările d-lui Țimiraș privesc mai mult persoana lui Creangă, urmărind a îndrepta unele afirmațiuni greșite ale biografilor despre cultura și studiile lui și despre activitatea lui socială și politică. Sunt deslușite aici și legăturile lui Creangă cu membrii « Junimei », cum și amănuntele vieții particulare.

« De sigur puține din faptele stabilite în cartea de care ne ocupăm sunt de natură a ne face să pătrundem mai bine opera lui Creangă, totuși ele sunt prețioase pentru biografia lui și n'am decât observarea că socotesc un exces de istorism cercetările nu numai asupra ascendenților scriitorului, dar și asupra descendenților lui.

« Cu rezervele acestea, cred că silințele d-lui Țimiraș trebuesc răsplătite; de sigur însă că, premiul la care este prezentată cartea fiind unul din cele mai importante, nu aș putea propune decât o mică parte în cazul când s'ar face diviziunea lui ».

5.000 lei d-lui *Vasile Militaru* pentru « Psaltirea în versuri », pe baza raportului d-lui *I. Bianu.*

« La concursul Premiului Statului Eliade-Rădulescu de 50.000 lei pentru acest an s'au înfățișat câteva scrieri, dintre cari — după a mea părere — cu dreptate ar fi ca premiul să fie împărțit între d-nii Vasile Militaru și D. Murărașu pentru scrierile lor.

« D-l *Vasile Militaru* prezintă două volume de scrieri în versuri: *Psaltirea* și al II-lea volum de *Fabule.*

« De toată lumea creștină, mai mult sau mai puțin cultă, dar mai ales pătrunsă sau stăpânită de simțiminte și credințe religioase creștine este bine cunoscută cartea Psalmilor lui David. Toată lumea știe că această carte este compusă din 151 imne sau cântări religioase care formează una din cărțile sfinte cele mai populare ale Sfintei Biblii Vechiul Testament; că este cartea caracterizată prin cea mai înaltă exprimare a simțimintelor religioase atât în vechea credință mosaică, cât și în credința

creştină înălţată pe temelia aceleia. Secoli întregi şi până în timpul nostru mari părţi din vieaţa religioasă creştină se practică în mare parte numai prin cântarea sau recitarea Psalmilor atribuiţi Regelui Poet David. Aşa sunt toate bisericile reformate sau protestante In Franţa au fost traduse de marele poet Clement Marot (1495—1544).

« In limba română Psaltirea o găsim tradusă din slavoneşte din cele mai vechi timpuri — probabil din secolul XV, a fost tipărită din a doua jumătate a secolului următor XVI. Aceasta arată că clerul şi poporul nostru a înţeles şi preţuit mult marea valoare a acestei poezii sfinte. In întâii ani ai întrebuinţării tiparului la noi s'a tipărit de mai multe ori această sfântă carte dorită de cler şi de alţi ştiutori de carte.

« Unul dintre cei mai luminaţi clerici vechi ai noştri din secolul XVII, călugărul moldovean Dosofteiu dela Mănăstirea Probota, care a urcat toate treptele erarhice şi s'a stins în exil la 1693, a desvoltat o foarte bogată activitate cărturărească religioasă, în fruntea căreia străluceşte ca o floare *Psaltirea pe limba românească tipărită în versuri la 1673*.

« Acum — când ştiinţa de carte se răspândeşte tot mai mult şi la noi — prefacerea în nouă forme literare a poeziei înalte religioase contribue tot mai mult la înălţarea vieţii sufleteşti a popoarelor de toate stările culturale atât la noi cât şi pretutindenea.

« Pe acest teren lucrările d-lui Militaru sunt de o deosebită valoare atât *Fabulele* cât şi mai ales *Psaltirea*.

« Aceste versificări ar trebui însă mult lustruite şi curăţate de felurite scăderi, căci unele versuri sunt mai mult sau mai puţin scâlciate. Aşa sunt:

Ps. 42, str. 5:
Suflete, de ce te nărui în mâhnirea ta adâncă?
Pune-ţi iar nădejdea 'n Domnul, că *doar El e, ţie, stâncă!*
Ps. 43: Că ei n'au dobândit ţara cu-a lor sabie şi *nici*
Cu-al lor braţe *nu biruit-au* gloatele de inimici:
. . . .
Şi lumina feţii Tale, că *I-ai fost iubit pe ei!*
. . . .
Fiindcă nu mă bizui, Doamne, pe-al meu arc, *în ai mei paşi?*)

« Psalmii în versuri ai d-lui Militaru sunt bogat presăraţi de asemenea scăderi fără înţeles şi alte greşeli neiertate unui elev de curs inferior, că nu poate scrie: *scrim* în cartea minţii, nici inventa *credincioşia* pentru *credinţa*.

« Cu toate acestea propun să se dea d-lui Militaru, pentru *Psaltirea în versuri*, jumătate sau o parte din premiul *Eliade-Rădulescu* ».

2.500 lei d-lui *George Dumitrescu* pentru volumul de poeme « Elegii », pe baza raportului d-lui *G. Murnu*.

« Autorul are deja o însemnată activitate şi evoluţie literară care e în continuă ascensiune.

« Ultimele două volumuri de versuri ale D-sale realizează o formă şi un gând care-i asigură un loc printre cei mai buni scriitori ai generaţiei tinere. Dela prima fază, poezie simplă descriptivă inspirată de natură, el a evoluat spre expresiune lirică personală, cu totul subiectivă în care predomină elementul erotic şi, cum se vede în deosebi în ultima etapă, tonul elegiac devine o obsesie fiind inspirat aproape exclusiv de pierderea timpurie a celei mai apropiate fiinţi a sufletului său. Situaţia d-lui G. Dumitrescu la noi sub acest raport aminteşte aceea a poetului englez Iung, cunoscutul autor al « Nopţilor ». Comoţia ce a suferit sensibilitatea tânărului scriitor a fost o piatră de încercare pentru capacitatea lui artistică. Un artist anemic ar fi fost cu totul cotropit de sentimentul personal şi n'ar fi găsit momente şi accente de inspiraţie şi imaginaţie de pură creaţie poetică. Din fericire instinctul creator a ferit pe autorul « Elegiilor » de această primejdie şi l-a îndrumat tot mai mult spre adâncirea planului ideal, acea perspectivă necesară pentru transfigurare, condiţie indispensabilă pentru transformarea materialului brut în nestimate de artă. Adevărata muză nu e realitatea subiectivă, ci nostalgia ideală sugerată şi întreţinută de ea: numai astfel a putut cântăreţul tracic să înduioşeze pe zeii infernului ca să poată dobândi pe soţia sa dispărută în lumea umbrelor. S'ar putea zice că accidentul tragic al omului a fost în avantajul poetului: i-a procurat un motiv unic din care a ţâşnit o seamă de inspiraţii fericite prin factură şi emotivitate, de a căror valoare tradiţională etică şi estetică suntem datori să ţinem seamă într'o vreme când subiectivismul excesiv de astăzi seceră toate valorile de bază ale spiritualităţii naţionale şi umane.

« Pentru a ne convinge de calitatea acestei poezii, vom cita o poezie caracteristică: *Strigăt* (pag. 43)

« Este aci o forţă comunicativă, o emoţie aşa de reală şi sinceră, aşa de poetic halucinantă şi aşa de rară în poezia de astăzi, încât nu se putea să nu reţie atenţia Academiei şi să nu o încurajeze cu unul din premiile ei ».

2.500 lei d-lui *G. Şt. Cazacu* pentru volumul « Calea Sângelui », pe baza raportului d-lui *G. Murnu*.

« D-l Cazacu, cunoscut ca autor de versuri din activitatea sa anterioară, de data asta ne surprinde cu o serie de creaţii mai personale, care au două merite esenţiale: întâiu că se inspiră direct dela stări şi întâmplări trăite de el însuşi cu ocazia războiului nostru de întregire şi al doilea că ne dă, în ritmul tradiţional simplu şi adecuat atmosfera respectivă, ce e drept, uneori cam deprimantă, dar sugestivă şi impresionantă, bogată în emoţii de ordin naţional şi omenesc.

« Compoziţiile sale, lipsite de retorică şi grandilocvenţă, sunt scurte, concentrate, concise şi totuşi complete pentru a putea realiza finalitatea dorită. (*Calea sângelui*, pag. 11, *Exodul*, pag. 14).

« Pentru toate aceste merite opera d-lui Cazacu s'a găsit vrednică de a fi încurajată din partea Academiei ».

4. *Premiul C. Rădulescu-Codin*, de 3.000 lei s'a acordat d-lui *D. Al. Nanu* pentru « Poezia militară şi Crăciunul de pe valea Argeşului ». Studiu estetic de folklor inedit, pe baza raportului d-lui *Şt. Ciobanu*.

« La premiul C. Rădulescu-Codin de 3.000 lei anul acesta a fost prezentată o singură lucrare a d-lui Nanu sub titlul: « Poezia militară şi de Crăciun de pe valea Argeşului ».

« Autorul, în studiul său, se bazează aproape exclusiv pe texte inedite, culese de el însuşi în regiunea Argeşului, şi foarte rar recurge la apropieri cu textele asemănătoare cunoscute deja. Lucrarea ar fi câştigat în valoarea ei dacă autorul s'ar fi folosit de cercetările făcute până acuma în acest domeniu de către folcloriştii noştri şi dacă ar fi dat poeziile culese de el în întregime într'o « anexă », la sfârşitul studiului.

« Totuşi motivele poeziei populare, caracteristice pentru regiunea Argeşului prezintă un interes viu pentru noi, iar interpretarea acestor motive scrisă cu competinţă şi cu o seriozitate pe care o implică subiectul, ne îndreptăţeşte să credem, că lucrarea d-lui Nanu merită să fie remarcată de către Academia Română prin acordarea premiului la care a fost prezentată ».

5. *Premiul Dr. Cornel Nicoară*, de 20.000 lei (divizibil), s'a împărţit astfel: 15.000 lei d-nei *E. Dvoicenco* pentru lucrarea « Vieaţa şi opera lui C. Stamati ». Contribuţiuni după izvoare inedite, pe baza raportului d-lui *G. Bogdan-Duică*.

« Scrierea d-nei Dvoicenco este o surpriză plăcută. Scopul i-a fost ca, întrecând pe cei ce până acum ne-am ocupat cu Stamati, să lămurească deplin împrejurările vieţii aceluia care a fost singura muză în Basarabia rusească şi stâlp naţional acolo.

« Lămuririle nouă şi multe se întemeiază pe toate izvoarele publicate până acum şi pe mult material arhivalic. Fireşte, izvoarele ruseşti împrumută autoarei material bun, nou. Graţie acestui fel de scrutin, autoarea adaogă biografia cu ştiri şi expuneri de ştiri preţioase şi cu rectificări întemeiate.

« Dela p. 57 înainte cartea se ocupă cu activitatea literară a lui C. Stamati. Cercetarea este serioasă; poetul este privit în comparare cu toate literaturile ce l-au influenţat sau le-a întrebuinţat. Dincolo de aceste informaţiuni multe nu se vor mai găsi.

« Sunt deci de părerea că premiul « Dr. C. Nicoară » abia răsplăteşte atâta muncă, atâta preciziune de vedere şi atâta pasiune de cercetare.

« D-ne Dvoicenco i se cuvine premiul ».

2.500 lei d-nei *Oltea I. Nistor* pentru scrierea « Spre Orient », pe baza raportului d-lui *G. Bogdan-Duică*.

« Ca să văd şi eu locuri ce nu le-am văzut, am cetit cu atenţie şi cartea aceasta.

« Cartea este o colecţiune (uneori cam firimiţită) de note scurte, clare, simţite despre un drum dela Istanbul la Ierusalim. Este o carte de actualităţi, prinse în colori bine văzute — şi — observări care adeseori scot la iveală sufletul ori părţi din sufletul oriental.

« Uneori descrierea devine poetică.

« Este o carte căreia-i dorim cetitori cu dorinţa de-a cunoaşte ţări şi oameni străini.

« I s'ar putea acorda o parte din premiul Dr. C. Nicoară, căci premiul este divizibil ».

2.500 lei d-lui *Tiberiu Crudu* pentru volumul « Săhăstria Sihlei », pe baza raportului d-lui *M. Sadoveanu*.

« D-l Tiberiu Crudu nu e un începător. Şi în volumul acesta, ca şi în alte lucrări ale sale, D-sa se remarcă printr'o limbă savuroasă moldovenească, plină de expresii nouă populare şi de cuvinte regionale. Proza, colorată şi expresivă, are valoare artistică, ce-i dă drept, după părerea mea, la o răsplată academică — o parte din premiul Dr. Cornel Nicoară».

6. *Premiul Alexandru Bodescu*, de 2.000 lei, cu subiectul « Poeţii Bihorului », s'a acordat d-lui *Eugeniu Potoran* pentru lucrarea în manuscris tratând subiectul dat, pe baza raportului d-lui *G. Bogdan-Duică*.

« Autorul este un scriitor orientat bine asupra materiei. Trebue să fie din partea locului, pentru a fi dat atâta atenţie unei materii fără prea multă sclipire, cu caracter de început literar.

« D-sa nu tratează poezia populară (interesantă), fiindcă nu s'a cerut; dar pe cea « cultă » (să zicem) o amănunţeşte suficient..

« Anume începând cu profesorul Filimon, continuând cu preotul Moise Sor. Nooc şi G. Deheleanu, autorul stărue apoi mai mult asupra mişcării dela 1852—54, condusă de Alexandru Roman, al cărei produs a fost un Alexandru foarte mult discutat pe atunci. Nici un mic autor nu-i scapă (Meciu, idilistul; C. Grama, cu sonetul său; D. Sfura, care atrase şi atenţia lui Eminescu; I. Popdan). Şi « Fenicele », alt almanah, este tratat la fel. Urmează: Justin Papfiu, V. Iatiu, I. Szabo. Un salt progresist este istoria « Familiei », ai cărei colaboratori bihoreni atraseră atenţii multiple: I. Vulcan, M. Pompiliu, poetesele Maria Suciu şi Lucreţia Suciu, I. Sc. Bădescu, Isaia Bosco, nefericitul. Despre Bihorul contimporan se dau numai câteva notiţe.

« Intr'o istorie literară, ce va voi să fie mai plină de fond cultural, amănuntele s'ar putea spori; câte-o părere s'ar respinge, ca de ex. părerea că ep. Erdélyi ar fi fost un Român bun.

« Totuşi, lucrarea merită premiul la care aspiră: Ea scoate la iveală note caracteristice dintre cele ce mijiau sau se revărsară din sufletele Românilor celor mai vestici.

« Sunt, aşa dar, de părere că manuscriptul « Poeţii Bihorului » să fie premiat cu micul premiu Al. Bodescu ».

7. *Premiul Vasile Pârvan*, de 30.000 lei, s'a împărţit astfel:

15.000 lei d-lui *Ion Nestor* pentru lucrarea « Der Stand der Vorgeschichtsforschung in Rumänien », pe baza raportului d-lui *I. Andrieşescu.*

« Cunosc lucrarea d-lui I. Nestor încă din manuscris şi corecturile dela tipar. E o cuprinzătoare şi valoroasă lucrare, pregătită îndelung, printr'o dublă muncă: pe de o parte, printr'un lucru asiduu de bibliotecă, iar bibliografia sa este excepţional de bogată şi cât se poate de completă, pe de altă parte, printr'o tot aşa de stăruitoare silinţă de completare a materialelor de informaţie, prin speciale studii de muzee, pentru care autorul a vizitat aproape toate muzeele mai de seamă şi chiar altele mai mici din Europa sud-estică şi Europa centrală.

« Starea de astăzi a cercetărilor preistorice din România » este astfel, nu numai cum s'ar părea după titlu, o prezentare bibliografică şi rezumativă a tot ce s'a lucrat pe acest tărâm în ultimele decenii la noi. O asemenea dare de seamă, scurtă, mi s'a cerut şi am făcut-o eu, în cadrul publicaţiei germane: *Vorgeschichtliches Jahrbuch* III, 1926.

« D-l Nestor a conceput şi a realizat un plan cu mult mai vast, de deosebită însemnătate pentru informaţia ştiinţifică străină: o amănunţită prezentare critică, după epoci şi perioade, a tuturor materialelor noastre arheologice până la cucerirea romană, cu o minuţioasă încadrare, cu descripţii, caracterizări şi o ilustrare care îi sunt în bună parte proprii, reuşind astfel să dea o primă încercare la noi, de încadrare a Daciei preistorice în cuprinsul Europei aceloraşi vremi.

« Lucrare anevoioasă, pe care autorul având norocul să o redacteze în străinătate, înarmat încă din ţară cu toate cunoştinţele şi pregătirea de nevoie, a dus-o la foarte bun sfârşit, ceea ce ne face să o înscriem printre cele mai bune lucrări ale generaţiei de arheologi căreia autorul aparţine, şi pentru care merită să fie cu prisosinţă răsplătit.

« Familiarizat de timpuriu cu metoda săpăturilor şi toate problemele de cronologie, stratigrafie şi topologie ce comportă materialele, autorul le aşează şi le prezintă ca o remarcabilă dexteritate, iar dacă pe alocurea înşirarea faptelor este prea compactă şi discuţia unor amănunte stilistice are o înfăţişare dialectică mai puţin reţinută, explicaţia e uşoară prin vârsta încă tânără a autorului şi avântul său firesc pentru problemele cele mai mărunte şi subtile, într'un cuprins de fapte încă relativ puţine şi insuficient cunoscute. Metoda nu e atinsă şi nu sufere.

« Concisă, bine organizată şi plină de fapte ca un stup, rezultat al tuturor călătoriilor sale, şi al unei migăloase munci de lungă durată, lucrarea autorului are dreptul de a fi considerată ca un punct de oprire şi apoi de plecare, pentru realizarea altor lucrări, parţiale sau de sinteză, care să urmeze în viitor, spre cel mai mare folos pentru cunoaşterea trecutului nostru celui mai vechiu.

« Iată motivele pentru care sunt de părere şi rog să se atribue lucrării d-lui Nestor premiul regretatului Vasile Pârvan, la care a fost înscrisă. Slab retribuit dela ocupaţia sa profesională şi de o sănătate şubredă care

reclamă deosebită îngrijire, autorul merită sub toate raporturile să fie distins şi ajutat»

15 000 lei d-lui *Al. Bărcăcilă*, pentru descoperirile sale arheologice, pe baza raportului d-lui *Al. Lapedatu*.

« Secţiunea istorică a Academiei noastre, la propunerea ce am avut onoarea a-i face, a binevoit a acorda jumătate din premiul Vasile Pârvan din anul acesta (lei 15.000) d-lui Alex. Bărcăcilă, profesor şi director al Liceului Traian din T.-Severin.

« Consideraţiile ce m'au îndemnat să fac propunerea colegilor mei sunt:

« D-l Alex. Bărcăcilă, ajuns, acum vreo 30 de ani, profesor de limbile clasice în localitate, nu s'a mulţumit numai a-şi face lecţiile sale, cât mai bine şi mai cu folos pentru şcolarii săi, ci s'a apucat să cerceteze şi studieze de aproape *monumentele şi antichităţile istorice din regiunea Severinului* — monumente şi antichităţi de cea mai mare importanţă pentru începuturile neamului românesc la Dunăre şi care au atras, se ştie, de bună vreme, atenţiunea asupra lor a istoricilor şi arheologilor străini şi, mai apoi, români.

« Cercetările şi studiile acestea, D-sa le-a făcut nu numai cu scopul de a căuta şi da la iveală rezultate nouă, cât cu scopul de a le face cunoscut şi de a le pune în valoare pentru localnici şi pentru vizitatorii străini ai oraşului. Pentru aceasta i se cerea ca să-şi însuşească, în primul loc, o cât mai bună şi mai temeinică cunoaştere a lor, ceea ce d-l Alex. Bărcăcilă a făcut-o cu mult zel. Silinţele sale în această privinţă au atras atenţiunea mult regretatului coleg *Vasile Pârvan care l-a luat ca colaborator al său la săpăturile întreprinse sub direcţia dânsului la castrul dela Drubeta* asupra căruia d-l Alex. Bărcăcilă a publicat în anul trecut o mică şi frumoasă monografie *(Drubeta, azi T.-Severin*, Bucureşti 1932). In al doilea loc i se cerea a se îngriji de conservarea şi aşezarea lor, a monumentelor şi antichităţilor, într'un mod cât mai civilizat şi într'un cadru cât mai plăcut, ceea ce D-sa a îndeplinit fie prin ocrotirea resturilor *in situ* fie prin adăpostirea lor în muzeu.

«Astfel, an după an, în decurs de două decenii, munca aceasta sistematică şi ordonată, făcută şi condusă cu pricepere şi devotament, cu stăruinţă şi sacrificii, a dat rezultatele admirabile pe cari cercetătorii şi vizitatorii le pot vedea şi aprecia la T.-Severin. Locul împrejmuitor al castrului (Drubeta), săpat în cea mai mare parte, a fost transformat într'o frumoasă şi desfătătoare grădină, care face ruinelor un plăcut şi atrăgător cadru. Impresia ce se degajează este de grije şi pietate, de cultură şi civilizaţie... Iar alăturea, în localul Internatului Liceului al cărui director este tot d-l Alex. Bărcăcilă, D-sa a adunat, a aranjat, a ordonat şi a clasat, cu pricepere şi gust, un foarte bogat şi preţios material istoric şi arheologic, care formează azi Muzeul zis al Porţilor de Fier — unul din cele mai frumoase şi importante ale ţării.

« Este o lucrare la baza căreia stă, cum am zis, munca pricepută și devotată, a unui om care a înțeles să se consacre totului tot unei opere culturale care-i face onoare și care constitue pentru T.-Severin centrul de interes și de atracție al vizitatorilor și specialiștilor. Și cum totul este făcut din propria inițiativă a d-lui Alex. Bărcăcilă și cu mijloacele pe cari D-sa singur a izbutit să și le adune, mai ales dela particulari — este, socotesc, de datoria Academiei Române să releveze și să încurajeze astfel de inițiative și de lucrări. Ori, regulamentul premiului instituit de neuitatul Vasile Pârvan ne oferă această posibilitate. Iată de ce mi-am luat îngăduința să propun a se acorda d-lui Alex. Bărcăcilă jumătate din acest premiu, ca o răsplată bine meritată pentru râvna și osteneala sa și ca o încurajare pentru acei ce ar căuta ca, după pilda sa, să fie, în localitățile lor, tot atâți pionieri pricepuți și însuflețiți ai intereselor și năzuințelor noastre culturale ca și dânsul ».

8. *Premiul Adamachi*, de 5.000 lei (divizibil), s'a acordat în întregime d-lui *Gh. Ghibănescu* pentru următoarele lucrări: I. « Surete și Izvoade — Documente Kogălnicenești între 1529—1878 Volumul XXV ». II. « Valea Lilivei (Schiță Istorică) ». III. « Neamul Kogălnicenilor (Schiță genealogică) », pe baza rapoartelor d-lui *I. Nistor*.

« D-l profesor Gh. Ghibănescu, Membru Corespondent al Academiei, desfășură de decenii o muncă lăudabilă de culegător de documente, pe care în bună parte le-a și dat publicității. Volumul de Surete și Izvoade pe care-l prezintă la premiul Adamachi, este al XXV-lea. Primul volum din această interesantă și folositoare colecție a apărut la 1906. Cele 25 volume au apărut deci regulat în interval de 22 de ani, reprezentând o remarcabilă muncă în ogorul publicisticei diplomatice interne slavo-române. Cu mult mai înainte de apariția primului volum din Suretele și Izvoadele sale, d-l Ghibănescu își începuse încă la 1888 activitatea sa istoriografică prin studiul său asupra originilor Hușilor. Intre 1892—1895 din îndemnul lui T. Codrescu, au apărut volumele XVIII, XXIII și XXIV ale *Uricariului*, sub îngrijirea sa. In prefața volumului XXIII, d-l Ghibănescu a publicat un prea interesant studiu istoric și arheologic asupra « Documentului », o încercare destul de reușită asupra diplomaticei românești. Pe lângă numeroase studii mărunte, d-l Ghibănescu s'a îndeletnicit cu adunarea de documente interne, pe care le-a studiat și publicat în cele 25 volume de *Surete* și *Izvoade* și în cele 12 volume de *Ispisoace* și *Zapise*, punând astfel la dispoziția cercetătorului istoric după propria sa mărturisire 6 350 de documente interne, din diferite epoci și în diferite limbi cu traduceri în românește. Sub îngrijirea sa a apărut și revista « *Th. Codrescu* », din care au apărut 14 broșuri. Pe lângă numeroasele sale studii și cercetări, d-l Ghibănescu, are meritul de a fi pus la dispozițiunea cercetărilor noastre istorice cele mai mari și cuprinzătoare colecții de documente interne slavo-române, din care se oglindește trecutul românesc ca limbă, ca stil, ca concepție juridică, ca formă administrativă, ca datini și obiceiuri.

« Materialul arhivistic dat publicităţii de d-l Ghibănescu este numai o minimă parte din bogatele sale colecţii de documente. Materialul adunat în cursul laborioasei sale vieţi, cuprinde peste 150.000 documente în 72 volume mari gata pentru tipar. In faţa acestei munci aşa de rodnice şi prodigioase nu putem decât să ne închinăm cu respect şi recunoştinţă. Premiul Adamachi de 5.000 lei este prea mic pentru a consacra această muncă utilă şi stăruitoare. Să-l atribuim d-lui Ghibănescu ca omagiu din partea Academiei pentru frumoasa sa operă de adunător de documente ».

9. *Premiul Gh. Chiţu*, de 3.000 lei, s'a acordat d-lui *D. D. Gerota* pentru scrierea « Protecţiunea drepturilor obligatarilor în Societăţile pe acţiuni (Studiu de Drept comparat) », pe baza raportului d-lui *V. Erbiceanu.*

« Prima lucrare cuprinde cercetarea unei probleme foarte importante şi de vie actualitate, strâns legată de circulaţia capitalului, tocmai într'o perioadă de adevărată sincopă a acestuia.

« Se ştie că societăţile pe acţiuni constituesc forma cea mai superioară a societăţilor comerciale, deoarece prin mijlocul lor s'a reuşit a se strânge capitalurile, necesare imensei desvoltări ce au luat-o întreprinderile comerciale şi industriale din ziua de astăzi. In cursul duratei acestor societăţi se poate întâmpla să se ivească nevoia de noui capitaluri, fie pentru refacerea pe baze mai largi a întreprinderilor, fie pentru acoperirea vreunor deficite. In asemenea cazuri de obiceiu se emit noui acţiuni, pe socoteala vechilor acţionari, sau se procedează la o altă operaţie: acea a emisiunii negociabile şi amortibile, cari să prezinte deţinătorilor de capitaluri plasamente avantajoase.

« Cum însă crahurile bancare şi legile de temperanţă a executărilor silite din vremea din urmă, au înfricoşat lumea, făcând-o să renunţe la plasamente şi să-şi ţină banii ascunşi în casete, de aceea a trebuit să se recurgă la emitere de obligaţiuni, asigurate prin cele mai mari garanţii de securitate, ca la un mijloc de tentaţiune şi atracţie a capitalurilor ştiut fiind că banul, după legile economice, se scurge totdeauna către locul ce prezintă maximum de garanţie şi securitate.

« In adevăr deţinătorul unui titlu de obligaţie nu este un asociat, ci un creditor al societăţii şi ca atare riscurile acesteia nu-l privesc La o eventuală lichidare, obligatarii primează pe acţionari.

« D-l D. D. Gerota, în lucrarea sa, precedată de o prefaţă elogioasă, scrisă de d-l Andrei Rădulescu, distinsul vice-preşedinte al Academiei Române, se ocupă tocmai de acest moment foarte important din vieaţa societăţilor pe acţiuni.

« Pe baza dreptului comparat, D-sa studiază problema atracţiei capitalurilor tezaurizate, a încurajării plasamentelor şi a solicitudinii legiuitorului pentru protejarea obligatarilor, formulând chiar câteva concluziuni referitoare la organizarea securităţii obligatarilor, pe cari le recomandă a fi luate în seamă cu prilejul viitoarei noastre unificări legislative, dat fiind că codul nostru comercial, ca şi cel italian, aproape nu cunoaşte

principiul protecțiunii obligatarilor, apărarea lor fiind lăsată pe seama inițiativei individuale, și a bunăvoinței instanțelor judecătorești

« In asemenea situație lucrarea autorului se prezintă ca o monografie de tehnică juridică de o importanță economică necontestată, căci numai atunci când micul capitalist va ști că garanții serioase asigură realmente creanța sa, sau că un organ de reprezentanță a grupării obligatarilor va veghea la protejarea intereselor sale, se va putea decide să subscrie plasamentul.

« Delimitând discuțiunea numai la cadrul obligațiunilor emise de societățile pe acțiuni și sintetizând metodic diferitele sisteme preconizate în dreptul comparat, D-sa dă o deosebită atențiune dispozițiunilor din codul german, belgian și anglo-american, ca fiind cele mai desăvârșite și mai eficace; în care regimul protecțiunei obligatarilor este reglementat în mod complet și permanent Aceste legislații i-au servit și ca punct de reper.

« In tratarea materiilor întrebuințează un stil corect și foarte clar, se servește de izvoarele doctrinare cele mai autorizate și, fără a se aservi lor, sau a se pierde în subtilități juridice, formulează cu o notă personală soluțiunii, care dovedesc un spirit critic, inventiv și novator, precum și o pregătire serioasă pentru cercetări de asemenea natură.

« Lucrarea propriu zisă, cuprinzând 178 pagini, să împarte în două părți; una generală, compusă din trei capitole și alta specială compusă din patru capitole.

« D-sa începe printr'o introducere de considerațiuni generale asupra împrumuturilor contractate de Societățile comerciale, pe piața financiară prin emitere de obligațiuni și asupra importanței practice a acestei operațiuni pentru vieața comercială și industrială.

« In prima parte expune teoria generală a titlului obligațiunii, modul cum se face emisiunea, condițiile de formă și de fond, avantajele împrumutului pe obligațiuni atât pentru societate, cât și pentru subscriitori, precum și inconvenientele rezultate din lipsa unei desăvârșite reglementări, tinzând la o cât mai prudentă protecțiune a obligatarilor.

« Mai departe face istoricul în dreptul comparat a solicitudinii și grijei ce a avut-o legiuitorul pentru protejarea drepturilor obligatarilor, divizând țările între ele după măsurile legiferate cu privire la garantarea cât mai sigură a acestei protecțiuni

« In ce privește România, — D-sa critică sistemul adoptat, din legiuirea italiană, de codul nostru de comerț din 1887, care nu conține decât câteva dispozițiuni (art. 173—174), referitoare la emisiunea obligațiunilor, lăsând complectamente neglijată situațiunea obligatarilor în faza funcționării și disolvării Societății pe acțiuni. Găsește chiar că dispozițiile în această privință ale noului proiect de cod comercial român, elaborat de consiliul legislativ în 1931, deși corespund principial desideratelor doctrinei, trebuesc totuși completate și legiferate mai amplu, în sensul organizării permanente a grupării obligatarilor, având un organ de reprezentanță cu puteri de intervenție efectivă.

« In fine, autorul invederează necesitatea precizării şi stabilirii naturii juridice a raporturilor dintre societatea emitentă şi obligatari, pentru a se putea deduce, pe cale de consecință, cari pot fi măsurile de protecțiune adequate drepturilor acestora, supunând în acelaşi timp unei subtile analize critice teoriile mai proeminente preconizate în doctrină.

« In partea specială a lucrării, trece la problema capitală a protecțiunii obligatarilor dintr'un triplu punct de vedere; teoretic, practic şi legislativ. Examinează amănunțit complexul raporturilor, cari formează osatura legăturii juridice a subscriitorului, în dubla sa calitate de creditor și de obligatar al societății emitente.

« Pornind dela această distincțiune a rolului subscriitorului, cercetează, într'un întreg capitol, care sunt măsurile cele mai eficace de protecțiune a drepturilor derivând din calitatea de creditor, pentru a trece apoi la măsurile de protecțiune derivând din calitatea specială de obligatar, și în acelaşi timp arată modul de consolidare și fortificare a acestor drepturi prin garanții personale, reale, sau prin crearea de privilegiu.

« In fiecare caz examinează soluțiile consacrate de legislațiile comparate şi de jurisprudență, insistând în special asupra avantajelor sistemului grupărilor de obligatari în societățile pe acțiuni, considerate ca entități ale dreptului privat.

« Ca încheiere, autorul sintetizează în câteva puncte concluziile sale practice și de lege ferenda.

« Din cele expuse se poate vedea că studiul d-lui D. D. Gerota este interesant nu numai prin valoarea sa juridică, dar și prin aceea că apare tocmai într'o epocă de refacere și unificare a legislațiunii noastre comerciale, epocă în care toată lumea este de acord că legiuitorul trebue să intervină cu măsuri drastice, pe de o parte pentru protejarea obligatarilor şi acționarilor, iar pe de altă parte pentru înfrânarea beneficiilor şi tantiemelor scandaloase acordate membrilor din consiliile de administrație, persoane influente, în dauna celor dintâi.

« Din toate aceste puncte de vedere, socot că meritele acestei lucrări şi munca sârguincioasă a autorului mă îndreptățesc să propun ca Academia Română s'o prețuiască cum se cuvine, acordându-i în întregime premiul Gh. Chițu solicitat ».

10. *Premiul Năsturel*, de 5 000 lei, cu subiectul « Granița de vest a României (către Cehoslovacia și Ungaria) » s'a acordat d-lui *Ștefan Manciulea* pentru lucrarea în manuscris tratând subiectul dat, pe baza raportului d-lui *G. Vâlsan*.

« Lucrarea « Granița de Vest » cu motto: Minima Hungariae portio est... etc., este o bună și conștiincioasă punere la punct a acestei probleme. Merită să fie premiată cu premiul Năsturel de 5 000 lei din 1934.

« Cred însă că nu poate fi publicată până ce fiecare afirmare nu va fi însoțită de trimiterea la bibliografia respectivă. Nu se poate admite ca toată bibliografia să fie dată prin simpla înşirare a titlurilor de hărți, la

sfârşitul lucrării. Pentru timpurile vechi se impune ca fiecare afirmare să fie întărită prin textul integral al părţii de document la care se referă.

« Asemenea, hărţile anexate ar trebui să fie revăzute în privinţa simbolurilor prin care se arată repartizarea naţionalităţilor. Nu se poate de pildă ca Românii, cu 50—60%, să fie trecuţi subt *acelaşi semn* ca Ungurii cu 30—40%.

« Deoarece statistica pe 1930 este acum complet redactată pentru toată graniţa de Vest, cred că rezultatele obţinute e bine să fie utilizate şi în această lucrare »

G Vâlsan.

11. Din *Premiul I Oroveanu*, de 70.000 lei, s'au acordat 50.000 lei, împărţiţi la următoarele două lucrări astfel:

30.000 lei d-lui *D. Combiesco* pentru lucrarea « Sur une épidémie de fièvre exanthématique. Fièvre boutonneuse ou fièvre escharo-nodulaire (observée à Constantza, Roumanie). Premier Mémoire », pe baza raportului d-lui *Dr. G. Marinescu.*

« Lucrare publicată în *Archives roumaines de pathologie expérimentale et de microbiologie* şi făcută în institutul de serofogie (Prof. Dr. Cantacuzino).

« Ea conţine 78 pagini cu 24 fotografii admirabile, 47 grafice şi 1 desen histologic.

« Autorul se ocupă în această lucrare de importanţa chestiunii studiului clinico-experimental al unei boli noui în România, observate la Constanţa în timpul verii anului 1931 şi care este identică cu febra exantematică dela Marsilia, descrisă de D. Olmer în 1925 şi care a fost identificată de Consiliul Internaţional de Igienă cu febra butonoasă, descrisă de Conor şi Bruch în 1910.

« Simptomalogia descrisă de aceşti autori sau de alţii (Carducci, Cesari, Filippelo, etc.) este aceeaşi ca la bolnavii studiaţi la Constanţa şi anume fenomene ca exantemul cu caracter intermitent şi nescutind faţa, enantemul faringian şi conjunctival uneori, absenţa stupoarei, prezenţa unor pete, butoni şi escare însoţite de adenite, absenţa contagiunii şi focarelor endemice, apariţia boalei vara şi la începutul toamnei, fără intervenţia păduchilor, sunt fenomene pe care autorul le-a constatat şi la bolnavii dela Constanţa.

« Parazitul câinelui, *Rhipicephalus sanguineus*, recoltat la câini la Constanţa şi transmis la om reproduce febra exantematică.

« Paraziţii adulţi şi nimfele sunt infectate chiar dacă au fost păstrate timp de mai multe luni în laborator.

« Se poate transmite boala dela om la om, inoculând sânge injectându-l sub piele sau în vene.

« Rezultatele sunt pozitive inoculând sângele total, plasma sau depozitul globular obţinut prin centrifugare. Amestecul virusului cu un altul polivalent iveşte puterea patogenă a virusului febrei exantematice.

« Experiențele pe animale de laborator arată că șoricelul poate fi infectat, pe câtă vreme nu se poate spune nimic definitiv despre modul cum reacționează șoarecele alb și purcelul de India.

« Iepurii rezistă la infecție, câinele este receptiv și face o boală inaparentă.

« Examenele de laborator au dat rezultate negative în ceea ce privește agentul patogen al afecțiunei descrisă de Olmer.

« Se constată oarecare variație a numărului leucocitelor. In perioada febrilă, o ușoară polinucleoză neutrofilă, pe când în convalescență este o inversiune a formulei leucocitare, anume numărul leucocitelor mononuclear atinge 60—65%.

« Reacția lui Weil-Felix este pozitivă și tardivă.

« Puterea aglutinantă a serului crește cu timpul.

« Studiul histologic la nivelul erupțiunilor arată că modificările cele mai importante sunt în jurul vaselor, cu noduli caracteristici, constituiți în prima linie de celule reticulo-endoteliale, câteva limfocite și uneori polinucleare neutrofile.

« Fără îndoială că lucrarea Dr. Combiesco, care nu reprezintă decât primul memoriu, are o valoare indiscutabilă prin faptul că descrie o boală necunoscută la noi. Nu numai atât, dar autorul călăuzit de rezultatul prof. I. Cantacuzino a fost în stare să practice numeroase cercetări și experiențe care i-au îngăduit să confirme existența unei boale descrise în străinătate de autorii francezi, englezi și italieni, și a arătat rolul câinelui în propagarea boalei care e transmisibilă dela om la om și prin urmare în mod indirect a indicat mijloacele prin care se poate evita această boală.

« Pentru aceste considerațiuni, credem că munca laborioasă a d-lui Dr. D. Combiesco merită a fi recompensată cu o jumătate din premiul Oroveanu, căci ea arată că autorul ei e un cercetător scrupulos, în curent cu metodele cele mai noui în studiul boalelor infecțioase, iar rezultatele la care a ajuns constituesc o contribuțiune interesantă la studiul unei boale noi și interesantă, dar obscură încă ca patogenie ».

20.000 lei d-lui *Dr. G. Banu* pentru lucrarea « Igiena socială a tuberculozei în România », pe baza raportului d-lui *Dr. G. Marinescu.*

« Lucrarea d-lui Dr. G. Banu: « Igiena Socială a tuberculozei în România », reprezintă prima lucrare, bazată pe cercetări riguroase și o vastă documentare, ce s'a făcut la noi în țară asupra evoluției tuberculozei în masa poporului român și a corelației dintre această maladie și toți factorii mediului înconjurător: sociali, economici și culturali.

« De mai mulți ani, problema pericolului tuberculozei pentru vitalitatea națiunii se desbate, la noi, în variate prilejuri ale manifestării vieții colective.

« Constatărilor și enunțărilor le lipsea însă în mod constant baza indispensabilă: *statistica biologică*, singura care permite a se păși la o profilaxie rațională a flagelului. D-l Dr. Banu, prin lucrarea de care ne ocupăm, împlinește această lacună. Cu îndoita D-sale competență: de medic și de

igienist, a reușit, prin cercetări originale și adunare de date inedite din cele mai variate isvoare, să ne dea o lucrare ce se menține în totul la nivelul celor occidentale, în acest domeniu.

« Intr'un prim capitol, sunt studiați — în mod amănunțit — *factorii sociali și economici cari determină mersul tuberculozei în țara noastră:* locuințele neigienice și supraaglomerate, veniturile scăzute ale capului de familie, perioada de viață militară, alcoolismul, munca femeii, în special a celei rurale, focarele de tuberculoză din închisori, etc.

« De astădată, nu mai e vorba de simple afirmațiuni, ci de concluzii deduse din analiza minuțioasă a materialului statistic.

« Intr'un al doilea capitol, autorul fixează *locul României în cadrul statisticii internaționale a tuberculozei.* După ce analizează evoluția maladiei în principalele țări ale globului, dela 1850 până astăzi, și evidențiază descreșterea ei progresivă (datorită civilizației și progreselor igienei), arată că România contează — în momentul actual — ca una din țările cele mai infectate de tuberculoză.

« Pretutindeni, într'o primă perioadă, a fost vorba de o infecțiune tuberculoasă masivă la orașe; apoi, pe măsura intensificării contactului dintre mediul urban și cel rural, tuberculoza a infectat satele; într'o a treia perioadă, maladia a început să scadă în frecvență, mai întâi la orașe, apoi și la țară, pentru ca — într'o ultimă perioadă, cea actuală — curbele tuberculozei în cele două medii, urban și rural, să se egaleze, ajungând pe alocuri la procente minimale: semn evident al înrâuririi măsurilor de igienă socială.

« Din nefericire, precum ne arată d-l Dr. Banu, România se află de abia în faza a doua a evoluției tuberculozei: acea perioadă în care maladia se diseminează tot mai mult dela orașe spre sate, infectând aci populația în mod masiv. Tuberculoza la țară crește din an în an. De asemenea, o proporție impresionantă de tuberculoși găsim în târgurile și orășelele României, cari, cu caracterul lor pseudo-rural, fac trecerea dela orașe la sate.

« Toate aceste adevăruri rezultă în mod elocvent din cele două mari capitole: *morbiditatea* și *mortalitatea de tuberculoză în România*, care formează partea principală a lucrării d-lui Dr. Banu. Nu putem stărui amănunțit asupra bogăției de date cuprinse aci. Ne vom mulțumi să arătăm că, după ce stabilește cifra medie a tuberculoșilor din țara noastră la 70.000 anual, autorul analizează această morbiditate pe provincii, pe județe și pe orașe în parte; compară apoi mobiditatea urbană cu cea rurală; trece la statistica tuberculozei după diversele forme clinice, iarăși pe județe și pe orașe, fiecare luat în parte; se ocupă tot atât de amănunțit, de tuberculoza după grupe de vârstă și după sexe, spre a termina cu statistica tuberculozei în școlile noastre.

« Trecând la studiul *mortalității* de tuberculoză în România, după ce stabilește că avem în mediu 40.000 morți prin această maladie pe an, autorul se ocupă de situația din fiecare capitală de județ și din fiecare oraș necapitală, spre a ajunge la concluzia extrem de importantă: 85%

din localităţile urbane ale României prezintă tendinţă fie spre creştere, fie — în cazul cel mai bun — spre stabilizarea mortalităţii de tuberculoză; numai în 15% din oraşele noastre, tuberculoza tinde să descrească. Situaţia e cu deosebire dezastruoasă pentru oraşele mici, târgurile, ceea ce autorul dovedeşte pe bază de numeroase date statistice

« Trecând la mortalitatea de tuberculoză în mediul nostru rural, o studiază pentru fiecare judeţ în parte, spre a conchide că aci situaţia e şi mai rea ca la oraşe: numai în 5,8% din judeţele României tuberculoza tinde să scadă.

« Urmează: un vast studiu comparativ între mortalitatea de tuberculoză din oraşele şi cea din satele noastre; mortalitatea prin această maladie după sex, după formele clinice, după grupe de vârstă, comparativ cu a celorlalte maladii sociale, etc.

« Intinse tablouri numerice şi numeroase curbe grafice însoţesc fiecare documentare.

« Lucrarea se încheie cu un capitol în care sunt expuse toate realizările moderne în câmpul profilaxiei tuberculozei, putând servi ca orientare pentru înfăptuirile ce nu mai pot întârzia nici la noi în ţară.

* * *

« Lucrarea d-lui Dr. Banu prezintă o îndoită însemnătate: ştiinţifică şi naţională.

« Prin substanţialitatea fondului, claritatea formei şi sistematizarea ei, « Igiena socială a tuberculozei în România » se înfăţişează ca *o lucrare originală şi serioasă în domeniul literaturii ştiinţifice.*

« Prin contribuţiile pe cari le aduce la cunoaşterea unuia din cele mai grave pericole pentru biologia naţiunii noastre, prin culegerea bogată de informaţiuni obiective pe care o va procura întotdeauna celor chemaţi să activeze în acest domeniu, inclusiv puterilor publice, lucrarea aceasta, capătă — azi mai ales — *o netăgăduită importanţă naţională.* De aceea propunem a se acorda autorului o parte însemnată din premiul Oroveanu, spre a recompensa o muncă meritorie şi folositoare în acelaşi timp, căci ne dă o înfăţişare exactă a acestui flagel social, care se numeşte Tuberculoză şi care smulge Patriei atâtea energii folositoare neamului nostru ».

12. *Premiul Ştefan Demetrescu-Vergu*, de 10.000 lei, s'a împărţit următoarelor 2 lucrări.

6 000 lei d-lui *Dr. D. A. Sburlan* pentru scrierea « Holzproduktion, Holzindustrie und Holzhandel von Rumanien », pe baza raportului d-lui *G. Ionescu-Siseşti.*

« Această lucrare este o desvoltare a tezei de doctorat, pe care autorul a susţinut-o în anul 1929 la Hochschule fur Bodenkultur în Viena.

« Cuprinsul ei, foarte substanţial ca fond şi foarte sobru ca expunere, este un izvor sigur de informaţie, atât pentru cetitorul străin, cât şi pentru cetitorul român.

« Concluziunile la cari ajunge autorul sunt următoarele:

« *In ceea ce priveşte producţiunea lemnului:*

« In urma unirii, România şi-a sporit suprafaţa sa păduroasă şi a îmbunătăţit calitatea lemnului produs, datorită pădurilor din Transilvania şi Bucovina.

« România e o ţară care are încă o rezervă de lemn şi anume mai ales lemn de foioase (fag).

« Condiţiile de proprietate sunt favorabile deoarece 68% din suprafaţă aparţin Statului şi instituţiilor publice, care sunt ţinute să facă o bună exploatare. Particularii sunt de altfel şi ei obligaţi să gospodărească cu cruţare pădurile lor.

« Reforma agrară a păgubit mult patrimoniul forestier al ţării: 1/7 din păduri a fost distrusă pentru transformare în păşune.

« Exploatarea după războiu, în România ca şi în alte ţări, a atacat mai mult decât creşterea anuală.

« Producţia de lemn a României nu va mai atinge în viitor cantităţile dintre anii 1925—1929, pentrucă rezervele codrilor seculari sunt secătuite.

« Pentru a asigura o exploatare raţională a pădurilor, ar trebui ca păşunatul în pădure să fie complet interzis. Ar mai trebui să se stabilească cu precizie hotarele pădurilor printr'un cadastru forestier, să se interzică diviziunea pădurilor şi defrişarea.

« Pentru ridicarea rentabilităţii pădurilor, Statul ar trebui să construiască mijloace de transport în regiunile inaccesibile azi.

« Exploatarea numai în limita creşterii şi regenerării, trebue să fie principiul de temelie al gospodăriei silvice la noi ca pretutindeni. Acest principiu trebue impus cu stricteţe.

« *In ceea-ce priveşte industria lemnului.*

« Industria lemnului joacă în economia României un rol important. Ea se bucură de condiţii de desvoltare prielnice. Statul a favorizat mult această industrie în ultimii 40 de ani, prin tarife de transport şi uşurări de impozite.

« Astăzi industria se mărgineşte numai la fabricarea de cherestea, prelucrare care ridică valoarea lemnului cu de abia 40%.

« Inmulţirea peste măsură a instalaţiilor de ferestrae, în ultimele decenii, a dus la o exploatare neraţională a pădurilor.

« Industria forestieră de prelucrare (mobile, hârtie, celuloză) de abia acopere nevoile consumului intern.

« Pentru a se evita secătuirea masivelor păduroase, ar trebui să nu se mai acorde înlesniri, decât întreprinderilor care au rezerve de lemn asigurate pe cel puţin 20 ani şi numai acelor care se pot organiza pentru o prelucrare mai înaintată a lemnului.

« In special ar trebui ca industria să prelucreze în mai mare cantitate lemnul de foioase, mai ales de fag, care se găseşte încă în mare cantitate în România.

« *Comerțul lemnului.*

« Comerțul lemnului este foarte desvoltat în România. Pe lângă cereale și petrol, lemnul este cel mai important articol de export al României. El se mărginește azi numai la marfa brută și semifabricate.

« Din punct de vedere economic și silvic, exportul de lemn de foc, care a luat după războiu o mare desvoltare, nu este folositor, el înseamnează o exploatare nerațională a pădurilor.

« România va trebui să renunțe treptat și la exportul de cherestea, de vreme ce treptat cu desvoltarea economică a țării, producția anuală de cherestea de abia va putea acoperi nevoile interne. Din acest punct de vedere sunt oarecum folositoare condițiile create de criza mondială, care au micșorat exportul.

« Ar trebui încurajat exportul de produse de lemn mai scumpe, prin ușurarea lor de orice taxe și contribuții.

* * *

« Concluziile lucrării d-lui Sburlan sunt motivate temeinic printr'o documentare bogată și printr'o cunoaștere adâncă a fenomenelor biologice și economice, care călăuzesc exploatarea silvică.

« Aceste concluziuni alcătuesc un program pentru conducerea silviculturii românești în viitor, în vederea asigurării perpetuității acestui factor esențial în viața unui popor, care este pădurea. Acest program trebue să fie însușit nu numai de silvicultori, dar de toți oamenii cari au un rost în îndrumarea și conducerea țării, dela primarul și învățătorul din sat, până la parlamentari și membrii guvernului. Prea adesea aceștia au sacrificat unui interes mărunt actual, interesele vitale ale națiunii, din ziua de mâine.

« Cartea d-lui Sburlan merită să fie distinsă de Academia Română cu premiul la care a fost înscrisă ».

4.000 lei d-lor *Ing. Dr. Const. D. Chiriță* și *Ing. Mircea St. Popescu* pentru lucrarea « Contribuțiuni la problema regenerării naturale a gorunului în România », pe baza raportului d-lui *Tr. Săvulescu.*

« Autorii acestei lucrări, sprijiniți pe o bogată documentare supun unei critici obiective situația pădurilor noastre de gorun din regiunea dealurilor, propunând măsuri raționale de regenerare. Arată care este starea actuală a pădurilor de stejar, nimicite în scurtă vreme peste măsura trebuincioasă și dictată de considerațiuni sociale sau economice. Din totalul suprafeții păduroase, stejarul pedunculat ocupă numai 9,8% (după autori chiar și mai puțin), iar gorunul 9,1%. In regiunea de câmpie suprafața ocupată de stejar a fost și este continuu micșorată prin distrugeri, iar acolo unde s'a pus problema împăduririi — chiar în etajul optim al stejarului — s'au preferat alte esențe, în special salcâmul. In regiunea dealurilor diminuarea suprafețelor ocupate de gorun nu-și găsește nicio explicație, iar problema regenerării gorunului prezintă un caracter mai

grav. După ce autorii trec în revistă câteva aspecte generale ale vegetației forestiere din regiunea dealurilor, arată care sunt modalitățile de regenerare ale speciilor de stejar, pentru a se ajunge la scopul esențial, menținerea edificiului forestier natural, fundamental. Exprim succint rezultatele obținute prin aplicarea codrului regulat cu tăieri succesive în România, în pădurile de gorun din regiunea dealurilor. Au studiat în amănunt situația pădurilor din cuprinsul ocolului silvic Carol I. (Mihăești-Muscel), extinzând observațiunile și asupra pădurilor ocoalele Leordeni (Muscel) și Lucieni (Dâmbovița). Expun obiectiv și documentat neajunsurile diferitelor metode întrebuințate pentru asigurarea regenerării. Aplicarea codrului regulat, cu tăieri succesive în România, în pădurile de gorun din regiunea dealurilor nu a avut în general succes, provocând cel mai adesea înerbarea, tasarea și uscarea solului forestier, precum și o însămânțare insuficientă și defectuoasă prin creerea de condițiuni oecologice nefavorabile.

« Arată care sunt condițiunile unei bune metode de regenerare naturală, dând atențiunea cuvenită condițiunilor oecologice ce trebuesc să se realizeze în momentul însămânțării și în timpul semințișului în desvoltare. In aplicarea codrului regulat cu tăeri succesive, aceste condițiuni sunt foarte puțin realizate. Regenerarea dirijată în buchete și grupe care și-a găsit o largă folosire în arboretele mixte (molid-brad-fag, molid-fag, molid-brad) a fost întrebuințată și la noi în câmpie, prin introducerea stejarului pe cale artificială în buchete sau grupe în ochiurile deschise în masiv. Acest mod de regenerare deși nu a fost utilizat în arboretele pure de gorun din regiunea dealurilor este totuși, după părerea autorilor, poate singurul indicat pentru asigurarea regenerării în bune condițiuni a pădurilor noastre de gorun. Studiază comparativ cu metoda tăerilor succesive uniforme, în ce măsură regenerarea dela sine și regenerarea naturală dirijată, în buchete și grupe, realizează condițiunile unei bune metode de regenerare a gorunului. O bună metodă de regenerare trebue să asigure: 1 Regenerarea speciilor ce voim să le avem în arboret; 2. Acomodarea metodei la variațiunile oecologice locale din arboret; 3. O fructificare abundentă; 4. O bună stare a solului. Pentru a se documenta mai bine, autorii au întreprins o serie de determinări propriu sumare asupra solului în toate regiunile cercetate Au studiat fundamentul geologic, solul, gradul de dispersiune, de spălare și de afânare sau de compactitate a solului, infiltrația apei, pătura moartă și conținutul în humus, pătura vie a solului. Pentru a-și preciza mai bine metoda ce o vor propune autorii mai studiază condițiunile regenerării în diferitele margini ale masivelor pentru a cunoaște ce mărime și ce orientare va trebui dată ochiurilor ce se vor practica în masiv. Marginea de N și E a masivului sunt pe cea mai mare lungime lipsite de semințiș de gorun: marginea sudică, cea mai însorită, are în schimb asigurată regenerarea naturală. Ca concluzie rezultată că în practicarea ochiurilor în masive, desvoltarea cea mai viguroasă a semințișului va avea loc la marginea sudică a arboretului (marginea nordică a poenii). Fotografii și schițe ilustrează aceste

constatări Metoda preconizată de autori pentru regenerarea pădurilor de gorun ţine seama de condiţiunile unei desvoltări naturale a arboretului şi înlătură două inconveniente importante, constatate până în prezent în regenerarea naturală în grupe sau buchete, anume: mersul lent al regenerării întregului arboret şi dificultăţile de ordine în exploatare şi gospodărie în pădure.

« Metoda autorilor este prezentată că are avantajul de a asigura: 1 Însămânţarea abundentă şi uniformă a gorunului, utilizând 1—2 ani de fructificaţie abundentă; 2. Desvoltarea viguroasă a semintişului instalat; 3. Cunoaşterea în orice moment a stadiului regenerării; 4. Ferirea semintişului instalat de degradări posibile prin exploatare; 5. Armonizarea scopului regenerării cu interesele exploatării. Principiul nouei metode preconizate constă în localizarea şi concentrarea regenerării pe grupe, în ochiuri deschise în masiv şi întinderea treptată a grupelor prin lărgirea ochiurilor în măsura necesară pentru realizarea regenerării întregului arboret. Autorii expun amănunţit tehnica metodei ce o propun, pe care — deşi sunt convinşi de totala ei eficacitate — din motive de scrupul ştiinţific — cer să fie verificată prealabil printr'o experimentare variată şi bine condusă. Până la confirmarea eficacităţii incontestabile a metodei pentru asigurarea regenerării naturale a gorunului în regiunea dealurilor la noi, autorii propun o serie de măsuri practice pentru înlăturarea inconvenientelor rezultate prin aplicarea tăierilor succesive uniforme. Aceste inconveniente sunt: arborete rare sau întrerupte, invaziunea fagului şi a arbuştilor (corn, alun), întârzierea tăierii secundare.

« Din examinarea detaliată pe care am întreprins-o, rezultă fără nicio îndoială că d-nii *Chiriţă* şi *Ionescu* prezintă un studiu valoros ce face cinste şi autorilor şi instituţiei sub auspiciile căreia ei lucrează. Lucrarea are o bază ştiinţifică solidă, problemele de oecologie, biologie şi fitosociologie sunt desbătute cu metodă şi competenţă, documentarea este bogată în fapte şi observaţiuni proprii, aşa că şi concluziile la care ajung autorii se impun în mod firesc şi logic.

Propun să se dea d-lor Dr. Ing *Chiriţă D. C.* şi Ing. *Popescu St. M.* pentru lucrarea: Contribuţiuni la problema regenerării naturale a gorunului în România, Bucureşti, 1933, 1/4 din acest premiu pe anul 1934 ».

13. *Premiul Dr. Em. Riegler*, de 6.000 lei, s'a împărţit următoarelor 2 lucrări astfel:

4 000 lei d-lor *Prof. Dr. E. Ţeposu* şi *Dr. I. Danicico* pentru lucrarea « Tuberculoza renală », pe baza raportului d-lui *Dr. D. Gerota.*

« Lucrarea d-lui Profesor Dr. E. Ţeposu şi Dr. I. Danicico, intitulată « *Tuberculoza renală* », este o monografie de 80 pagini, cu 12 figuri în text, şi se ocupă în special cu partea clinică a acestei afecţiuni.

« Bazaţi pe observaţiunile a 70 cazuri, observate şi operate în clinica chirurgicală din Cluj, autorii fac o amănunţită descriere a etiologiei şi a

simptomelor, pentru a trage concluziuni utile din punctul de vedere al diagnozei şi al tratamentului tuberculozei renale.

« Deşi autorii au intenţionat a se ocupa în special de partea clinică, totuşi nu au neglijat de a face o descriere amănunţită a capitolului anatomiei patologice, formele clinice şi diagnoza acestei maladii.

« Autorii conchid prin observaţiunile d-lor, că dintre toţi factorii etiologici ai supuraţiunilor renale, propagarea pe cale hematică a baccilului tuberculozei, este cauza cea mai frequentă a producerii tuberculozei renale şi că nefrectomia precoce este tratamentul cel mai indicat.

« Subiectul acestei broşuri este descris metodic şi cu îngrijire, aşa că această lucrare umple un gol în literatura medicală română şi merită să fie premiată cu premiul Riegler ».

2.000 lei d-lui *Dr. Mircea Cardaş* pentru lucrarea « Ventriculografie, Encefalografie, Encefalo-Arteriografie, Reperaj ventricular. Studiu critic, cu 16 planşe, 33 figuri în text », pe baza raportului d-lui *Dr. G. Marinescu.*

« Monografia d-lui Dr. Cardaş se compune din două părţi bine distincte. Prima parte este formată din 7 capitole:

« 1. Noţiuni de anatomie şi fiziologie normală.
« 2. Ventriculografie.
« 3. Encefalografie.
« 4. Encefalografie opacă (lipiodol).
« 5. Encefalografie arterială.
« 6. Encefalo arterio-grafie combinată.
« 7. Encefalo-myelografie lichidiană.

« A doua parte face obiectul studiului reperajului ventricular — metoda Laruelle — metodă pe care a aplicat-o şi autorul în mai multe cazuri.

« In cele 7 capitole din partea întâi găsim rezumate pe larg metodele respective cu rezultate din punct de vedere diagnostic şi terapeutic, accidente, etc.

« Meritul autorului în această parte este acela de a ne reda într'o formă clară şi concisă modul de procedare a metodelor enunţate şi în a rezuma o serie de lucrări fie a autorilor care au imaginat aceste metode, fie a acelora care prin aplicarea lor au putut ajunge la statistice importante. Aşa dar într'un cuvânt prima parte are în deosebi un scop didactic.

« In partea a doua (cap. VIII) autorul redă metoda reperajului ventricular preconizată de Laruelle, metodă ce constă în « obţinerea unor semnale optice destul de limpezi, pentru a putea fi interpretate, întrebuinţând o cantitate minimă de aer ».

« Laruelle injectează pe cale lombară, fără extracţie de lichid cefalorachidian o cantitate de 2—10 cmc de aer. Pe placa radiografică luată la câteva secunde dela injecţie se obţin uneori imagini ventriculare din care, după modificările de volum şi ruperea simetriilor lor în diferite planuri putem avea informaţiuni asupra existenţei diverselor procese patologice şi în special indicaţiuni în localizarea neoplazulor cerebrale.

« D-l Dr. Cardaş împreună cu d-l Agreg. D. Paulian în serviciul căruia s'a efectuat această monografie, aplică metoda Laruelle după o « tehnică personală » care constă în a injecta o cantitate de 15 cmc de aer în trei rânduri de câte 5 cmc scoţând treptat în total 18 cmc de lichid cefalo-rachidian.

« Rezultatele obţinute într'o serie mare de cazuri: Epilepsie 52 de cazuri; Cefalee 11; Hemiplegii 6; Syndrome psihice 5; Tumori cerebrale controlate 2; Tumori cerebrale probabile 3; Reperaje negative 11, le redă în mod amănunţit cu rezumatele foilor de observaţie.

« Prin injecţia de aer pe cale lombară autorul a observat într'o serie de cazuri — Epilepsie esenţială, epilepsie jaksoniană, cefalee, hipertensiune intra-craniană — rezultatele terapeutice mai durabile decât prin aplicarea altor metode.

« Un capitol asupra accidentelor apărute în urma aplicării acestei metode ne arată că în general ea e bine suportată, neproducând în general niciun accident serios, deşi a fost întrebuinţată pe o scară atât de intensă.

« Trebue să relevăm că concluziunea care emană din această lucrare este prea optimistă şi autorul prea entusiasmat de rezultatele obţinute. D-l Dr. D. Grigorescu aplicând în clinica de boale nervoase din Bucureşti metoda reportajului ventricular descrisă de Laruelle a ajuns la convingerea că ea trebue întrebuinţată cu foarte mare grijă, pentrucă accidentele, uneori sunt foarte serioase, mortale chiar atunci când este vorba de tumori cerebrale, care produc o hipertensiune mare intra-craniană.

« Pe de altă parte, numărul reperajelor negative este însemnat, aşa încât interpretarea lor este foarte greu de făcut.

« In privinţa modificării tehnicei Laruelle prin extragere de lichid şi injectarea treptată a unei cantităţi mari de aer ni se pare o tehnică mult hazardată, în special acolo unde bănuim clinic o tumoare cerebrală, căci este clasic cunoscut pericolul unei simple puncţii lombare în atari cazuri.

« Totuşi fiind dat că autorul a depus o muncă deosebită, a consultat o cantitate considerabilă de lucrări, a întrebuinţat metoda Laruelle cu mici modificări la un număr de peste 100 bolnavi şi a arătat foloasele unei metode care poate fi utilă în unele cazuri, suntem de părere să se atribue autorului o bună parte din premiul Riegler ».

14. *Premiul Statului Lazăr*, de 50.000 lei, s'a acordat următoarelor patru scrieri astfel:

20.000 lei d-lui *Dr. Emil Pop* pentru lucrarea « Contribuţii la istoria vegetaţiei cuaternare din Transilvania — Beitrag zur Quaternaren Pflanzengeschichte Siebenburgens (Rumänien), pe baza raportului d-lui *Tr. Săvulescu*.

« Pentru cunoaşterea istoriei vegetaţiei cuaternare, analiza sedimentelor de polen din turbării reprezintă o metodă de cunoaştere directă a urmelor acestei vegetaţii. Cercetările polen-analitice extensive şi de orientare dela început au lăsat pretutindeni locul cercetărilor intensive regionale care, pe măsura perfecţionării tehnice a metodelor de investigaţie, vor

înlesni luminarea problemei evoluţiei vegetaţiei din Diluvium şi Alluvium şi odată cu aceasta şi lămurirea problemei climatului din cuaternar şi chiar dela sfârşitul terţiarului. După ce *v. Post* a stabilit metoda de lucru pe teren şi în laborator, numeroase lucrări de detaliu au apărut în ţările din mijlocul Europii, în ţările baltice, Polonia, Rusia, Franţa, Olanda, iar pe baza lor s'au încercat sinteze asupra istoriei vegetaţiei cuaternare. Cele mai importante lucrări de sinteză asupra vegetaţiei Diluviului se datoresc lui *Gams*, *Szafer* (Polonia), *Weber* şi *Bertsch*[1]).

« *Bertsch* a arătat că în a II-a jumătate a Diluviului au trăit în Europa arborii cari trăesc azi în Europa mijlocie. *Szafer* stabileşte cel mai vechiu interglacial din Polonia pe care îl denumeşte *Sandomiria* şi care corespunde la straturile numite în restul Europii *Cromeria.* Asupra vegetaţiei diluviale dela noi din ţară pe bază polenanalitică nu avem încă nici o dată. Cercetările asupra vegetaţiei Alluviului (post glacial) pe bază polenanalitică sunt foarte numeroase şi faptele pe care ni le pune la îndemână ne îngădue cunoaşterea mult mai precisă a istoriei vegetaţiunii din acest timp, decât a aceleia din Deluviu. *Gross*[2]) luminează problema climei şi desvoltării florii postglaciale în Europa de N. şi de mijloc înlăturând ca nesusţinută schema climatică *Blytt-Sernander*, după care climatului atlantic i-a urmat iarăşi un climat suboreal (continental, cald şi uscat), admiţând un singur maximum termic postglacial, urmat de o înrăutăţire treptată a climei, care a dus până la clima actuală *Rurdolph*[3]) pe baza cercetărilor polenanalitice într'o lucrare de sinteză, luminează de asemenea istoria evoluţiei pădurilor, în Europa de mijloc, după glaciaţie. Spre deosebire de stratigrafia turbăriilor, istoria pădurilor în postglacial, prezintă în Europa de mijloc concordanţe care permit a formula următoarea succesiune: *Pin şi Mesteacăn*, *Aluniş*, *Stejăriş mixt*, *făget*. Această schemă de succesiune în linii mari se aplică şi pentru vegetaţia postglacială din ţara noastră. Tot *Rurdolph* arată că toate elementele constitutive ale pădurilor actuale se găseau în postglacial, în Europa mijlocie, cel mai târziu până în faza alunului; iar în ceea ce priveşte succesiunea climatelor am avut la început un climat rece de mesteacăn şi pin, după care a urmat un climat continental cald corespunzător fazei de stejăriş mixt, iar la urmă s'a instalat un climat atlantic corespunzător fazei fagului. Cercetările lui *Rurdolph* prezintă mare importanţă pentru ţara noastră şi au fost îmbietoare pentru botaniştii români.

« Tema istoriei postglaciale a pădurilor europene a fost tratată pe bază polenanalitică, formând în anii din urmă obiectul de studiu a multor

---

[1]) *Gams*, Die Ergebnisse der pollenanalytischen Forschung in Bezug auf die Geschichte der Vegetation und des Klimas von Europa, in Zeitschr. f. Gletscherkunde, XV. 1927; XVII. 1929, XIX. 1931; *Szafer W*, in Bull. Ac Sc. et Lettr. Cl. Sci. math. et nat Ser. B 19—50 (1931); *Weber*, Abh. naturwiss Ver. Bremen, XXVIII, 73—86 (1931); *Bertsch* in Ber. d. deutsch. bot Ges. XLVIII, 365—373 (1930)

[2]) *Gross* in Ber Bot. Zentrbl XLVII. Abt. 2. 1—110 (1930), *Gross-Camerer*, Rep Spec. nov. Beih 64, 179 (1931).

[3]) *Rurdolph* in Beitr. Zentralbl XLVII. Ab. 2. 111—176, 1931.

fitogeografi în diferite regiuni din Europa. Cităm pe *v. Post*, *Erdtman*, *Schröder*, *Overbeck* şi *Schmitz*, *Budde*, *Witt*, *Florschutz*, *Schubert*, *Koch* [1])

« Toate aceste lucrări privitoare la studiul polenului din turbăriile din Germania şi Suedia admit ca dovedit pentru pădurile din regiunea de dealuri şi câmpie a Europei de mijloc, de Nord şi de West aceeaşi succesiune pe care am amintit-o mai sus.

« In ultimul timp cercetările polenanalitice s'au extins şi asupra turbăriilor mai dela Sud. Aşa *Fischer* şi *Lorenz* [2]) studiază turbăriile din Dolomiţii de Vest şi scot concluzii asupra istoriei pădurilor de postglacial, pe versantul sudic al Alpilor. Au arătat că recolonizarea Alpilor pe versantul sudic s'a făcut altfel decât pe cel nordic; ceea ce aruncă o lumină de perspectivă nouă şi asupra istoriei pădurilor postglaciale pe versantele Carpaţilor, unde cu siguranţă că schema succesiunii pădurilor valabilă pentru Europa de mijloc şi de Nord nu se poate aplica aidoma pretutindeni.

« *Firbas* [3]) a studiat polenanalitic turbăriile din Auvergne şi Ceveni şi a arătat — ceea ce este foarte important dacă se confirmă — că fagul a lipsit (ca zonă) la sfârşitul glacialului şi începutul postglacialului, imigrând aci mai târziu, după faza de stejăriş mixt, odată cu bradul.

« Ţara noastră prin poziţia sa geografică şi prin relieful său a prezentat şi în cuaternar un particularism floristic pe care-l prezintă şi astăzi. Ţară de graniţă între două lumi este astăzi, ţară de graniţă între două lumi deosebite a fost şi în trecut când maximum de glaciaţiune nu a influenţat-o atât de puternic cum a influenţat ţările din centrul şi mijlocul Europei şi când elementele constitutive ale pădurilor îşi găseau aci un refugiu pe care nu-l mai aveau la Nord Ţară de răspântie azi unde elemente de origină deosebită se întâlnesc, ţară de răspântie şi drum de trecere şi în trecut când fagul ajunsese sub efectul glaciaţiei până în Sicilia şi nordul Africei *(Lammermayr)*. Studiile postglacialului trebuiau să-şi găsească — ceea ce era de aşteptat — pe pasionaţii lor, pentru ca pe baza lor, să se caute a se reconstitui istoria vegetaţiei postglaciale. *Enculescu şi Florov* prin cercetări agrogeologice, *Ambrojevici* şi *Popovici* prin cercetări ale vetrelor preistorice, diverşi botanişti prin cercetarea florei actuale, au ridicat puţin câte puţin vălul de peste întunerecul cunoştinţelor noastre asupra epocei alluviale. Cercetările polenanalitice, încununate cu atât de mare

---

[1]) *v Post*, Medd Stockholms, Geol. Inst. XVI. 27 (1930); *Erdtman* in *Ecology*, XIX. 158—163 (1931); *Schröder* in Abh. naturwiss. Ver. Bremen, XXVIII. 13—30 (1930) et ibidem Weber-Festschrift, 97—104 (1931), *Overbeck* u *Schmitz* in Mitt. Provinzialst. Naturdenkmalpfl Hannover H. 3, 1—179 (1931); *Budde*, in Abh. Westf Prov. Mus. Naturkunde, II. 17—26 (1931); *Witt*, in Mitt. florist. soziol. Arbeitsgem. Niedersachsen, IX. 98—115 (1930), *Florschutz* in Rec. des trav. bot neerlandais, XXIX (1932); *Schubert*, Zur Geschichte der Moore, Marschen u Wäder Nordwestdeutschl in Mitt Prov St Naturd. Pflege 4. Hannover (1933); *Koch* in Planta 11/3, Berlin (1930), in Ber bot Gesel. LII. 2 (1934).

[2]) *Fischer und Lorenz* in Z Bot XXIV. 186—197 (1931).

[3]) *Firbas* in Planta XIII. 643—664 (1931)

succes în restul Europii trebuiau să-și găsească și ele la rândul lor, slujitorii. In scurtă vreme au apărut lucrări de seamă datorită lui *Peterschilka*, *Solacolu* și mai ales d-lui *Pop*, care cu răbdare, cu metodă și bogată informație bibliografică a pășit în anul 1929 la studiul polenanalitic al turbăriilor din țara noastră. Lucrările d-lui *E. Pop* sunt cele mai cuprinzătoare, cele mai amănunțite, extinse la cercetarea a numeroase zăcăminte de turbă și au pus temelia solidă a dovezilor directe a considerațiilor asupra structurii și evoluției pădurilor în postglacial la noi. In lucrarea prezentată Academiei Române pentru a fi distinsă cu premiul « *St. Demetrescu-Vergu* », d-l *E. Pop* prezintă rezultatele studiului său asupra zăcămintelor din turbăriile din Munții Apuseni. Aceste turbării prezintă un mare avantaj pentru cercetările polenanalitice, acela de a găsi distribuite în toate etajele forestiere actuale: *Etajul stejarului* (Stobor și Băgău), *etajul fagului* (Sălicea), *etajul molidului* (Molhașul dela Râșca, Podul Molivișului, Tăul Sărat) Autorul demonstrează că diferitele faze de păduri stabilite de el anterior în Carpații orientali prin studiul turbăriilor dela Poiana-Stampii și Colăcel, s'au desfășurat și în Munții Apuseni cu aceeași ordine de succesiune și în general cu același conținut floristic. Deosebirile constatate sunt mai mult de ordin cantitativ, decât de ordin structural-calitativ.

« 1. *Faza pinului* cu Pinus, Picea, Salix, Betula este foarte săracă în specii; iar pinul are dominanța, atingând uneori 90%. Această fază se întâlnește în toate etajele forestiere actuale — dela 290 m la Băgău și *Rudolph* în unele pinete din Europa centrală· a) *Subfaza pinetelor vechi*, b) *subfaza pinetelor cu mesteacăn*, c) *subfaza de revenire a pinetelor*. Aflarea pinetelor în etajul actual al stejarului și chiar în apropiere de câmpia ardeleană ne indică marea răspândire a pinului în trecut și lipsa unei distribuții zonale ale pădurilor din acest timp. Timpul fazei pinului cade în « preborealul » lui *Blytt-Sernander* sau în perioada de apropiere a timpului călduros postglacial al lui *v Post*; iar prezența anumitor elemente faunistice arcto-alpine (care ?) fac pe autor să creadă că zăcămintele turboase de aci sunt mai vechi decât cele din Europa centrală și nordică, iar consecutiv și pinetele de aci ar fi cele mai vechi din Europa centrală (p. 59). Climatul din faza pinului a fost rece și uscat (climatul pinului), iar pentru a explica prezența molidului autorul se vede silit să admită totuși un climat ceva mai umed decât în alte părți (p. 50). Pentru a-și explica subfaza de pinet amestecat cu mesteacăn, cuprinsă între două subfaze cu stăpânire absolută a pinului, autorul se vede de asemenea silit să presupună existența unor oscilații climaterice.

« Pinul, demascat prin analizele de polen creștea de sigur prin turbării. In ceea ce privește locul lăsat liber stepelor sau altor păduri în jurul centrelor sale de răspândire, structura acestei vegetații din jurul pinetelor, cercetările polenanalitice din Munții Apuseni nu ne dau nicio deslușire, după cum vegetația actuală din munți nu ne poate informa despre structura vegetației din etajele forestiere actuale sau din regiunea stepei și nici a climei ce determină această vegetație înconjurătoare.

« 2. *Faza de trecere prin molid* a urmat celui dintâi şi a avut o durată scurtă: Pinul diminuiază, iar molidul capătă repede răspândire mare. In Munţii Apuseni ca şi în Carpaţii orientali molidul a avut o desvoltare mare atât în etajul stejarului cât şi a fagului şi molidului. Maximum de desvoltare îl atinge moliftul în etajul actual al stejarului, mai înainte de desvoltarea exuberantă a alunului şi a stejărişelor mixte; iar în etajul actual al fagului şi molidului, după rărirea alunişului. Când alunişul a început să sporească, moliftul începe să se cantoneze pe munţi, cantonare care se desăvârşeşte abia după răspândirea de mai târziu a fagului. Faza de trecere pin-molid ne indică o domolire a climei. Domolirea se petrece la începutul « borealului » lui *Blytt-Sernander* sau în prima perioadă a apropierii timpului călduros după *v. Post*.

« 3. *Faza molidului cu alun şi stejăriş mixt din munţi* Cu începerea timpului călduros postglacial, aspectul pădurilor se schimbă. In locul pinului se desvoltă molidul care se generalizează la început în toate etajele forestiere actuale şi se amestecă din ce în ce mai mult cu alun, ulm, tei şi stejar. Printre aceştia încep să apară carpenul şi chiar fagul; iar mesteacănul şi aninul contribuesc şi ele la împestriţarea pădurilor. Alunul şi-a avut răspândirea maximă în dreptul etajului actual al fagului şi molidului cu o abundenţă de 3—4 ori mai mare decât o are azi. După autor alunişul în această fază nu a jucat rolul subordonat pe care îl are în prezent în păduri, ci alcătuia alunişuri compacte. In Munţii Apuseni alunişurile s'au ridicat mai sus şi au fost mai compacte decât în Carpaţii orientali. Alunişurile ajung la înălţime mai mare decât stejărişurile; stejărişurile cele mai răspândite în această fază se găsesc la locul de contact dintre etajele actuale ale stejarului şi fagului, iar în dreptul făgetelor actuale erau foarte abundente. In stejărişe nu stejarul era elementul cel mai răspândit, ci *teiul* (20%) şi apoi *ulmul* Este de presupus că teiul alcătuia păduri în acest timp cu o desvoltare mai mare pe dealuri şi munţi mai puţin înalţi, iar spre sud chiar şi pe înălţimile mai mari. Cu cât creşte înălţimea, cu atât creşte şi cantitatea de ulm în stejărişul mixt La 1.000—1.200 m autorul consideră că trebue să fi existat păduri de ulm, iar sub forma de pâlcuri izolate să se fi ridicat până la 1 600 m.

« Molidul creşte paralel cu înălţimile, ajungând la 1.600 m (Tăul Sărat) la 77,4%; centrul de răspândire fiind în actuala zonă, limita superioară era mai sus decât cea de azi; iar cea inferioară mai jos decât cea de azi fiind în contact direct cu stejărişurile şi alunişurile. In timpul acestei faze începe, după autor, procesul de aşezare în etaje (zone) a pădurilor în Munţii Apuseni şi Carpaţii de Est. *etajul de stejăriş*, *etajul de aluniş* iar pe înălţimi *etajul molidului* Lipsea etajul fagului şi probabil că exista o îngustă zonă de jepi. In acest timp pinul era foarte rar, toţi ceilalţi copaci de pădure — cu excepţia bradului — apăruseră In munţi se mai găseşte şi o a II-a parte a acestei faze, în care timp alunul scade, de asemenea şi celelalte elemente ale stejărişului mixt, în schimb molidul ajunge la maximul său absolut (40—87%). Bradul începe să apară rar. Faza aceasta ţine până la răspândirea carpenului şi este considerată printr'o temperatură

mai ridicată ca cea de azi, cea mai ridicată din postglacial. In prima parte a acestei faze (cu alunişe răspândite) a fost mai cald decât în a II-a; iar în a II-a a fost mai umed (atlantic).

« 4. *Faza de carpen (molid cu carpen în munţi)*. Este socotită ca fază caracteristică a Carpaţilor orientali, era generală în Carpaţii orientali şi Munţii Apuseni şi precede pe cea de fag. Cele mai puternice cărpinişuri existau în etajul actual al fagului, înspre contactul său cu stejărişele Cărpinişurile scădeau cu altitudinea şi probabil scădeau şi dela sud spre nord, formând o zonă proprie între molidiş şi stejăriş. In acest timp alunul şi elementele stejărişului mixt scad pe munţi şi pe dealuri, molidul de asemenea. Fagul este din ce în ce mai bine reprezentat, iar bradul se găseşte cu o regularitate mai mare decât până acum.

« In cercetările sale dela Colăcel autorul aflase pentru carpen un maximum de răspândire într'un climat suboreal-subatlantic; în Munţii Apuseni nu mai găseşte acest « *Grenzhorizont* ». Din schema lui *v. Post* răspândirea carpenului s'a petrecut în perioada de descreştere a temperaturii postglaciale, iar după *Rudolph* faza de carpen s'a intercalat între faza mai continentală a stejărişelor şi cea atlantică a fagului.

« 5. *Faza de fag*. Este ultima fază spre timpurile actuale. Fagul care începuse să se desvolte din timpul carpenului, ajunge la maximum; alunul şi elementele stejerişului mixt se împuţinează şi sunt separate de molid prin zona fagului, răspândirea molidului este şi ea influenţată chiar pe înălţimi de răspândirea fagului. Cele mai întinse făgete se găseau în regiunea montană în dreptul etajului actual al fagului. De ex.: la Sălicea constituia 72% din pădure Cu altitudinea scade importanţa fagului, dar la 1.600 m tot mai atinge 37%. Molidul îşi menţine stăpânirea pe înălţimi, bradul este cu atât mai desvoltat cu cât ne apropiem mai mult de domeniul molidului, dar scade după ce intră în regiunea optimă a molidului. In timpurile mai noui *pinul* pătrunde pe turbă, de asemenea molidul şi Betula, ceea ce îndreptăţeşte pe autor să presupună existenţa unui « slab fenomen de revertenţă în sensul lui *v. Post*, după care timpurile noastre se caracterizează printr'o revenire la putere a copacilor primelor păduri glaciale » (p. 58). Ipoteză de lucru interesantă, care merită să fie urmărită. In faza fagului turba de *Sphagnum* a atins maximum de desvoltare. Climatul acestei faze este mai rece şi mai umed şi corespunde cu subatlanticul din schema lui *Bytt-Sernander* sau cu perioada de descreştere a timpului călduros după *v Post* Prin invaziunea fagului în această fază s'au desăvârşit etajele forestiere atât în Carpaţii orientali cât şi în Munţii Apuseni.

« Istoria pădurilor din postglacial este în funcţie de factorul climatic căruia i se subordonează ceilalţi factori: istoric, edafic, biotic, etc. De regretat este că paralel cu studiul polenului elementar lemnoase, atât autorul cât şi ceilalţi fitogeografi cari au studiat turbăriile din munţii noştri nu au dat atenţiunea corespunzătoare stratificării turbei urmărind cu aceeaşi grijă de amănunt elementele constitutive şi succesiunea lor în turba propriu zisă. Acest lucru ar fi adus lumină poate în mult desbătuta şi controversata chestiune « *Grenzhorizontului* » (GH) şi ar fi confirmat

sau infirmat teoria lui *Grandlund* [1]), după care turbificarea se petrece în etape In timpul acestor etape paralel cu creşterea precipitaţiunilor, turba se ridică proporţional până ce atinge suprafeţele cele mai înalte — *suprafeţele de recurenţă* (RY) — şi apoi formarea sa stagnează, până ce într'o nouă etapă de creştere a precipitaţiunilor se ridică din nou.

« Am analizat în amănunte importanta lucrare a d-lui *Pop* şi am arătat cum ea se angrenează în ansamblul de cercetări similare din celelalte ţări. Lucrarea d-lui *E. Pop* este bogată în fapte şi observaţiuni cu metodă şi discernământ stabilite şi pe baza lor autorul îşi îngăduie — făcând rezervele cuvenite — o sinteză a evoluţiei pădurilor cuaternare postglaciale din Munţii Apuseni şi Carpaţii orientali Nu pot să omit a arăta că documentarea bibliografică completă, ce însoţeşte lucrarea la fiece pas, încadrează datele autorului în teoriile şi ipotezele emise, în faptele şi observaţiunile stabilite în alte ţări şi coordonează strădania sa într'un ansamblu de certitudini ce-i susţin generalizările şi concluziile. De sigur că în problema evoluţiei vegetaţiei cvaternare şi paralel cu aceasta şi a climei cuaternare este încă mai mult întunerec decât lumină, mult mai multe fapte de găsit decât au fost până în prezent scoase la iveală, mult mai multă conjunctură şi ipoteză decât certitudine şi adevăr, totuşi putem spune că prin cercetările polenanalitice un drum sigur s'a deschis către lumină spre cunoaşterea vegetaţiei cuaternare. Autorului nu îi sunt străine greutăţile şi obstacolele, ce are de întâmpinat în cercetările sale şi pentrucă le cunoaşte, le va înfrânge reuşind când va scormoni în toate zăcămintele de turbă, să ne desfăşoare şiragul etapelor istoriei vegetaţiei cuaternare din ţara noastră. Pentru o mai sigură cercetare a turburărilor este indispensabilă însă şi o îmbunătăţire a vechei metode de lucru stabilită de *v Post*. Un început în această direcţie l-a înfăptuit *G.* şi *H. Erdtman* [2]).

« Se ştie, în adevăr, că analizele de polen din turbă sunt supuse la erori, datorite distrugerii cu KOH şi numărătoarei pe lamă obişnuită, unde adesea presiunea lamelei este suficientă ca să modifice densitatea repartiţiei grăunţilor de polen prinşi în câmpul microscopic

« Metoda propusă de autori se bazează pe distrugerea completă a tuturor elementelor ce nu sunt grăunţi de polen sau spori, pe coloraţia electivă a grăunţilor de polen şi numărătoarea lor în camere speciale, asemănătoare cu acele în care se face numărătoarea hematiilor Rezultatele obţinute prin această nouă metodă prezintă mult mai multă regularitate, siguranţă şi rapiditate, în special în cazul turbelor sărace în grăunţi de polen, când după vechea metodă suntem obligaţi să examinăm la microscop un mare număr de lame microscopice.

« Termin cu această ultimă remarcă şi îmi iau permisiunea de a recomanda cu toată convingerea şi cu toată căldura lucrarea d-lui *Dr. E. Pop*

---

[1]) *Grandlund* De svenska hogmossarnas geologr. Sverg. Geolog. Unders 26 Stockholm (1932)

[2]) *Erdtman G et H*, The improvement of pollenanalysis technique in Svensk Bot Tidshr XXVII 347—357, 1933.

ca o operă absolut meritorie. Activitatea de pioner a d-lui *Dr. E. Pop* în domeniul polen-analitic a fost răsplătită de către Academia Română [1]) încă din anul 1931, pentru cea dintâi lucrare a sa de analiză de polen din turbării. Cu atât mai mult, cuvine-se dar acum, să i se răsplătească d-lui *Pop*, munca, priceperea și discernământul puse în serviciul geobotanicei românești».

10.000 lei d-lui *Dimitrie Cuclin* pentru « Tratat de Estetică muzicală », pe baza raportului d-lui *George Enescu.*

« Cartea d-lui Dimitrie Cuclin, *Tratat de Estetică Muzicală*, este o lucrare însemnată, plină de vederi originale, bine documentată, poate cam abstractă pentru a fi pricepută de vulg, însă prin substanța și năzuințele ei demnă de interes și respect. Opinez ca această carte să figureze printre lucrările cari să fie propuse pentru premiul Lazăr».

10.000 lei d-lui *I. Grințescu* pentru « Curs de Botanică Generală », pe baza raportului d-lui *Tr. Săvulescu*

« Pentru folosința elevilor de liceu, avem în românește mai multe manuale de Botanică. Dintre acestea unele sunt foarte îngrijit redactate, bogat ilustrate, cu materia cu discernământ tratată și sistematizată, iar altele reușesc să atingă chiar un țel educativ mai înalt stârnind — alături de înțelegerea precisă a fenomenelor — iubirea elevilor pentru lumea plantelor și interesul lor viu pentru acea mai accesibilă dintre toate științele Naturii, pentru « *Scientia amabilis* » a lui *Linné.*

« Pentru folosința studenților universitari și ai școalelor superioare speciale, nu am avut până în prezent tratate, care să înlesnească acestora înțelegerea și asimilarea ideilor și principiilor fundamentale ale Botanicei, deși generația actuală de profesori din învățământul superior are străluciți reprezentanți, cu un bogat activ de cercetări originale, cu vastă și universal recunoscută erudiție, cu o îndelungată practică pedagogică. Cursurile litografiate — cunosc unele care ar aduce servicii și în alte țări, dacă ar fi traduse într'o limbă străină universală — nu pot suplini decât parțial și incomplet cursurile tipărite. Apariția tratatului de Botanică generală a d-lui Prof. *I. Grințescu* a răspuns dar unei necesități adânci și de mult simțită în literatura noastră didactică de specialitate și marchează o dată importantă pentru istoria Botanicei românești, actualmente în plină evoluție și cu crestături adânci pe răbojul progresului. Opera d-lui Prof. *I. Grințescu* — întocmită după un plan general, oarecum diferit de cel adoptat în tratatele similare străine — e împărțită în 10 capitole, în care e tratată sistematic și progresiv materia din ceea ce în clasificația empirică a Științelor naturale, se numește Botanica generală.

---

[1]) *Racoviță E.*, Raportul asupra lucrării: E. Pop, *Analiza de polen în turba Carpaților orientali* (Dorna Lucian) Anal. Acad. L. 1931.

« Cap. I. Cuprinde studiul organizării generale a plantelor.

« Cap. II. Cuprinde studiul celulei vegetale: protoplasmă, nucleu, elemente figurate cuprinse în protoplasmă, membrană, origina, înmulțirea și fiziologia celulelor vegetale.

« Cap. III. Tratează pe scurt dar cuprinzător despre țesuturile vegetale împărțite în: meristeme, țesuturi de apărare, țesuturi trofice, țesuturi conducătoare, țesuturi mecanice sau de susținere.

« Cap. IV. Cuprinde un scurt istoric al studiului celulei și țesuturilor vegetale.

« Cap. V. Cuprinde generalități de Organografie vegetală — polaritate, simetrie — și morfologia aparatelor vegetative ale plantelor, împărțite în: tal și corm. Numirea de tal pe care o întrebuințează autorul pentru desemnarea aparatului vegetativ al plantelor inferioare este prea generică; ea cuprinde în realitate o serie de aparate vegetative, dela cele mai simple formate numai din protoplasmă și nucleu și până la cele mai complicate taluri masive, care pe lângă că posedă o structură anatomică bine diferențiată, mai prezintă și o articulație externă în organe cu reacțiuni deosebite față de lumină și gravitate și cu funcțiuni deosebite. Diferențiarea progresivă a acestor aparate vegetative — gimnoplast, dermatoplast, plasmodiu, coenobiu, tal, corm — se face pe baza unor anumite principii de organografie și merge paralel cu adaptarea plantelor la viața terestră.

« Cap. VI, VII, VIII. Tratează pe larg despre morfologia rădăcinii, tulpinei și frunzei. La fiecare organ e descrisă morfologia externă și structura anatomică, cu toate abaterile ce se întâlnesc la organele metamorfozate sau adaptate la condițiuni speciale ale mediului.

« Cap. IX și X. Tratează despre fenomenele de reproducere și înmulțire la plante și sunt cele mai desăvârșite și mai atractive din toată lucrarea. Din analiza acestor capitole se constată nu numai că autorul e în curent cu progresele Citogoniei moderne, dar reușește să intereseze dând interpretări originale multor fenomene. Originalitatea din aceste capitole constă în deosebi în faptul adoptării unei nomenclaturi noui, exacte, clare pentru diferitele organe și elemente de reproducere. In afară de aceasta, în jurul punctelor cardinale din evoluția fiecărui individ — plasmogamia, cariogamia și reducția cromatică — schițează și reprezintă în scheme originale alternanța de faze — haplofaza și diplofaza — tuturor tipurilor studiate. Studiul sexualității la plantele inferioare — care în ultimul timp a fost îndrumat pe căi noui datorită cercetărilor citologice îmbinate cu cele genetice, își găsește o amplă și completă tratare în lucrarea d-lui Prof. *I. Grințescu*. In ceea ce privește fenomenele de reproducere sexuală și înmulțire asexuală la Pteridophyte, socotim însă că ar fi trebuit să se insiste mai mult asupra importanței și rostului heterosporii și să se marcheze mai pronunțat etapele pe care acest fenomen le-a parcurs în toată seria Cormophytelor. De asemenea, era necesar să se sublinieze fazele succesive ale reducerii pe care o suferă gametofitul bărbătesc și femeiesc în seria Cormophytelor, pentru a se ajunge inductiv la înțelegerea exactă a organizației plantelor superioare cu flori și la

stabilirea homologilor organelor, fie ele oricât de modificate prin reduceri sau amplificări. Studiind Cormophytele superioare pe baza principiilor de morfologie comparată mai sus arătate studentul nu va mai numi floarea un « organ sexual », deoarece va ști că ea este capătul unei ramuri metamorfozate — un anthostrobil — ce aparține sporofitului, purtătoare de sporofile — stamine și carpele — ce formează organe asexuate, spori. Observațiile pe care le fac aci nu diminuiază cu nimic valoarea operei d-lui Prof. *I. Grințescu*; ele răspund dorinții exprimată de autor în prefața lucrării « Observațiunile pe care vor binevoi să ni le comunice colegii și cetitorii acestui curs, le voiu primi cu mulțumire și voiu ține seama de ele la tipărirea ediției viitoare ».

« Tratatul d-lui Prof. *I. Grințescu* prezintă o ilustrare particular de bogată — 1030 figuri — și îngrijită, cu numeroase desenuri originale. Foarte instructive sunt schemele de alternanță de faze și de generații, care însoțesc descrierile de reproducere la diferitele grupuri de plante.

« Fiecare capitol e însoțit de o listă de lucrări, folositoare doritorilor de aprofundarea anumitor chestiuni speciale; la finele tratatului sunt de asemenea menționate lucrările și tratatele fundamentale.

« Considerată în cadrul său larg, opera d-lui Prof. *I. Grințescu* ar putea fi caracterizată printr'o însușire principală, anume prin aceea că nu este o carte făcută din cărți, ci este un produs al unei bogate experiențe personale, al unei îndelungate plămădiri pedagogice, al unei serioase gândiri științifice. Dacă mai adăogăm și faptul că e scrisă într'o limbă simplă, clară, precisă, ușor de cetit chiar de către nespecialiști, atunci lucrarea d-lui Prof. *I. Grințescu* apare cu o strălucire, ce-i asigură autorului un loc de cinste printre clasicii literaturii noastre didactice, pentru Invățământul superior. Incununarea operei d-lui Prof. *I. Grințescu* cu premiul Statului Lazăr, este pe de-a'ntregul justificată și binemeritată. Se cuvine însă, cu această ocazie, să se adreseze mulțumiri recunoscătoare *Editurii universității din Cluj*, care nu a ezitat să editeze, în aceste timpuri grele pentru orice fel de tipărituri, o lucrare atât de mare importanță, dându-i forma frumoasă pe care o prezintă, așa încât ea să facă onoare nu numai Botanicei, ci și Științei românești ».

10.000 lei d-lui *Grégoire Vasilesco* pentru lucrarea « Canalisation du Secteur des Cataractes du Bas-Danube », pe baza raportului d-lui *N. Vasilescu-Karpen*.

« Cartea prezentată la premiu (128 pagini cu figuri și planșe) este un studiu relativ la amenajarea Dunării pe o porțiune de 120 km, între Moldova Veche și Turnu-Severin, cuprinzând cunoscutele « Porți-de-Fier » și « Cazane ».

« Această amenajare constitue o lucrare de proporțiuni neobișnuite și s'ar executa în dublul scop, al îmbunătățirii navigației, care astăzi se face cu mari greutăți pe această porțiune, și al folosirii energiei considerabile, rezultând din căderea cu 28 metri a apelor Dunării, al căror debit, în acea regiune, variază între 1700 și 17 000 m c. pe secundă. Puterea,

rezultând din această cădere, se cifrează în mijlociu la un milion și jumătate cai-vapori.

« După o descriere geografică și geologică a sectorului de amenajat, autorul evaluiază după măsurători făcute în trecut și după propriile sale măsurători făcute în anii 1927, 1928, 1929, debitele Dunării și expune importanta chestiune a ghețurilor și a scurgerii lor.

« Trecând la condițiunile de navigație pe sectorul în chestiune, autorul arată dificultățile acestei navigații din cauza iuțelei curentului și a lipsei de profunzime, și lucrările executate până în prezent pentru îmbunătățirea ei. D-sa propune pentru îmbunătățirea radicală și definitivă a navigației, *canalizarea sectorului în chestiune, prin mijlocul barajelor*, canalizare care dă și posibilitatea captării și nesfârșitei energii mai sus menționate.

« D-l Inginer Gr. Vasilescu, studiază în detaliu canalizarea preconizată, pentru găsirea celei mai bune soluțiuni și ținând seama de numeroasele condițiuni ce trebue să îndeplinească o asemenea lucrare; D-sa se îngrijește în special de pericolul ce-l prezintă pentru lucrare scurgerea ghețurilor în timpul desghețului și de împiedicarea inundației regiunii canalizate.

« D-sa examinează două variante ale lucrării:

« O primă variantă comportând două baraje și respectiv două uzine, situate una la Porțile-de-Fier și alta la Greben, puterea medie captată ar fi de circa 800.000 cai vapori.

« O a doua variantă comportând trei baraje cu respectivele uzine. la Porțile de Fier; la Iutzi și la Tachtalia; puterea captată ar fi în acest caz de 950 000 cai vapori.

« In ambele variante navigația este asigurată, pentru fiecare baraj, prin două ecluze, așezate în general, una pe malul românesc alta pe malul sârbesc, racordate fiecare, la cursul Dunării, prin porturi de așteptare și canaluri de săpat în stâncă. Adâncimea minimă de navigație ar fi de 2,50 metri

« Prima variantă ar costa 500.000.000 franci aur.

« A doua variantă ar costa 560 000.000 franci aur.

« Prețul energiei electrice — în presupunerea vinderii totale — ar fi de circa o centimă aur Kw-ora.

« Această lucrare grandioasă — deși nu de actualitate imediată — prezintă un interes economic considerabil, atât prin deschiderea navigației — astăzi sugrumată — prin Porțile-de-Fier — cât și prin enorma cantitate de energie devenită disponibilă.

« Studiul d-lui Ing. Gr. Vasilescu, asupra acestei importante chestiuni, este o lucrare tehnică serioasă, rezultat al unei munci susținută și competentă, care a fost apreciată și rezumată în mai multe reviste străine de specialitate. Sunt de părere că merită să i se acorde cel puțin o parte însemnată din premiul Vernescu.

« Trebue să adaog că această lucrare a fost făcută sub auspiciile Institutului Român de Energie, care a procurat în mod desinteresat mijloacele materiale necesare lucrării și a îngrijit și de publicarea ei».

15. *Premiul Neuschotz*, de 3.500 lei, s'a acordat următoarelor trei scrieri după cum urmează:

1.500 lei d-lui *Dr. D. Andronescu* pentru lucrarea « Porumbul ». Selecţiune, cultură, recoltă, conservare, comercializare, nutriţie şi industrializare, pe baza raportului d-lui *G. Ionescu-Siseşti*

« Porumbul este planta cea mai importantă din agricultura României. In adevăr, el ocupă o treime din suprafaţa cultivată, dă cea mai mare producţie totală, alcătueşte baza alimentaţiei populaţiei rurale şi a ajuns, după războiu, cel mai important produs agricol de export.

« România nu trage însă din cultura porumbului maximum de folos, din cauză că producţia la hectar este mică, comparată cu producţia din alte ţări.

« De asemenea calitatea lasă adesea de dorit. Dacă România ar cultiva mai bine porumbul, ea ar întrece Argentina în producţie şi ar lua locul acesteia în comerţul mondial cu această cereală.

« Iată de ce trebuesc făcute toate sforţările, pentru a lumina pe cultivatori şi a le arăta căile, prin cari să-şi poată mări rentabilitatea culturii porumbului.

« In aceste sforţări se încadrează cartea d-lui D. Andronescu. D-sa e un bun cunoscător al problemei porumbului, pe care a avut prilejul s'o studieze în America, unde cultura acestei plante a ajuns la progrese uimitoare. După înapoierea din America, D-sa a executat lucrări de selecţiunea porumbului la diferite ferme ale Statului, şi s'a ocupat cu chimia porumbului în laboratorul ce conduce.

« Faptele pe cari D-sa le expune în cartea sa despre porumb sunt astfel întemeiate pe studii şi cercetări personale, iar îndrumările pe care le dă, sunt cât se poate de utile şi de întemeiate.

« Cuprinsul cărţii este arătat în subtitlu. Autorul nu tratează deopotrivă toate părţile, ci insistă în mod deosebit asupra selecţiunii porumbului. Arată care sunt metodele de selecţiune începând cu cele mai simple, pe care trebue să le adopte micul cultivator şi, trecând apoi la cele mai complicate pe care le aplică cultivatorul mare cu pregătire tehnică, sau omul de ştiinţă, pentru a crea noui varietăţi superioare.

« Ideia fundamentală este că putem prin selecţiune să obţinem varietăţi mai timpurii şi mai productive, omogene ca vegetaţie şi deci capabile să dea şi calităţi mai bune.

« Varietăţile selecţionate trebue repartizate la suprafaţa ţării pe regiuni caracteristice de climă şi sol. In fiecare regiune trebue cultivată numai o varietate, spre a se evita corcirea, care la noi în ţară a ajuns o calamitate.

« Cartea se ceteşte uşor, e scrisă limpede şi convingător. Are însă lipsuri şi scăpări din vedere şi constat aceasta cu dorinţa de a le vedea îndreptate la a doua ediţie.

« Am fi dorit de asemenea o îngrijire mai meticuloasă a stilului. Sunt pe alocurea desacorduri şi întorsături de frază care vatămă armonia

scrisului. Aceste lipsuri nu micşorează însă utilitatea acestei cărţi pentru marele public agricol, căruia îi este destinată. Dacă agricultorii şi agronomii vor ceti această carte şi vor urma îndrumările ce ea cuprinde, folosul pentru agricultura românească va fi netăgăduit.

« Iată de ce socotesc că lucrarea « Porumbul » a d-lui Dr. Andronescu merită să fie distinsă cu un premiu al Academiei Române, pentru a sublinia valoarea cărţii în această fază de desvoltare a economiei noastre agricole şi pentru a răsplăti îndelungata şi devotata strădanie a autorului, pentru ridicarea agriculturii ».

1.000 lei d-lor *Emil Ţeposu* şi *Val. Puşcariu* pentru scrierea « România balneară şi turistică », pe baza raportului d-lui *I. Simionescu*.

« Ţara românească întrece chiar Franţa în ce priveşte numărul şi varietatea locurilor cu ape minerale. Sunt atât de multe încât chiar mulţi dintre noi nu le ştim măcar unde se află, dar încă de ce natură sunt.

« Autorii s'au ostenit să strângă într'un volum tot ce se ştie asupra staţiunilor balneare şi balneo-climatice din România.

« Dacă însă ar fi numai o înşirare de date, cartea ar avea un merit mai puţintel. D-l prof. univ. Ţeposu face însă o introducere largă (70 p.) asupra balneologiei şi a influenţei terapeutice a apelor minerale, cu deosebită cătare a celor dela noi. E un studiu de 70 pagini, căruia îi urmează descrierea detaliată şi completă după categorii, a izvoarelor minerale dela noi, neomiţându-se nici cele mai puţin vizitate.

« Cartea trece dincolo de limitele unui simplu conspect al localităţilor balneare ori climatice.

« Unul dintre autori, d-l Valeriu Puşcariu, asistentul d-lui Profesor Racoviţă, este unul din cei mai de seamă cunoscători ai ţării noastre, călătorind în lungul şi latul ei folosind şi aparatul fotografic.

« D-l Puşcariu ne dă un adevărat ghid turistic, ştiut că la noi turismul este restrâns, adică numai în jurul localităţilor de popas de vară. Foarte metodic, se dau indicaţiuni turistice în legătură cu fiecare centru climateric, drumuri scurte şi mai lungi In acest chip cartea devine folositoare nu numai prin cuprinsul ei ci şi prin îndemnul ce-l dă spre cunoaşterea ţării.

« Lucrarea merită pe deplină să fie premiată. Se răsplăteşte astfel o muncă proprie, serioasă, ştiinţifică, săvârşită pentru cunoaşterea ţării ».

1.000 lei d-lui *Locot. Ing Mihail N. Bosoancă* pentru lucrarea « Acumulatori electrici ». Cu numeroase scheme şi figuri explicative. Pe baza raportului d-lui *N. Vasilescu-Karpen*.

« Este vorba de un manual elementar şi practic şi relativ la acumulatori electrici.

« După definiţia acumulatorilor şi noţiunilor fundamentale care intră în întrebuinţarea lor şi după descrierea sumară a materialelor ce compun un acumulator, autorul tratează succesiv următoarele chestiuni:

« Descripția, fabricația și montajul acumulatorilor cu plumb.

« Fabricarea acumulatorilor pentru diferite aplicațiuni: luminat, tracțiune, electrică, automobile, submarine, radiocomunicații.

« Acumulatorii alcalini, descriere, fabricație, întrebuințare, avantagii.

« Practica acumulatorilor. Precauțiuni de încărcare și descărcare. Avarii, reparațiuni.

« Această carte este un excelent manual pentru întrebuințarea acumulatorilor cari își găsesc astăzi aplicațiuni din ce în ce mai întinse. Materia este tratată sistematic, cu competență și constitue o valoroasă contribuție la sporirea literaturii tehnice românești.

« Dacă absolvenții învățământului superior se pot dispensa, în mare parte, de cărțile românești, folosind literatura tehnică streină; pentru personalul tehnic mediu și inferior manuale ca cel prezent sunt cât se poate de binevenite.

« Din acest punct de vedere cartea d-lui Locot. Ing. Bosoancă, merită să fie recompensată ».

16. *Premiul C. G. Vernescu*, de 20.000 lei (divizibil), s'a acordat următoarelor 5 lucrări astfel:

6 000 lei d-lui *Mircea Paucă* pentru scrierea « Die fossile Fauna und Flora aus dem Oligozän von Suslănești-Muscel in Rumanien Eine Systematische und paläobiologische Studie », pe baza raportului d-lui *I. Simionescu.*

« E unul din studiile cele mai complete apărute în ultimii ani în domeniul paleontologiei.

« Autorul și-a făcut un nume binemeritat prin cercetările sale asupra peștilor fosili terțiari, nu numai din România ci este unul din puținii specialiști din Europa în acest domeniu, cam spinos, de cercetări

« Lucrarea de față cuprinde descrierea faunei dela Suslănești-Muscel, Autorul nu s'a restrâns la descrierea formelor, dintre care 11 specii noui, ci aruncând o privire generală asupra întregii faune ichtiologice fosile din România, trage interesante concluziuni palaeobiologice și palaeogeografice din vremea paleogenă dela noi. Pentru încheerea generală se folosește de celelalte fosile găsite, a căror descriere e cuprinsă în lucrare.

« Lucrarea d-lui Paucă merită încurajare. Intrunește toate calitățile spre a fi premiată E rezultatul unei îndelungate munci, săvârșită cu chibzuință, cu deplină cunoaștere a literaturii. Lucrare metodică, cu scrisul precis și limpede E dintre acele care vor rămânea, fiind folosită de specialiști; de altfel i s'au adus autorului laude în recenziile din revistele străine ».

4.000 lei d-lui *Ernest Abason pentru* « Elemente de Mecanică », pe baza raportului d-lui *N. Vasilescu-Karpen*

« Noțiunile fundamentale care intervin în studiul mecanicei, sunt foarte numeroase și greu de prezentat, sub o formă ușor asimilabilă, chiar studenților, cu pregătire științifică suficientă din liceu și universitate.

« Cu atât mai grea este sarcina aceluia care se adresează elevilor școlilor profesionale medii sau inferioare. Aceşti elevi, lipsiți de suficientă pregătire ştiințifică, au totuși nevoie pentru profesiunea lor de solide cunoștințe de mecanică, atât în ce privește partea practică cât şi în ce privește partea teoretică, adică de înțelegere a mecanismelor cu care se îndeletnicesc.

« Autorii cărților de mecanică, care se adresează acestei categorii de cetitori, nu se pot servi de aparatul matematic superior, ci sunt nevoiți a întrebuința numai elementele de matematică dobândite în clasele primare sau în primele clase de liceu, recurgând de multe ori la noțiuni empirice dobândite prin practica de toate zilele

« Nu se poate cere unei asemenea cărți, nici definițiuni de precizie riguros ştiințifică, niciun plan riguros unitar și metodic, în care noțiunile să se succeadă în modul cel mai logic, cum este cazul mecanicei raționale, sprijinită pe analiza infinitezimală.

« Acesta este cazul « elementelor de mecanică » ale d-lui Abason, care se adresează în special Şcoalelor profesionale ale Căilor ferate, dar bine înțeles şi tuturor doritorilor de a înțelege mecanica, şi posedând o pregătire ştiințifică echivalentă

« D-l Abason şi-a luat o grea sarcină și a reușit a o aduce la bun sfârșit. Cartea « elemente de mecanică », este o lucrare de valoare, sprijinită pe multă muncă și competență, precum și pe o lungă practică pedagogică. Merită, cu prisosință, o parte din premiul Lazăr ».

4 000 lei d-lui *Scarlat Fotino* pentru scrierea « Constructiunea marilor săli » Studiu de acustică; observațiuni, pe baza raportului d-lui *N. Vasilescu-Karpen*

« Construcția Marilor Săli » (67 pagini cu figuri) este un studiu relativ la acustica sălilor de spectacol: teatru, concerte, conferințe, cursuri, cinematografe vorbitoare, etc.

« Autorul începe cu un istoric critic al sălilor de spectacol, arătând care au fost considerațiunile după care s'au condus în trecut, constructorii acelor săli. D-sa constată că din sălile existente foarte multe au o acustică defectuoasă, din cauză că forma și decorația sălilor de spectacol a fost determinată, aproape exclusiv, de aspectul lor arhitectonic, neglijându-se, în general, atingerea în bune condițiuni a principalului lor scop adică buna audiție a spectatorilor. Buna acustică a unora din sălile de spectacol existente, se datorește de multe ori întâmplării; se citează ca exemplu renumitul teatru « Scala » din Milano.

« D-l Fotino studiază apoi, forma sălilor de spectacol — înălțimea, înclinația și forma planşeului și a plafonului, materialul, etc. — cea mai nemerită pentru o bună audiție. In determinarea acestei forme, trebuește ținut seama de reverberația sunetelor, precum și de destinația sălii, care nu este indiferentă; fiecare destinație: teatru, conferință, orchestră, etc cerând o anumită formă optimă.

« D-l Fotino citează diferiți autori cari s'au ocupat de această chestiune, dar aduce și D-sa o reală contribuție la determinarea celei mai bune forme a sălilor de spectacol.

« Lucrarea d-lui Fotino va fi de sigur de folos arhitecților și inginerilor cari vor avea de proiectat și construit săli de spectacole, — merită să i se acorde o parte din premiul Lazăr »

3.000 lei d-lor *Chimist Căpitan Ion Gudju* și *Ing. Pascal Popescu* pentru lucrarea « Contribuții la studiul benzinelor motoarelor de avion ». Cercetări asupra nouilor criterii: Antidetonația și tensiunea vaporilor; pe baza raportului d-lui *Petre Bogdan.*

« Perfecționarea aviației prezintă multe și importante fețe; în primul loc e *problema tehnică*, care a absorbit atenția marilor uzine de construire a avioanelor Paralel cu dânsa se pune problema combustibilului utilizat. Această problemă este în special importantă pentru țara noastră, care produce benzina. Proprietățile acestui combustibil trebuesc fixate în așa fel, încât cu minimum de combustibil să avem maximum de folos.

« Deoarece benzinele prezintă o simțitoare variație în compoziția lor, nu numai după felul obținerii lor (distilare, crakage...), dar și dela regiune la regiune și chiar dela sondă la sondă, un studiu asupra posibilității de întrebuințare a lor este absolut trebuitor. Autorii au executat studiile experimentale mulțumită concursului ce au avut dela Inspectoratul general al aeronauticei și Serviciul tehnic I G. A , cât și dela Institutul geologic al României, Institutul de chimie industrială, Laboratorul de chimie organică și anorganică a Facultății de Științță, Laboratorul de Chimie organică dela școala politehnică.

« Cercetarea benzinei pentru avion constitue o problemă curentă și autorii arată metodele întrebuințate pentru caracterizarea benzinelor de avion, ținând pe cât posibil, seamă de condițiunile reale în care se face zborul.

« De aceea încercările de laborator, au fost urmate de încercări la banc cu motor, de încercări în sbor, etc.

« In special problema antidetonației a preocupat pe autori. Studiul lor experimental a dus la o serie de concluzii, din care cităm:

« 1. Natura țițeiului hotărește valorile antidetonante.

« 2 Nu toate țițeiurile neparafinoase pot da benzine ușoare bune.

« 3. Cele mai bune benzine ușoare se obțin din țițeiurile de Băicoi și Moreni.

« Autorii au executat o serie de măsuri științific-tehnice, prezentând o lucrare de toată importanța. Propunem lucrarea la premiul Vernescu, pentru o parte din acest premiu »

3.000 lei d-lor *Căpitan Dr Chim. M. Zapan* și *Locot I. Ionescu* pentru lucrarea « Arma chimică »; pe baza raportului d-lui *Șt. Minovici.*

« Lucrarea a apărut în 1932 în tipografia Școalei Pregătitoare de Ofițeri și se compune din două părți:

I. Chimia aplicată
II. Gazele de luptă.

« In prima parte autorii își propun să pună la îndemâna cetitorilor cunoștințe asupra chimiei aplicate la fabricarea armamentului, explosibililor și a gazelor de luptă.

« La fabricarea armamentului autorii descriu numai trei metale: fierul, aluminiul și nichelul, arătând felul sub care se găsesc în natură, metode de preparare, produsele care iau naștere și întrebuințarea lor în necesitățile armatei.

« La fabricarea explosibililor se vorbește de acidul sulfuric, acidul azotic, nitroceluloza, nitroglicerina, fulminatul de mercur și praful de pușcă, tolita, melinita, aerul lichid Se descriu deci două materii prime· acidul sulfuric și acidul azotic și șapte substanțe ca explosivi.

« La fabricarea gazelor de luptă se tratează în grupa *gazelor sufocante* despre clor, fosgen, cloroformiat de metil și acroleina. In grupa gazelor iritante se cuprind: gazele lacrimogene: bromacetona, bromura de benzil, bromura de xilil, arbanita, cloropicrina Gazele strănutătoare: etildiclorarsina, stermita, difenilcianarsina și adamsita.

« La gaze grețoase se descriu oxidul de cacodil, la gazele vezicante, iperita și levizita, iar la gazele toxice acidul cianhidric, gazul labirintic și oxidul de carbon. Urmează apoi o înșirare de substanțe neutralizante pentru gazele de luptă, după care se continuă cu o vedere extrem de generală asupra industriei chimiei din România.

« Partea a II-a Gazele de luptă. Incepe cu un istoric al substanțelor chimice întrebuințate de-a-lungul timpului. Urmează apoi o nouă clasificare. Restul capitolului este împărțit în două părți: atacul cu gaze de luptă și protecția contra gazelor.

« In atacul cu gaze de luptă se descriu atacul prin valuri de gaze, cu obuze toxice și cu aruncătoare de gaze. La fiecare se specifică materialul necesar, condițiunile tehnice și condițiunile tactice, cerute pentru a ajunge scopul dorit.

« Tot în acest capitol sunt tratate și fumigenele. Se descriu aparate cu fum rece, cu fum cald, proiectile fumigene, precum și tactica fumului. In continuare se descriu bombele incediare și obuze luminătoare.

« Partea atacul cu gaze, se termină cu o vedere generală asupra considerațiunilor tactice, dând un exemplu de atac cu gaze dat de Germani în timpul războiului.

« In protecția contra gazelor se arată pe larg protecția individuală și protecția colectivă

« Din această trecere în revistă a materialului care formează conținutul cărții, se deosebește buna intențiune a autorilor de a aduce o contribuțiune reală pe terenul apărării naționale și un serviciu util publicului nostru, așa de dezorientat în ceea ce privește un viitor războiu chimic.

« Autorii au făcut efortul de a aduna în limitele unei broșuri toate cunoștințele absolut indispensabile celor ce vor să se inițieze în domeniul

armei chimice, punând în acelaşi timp la îndemână marelui public un izvor de informaţie şi documentare atât de necesar în ţara noastră.

« Mijloacele moderne de luptă, între care intră în primul plan mijloacele chimice, vor modifica cu totul înfăţişarea unui viitor războiu. Lucrarea de faţă corespunde unei necesităţi evidente şi pătrunde într'un domeniu extrem de sărac sub raportul publicaţiunilor

« Socotim meritorie lucrarea şi opinăm a fi încurajată prin premierea ei ».

16 Din *Premiile « Contribuţia Muncii »*, de câte 10.000 lei, s'a acordat al II-lea Premiu, de 10.000 lei, d-lui *Prof. Dr. N. Săulescu* pentru « Dare de seamă asupra activităţii câmpului de experienţe al catedrei de ameliorarea plantelor dela Academia de Inalte Studii Agronomice din Cluj, însoţită de probele de cereale produse în câmpul de experienţă », pe baza raportului d-lui *Gh Ionescu-Siseşti*

« Din generaţia mai tânără de specialişti agronomi, d-l Prof. N. Săulescu este acela, care pe drept cuvânt, are astăzi cea mai frumoasă reputaţie. Această reputaţie este pe deplin justificată prin pregătirea sa ştiinţifică, prin activitatea sa la catedră şi prin munca sa de cercetător şi de îndrumător în domeniul selecţiunii plantelor şi experimentării agricole.

« In această din urmă calitate, D-sa trimite Academiei Române un raport asupra câmpului său de experienţe dela Cluj şi o colecţie de probe din seminţele selecţionate cultivate în acel câmp, în vederea unuia din Premiile Muncii.

« Raportul cuprinde mai întâi arătarea scopurilor ce urmăreşte câmpul de experienţe şi anume: crearea de noui soiuri de plante ameliorate; verificarea soiurilor ameliorate de autor sau de alţi selecţionatori în câmpul dela Cluj, cum şi în alte numeroase câmpuri organizate de autor în toată Transilvania şi în sfârşit propaganda pentru selecţiune şi experimentare.

« Autorul arată mai departe importanţa lucrărilor de selecţiune şi experimentare şi evoluţia câmpului de experienţă, pentru a trece apoi la rezultatele experimentărilor.

« In ceea-ce priveşte grâul, s'au experimentat 19 soiuri selecţionate, atât la Cluj, cât şi în celelalte câmpuri, timp de mai mulţi ani. S'a stabilit că soiul cel mai bun pentru Transilvania, atât din punct de vedere al producţiei, cât şi al calităţii, este soiul *Cenad 117*, selecţionat de Societatea Sămânţa. O linie creată de autor: 31.2391, pare că este superioară soiului *Cenad 117*, căruia i se impută anumite defecte, în special slaba rezistenţă la cădere.

« Experienţele cu orzoaică executate de asemenea, atât la Cluj, cât şi în regiune au dus la concluzia că soiurile selecţionate cele mai bune sunt *Isaria* şi *Abed Opal*, primul de origine germană şi celalalt daneză.

« Experienţele cu ovăz au dus la concluzia că soiul cel mai bun, de o superioritate necontestată în toată ţara, este soiul *Cenad 88*.

« La porumb, s'a dovedit pentru Transilvania superioritatea soiurilor cu coacere timpurie: *Ardelean* şi *Portocaliu*. La aceste soiuri autorul a întreprins lucrări proprii de ameliorare, încununate de succes.

« Toate soiurile superioare de grâu, orzoaică, ovăz și porumb enumerate mai sus s'au răspândit printre agricultori, datorită dovezilor convingătoare înfățișate de câmpurile de experiență și în urma propagandei scrise și verbale întreprinse de d-l N. Săulescu și de colaboratorii săi. Rezultatele sunt foarte favorabile; legătura dintre agricultori și stațiunile de ameliorare din ce în ce mai strânsă. Valoarea lucrărilor întreprinse de d-l Săulescu a fost consfințită chiar de agricultura practică.

« Iată de ce socotesc că munca d-lui Prof. N. Săulescu e vrednică de toată lauda. Ea merită cu prisosință să fie cinstită cu unul din premiile « Contribuției Muncii » pe care Academia Română le-a înființat pentru a încuraja și distinge o astfel de rodnică activitate ».

18. *Premiul Adamachi*, de 5.000 lei (divizibil), cu subiectul « Monografia hidrobiologică a unei bălți mari a Dunării » s'a acordat d-lui *Dr. Marin Dumitru*, Inginer Agronom, pentru lucrarea în manuscris tratând subiectul dat; pe baza raportului d-lui *Dr. Gr. Antipa.*

« Lucrarea intitulată « *Lacul Greaca; O contribuție la o monografie hidrobiologică cu aplicațiuni la pescării* » prezentată la Premiul Adamache de 5.000 lei și purtând ca Moto: « Pentru cunoașterea bogățiilor țării » este o serioasă cercetare originală asupra uneia din cele mai importante bălți din regiunea inundabilă de pe malul stâng al Dunării. Deși autorul o prezintă numai ca o « comunicare preliminară » ea intră destul de adânc în cercetarea fizică și biologică a acestei bălți.

« Autorul dă mai întâi o descriere suficientă a condițiunilor fizice, arătând originea, fiziografia și climatografia bălții, iar apoi descrie mai detaliat condițiunile biologice: vegetație, faună, asociații biologice, etc. și mai cu seamă distribuția lor în diferitele medii de trai.

« Listele fauniste și floriste pe care le dă sunt relativ destul de complete. De un deosebit interes sunt descrierile și analizele cantitative și calitative a organismelor de fund și a planctonului. Listele de animalele și plantele constatate atât pe fund cât și în plancton constituesc o lucrare serioasă, dând dovadă de o muncă grea. Autorul nu se mulțumește însă numai cu un studiu descriptiv naturalist. El se preocupă și de « latura practică » adică « de a vedea care sunt condițiunile biologice speciale acestei regiuni și factorii care le influențează în raport cu producția de pește ».

« In acest scop el face o cercetare serioasă — și dă date exacte rezultate de multe ori din cercetări proprii — asupra: naturii fizice a basenului și condițiile sale de alimentare; asupra temperaturii aerului, vânturi, etc. asupra însușirilor fizice și chimice ale apei, asupra cantității de oxigen conținută în apă, asupra naturii și biologiei fundului lacului adică a regiunii burthale a acestei bălți, trecând apoi la studiul vegetației, al bentalului, a nectonului și a planctonului. In fine examinează fauna de pești și cantitățile în care apar ei în diferiții ani în raport cu nivelul apelor Dunării. Un interesant studiu este de asemenea lista conținutului stomahal al diferitelor specii de pești spre a determina felul hranei lor la diferite vârste și epoci ale anului. Crapul, fiind cea mai de valoare specie de pești

din această baltă, el este supus unor cercetări mai amănunțite spre a trage concluziuni practice cu privire la factorii cari determină mărirea producției sale.

« Este păcat că autorul — în cei 3 ani întrebuințați pentru această lucrare — nu a putut studia întreaga regiune naturală cuprinsă între Giurgiu și Oltenița în care se găsește această baltă. Căci numai astfel s'ar fi putut ajunge la concluziuni mai importante. Toate terenurile și apele care compun această regiune — baltă, japse, stufării, gârle, terenuri mai joase sau mai înalte, grinduri, etc. — toate aceste sunt de fapt o unitate biologică și numai studiindu-le pe toate în diferitele stări ale nivelului apelor Dunării s'ar fi putut scoate și o considerațiune sintetică asupra întregii regiuni și a productivității ei. Autorul continuă însă aceste studii și promite a le publica, când va fi putut aduna datele complete.

« Lucrarea prezentată la premiu este în adevăr serioasă și merită a i se acorda această răsplată pentru munca ce a depus-o cu alcătuirea ei ».

In ședință intimă se repetă votul pentru alegerea d-lui Oscar Niculescu ca Membru Onorar.

— D-l Oscar Niculescu este ales cu majoritatea de 19 voturi din 27 exprimate.

D-l I. LUPAȘ citește următoarea propunere pentru alegerea d-lui Eduard Beneș ca Membru Onorar:

« Republica Cehoslovacă, aliată cu noi, se pregătește a sărbători cu toată amploarea pe unul dintre cei ce au contribuit esențial la întemeierea ei, pe *Eduard Beneș*, care nu e numai om politic, ci și om de litere, întru cât aproape de un sfert de secol a desfășurat o importantă activitate publicistică și științifică.

« Incepând cu o teză de doctorat asupra problemei austriace și chestiunei cehe — publicată în 1908 — continuând cu o respectabilă serie de monografii politice-sociologice, privitoare la problema naționalităților, la dificultățile democrației, la problemele politicei slave ș. a., activitatea sa literară-științifică de până acum culminează în memoriile tipărite la Praga în 1927 sub titlul: *Svetova Valka a Nase Revoluce* (Războiul mondial și revoluția noastră) în 2 volume, publicate anul următor și la Berlin în traducere germană (Der Aufstand der Nationen), precum și într'o ediție franceză și în una engleză.

« In baza acestei impunătoare activități literare-științifice propunem să fie ales d-l Eduard Beneș Membru de onoare al Academiei Române ».

I. Petrovici, St. Ciobanu, I. Lupaș, Brătescu-Voinești, Sadoveanu, S. Dragomir, I. Bianu, A. Rădulescu, L. Mrazec, Dr Antipa, Preotul Nic M. Popescu, Dr. G. Marinescu, A. Lapedatu, Inculeț, G. Balș, G. Murnu, Oct. Goga, P. Bogdan, I. Simionescu, G. Vâlsan, D. Gusti, D. Pompeiu.

— D-l Eduard Beneș este ales cu unanimitate de 28 voturi.

D-l AL. LAPEDATU ceteşte următoarea propunere pentru alegerea d-lui Teodor Costescu ca Membru Onorar:

« Pentru opera sa culturală întreprinsă timp de aproape o jumătate de secol la Turnu-Severin şi în judeţul Mehedinţi, în calitate de fost Director al Liceului Traian şi de fost Prefect al judeţului, iar acum, dela războiu încoace, ca Preşedinte al societăţii culturale « Teatrul », am onoare a propune pe d-l *Teodor Costescu* Membru de onoare al Academiei noastre. D-l Costescu a isbutit a da oraşului Turnu-Severin, prin îndelungele şi neobositele sale osteneli, ca şi prin jertfele propriei sale averi un Palat Cultural în care se găseşte o bibliotecă publică de aproape 50.000 volume (Biblioteca C. C. Bibicescu), un muzeu istoric foarte important prin colecţiile sale (Muzeul Dr. C. I. Istrati), un cinematograf cultural, o sală de teatru, etc., palat cultural cum nu se mai află un al doilea în Ţara cea veche La Vânjolet, proprietatea d-lui Costescu, D-sa a făcut un sat de model cu instituţii culturale cum asemenea nu se mai găsesc în vreun alt sat din întreaga Românie: grădină de copii, şcoli primare de băieţi şi fete, şcoală de ţesătorie, şcoală de meserii, şcoală de pomicultură, etc. Această operă culturală positivă cred că merită relevată şi recunoscută prin alegerea d-lui Teodor Costescu ca Membru de onoare ».

Octavian Goga, Andrei Rădulescu, A. Lapedatu, R. Rosetti, Inculeţ, Brătescu-Voineşti, G Balş, S. Dragomir, I. Petrovici, C. Rădulescu-Motru, G. Ţiţeica, L Mrazec, I Bianu, I Simionescu, P. Bogdan, Preotul Nic. M. Popescu, I. Lupaş

— D-l Teodor Costescu este ales cu majoritatea de 24 voturi din 28 exprimate.

D-l ANDREI RĂDULESCU ceteşte următoarea propunere pentru alegerea d-lui J. Bonnecase ca Membru Corespondent al Academiei Române.

Domnilor Colegi,

« Intre numeroşii jurisconsulţi francezi de mare valoare s'a ridicat, în mod deosebit, mai ales în ultimul deceniu, d-l *J. Bonnecase*, Profesor la Bordeaux, care este autorul a numeroase publicaţii, directorul unei reviste şi animatorul unui curent nou în mişcarea juridică.

« D-sa urmăreşte cu mult interes şi desvoltarea Dreptului nostru şi în revista sa au apărut şi studii referitoare la probleme din legislaţia noastră

« Subsemnaţii vă propunem să-l alegeţi Membru Corespondent al Academiei ».

Andrei Rădulescu, A Lapedatu, Inculeţ, Preotul Nic. M Popescu, I. Petrovici, S Dragomir, G Vâlsan, R Rosetti, I Lupaş, Brătescu-Voineşti

D-l J. Bonnecase este ales cu majoritatea de 22 voturi din 26 exprimate Membru Corespondent al Academiei Române la Secţiunea Istorică.

D-l Dr. G. MARINESCU oferă pentru Biblioteca Instituţiunii noastre următoarele sale lucrări:

1. *G. Marinesco, S. Sager* und *A. Kreindler*, « *Vergleichende Studien uber die Chronaxien des Fasc. pyramidalis bei neugeborenen Katzen und Meerschweinchen* » (Berlin, 1933);
2. *G. Marinesco* et *E. Façon* « *Le traitement des troubles post-encéphalitique par l'atropine à hautes doses* » (Paris, 1933);
3. *G. Marinesco*, « *Sur un cas d'idiotie amaurotique tardive du type Vogt-Spielmeyer avec rétinite pigmentaire et ses relations avec la maladie de Niemann-Pick* »;
4. *G. Marinesco* et *M. Goldstein*, « *Contribution a l'étude des tumeurs associées du système nerveux* » (Paris, 1932);
5. *G. Marinesco, A. Bruch* et *G. Buttu*, « *Nouvelles contributions a l'étude des capillaires dans la pathologie nerveuse* » (Paris, 1930);
6. *G. Marinesco* und *A. Kreindler*, « *Untersuchungen uber die motorische Konstitution (Versuch einer Analyse mittels der chronaximetrischen Methode und der Methode der bedingten Reflexe* », (Berlin, 1933);
7. *G. Marinesco, State Draganesco* et *T. Hornet*, « *Contribution a l'étude de l'arachnoidite spinale* », (Paris, 1934);
8. *G. Marinesco* und *A. Kreindler*, « *Chronaximetrische Untersuchungen uber die Hautsensibilitat des Menschen* », (Berlin, 1933);
9 *G. Marinesco* en collaboration avec *State Draganesco*, « *Recherches sur la pathologie de certaines encéphalomyélites a ultravirus* », (Paris, 1932);
10. *G. Marinesco, State Draganesco* et *G. Stroesco*, « *Recherches histopathologiques sur la maladie des jeunes chines (maladie de Carré)*, (Paris, 1933).

D-l L. MRAZEC mulțumește d-lui Coleg Dr. G. Marinescu în numele Academiei pentru darul lucrărilor sale.

După propunerea d-lui Vicepreședinte Andrei Rădulescu și ținând seama de cererile legatarelor def. C. Manolescu-Râmniceanu, Academia autoriză Delegațiunea să suspende pentru acest an prelevarea statutară de 5% pentru fondul de rezistență al Academiei în ce privește fondul C. Manolescu-Râmniceanu, spre a se spori astfel rentele viagere ale legatarelor defunctului C. Manolescu-Râmniceanu.

Se decide prelungirea actualei sesiuni generale cu ziua de mâine 31 Mai curent.

Dela Ministerul Apărării Naționale se primește înștiințare, ca răspuns la cererea Academiei, că Comisiunea de Generali prevăzută de testamentul defunctei Maria General Ioan Carp a fixat următorul subiect pentru Marele Premiu General Ion Carp și Maria Carp, de 7.000 lei, din 1939: « *Problemele de ordin geo-politic, social, economic și tehnic, ce trebuesc avute în vedere pentru organizarea apărării naționale* ».

D-l Președinte supune discuțiunii propunerea pentru modificarea art. 41 din Statute, semnată de numărul de membri cerut de Statute și depusă de d-l Dr. Gr. Antipa în plen în ședința dela 23 Mai curent.

D-l I. NISTOR observă că se propune formarea unui nou consiliu de 5 persoane, în afară și alături de Delegațiunea Academiei de asemenea formată

din 5 persoane; ar urma să avem deci 10 membri în Consiliul de administraţie al Academiei, sporire care va atrage, fireşte, noui cheltueli. De altă parte Delegaţiunea ar deveni pur şi simplu onorifică, întru cât chestiunile ştiinţifice ale Academiei se rezolvă de drept şi de fapt prin Secţiuni.

D-l I. BIANU zice că propunerea d-lui Coleg Antipa nu poate întruni 24 voturi aprobative, cum cer Statutele şi nici timp de a fi repusă la vot nu mai este deoarece sesiunea generală se sfârşeşte mâine. Administraţia Academiei a fost făcută de atâţia zeci de ani cu rezultate fericite de Delegaţiunea Academiei. Delegaţiunea a fost şi este ea însăşi un consiliu de administraţie D-sa e de părere, de aceea, că propunerea nu poate fi luată în considerare

D-l N. IORGA zice că Delegaţia administra bine înainte de expropriere, când averea Academiei era mare; cu atât mai bine poate administra acum o avere împuţinată prin expropriere. Delegaţiunea împreună sau alături de un Consiliu de administraţie, înseamnă două organe care se vor încurca unul pe altul.

D-l ANDREI RĂDULESCU zice că Academia are o organizare bună, Administraţia ei se face prin Delegaţie. Alături de Delegaţie un Consiliu de administraţie de 5 persoane ar crea conflicte de atribuţii. Permanenţa în administraţie, care se invocă, este şi prin Delegaţie realizată, mai ales în persoana Secretarului General, ales pe 7 ani. In cazul înfiinţării Consiliului de administraţie, Delegaţiunea n'ar mai avea atribuţii, întru cât cele ştiinţifice şi culturale revin aproape în întregime Secţiunilor.

S'ar putea ameliora sistemul nostru prin numire de directori administrativi, ca de pildă, director agricol, director silvic, cărora să li se lase mai multă libertate de administrare pe propria lor răspundere. Aceasta ar degaja Delegaţia de a veni aproape zilnic la Academie pentru interesele ei administrative Insă această ameliorare se poate face nu prin modificări de Statute, ci numai de Regulamente.

D-l Dr. GR. ANTIPA zice că e adevărat că averea Academiei s'a micşorat după expropriere, în schimb însă s'a complicat D-sa dă exemple. O avere complicată nu poate fi totdeauna bine condusă de o administraţie diletantă cum este cazul cu administraţia noastră. Un om de ştiinţă nu poate fi şi un bun administrator. De altă parte Delegaţia schimbându-se, administraţia n'are continuitate. De aceea am propus un Consiliu de administraţie stabil, care să asigure continuitatea conducerii

D-l G. ŢIŢEICA arată că propunerea nu ar putea întruni astăzi cele 24 voturi aprobative cerute de Statute deoarece Academia este descompletată.

D-l AL. LAPEDATU zice că formal, propunerea n'are timpul material spre a fi votată. După ce face constatarea că Delegaţia s'a ocupat, fără plângere din partea nimănui, de administrarea averii Academiei, după ce aduce critici propunerii, D-sa e de părere să se ridice dela ordinea zilei propunerea şi să se studieze ameliorarea administraţiei noastre după sugestiile d-lui Andrei Rădulescu.

D-l I. NISTOR zice că Academia are nevoie de perfecţionarea aparatului administrativ. Aceasta se poate face prin revizuirea regulamentului administraţiei. In acest scop, D-sa propune ca Delegaţiunea să pregătească revizuirea

regulamentului administrației, îmbunătățindu-l și să-l propună plenului spre aprobare în viitoarea sesiune generală. Delegația să fie liberă a coopta pe cine dorește la revizuirea regulamentului în chestie

— Propunerea se aprobă.

D-l Dr. GR. ANTIPA zice că reforma organizării Academiei fie pe plan științific, fie pe plan administrativ, trebue să fie supusă la o examinare largă în sesiunea generală a anului viitor.

ȘEDINȚA GENERALĂ
DELA 31 MAI 1934

Președinția d-lui L. MRAZEC

D-l Dr GR. ANTIPA cetește următoarea propunere pentru alegerea d-lui C. Meissner ca Membru Onorar:

Domnilor Colegi,

« In ziua de 27 Mai a. c. lumea intelectuală din Iași, în cap cu Membrul nostru de onoare Mitropolitul Moldovei, cărora li s'au asociat apoi intelectualii din toată țara, au sărbătorit în aula Universității a 80-a aniversare a Profesorului C. Meissner, cunoscutul pedagog care a desfășurat o atât de largă și competentă activitate în organizarea învățământului nostru primar și normal și căruia țara îi datorește o doesebită recunoștință pentru rezultatele muncii sale.

« Elev al lui Titu Maiorescu la facultatea filosofică a Universității din Iași și apoi profesor la școala militară și la școala normală de institutori « Vasile Lupu » unde Maiorescu era director, acest mare cunoscător de oameni a recunoscut din timp marile însușiri ale tânărului său elev și l-a trimis ca bursier al Statului la Universitățile din Berlin și Viena — unde profesau cunoscuții pedagogi Paulsen și Dittes — pentru a se specializa în Pedagogie.

« Reîntors în țară la catedra sa de pedagogie dela școala normală, Maiorescu, urmărindu-i zi cu zi activitatea sa, îl găsește ca singurul capabil să-i continue aci opera sa și-l alege ca înlocuitorul său în direcția acestei școli.

« Meissner, care pe lângă deosebita sa competență științifică mai era înzestrat cu un remarcabil talent de organizator și cu mari însușiri sufletești, de o rară bunătate de inimă, a organizat această școală astfel încât în scurt timp ea a devenit o școală normală model. Deplin conștient de marea misiune ce-i era încredințată « de a pregăti pe acei cari aveau să ducă lumina la sate și să educe poporul », Meissner nu se preocupa numai de pregătirea științifică a elevilor săi, ci — mai cu seamă și de educația lor sufletească, el singur prin persoană dându-le pilda de simplicitate, bunătate și conștiința datoriei și fiindu-le un adevărat părinte

sufletesc. Ţara a putut aprecia efectul acestei educaţii în timpul răscoalelor ţărăneşti din 1907 când în Muntenia ele luaseră forme barbare pe când în Moldova învăţătorii lui Meissner au ştiut cu bunătate să potolească la timp patimele.

« Venind ca Ministru al Instrucţiunii neuitatul nostru Secretar general Dimitrie A. Sturdza, el recunoscând marile calităţi ale lui Meissner, şi văzând într'însul omul care poate organiza învăţământul primar şi normal din toată ţara, l-a trimis la 1886 în Germania pentru a studia acolo organizarea învăţământului, iar la întoarcerea sa l-a numit Inspector general al Invăţământului primar şi normal.

« Intrat în administraţia generală a învăţământului ţării, Meissner — în calitate de Inspector general, Secretar general al ministerului, etc. — a putut pune în valoare talentul său de organizator şi a adus mari servicii. Intre timp, ca director, el a reorganizat complet şi şcoala normală de învăţători « Vasile Lupu », mutând-o în noul local dela Pester şi a continuat a o conduce până la ieşirea sa la pensie.

« După ieşirea sa la pensie, Meissner a fost de mai multe ori ministru, preşedinte al Camerii deputaţilor, etc. şi a lăsat pretutindeni urmele activităţii sale. Mai cu seamă însă el s'a ocupat — şi continuă a se ocupa şi astăzi — cu problema educaţiei copiilor abandonaţi şi cu porniri rele. A scris în această privinţă o serie de publicaţiuni remarcabile, tratând chestiunea cu o mare competenţă sub toate aspectele ei. Ca om de acţiune el a pus însă în mişcare şi aplicarea ei practică, creind la Iaşi o şcoală specială după principiile sale, care aduce mari servicii ţării, mai cu seamă astăzi când organismul nostru social prezintă în această privinţă atâtea stări bolnăvicioase.

« Pentru toate aceste mari merite aduse culturii române, ne permitem a vă propune alegerea d-lui prof. C. Meissner ca Membru de Onoare al Academiei Române. »

Dr. Antipa, I. Simionescu, P. Bogdan, L. Mrazec, Brătescu-Voineşti, G. Ţiţeica, Oct. Goga, G. Balş, Dr. G. Marinescu, Silviu Dragomir, I. Bianu, G. Murnu, S. Puşcariu, Duică, C. Rădulescu-Motru, Sadoveanu, Preotul Nic. M. Popescu, I. Petrovici, V. Vâlsan, D. Gusti, Inculeţ, St. Ciobanu.

— D-l C. Meissner este ales Membru Onorar cu majoritate de 23 voturi din 27 exprimate.

După propunerea Comisiunii numite de Academie pentru examinarea chestiunii legatelor Em. Pallady şi N. Docan şi după discuţiunea, la care iau parte d-nii Andrei Rădulescu, C. Rădulescu-Motru şi I. Nistor, se votează în unanimitate acceptarea acestor două legate sub beneficiu de inventar şi cu rezervele exprese făcute şi pentru celelalte succesiuni primite în această sesiune generală.

Se procede la alegerea prin vot secret a Preşedintelui Academiei pentru anul academic 1934—35, în conformitate cu Art. 15 din Statute.

Rezultatul votului: votanţi 27. D-l L. Mrazec întruneşte 25 voturi, fiind şi 2 abţineri.

D-l Preşedinte L. MRAZEC exprimă mulţumiri d-lor Colegi pentru onoarea şi încrederea pe care i-au acordat-o voturile domniilor lor. La alegerea D-sale din anul trecut a arătat că graţie chemării D-sale la preşedinţie şi-a putut da seama de mărimea Instituţiunii noastre şi de tezaurul de moştenire culturală păstrat de Academie. D-sa va căuta să urmeze cu toată inima şi cu mare devotament calea croită de predecesorii noştri. D-sa şi-a exprimat atunci convingerea că situaţia financiară dificilă în care se afla Instituţiunea noastră va fi învinsă. Din discuţiile acestei sesiuni s'a putut constata că într'adevăr această situaţiune s'a ameliorat într'atât că nu mai prezintă îngrijorare. Putem chiar declara că nu mai poate fi vorba de închiderea sau chiar de împuţinarea serviciilor Bibliotecii. La acest rezultat D-sa a putut ajunge mulţumită colaborării active a Colegilor din Delegaţiune, cărora D-sa le exprimă vii mulţumiri.

Academia poate sta sigură în picioare sprijinindu-se numai pe patrimoniul şi pe subvenţiunile ei legale, cu condiţiunea ca administrarea patrimoniului ei să se adapteze cât mai mult condiţiunilor actuale. In vederea atingerii acestui scop, Delegaţiunea va munci în cursul noului an academic şi, sprijinită de concursul tuturor colegilor, este sigură că va învinge toate greutăţile de ordin material, uşurând mersul mai departe al Instituţiunii noastre pe drumul înaintaşilor noştri.

Procedându-se la alegerea de Vicepreşedinţi ai Academiei pentru anul 1934—35, se realeg d-nii I. Bianu pentru Secţiunea Literară cu 25 voturi, I. Simionescu pentru Secţiunea Ştiinţifică cu 28 voturi şi se alege d-l Al. Lapedatu pentru Secţiunea Istorică cu 21 voturi.

Mai întrunesc d-nii D. Gusti, 5 voturi, C. Rădulescu-Motru 3 voturi, Silviu Dragomir 2 voturi, O. Goga 1 vot, I. Lupaş 1 vot.

D-l Preşedinte închide sesiunea generală dând cuvântul d-lui Secretar general G. Ţiţeica, care ceteşte următorul raport despre lucrările efectuate în această sesiune:

Domnilor Colegi,

« Pentru împlinirea lucrărilor ce erau de efectuat în această a 68-a sesiune generală a Academiei noastre, aţi consacrat un număr de 15 şedinţe. Din acest total, cinci şedinţe au fost destinate comunicărilor publice ale d-lor Colegi C. Rădulescu-Motru, Dr. G. Marinescu, Dim. Gusti, Dr. Gr. Antipa şi N. Iorga. O a şasea şedinţă publică, solemnă, a fost consacrată proclamării premiilor acordate de Instituţiunea noastră în acest an. In restul de 9 şedinţe intime s'au îndeplinit lucrările înscrise în programa noastră de lucru şi a altor chestiuni, pentru care se cerea hotărîrea Domniilor-Voastre întruniţi în sesiune generală.

« Aţi luat astfel cunoştinţă din dările de seamă ale Comisiunilor respective despre activitatea Bibliotecii şi Cabinetului nostru numismatic în anul încheiat, despre bursele date în acest an, hotărînd în acelaşi timp bursele ce se vor da în anul viitor şcolar, despre ajutoarele date din Fondul Ion Fătu în anul trecut, hotărînd de asemenea a se continua cu darea

acestor ajutoare și în acest an, și anume în Bucovina; despre mersul Școlilor de Agricultură ale Academiei, a căror situația financiară deficitară v'a ocupat și în acest an de aproape atenția Domniilor-Voastre; în sfârșit despre înaintarea marei lucrări a *Dicționarului limbii române* și despre desvoltarea pe care a luat-o *Fundațiunea Ioan I. Dalles* în al doilea an dela înființarea ei.

« Și în acest an, grija de căpetenie, care v'a concentrat toată atențiunea, a fost problema finanțelor Instituțiunii noastre. Rapoartele Comisiunii Financiare despre gestiunea din 1933 și proiectul de buget pentru anul 1935 au format obiectul unor amănunțite examinări atât în sânul Comisiunii Financiare împreună cu Delegațiunea, cât și în plen, în două ședințe consecutive. Ați dat vot de descărcare asupra gestiunii și ați aprobat proiectul de buget pentru 1935, hotărînd totdeodată ca pe viitor anul academic bugetar să curgă dela 1 Iulie la 30 Iunie, pentru motivele expuse de Comisiunea Financiară.

« De asemenea ați aprobat gestiunea pe 1933 și proiectul de buget pe 1935 ale Fundațiunii Familiei Menachem Elias, delegând în Consiliul de conducere al Fundațiunii pe d-l Coleg Dr. G. Marinescu spre a coopera, cu competența D-sale, la ridicarea spitalului Elias, și realegând pe delegații supleanți ai Academiei în acel consiliu.

« Pentru regulamentarea fondului Ilie Ștefănescu, ați numit o Comisiune, ale cărei propuneri le-ați aprobat. Ați aprobat, de asemenea, după propunerea Comisiunii special numite, după desvoltate discuțiuni în plen, primirea sub beneficiu de inventar a legatelor lăsate Instituțiunii noastre de defuncta Elena Simu, regretata soție a Colegului nostru Onorar d-l Anastase Simu, de regretații Eliza Nevrouz și Christache Naum și ați primit de asemenea, în anumite condițiuni legatul lăsat de defunctul Ing. Const. Chiru precum și de donația în numerar făcută de Sf. Episcopie a Hotinului-Bălți în vederea publicării unor premii speciale. De asemenea ați hotărît acceptarea succesiunii regretatului Coleg Corespondent N. Docan.

« O parte din penultima ședință a fost consacrată desbaterilor cu privire la memoriul prezentat de d-l Coleg Dr. Gr. Antipa pentru reorganizarea Academiei, memoriu desbătut anterior și în Comisiunea specială pentru reorganizarea Instituțiunii noastre.

« Intr'altă ordine de idei ați hotărît ca activitatea academică să înceteze pentru vacanța de vară la 1 Iulie și să reînceapă la 1 Octomvrie ale fiecărui an.

« Secțiunile și-au ales birourile pentru anul academic viitor, au horărît acordarea premiilor din acest an, au ales Comisiunea de 12 membri pentru examinarea scrierilor ce se vor prezenta la Premiul Năsturel din 1935, au fixat subiectele la premiile din anii viitori, alegând și comisiunile care vor avea să examineze manuscrisele ce se vor prezenta la aceste premii.

« Trecând la alegeri de membri, ați ales membri activi pe d-l I. Petrovici la Secțiunea Literară, pe d-l General Radu Rosetti la Secțiunea Istorică și pe d-l Dim. Pompeiu la Secțiunea Științifică, completând

locurile regretaților Colegi Al. Philippide, M. C. Sutzu și Ioan Cantacuzino.

« Printre Membrii Onorari ați ales cu unanimitate de voturi pe d-l Th. Garigue Masaryk, Președintele Republicii Cehoslovace și pe d-l Eduard Beneș, marele om politic al aceleași republice amice și aliate nouă. Apoi pe d-l Emile Borel, profesor la Sorbona și Președintele Academiei de științe din Paris, unul din cei mai distinși matematicieni francezi; Ștefan Mazurkiewicz, care este unul din conducătorii Școalei matematice poloneze și Decanul Facultății de Științe din Varșovia alături de d-l W. Sierpinski, trecut și D-sa, prin voturile Domniilor-Voastre, date de asemenea în această sesiune, din rândul colegilor corespondenți ai Academiei noastre, printre membri onorari ai ei; Prof. Dr. G. Roussy, Decanul Facultății de Medicină și Membru al Academiei de Medicină din Paris; marele geolog Maurice Lugeon, Profesor la Universitatea din Lausanne; L. Joubin, ilustrul zoolog și oceanograf francez și în sfârșit d-l Ramiro Ortiz, fostul profesor la Universitatea din București, acum profesor la Padova, pe care alegerea Domniilor-Voastre l-a trecut dintre Colegii Corespondenți în rândul celor onorari ai Institutiunii noastre.

« Printre membri onorari români ați ales pe d-l Prof. Dr. Const. Anghelescu, Ministrul Instrucțiunii Publice, pe P. S. S. Episcopii Nicolae Ivan al Clujului și Grigorie Comșa al Aradului, pe distinșii juriști Oscar Niculescu și George Plopu, în sfârșit pe d-l Teodor Costescu, neobositul realizator pe terenul cultural și pe d-l Prof. C. Meissner, cunoscutul pedagog ieșan.

« In locurile vacante de membri corespondenți români ați ales la Secțiunea Istorică pe d-nii P. P. Panaitescu și Scarlat Lambrino, ambii profesori la Universitatea din Capitală, la Secțiunea Literară pe d-l Iorgu Iordan, Profesor la Universitatea din Iași.

« In sfârșit rândurile membrilor corespondenți străini la Secțiunea Istorică s'a sporit cu alegerea cunoscutului jurist francez J. Bonnecasse, Profesor la Bordeaux.

« Incheem această rezumativă dare de seamă, adăogând că în ședința de astăzi ați hotărît prin votul Domniilor-Voastre Delegațiunea Academiei pentru anul academic 1934—35, realegând Președinte pe d-l Coleg L. Mrazec și Vicepreședinți pe domnii I. Bianu și I. Simionescu și alegând Vicepreședinte pe d-l Al. Lapedatu, din partea Secțiunii Istorice ».

CONCURSURI PENTRU PREMIILE ACADEMIEI ROMÂNE

PUBLICATE ÎN 1934

PREMII PENTRU CĂRŢI PUBLICATE

I. PREMII GENERALE

1. *PREMIUL NĂSTUREL*, de 4.000 Lei, se va da în sesiunea generală din 1935, unei cărţi scrise în limba română, *cu conţinut de orice natură*, care se va judeca mai meritorie printre cele publicate dela 1 Ianuarie până la 31 Decemvrie 1934.

Termenul depunerii la cancelaria Academiei, în 5 exemplare, a cărţilor propuse pentru acest premiu, este până la *31 DECEMVRIE 1934.*

NOTĂ. — In privinţa *Premiilor Năsturel* se pun în cunoştinţa publicului următoarele dispoziţiuni din codicilul răposatului C. Năsturel-Herescu:

« In tot anul Societatea Academică Română va avea a premia din veniturile Fondului *Năsturel* o carte tipărită originală, în limba română, care se va socoti de către Societate ca cea mai bună publicaţiune apărută în cursul anului; însă aceste premii vor fi de două specii:

« 1. In trei ani consecutivi, de-a-rândul, se va decerne câte un premiu de patru mii lei noui, No. 4.000 L. n., *minimum*, la cea mai bună carte apărută în cursul anului expirat.

« 2. Iară în al patrulea an, se va decerne un premiu fix de douăsprezece mii Lei noui, No. 12.000 L. n., carele se va numi « *Marele Premiu Năsturel* », operei care va fi judecată ca publicaţiunea de căpetenie ce va fi apărut în cursul celor patru ani precedenţi. Acest premiu nu se va putea decerna unei lucrări, care va fi obţinut deja unul din premiile anuale, decât defalcând dintr'însul valoarea premiului precedent.

« Operele ce se vor recompensa cu această a doua serie de premii vor trata cu preferință despre materiile următoare:

« *a)* Scrieri serioase de istorie și de științele accesorii ale istoriei, preferindu-se cele atingătoare de istoria țărilor române;

« *b)* Scrieri de religiune ortodoxă, de morală practică și de filosofie;

« *c)* Scrieri de științe politice și de economie socială;

« *d)* Tratate originale despre științele exacte;

« *e)* Scrieri enciclopedice, precum și dicționare de istorie și de geografie, în care să intre și istoria și geografia României; dicționare generale sau parțiale de științe exacte, de arte și de meserii, de administrațiune și jurisprudență și alte asemenea lucrări utile și bine întocmite;

« *f)* Cărți didactice de o valoare însemnată ca metodă și ca cuprins;

« *g)* Dicționare linguistice în limba românească, mai ales pentru limbile antice și orientale, adică limba latină, elenă, sanscrită, ebraică, arabă, turcă, slavonă veche și altele;

« *h)* Publicațiuni și lucrări artistice de o valoare serioasă, adică relative la artele plastice, arhitectura, sculptura, gravura, pictura și chiar opere muzicale serioase, pe care aceste toate Societatea Academică Română le va putea aprecia, atunci când își va întinde activitatea ei și asupra tuturor materiilor de bele-arte;

« *i)* Scrieri de pură literatură română, în proză și în versuri, precum poeme, drame și comedii serioase — mai ales subiecte naționale — și orice alte opere de înaltă literatură. Acestora mai cu seamă aș dori să se acorde « *Marele Premiu Năsturel* », când vor fi judecate ca având un merit cu totul superior, spre a se da astfel o încurajare mai puternică desvoltării literaturii naționale ».

2. *PREMIUL ASOCIAȚIUNII CRAIOVENE* pentru desvoltarea învățământului public, de 4.000 Lei, se va da în sesiunea generală din 1935, pentru o carte didactică, în limba română, apărută în anii 1932—1934.

Termenul depunerii la cancelaria Academiei, în 5 exemplare, a cărților propuse pentru concurs, este până la *31 DECEMVRIE 1934*.

3. *PREMIUL N. CHRISSOVELONI*, de 2.000 Lei *(divizibil)*, se va da în sesiunea generală din 1935, prin comisiune specială de 7 membri, celor mai bune lucrări asupra comerțului, publicate în limba română, în anii 1932—1934.

Termenul depunerii la cancelaria Academiei, în 5 exemplare, a cărților propuse pentru concurs, este până la *31 DECEMVRIE 1934*.

4. *PREMIUL « EUFIMIA și IOAN ANDREI PROFESORI »*, de 3.500 Lei *(divizibil)*, se va da în sesiunea generală din 1935 celei mai bune scrieri conținând *Predici bisericești duminicale și ale sărbătorilor*

sfinţilor prăsnuiţi de Sfânta Biserică creştină ortodoxă, printre cele publicate dela 1 Ianuarie 1931 până la 31 Decemvrie 1934.

Termenul depunerii la cancelaria Academiei, în 5 exemplare, a cărţilor propuse pentru concurs, este până la *31 DECEMVRIE 1934*.

5. *MARELE PREMIU C. HAMANGIU*, de 100.000 [1]) Lei, se va da în sesiunea generală din 1937 celei mai de seamă opere de compoziţie: *Pictură* sau *Sculptură*, ce se va fi produs în cursul anilor 1931—1936.

Termenul înscrierii la concurs este până la *31 DECEMVRIE 1936*.

6. *MARELE PREMIU C. HAMANGIU*, de 100.000 Lei *(indivizibil)*, se va da în sesiunea generală din 1938 celei mai de seamă *lucrări muzicale*, operă şi simfonie, compusă şi executată în cursul anilor 1932—1937.

Termenul înscrierii la concurs este până la *31 DECEMVRIE 1937*.

7. *MARELE PREMIU C. HAMANGIU*, de 100.000 Lei *(indivizibil)*, se va da în sesiunea generală din 1939 celei mai de seamă *lucrări juridice*, de filosofie sau de doctrină a Dreptului român, — de preferinţă cu subiect din istoria vechiului Drept românesc public şi privat. Pot lua parte la concurs lucrări publicate în cursul anilor 1933—1938. Se permite să se depună la concurs şi lucrări în manuscris. In acest caz, din valoarea premiului se va tipări lucrarea premiată, autorul acesteia rămânând cu drepturile de autor şi cu restul sumei neîntrebuinţate pentru tipărire.

Termenul depunerii la cancelaria Academiei, în 5 exemplare a cărţilor propuse pentru concurs şi într'un exemplar a manuscriselor, este până la *31 DECEMVRIE 1938*.

NOTĂ. — In privinţa *Premiilor C. Hamangiu* pentru *pictură* sau *sculptură* şi pentru *lucrări muzicale* se pun în vedere concurenţilor următoarele recomandaţiuni, în conformitate cu dorinţa intemeetorului premiilor:

1. Lucrarea de pictură sau sculptură să fie expusă într'un salon oficial sau într'un local destul de accesibil publicului pentru a putea fi judecată de oricine.
2. Lucrarea muzicală să fie o lucrare superioară ca idee şi concepţie, de preferinţă inspirată de specificul sufletului românesc şi să fi fost executată într'un concert public.

8. *PREMIUL DIMITRIE (MITIŢĂ) BĂRZEANU*, de 1.500 Lei, se va da în sesiunea generală din 1939, unei *publicaţiuni didactice de*

---

[1]) Premiile Hamangiu, trecute în actul de donaţie în sumă de 200.000 lei fiecare, au trebuit să fie micşorate la 100.000 lei din cauza reducerii veniturilor fondului Hamangiu.

curs primar, care se va judeca mai meritorie printre cele publicate în anii 1933—1938.

Termenul depunerii la cancelaria Academiei, în 5 exemplare, a cărților propuse pentru concurs, este până la *31 DECEMVRIE 1938.*

II. PREMIILE SECȚIUNII LITERARE

9. *MARELE PREMIU C. HAMANGIU*, de 100.000 Lei, se va da în sesiunea generală din 1935, celei mai de seamă *lucrări dramatice* (dramă sau comedie) sau celui mai bun *volum de poezii*, printre cele publicate în cursul anilor 1929—1934.

Termenul depunerii la cancelaria Academiei, în 5 exemplare, a cărților propuse pentru concurs, este până la *31 DECEMVRIE 1934.*

10. *MARELE PREMIU C. HAMANGIU*, de 100.000 Lei *(indivizibil)*, se va da în sesiunea generală din 1936, celei mai de seamă lucrări de *critică literară*, printre cele publicate în cursul anilor 1930—1935.

Termenul depunerii la cancelaria Academiei, în 5 exemplare, a cărților propuse pentru concurs, este până la *31 DECEMVRIE 1935.*

11. *MARELE PREMIU C. HAMANGIU*, de 100.000 Lei *(indivizibil)*, se va da în sesiunea generală din 1940 celui mai de seamă *roman*, printre cele publicate în cursul anilor 1933—1939.

Termenul depunerii la cancelaria Academiei, în 5 exemplare, a cărților propuse pentru concurs este până la *31 DECEMVRIE 1939.*

NOTĂ. — Cu privire la *Premiile C. Hamangiu* pentru *roman, lucrări dramatice* sau *volum de poezii* și lucrări de *critică literară*, se pun în vedere concurenților următoarele recomandațiuni, în conformitate cu dorința întemeetorului premiilor:

1. Lucrările de roman să aibă de preferință subiectul lor luat din viața românească; să fie de o superioară înălțime morală și să fie scris în cea mai curată și frumoasă limbă românească.
2. Lucrările dramatice, în afară de recomandațiunile de mai sus, să fie și de o deosebită valoare literară pe lângă valoarea lor scenică.
3. Lucrările de critică literară să ajute la îndrumarea și însănătoșirea creațiunilor literare românești.

12. *PREMIUL DEMOSTENE CONSTANTINIDE*, de 3.000 Lei *(divizibil)*, se va da în sesiunea generală din 1935, pentru scrieri de *literatură, filologie* sau *de artă*, care se vor judeca mai meritorii printre cele publicate dela 1 Ianuarie 1932 până la 31 Decemvrie 1934.

Termenul depunerii la cancelaria Academiei, în 5 exemplare, a cărților propuse pentru concurs, este până la *31 DECEMVRIE 1934.*

13. *PREMIUL STATULUI ELIADE RĂDULESCU*, de 50.000 Lei, se va da în sesiunea generală din 1936, pentru o scriere *literară* sau de *filologie*, care se va judeca cea mai meritorie printre cele publicate în anii 1934—1935.

Termenul depunerii la cancelaria Academiei, în 5 exemplare, a cărților propuse pentru concurs este până la *31 DECEMVRIE 1935*.

14. *PREMIUL ADAMACHI*, de 5.000 Lei *(divizibil)*, se va da în sesiunea generală din 1936, pentru scrieri de *literatură* sau de *filologie* cu cuprinsul moral (în înțelesul că sunt excluse numai scrierile contrare moralei), care se vor judeca mai meritorii printre cele publicate în anii 1933—1935.

Termenul depunerii la cancelaria Academiei, în 5 exemplare, a cărților propuse pentru concurs, este până la *31 DECEMVRIE 1935*.

15. *PREMIUL ECATERINA I. C. BOLINTINEANU*, de 2.000 Lei, se va da în sesiunea generală din 1936 celei mai bune publicațiuni asupra *Educației*, printre cele apărute în cursul anilor 1934—1935.

Termenul depunerii la cancelaria Academiei, în 5 exemplare, a cărților propuse pentru concurs, este până la *31 DECEMVRIE 1935*.

16. *PREMIUL NEUSCHOTZ*, de 3.500 Lei, se va da în sesiunea generală din 1938, pentru o scriere *literară* sau de *filologie*, care se va judeca mai meritorie printre cele publicate în anii 1934—1937.

Termenul depunerii la cancelaria Academiei, în 5 exemplare, a cărților propuse pentru concurs, este până la *31 DECEMVRIE 1937*.

III. PREMIILE SECȚIUNII ISTORICE

17. *PREMIUL VASILE PÂRVAN*, de 30.000 Lei, se va da în sesiunea generală din 1935, pentru lucrări tipărite sau descoperiri *arheologice*, cele mai însemnate, făcute în țară, printre cele publicate dela 1 Ianuarie până la 31 Decemvrie 1934.

Termenul depunerii la cancelaria Academiei, în 5 exemplare, a cărților propuse pentru concurs sau a relațiunilor despre descoperiri, este până la *31 DECEMVRIE 1934*.

18. *PREMIUL « CONSTANTIN KIRIȚESCU: ISTORIA RĂZBOIULUI PENTRU INTREGIREA ROMÂNIEI, 1916—1919 »*, de 25.000 Lei, se va da în sesiunea generală din 1935, celui mai bun studiu de psihologie socială a poporului român în timpul războiului de întregire. Scrierea va putea avea forma, fie a unui studiu social, fie a

unei opere de literatură propriu zisă. E de dorit ca lucrarea să înfățișeze starea sufletească a diferitelor categorii sociale ale poporului român față de problema marelui războiu, atât în timpul pregătirii, cât și al săvârșirii lui, tinzând la restabilirea adevărului prin risipirea atmosferei de defăimare răspândită de o literatură, care caută să generalizeze stări de lucruri prinse numai dintr'un anumit mediu social.

Termenul depunerii la cancelaria Academiei, în 5 exemplare, a cărților propuse pentru concurs, este până la *31 DECEMVRIE 1934.*

19. *PREMIUL STATULUI GHEORGHE ASACHI*, de 50.000 Lei, se va da în sesiunea generală din 1935, pentru o scriere *istorică*, *economică*, *juridică*, *filosofică*, care se va judeca mai meritorie printre cele publicate în anii 1933 și 1934.

Termenul depunerii la cancelaria Academiei, în 5 exemplare, a cărților propuse pentru concurs, este până la *31 DECEMVRIE 1934.*

20. *PREMIUL ECATERINA I. C. BOLINTINEANU*, de 2.000 Lei, se va da în sesiunea generală din 1935 celei mai bune lucrări asupra *științii Dreptului*, dintre cele apărute în cursul anilor 1931—1934.

Termenul depunerii la cancelaria Academiei, în 5 exemplare, a cărților propuse pentru concurs, este până la *31 DECEMVRIE 1934.*

21. *PREMIUL Dr. CORNEL NICOARĂ*, de 12.000 Lei *(divizibil)*, se va da în sesiunea generală din 1935 pentru o scriere *istorică*, *economică*, *juridică*, *filosofică*, care se va judeca mai meritorie printre cele publicate în anii 1931—1934.

Termenul depunerii la cancelaria Academiei, în 5 exemplare, a cărților propuse pentru concurs, este până la *31 DECEMVRIE 1934.*

22. *PREMIUL NEUSCHOTZ*, de 3.500 Lei, se va da în sesiunea generală din 1936 pentru o scriere de *istorie*, de *filosofie* sau *juridică*, care se va judeca mai meritorie printre cele publicate dela 1 Ianuarie 1931 până la 31 Decemvrie 1935.

Termenul depunerii la cancelaria Academiei, în 5 exemplare, a cărților propuse pentru concurs, este până la *31 DECEMVRIE 1935.*

23. *PREMIUL DEMOSTENE CONSTANTINIDE*, de 3.000 Lei *(divizibil)*, se va da în sesiunea generală din 1936, pentru scrieri de *literatură*, *filologie* sau de *artă*, care se vor judeca mai meritorii printre cele publicate dela 1 Ianuarie 1933 până la 31 Decemvrie 1935.

Termenul depunerii la cancelaria Academiei, în 5 exemplare, a cărților propuse pentru concurs, este până la *31 DECEMVRIE 1935.*

24. *PREMIUL GRIGORIE C. ANGELESCU*, de 4.000 Lei, se va da în sesiunea generală din 1937 pentru o scriere de *istorie*, de *filosofie* sau *juridică*, care se va judeca mai meritorie printre cele publicate dela 1 Ianuarie 1933 până la 31 Decemvrie 1936.

Termenul depunerii la cancelaria Academiei, în 5 exemplare, a cărţilor propuse pentru concurs, este până la *31 DECEMVRIE 1936*.

25. *PREMIUL V. ADAMACHI*, de 5.000 Lei *(divizibil)*, se va da în sesiunea generală din 1937 pentru scrieri *istorice*, *economice*, *juridice*, *filosofice*, cu cuprins moral (cu înţelesul că sunt excluse numai scrierile contrare moralei), care se vor judeca mai meritorii printre cele publicate dela 1 Ianuarie 1934 până la 31 Decemvrie 1936.

Termenul depunerii la cancelaria Academiei, în 5 exemplare, a cărţilor propuse pentru concurs, este până la *31 DECEMVRIE 1936*.

26. *PREMIUL HAGI VASILE*, de 5.000 Lei, se va da în sesiunea generală din 1937 pentru scrieri privitoare la *comerţul român în trecut şi în prezent*, publicate în timpul dela 1 Ianuarie 1932 până la 31 Decemvrie 1936.

Termenul depunerii la cancelaria Academiei, în 5 exemplare, a cărţilor propuse pentru concurs, este până la *31 DECEMVRIE 1936*.

IV. PREMII SECŢIUNII ŞTIINŢIFICE

27. *PREMIUL I. OROVEANU*, de 70.000 Lei, se va da în sesiunea generală din 1935, celei mai meritoase lucrări sau descoperiri în ştiinţa medicală, publicate dela 1 Ianuarie până la 31 Decemvrie 1934.

Termenul depunerii la cancelaria Academiei, în 5 exemplare, a lucrărilor propuse pentru concurs, este până la *31 DECEMVRIE 1934*.

28. *PREMIUL ŞTEFAN DEMETRESCU-VERGU*, de 10.000 Lei, se va da în sesiunea generală din 1935, pentru o scriere de *natură silvică*, care se va judeca mai meritorie printre cele publicate dela 1 Ianuarie până la 31 Decemvrie 1934.

Termenul depunerii la cancelaria Academiei, în 5 exemplare, a cărţilor propuse pentru concurs, este până la *31 DECEMVRIE 1934*.

29. *PREMIUL ADINA şi COLONEL PAUL STRĂJESCU*, de 8.800 Lei, se va da în sesiunea generală din 1935, celei mai bune lucrări, scrisă în limba română, tratând o temă, prin care, datorită cercetărilor personale experimentale de ordin bacteriologic, fiziologic sau farmacodinamic, făcute la om sau animale, să se fi adus o contribuţiune etiologiei, patogeniei, fizio-patogeniei sau terapeuticei unei afecţiuni din

domeniul medicinei interne. Pot concura lucrări apărute dela 1 Ianuarie până la 31 Decemvrie 1934.

Termenul depunerii la cancelaria Academiei, în 5 exemplare, a cărților propuse pentru concurs, este până la *31 DECEMVRIE 1934*.

30. *PREMIUL Dr. EM. RIEGLER*, de 5.500 Lei, se va da în sesiunea generală din 1935, celei mai merituoase lucrări din *clinica terapeutică* sau din *terapeutica generală*, publicată dela 1 Ianuarie până la 31 Decemvrie 1934.

Termenul depunerii la cancelaria Academiei, în 5 exemplare, a lucrărilor propuse pentru concurs, este până la *31 DECEMVRIE 1934*.

31. *PREMIUL «CONTRIBUȚIA MUNCII»*, de 10.000 Lei, se va da în sesiunea generală din 1935 celei mai bune lucrări științifice care tratează și rezolvă (total sau în parte) problema selecționării și adaptării la solul nostru a celui mai bun grâu, orz, secară, ovăz, etc. (orice fel de cereale), așa încât prin economia culturii, prin puterea de rezistență la uscăciune, umezeală, frig, să dea maximum de producțiune și să urmărească preponderența noastră între Statele agrare europene.

Se pot prezenta lucrări apărute în cursul anilor 1931—1934.

Termenul depunerii la cancelaria Academiei, în 5 exemplare, a cărților propuse pentru concurs, este până la *31 DECEMVRIE 1934*.

32. *PREMIUL Dr. VICTOR BABEȘ*, de 20.000 Lei, se va da în sesiunea generală din 1935, unei lucrări tipărite în limba română, franceză sau germană, de către un român. Lucrarea se va referi la acele subiecte din domeniul medicinei, cari vor fi în legătură directă cu lucrările defunctului Dr. Victor Babeș, fie că aduc date noui la acele constatate de el, fie că confirmă constatările sale contestate de alții.

Se pot prezenta la concurs lucrări apărute dela 1 Ianuarie 1933 până la 31 Decemvrie 1934.

Termenul depunerii la cancelaria Academiei, în 5 exemplare, a lucrărilor propuse pentru concurs, este până la *31 DECEMVRIE 1934*

33. *PREMIUL ADAMACHI*, de 5.000 Lei *(divizibil)*, se va da în sesiunea generală din 1935, pentru scrieri cu *conținut științific*, în înțelesul științelor exacte (matematică, fizică, chimie, istorie naturală, geografie, medicină, inginerie, industrie și științe aplicate în genere), care se vor judeca mai meritorii printre cele publicate în anii 1932—1934.

Termenul depunerii la cancelaria Academiei, în 5 exemplare, a cărților propuse pentru concurs, este până la *31 DECEMVRIE 1934*.

34. *PREMIUL DE ENTOMOLOGIE AL PROFESORULUI GH. N. FINȚESCU*, de 2.500 Lei, se va da în sesiunea generală din 1936, celei mai bune lucrări care va trata despre una din insectele care vatămă pomii roditori și fructele lor. Lucrarea va fi făcută sub formă de monografie și va fi tratată numai din punct de vedere biologic și cu aplicațiuni practice relative la stârpirea acestor insecte. Observațiile biologice vor trebui să fie făcute în țara noastră și relative la pomii cultivați de noi.

Se pot prezenta pentru concurs lucrări apărute dela 1 Ianuarie 1933 până la 31 Decemvrie 1935

Termenul depunerii la cancelaria Academiei, în 5 exemplare, a cărților propuse pentru concurs, este până la *31 DECEMVRIE 1935*.

35. *PREMIUL STATULUI LAZĂR*, de 50.000 Lei, se va da în sesiunea generală din 1936 pentru o scriere *cu conținut științific*, în înțelesul științelor exacte (matematică, fizică, chimie, istorie naturală, geografie, medicină, inginerie, industrie și științele aplicate în genere), care se va judeca mai meritorie printre cele publicate dela 1 Ianuarie 1933 până la 31 Decemvrie 1935, sau pentru cea mai importantă *invențiune științifică* făcută dela 1 Ianuarie 1933 până la 31 Decemvrie 1935.

Termenul depunerii la cancelaria Academiei, în 5 exemplare, a cărților propuse pentru concurs, este până la *31 DECEMVRIE 1935*.

36. *PREMIUL Dr. CORNEL NICOARĂ*, de 12.000 lei *(divizibil)*, se va da în sesiunea generală din 1936 pentru scrieri cu *conținut științific*, în înțelesul științelor exacte (matematică, fizică, chimie, istorie naturală, geografie, medicină, inginerie, industrie și științele aplicate în genere), care se vor judeca mai meritorii printre cele publicate în anii 1933—1935.

Termenul depunerii la cancelaria Academiei, în 5 exemplare, a cărților propuse pentru concurs, este până la *31 DECEMVRIE 1935*.

37. *PREMIUL DEMOSTENE CONSTANTINIDE*, de 3.000 Lei *(divizibil)*, se va da în sesiunea generală din 1937, pentru scrieri cu *conținut științific*, care se vor judeca mai meritorii printre cele publicate dela 1 Ianuarie 1933 până la 31 Decemvrie 1936.

Termenul depunerii la cancelaria Academiei, în 5 exemplare, a cărților propuse pentru concurs, este până la *31 DECEMVRIE 1936*.

38. *PREMIUL GH. CHIȚU*, de 3.000 Lei, se va da în sesiunea generală din 1937, pentru o scriere cu *conținut științific*, care se va

judeca mai meritorie printre cele publicate dela 1 Ianuarie 1929 până la 31 Decemvrie 1936.

Termenul depunerii la cancelaria Academiei, în 5 exemplare, a cărților propuse pentru concurs, este până la *31 DECEMVRIE 1936*.

NOTĂ. — Se pun în vedere concurenților următoarele articole din *Regulamentul pentru premiile literare, istorice și științifice*, votat de Academie la 8 Martie 1906 cu modificările aduse la 27 Mai 1919, la 26 Mai 1924, 27 Mai 1930 și 16 Mai 1933:

« *Art. 4. Operele publicate* vor fi prezentate la concurs în câte 5 exemplare, depuse cu o cerere scrisă și semnată de autor sau de un Membru activ ori corespondent al Academiei, cerere în care se va arăta totdeauna anume premiul la care concurează.

« Orice membru activ al Academiei poate propune spre premiare o lucrare apărută până la finele anului precedent, pe care o socotește că « merită să fie luată în considerare. Propunerea, făcută cu adeziunea autorului, însoțită de un raport motivat scris și de 5 exemplare ale lucrării, va fi adusă la cunoștința tuturor membrilor Comisiunii respective sau Secțiunilor cel mai târziu în primele trei zile ale sesiunii ordinare a Academiei, arătându-se premiul pentru care se face propunerea

« Un autor nu poate prezenta în acelaşi an aceeași scriere la mai multe premii, nici mai multe scrieri la diferite premii.

« O scriere prezentată la un premiu nu mai poate fi mutată la altul după trecerea termenului de prezentare (31 Decemvrie), fixat în art. 3. Această mutare se poate face însă prin deciziunea Secțiunii sau Comisiunii care decide asupra acordării premiilor.

« *Art. 5.* O scriere prezentată într'un an la un premiu și nepremiată poate fi prezentată în anii următori la concursul aceluiași sau al altui premiu, numai dacă este preînnoită în părți esențiale în nouă edițiune, publicată de autor în viață.

« *Art. 6.* Operele publicate de Academie, făcute din inițiativa sau cu ajutorul ei, nu pot fi admise la concursul premiilor. De asemenea nu pot fi admise la concurs opere postume.

« *Art. 7.* La concursul premiilor poate fi admisă nu numai o operă întreagă, ci și parte dintr'o operă, cu condițiune ca această parte să fie completă.

« *Art. 9.* La premiile Năsturel — conform testamentului — pot fi admise numai scrieri în limba română; *la premiile Eliade-Rădulescu, Lazăr, Adamachi, sunt admise și opere scrise de autori români sau străini într'una din limbile latină, italiană, franceză, germană sau engleză, dacă întreg cuprinsul operei va trata despre pământul sau neamul românesc, despre istoria, limba sau literatura românească.*

« *Art. 10.* Traducerile din limbi străine în limba română pot fi premiate numai dacă sunt făcute de pe opere clasice și, prin dificultățile învinse ale unei perfecte traduceri în versuri românești, vor constitui

adevărate opere literare ale limbii române, ori — prin anexarea de explicări şi note ştiinţifice cu totul proprii traducătorului — îşi vor fi însuşit meritele unei lucrări originale în limba română.

« *Art. 11.* Toate lucrările, fie tipărite, fie manuscrise, prezentate la vreunul din premiile Academiei, trebue să fie scrise cu ortografia Academiei.

« *Art 12.* Operele publicate anonime sau pseudonime vor putea fi admise la concurs, iar autorii, spre a primi premiile acordate, vor trebui să probeze proprietatea lor ».

PREMII PENTRU LUCRĂRI PUSE LA CONCURS CU SUBIECTE DATE

I. PREMIILE SECŢIUNII LITERARE

1. *MARELE PREMIU C. HAMANGIU*, de 100.000 Lei *(indivizibil)*, se va da în sesiunea generală din 1935, celei mai reușite *traduceri în limba engleză a operei poetice a lui Mihail Eminescu*, prezentate în manuscris.

Termenul prezentării manuscriselor la concurs, în două exemplare, este până la *31 DECEMVRIE 1934*.

2. *MARELE PREMIU C. HAMANGIU*, de 100.000 Lei *(indivizibil)*, se va da în sesiunea generală din 1936, celei mai reușite *traduceri în limba germană a operii poetice a lui Mihail Eminescu*, prezentate în manuscris.

Termenul prezentării manuscriselor la concurs, în două exemplare, este până la *31 DECEMVRIE 1935*.

NOTĂ. — In privința *Premiilor C. Hamangiu* pentru traducerea operii poetice a lui Mihail Eminescu în limba franceză, engleză şi germană, se pun în vedere concurenților următoarele dispozițiuni şi dorințe arătate în actul de donațiune al def. Const. Hamangiu:

> « In credința noastră că literatura română are şi opere de valoare universală, care merită să fie îndrumate spre admirația întregii lumi culte, în mod cu totul excepțional, în primii trei ani: 1931, 1932, 1933, aceste premii de câte 200.000 Lei fiecare se vor acorda celor mai bune, mai perfecte şi mai apropiate de original traduceri, în limba, franceză, engleză și germană, a volumului de poezii al marelui nostru poet Mihail Eminescu (de preferat după ediția lui Titu Maiorescu) împreună cu o parte din poeziile sale bune, publicate mai în urmă în revistele « Convorbiri Literare », « Floarea Albastră » și alte publicații. Traducătorii sunt rugați de a avea în vedere şi observațiunile importante ale d-lui G. Ibrăileanu publicate în revista « Viața Românească », din Iași, numerele 2—3 din 1928 şi 5—6 din 1929, prin care se atrage atențiunea asupra gravelor erori cuprinse în unele ediții ale acestor poezii. Traducătorii se vor sili

să redea cât mai bine şi mai exact cu putinţă fondul şi forma nepieritoarei opere poetice. Traducerile se pot face și în colaborare de persoane care cunosc cât mai bine şi cât mai adânc limbile respective.

« Aceste trei premii iniţiale şi cu caracter excepţional, de câte 200.000 Lei fiecare, se vor acorda în timpul şi în modul următor:

« 1. In 1931, premiul de 200.000 Lei se va acorda celei mai reuşite traduceri în limba franceză a poeziilor lui Mihail Eminescu, în condiţiunile specificate mai sus.

« 2. In 1932, premiul de 200.000 Lei se va acorda celei mai reușite traduceri în limba engleză a poeziilor lui Mihail Eminescu.

« 3. In fine, în 1933, premiul de 200.000 Lei se va acorda celei mai reuşite traduceri în limba germană a poeziilor lui Mihail Eminescu.

« Traducerile respective se vor depune la Academia Română în două exemplare manuscrise sau scrise la maşină, în termenul ce-l va fixa Academia. Unul din manuscrise se va restitui autorilor, iar unul se va păstra la Academie.

« Academia Română sau traducătorii premiaţi (am prefera Academia, ca cea mai superioară instituţie culturală) se vor adresa celor mai importante şi mai răspândite edituri de traduceri a operelor străine din Franţa, Anglia şi Germania, pentru editarea şi tipărirea într'un număr cât mai mare posibil de exemplare a traducerilor respective. Beneficiul dreptului de traducător (care se confundă după legea noastră din 1923, ca şi după legile franceze, engleze şi germane, cu dreptul de autor) va aparţine, cum e şi firesc, traducătorului sau traducătorilor.

« In caz când Comisiunea instituită de Academia Română pentru decernarea acestor trei premii iniţiale şi excepţionale în anii 1931, 1932 şi 1933 nu ar găsi în cursul acestor trei ani nicio traducere reuşită şi deci în stare să prezinte străinătăţii toate frumuseţile acestei opere, Academia Română va da, numai în aceste cazuri, un nou termen de alţi trei ani, publicând în acelaşi scop un nou concurs pentru traducerea în limba franceză, engleză şi germană a operei poetice complete a lui Mihail Eminescu ».

Potrivit dispoziţiunii acestui ultim alineat, Academia publică, cu începere dela 1934, un nou concurs pentru traducerile în limba franceză, engleză şi germană.

Se atrage atenţia că, potrivit art. 9 din Regulamentul Premiilor C. Hamangiu, votat în şedinţa dela 24 Mai 1933, traducerea poeziilor lui Mihail Eminescu în limbile franceză, engleză şi germană, premiate cu Marele Premiu C. Hamangiu, vor fi tipărite din suma acordată ca premiu, — autorul rămânând cu drepturile de autor şi cu restul sumei neîntrebuinţate pentru tipărire.

3. *PREMIUL V. ADAMACHI*, de 5.000 Lei, se va da în sesiunea generală din 1935, celei mai bune lucrări prezentate în manuscris despre: *Al. Depărăţeanu.* — (Deciz. 17 Mai 1932).

Termenul prezentării manuscriselor la concurs este până la *31 DECEMVRIE 1934.*

4. *PREMIUL GENERAL CONSTANTIN şi MARIA BURGHELE*, de 4.000 Lei, se va da în sesiunea generală din 1935, celui mai bun manuscris de compunere *literară*, *istorică* sau *didactică*, având drept principal scop răspândirea și cultivarea în sufletul poporului nostru a frumoaselor principii de morală creştină. — (Deciz. 24 Mai 1929).

Termenul prezentării manuscriselor la concurs este până la *31 DECEMVRIE 1934*.

5. *PREMIUL STATULUI ELIADE RĂDULESCU*, de 50.000 Lei, se va da în sesiunea generală din 1935, celei mai bune lucrări prezentate în manuscris cu subiectul:

Studiu asupra numelor de persoane (nume, pronume, supranume, poreclă) şi de animale dintr'o regiune românească. — (Deciz. 16 Mai 1933).

Termenul prezentării manuscriselor la concurs este până la *31 DECEMVRIE 1934*.

6. *PREMIUL C. G. VERNESCU*, de 20.000 Lei *(divizibil)*, se va da în sesiunea generală din 1935 celor mai bune lucrări prezentate în manuscris cu subiectul:

Balada populară română în Banat. — (Deciz. 26 Mai 1934)

Termenul prezentării manuscriselor la concurs este până la *31 DECEMVRIE 1934*.

7. *PREMIUL NĂSTUREL*, de 5.000 Lei, se va da în sesiunea generală din 1936 celei mai bune lucrări prezentate în manuscris cu subiectul:

Tipărituri româneşti în Basarabia sub stăpânirea rusească. — (Deciz. 26 Mai 1934).

Termenul prezentării manuscriselor la concurs este până la *31 DECEMVRIE 1935*.

8. *PREMIUL GENERAL IOAN CARP şi MARIA CARP*, de 7.000 Lei, se va da în sesiunea generală din 1936, celei mai bune lucrări prezentate în manuscris cu subiectul:

Titu Maiorescu, vieaţa şi opera lui. — (Deciz. 19 Mai 1933).

Termenul prezentării manuscriselor la concurs este până la *31 DECEMVRIE 1935*.

9. *PREMIUL Dr. CORNEL NICOARĂ*, de 12.000 Lei *(divizibil)*, se va da în sesiunea generală din 1937 pentru cea mai bună lucrare în manuscris despre:

Influențele culturale străine și românești asupra culturii din Ardeal în 1800—1850. — (Deciz. 26 Mai 1934).

Termenul prezentării manuscriselor la concurs este până la *31 DECEMVRIE 1936.*

10. *PREMIUL V. ADAMACHI*, de 5.000 Lei, se va da în sesiunea generală din 1938 celei mai bune lucrări prezentate în manuscris cu subiectul:

Elementul sârbesc în limba română. — (Deciz. 19 Mai 1933).

Termenul prezentării manuscriselor la concurs este până la *31 DECEMVRIE 1937.*

II. PREMIILE SECȚIUNII ISTORICE

11. *PREMIUL ALEXANDRU IOAN CUZA*, de 20.000 Lei, se va da în sesiunea generală din 1935, sau în oricare sesiune următoare, celei mai bune lucrări scrise în limba română despre:

Istoria Românilor dela Aurelian până la fundarea Principatelor.

Punctele de căpetenie ale programului sunt cele următoare:

1. Teritoriul colonizațiunii romane în țările din dreapta și din stânga Dunării de jos.
2. Teoriile vechi și noui despre originea și locuințele Românilor în cursul evului mediu.
3. Migrațiunea popoarelor în țările dunărene și înrâuririle reciproce dintre barbari și elementul roman, dela părăsirea Daciei Traiane până la înființarea Imperiului bulgar.
4. Românii și Bulgarii în timpul Imperiului bulgar și al celui româno-bulgar și relațiunile lor cu popoarele din stânga Dunării.
5. Originea Principatelor Române.

Lucrarea va fi întemeiată pe un studiu cât mai amănunțit și conștiincios al izvoarelor antice și medievale: autori, inscripțiuni, documente și orice resturi ale vechimii, utilizându-se și toponimia, limba, și în genere orice fântână ce ar putea contribui la lămurirea chestiunii.

— (Deciz. 5 Aprilie 1900 și 25 Martie 1904).

Termenul prezentării manuscriselor la concurs este până la *31 DECEMVRIE 1934.*

12. *MARELE PREMIU REGELE FERDINAND*, de 10.000 Lei, se va da în sesiunea generală din 1935, pentru cea mai bună lucrare despre:

Vieaţa şi faptele lui Tudor Vladimirescu şi starea socială şi culturală din timpul său. — (Deciz. 7 Iunie 1921).

Termenul prezentării manuscriselor la concurs este până la *31 DECEMVRIE 1934.*

13. *PREMIUL FUNCŢIONARII C. F. R. DIN BUCUREŞTI*, de 9.500 Lei în efecte şi 2.613 Lei în numerar, se va da în sesiunea generală din 1935, celei mai bune lucrări despre:

Drepturile funcţionarilor publici faţă de Stat. — (Dec. 7 Iunie 1921).

Termenul prezentării manuscriselor la concurs este până la *31 DECEMVRIE 1934.*

14. *PREMIUL BASARABIEI IN MEMORIA LUI I. C. BRĂTIANU*, în efecte, de nominal Lei 6.500 şi 2.243 Lei în numerar, se va da în sesiunea generală din 1935, pentru cea mai bună lucrare despre:

Istoria apărării drepturilor României asupra Basarabiei şi rolul oamenilor de Stat ai României în această luptă. — (Deciz. 6 Iunie 1923).

Termenul prezentării manuscriselor la concurs este până la *31 DECEMVRIE 1934.*

15. *PREMIUL EPISCOPIEI ARGEŞULUI*, de 10.000 Lei, se va da în sesiunea generală din 1935, pentru cea mai bună lucrare asupra subiectului:

Monografia mânăstirii şi episcopiei din Curtea de Argeş. — (Deciz. 6 Iunie 1923).

Termenul prezentării manuscriselor la concurs este până la *31 DECEMVRIE 1934.*

16. *PREMIUL MINISTERULUI CULTELOR ŞI ARTELOR*, de 50.000 Lei, se va da în sesiunea generală din 1935, pentru cea mai bună lucrare cu subiectul:

Chipuri de vlădici şi scriitori bisericeşti români din veacul al XVII-lea. (Deciz. 30 Mai 1929).

Termenul depunerii manuscriselor la concurs este până la *31 DECEMVRIE 1934.*

17. *PREMIUL GENERAL R. ROSETTI*, de 5.000 Lei, se va da în sesiunea generală din 1935, pentru cea mai bună lucrare cu subiectul:

Figuri mai caracteristice din Războiul Independenţei din 1877—78. (Deciz. 31 Mai 1928).

Termenul depunerii manuscriselor la concurs este până la *31 DECEMVRIE 1934.*

18. *PREMIUL CAMEREI DE COMERȚ ȘI INDUSTRIE, CIRCUMSCRIPȚIA I-a, DIN TURNU-MĂGURELE*, de 20.000 Lei, se va da în sesiunea generală din 1935, pentru cea mai bună lucrare cu subiectul:

Teleormanul economic. — (Deciz. 25 Mai 1932).

Termenul prezentării manuscriselor la concurs este până la *31 DECEMVRIE 1934.*

NOTĂ. — Plata premiului, în cazul acordării, se va face în măsura sumelor ce Academia va încasa din venitul fondului.

19. *PREMIUL AT. TONCOVICEANU*, de 1.000 Lei, se va da în sesiunea generală din 1935, celei mai bune lucrări tratând subiectul:

Istoria unei mănăstiri din România. — (Deciz. 16 Mai 1933).

Termenul prezentării manuscriselor la concurs este până la *31 DECEMVRIE 1934.*

20. *PREMIUL I. C. ATANASIU*, de 4.000 Lei, se va da în sesiunea generală din 1935 celei mai bune lucrări prezentate în manuscris cu subiectul:

Criteriul biologic în Drept. — (Deciz. 22 Mai 1934).

Termenul prezentării manuscriselor la concurs este până la *31 DECEMVRIE 1934.*

21. *PREMIUL V. ADAMACHI*, de 5.000 Lei, se va da în sesiunea generală din 1936, pentru cea mai bună lucrare cu subiectul:

Cercetări istorice asupra unui oraș din România. — (Deciz. 16 Mai 1933).

Termenul depunerii manuscriselor la concurs este până la *31 DECEMVRIE 1935.*

22. *PREMIUL STATULUI GH. ASACHI*, de 50.000 lei, se va da în sesiunea generală din 1936, pentru cea mai bună lucrare cu subiectul:

Studii pe bază documentară nouă asupra instituțiilor muntene în evul mediu. — (Deciz. 25 Mai 1934).

Termenul prezentării manuscriselor la concurs este până la *31 DECEMVRIE 1935.*

23. *PREMIUL NĂSTUREL*, de 5.000 Lei, se va da în sesiunea generală din 1937, pentru cea mai bună lucrare cu subiectul:

Boierii din Țara Făgărașului. — (Deciz. 25 Mai 1934).

Termenul prezentării manuscriselor la concurs este până la *31 DECEMVRIE 1936.*

III. PREMIILE SECŢIUNII ŞTIINŢIFICE

24. *PREMIUL ALEXANDRU IOAN CUZA*, de 6.000 Lei, se va da în sesiunea generală din 1935, pentru cea mai bună lucrare cu subiectul:

Studii asupra paleoliticului în România. — (Deciz. 27 Mai 1932).

Termenul prezentării manuscriselor la concurs este până la *31 DECEMVRIE 1934.*

25. *PREMIUL NĂSTUREL*, de 5.000 Lei, se va da în sesiunea generală din 1935, pentru cea mai bună lucrare cu subiectul:

Structura geologică, în special tectonica unei părţi din Carpaţii Munteniei între cotitura Carpaţilor şi linia Dunării. — (Deciz. 27 Mai 1932).

Termenul prezentării manuscriselor la concurs este până la *31 DECEMVRIE 1934.*

26. *PREMIUL STATULUI GH. LAZĂR*, de 50.000 Lei, se va da în sesiunea generală din 1935, pentru cea mai bună lucrare experimentală asupra subiectului:

Febra exantematică (febra de Marsilia). — (Deciz. 30 Mai 1933).

Termenul prezentării manuscriselor la concurs este până la *31 DECEMVRIE 1934.*

27. *PREMIUL ANASTASIE FĂTU*, de 3.000 Lei, se va da în sesiunea generală din 1936, celei mai bune lucrări tratând subiectul:

Studiul geologic şi petrografic al regiunii Văii Jiului. — (Deciz. 30 Mai 1933).

Termenul depunerii manuscriselor la concurs este până la *31 DECEMVRIE 1935.*

28. *PREMIUL AT. TONCOVICEANU*, de 1.000 Lei, se va da în sesiunea generală din 1936, celei mai bune lucrări tratând subiectul:

Biologia generală a unei păduri. — (Deciz. 21 Mai 1934).

Termenul prezentării manuscriselor la concurs este până la *31 DECEMVRIE 1935.*

29. *PREMIUL V. ADAMACHI*, de 5.000 Lei, se va da în sesiunea generală din 1937, pentru cea mai bună lucrare cu subiectul:

Date şi cercetări despre constituţiune în legătură cu ereditatea. — (Deciz. 30 Mai 1933).

Termenul prezentării manuscriselor la concurs este până la *31 DECEMVRIE 1936.*

IV. PREMII SPECIALE

30. *PREMIUL TOMA și IOAN N. SOCOLESCU*, de 10.000 Lei, se va da în sesiunea generală din 1937, celei mai bune lucrări despre:

Origina pridvorului deschis al bisericilor muntene. — (Deciz. 21 Mai 1934).

Termenul prezentării manuscriselor la concurs este până la *31 DECEMVRIE 1936.*

31. *PREMIUL MILITAR GENERAL IOAN CARP și MARIA CARP*, de 7.000 Lei, se va da în sesiunea generală din 1939, celei mai bune lucrări prezentate în manuscris cu subiectul:

Problemele de ordin geo-politic, social, economic și technic ce trebuesc avute în vedere pentru organizarea apărării naționale. — (Deciz. 29 Mai 1934 a Comisiunii speciale numite de Ministerul Apărării Naționale).

Termenul prezentării manuscriselor la concurs este până la *31 DECEMVRIE 1938.*

Concurenților la premiile cu subiecte date se pun în vedere următoarele articole din *Regulamentul* votat de Academie la 8 Martie 1906:

« *Art. 19.* Manuscrisele se vor prezenta la concurs în termenul fixat în art. 3 (până la 31 Decemvrie), fără nume de autor, purtând o deviză sau *motto*; ele vor fi însoțite de un plic sigilat, pe care va fi reprodusă deviza sau *motto* din fruntea manuscrisului și în care se va afla închis numele autorului. Acest plic se va deschide numai dacă lucrarea va fi premiată.

« Manuscrisele, care nu vor fi scrise curat și lizibil, nu vor fi luate în cercetare.

« *Art. 21.* Valoarea premiului acordat unei lucrări în manuscris se va număra autorului, numai după ce lucrarea va fi tipărită.

« *Art. 22.* Manuscrisele nepremiate vor fi restituite autorilor, cari le vor cere și își vor dovedi proprietatea la cancelaria Academiei prin deschiderea plicului cu numele lor; manuscrisele nereclamate în timp de un an dela pronunțarea rezultatului, vor rămânea proprietatea Academiei și vor fi încorporate în Bibliotecă, în colecțiunea manuscriselor ».

* * *

NOTĂ. — Se atrage atențiunea că, în conformitate cu deciziunea luată în ședința dela 22 Mai 1932 și cu deciziunea Delegațiunii Academiei dela 23 Iunie 1933, Academia Română nu va plăti premiile publicate în cartea de față decât după încasarea veniturilor dela fondurile respective.

PERSONALUL

ACADEMIEI ROMÂNE

LA 1 IUNIE 1934

MEMBRII ACTIVI ŞI OFICIILE ACADEMIEI

DELEGAŢIUNEA

Preşedinte . . . . MRAZEC Ludovic.
Asesori (Vice-preşedinţi): din Secţiunea Literară: BIANU Ioan.
din Secţiunea Istorică: LAPEDATU Ioan.
din Secţiunea Ştiinţifică: SIMIONESCU Ioan.
Secretar general (pe 7 ani, 1929—1936) . . . . . ŢIŢEICA George.

SECŢIUNILE

I. SECŢIUNEA LITERARĂ

Preşedinte: RĂDULESCU-MOTRU C. (Bucureşti).— Ales la 4 Iunie 1923.
Vice-preşedinte: MURNU Gh. (Bucureşti). — Ales la 4 Iunie 1923.
Secretar: BOGDAN-DUICĂ Gheorghe (Cluj). — Ales la 4 Iunie 1919.
BIANU Ioan (Bucureşti). — Ales la 3 Aprilie 1902.
BRĂTESCU-VOINEŞTI Ioan Al. (Bucureşti) — Ales la 10 Oct. 1918.
CIOBANU Ştefan (Chişinău) — Ales la 10 Octomvrie 1918.
DENSUSIANU Ovidiu (Bucureşti). — Ales la 15 Octomvrie 1918.
ENESCU George (Bucureşti). — Ales la 27 Mai 1932.
GOGA Octavian (Bucureşti). — Ales la 4 Iunie 1919.
PETROVICI Ioan (Bucureşti). — Ales la 24 Mai 1934.
PUŞCARIU Sextil (Cluj). — Ales la 19 Mai 1914.
SADOVEANU Mihail (Iaşi). — Ales la 1 Iunie 1921.

II. SECŢIUNEA ISTORICĂ

Preşedinte: LUPAŞ Ioan (Cluj). — Ales la 17 Mai 1916.
Vice-preşed.: LAPEDATU Alexandru (Cluj).— Ales la 10 Octomvrie 1918.
Secretar: POPESCU Preot Nicolae (Bucureşti).— Ales la 5 Iunie 1923.

BALŞ Gheorghe (Bucureşti).— Ales la 4 Iunie 1923
DRAGOMIR Silviu (Cluj).— Ales la 25 Mai 1928.
GUSTI Dimitrie (Bucureşti).— Ales la 4 Iunie 1919.
IORGA Nicolae (Bucureşti).— Ales la 26 Mai 1910.
MEHEDINŢI Simion (Bucureşti).— Ales la 19 Mai 1915.
NISTOR Ioan (Cernăuţi).— Ales la 19 Mai 1915.
RĂDULESCU Andrei (Bucureşti).— Ales la 2 Iunie 1920.
ROSETTI G-ral Radu (Bucureşti).— Ales la 24 Mai 1934
VÂLSAN Gheorghe (Bucureşti).— Ales la 2 Iunie 1920.

III. SECŢIUNEA ŞTIINŢIFICĂ

Preşedinte: MARINESCU Dr. G. (Bucureşti).— Ales la 9 Aprilie 1905.
Vice-preşedinte: VASILESCU-KARPEN N. (Bucureşti).— Ales la 6 Iunie 1923.
Secretar: ANTIPA Grigorie (Bucureşti).— Ales la 14 Mai 1910.
BOGDAN Petre (Iaşi).—Ales la 4 Iunie 1926.
CRAINICIANU General Gr. (Bucureşti).— Ales la 18 Mai 1911.
INCULEŢ Ion (Iaşi).— Ales la 10 Octomvrie 1918
MRAZEC L. (Bucureşti).— Ales la 11 Aprilie 1905.
POMPEIU Dimitrie (Bucureşti).— Ales la 24 Mai 1934.
RACOVIŢĂ Emil (Cluj).— Ales la 2 Iunie 1920.
SIMIONESCU Ioan (Iaşi).— Ales la 18 Mai 1911.
ŢIŢEICA Gheorghe (Bucureşti).— Ales la 15 Mai 1913.
VOINOV Dimitrie (Bucureşti).— Ales la 1 Iunie 1927.

MEMBRII ACADEMIEI DECEDAȚI

ALECSANDRI Vasile.— Numit la 2 Iunie 1867.— † la 22 August 1890.
AURELIAN Petre S — Ales la 9 Septemvrie 1871.— † 24 Ianuarie 1909.
BABEȘ Vicențiu.— Numit la 22 Aprilie 1866.— † 21 Ianuarie 1907.
BABEȘ Dr. Victor.— Ales la 11 Martie 1893.— † 19 Octomvrie 1927.
BACALOGLU Emanoil.— Ales la 29 Iunie 1879.— † 30 August 1891.
BARIȚIU Gheorghe.— Numit la 22 Aprilie 1866 — † 21 Martie 1893.
BÂRSEANU Andrei.— Ales la 1 Aprilie 1908 — † 19 August 1922.
BENGESCU Gheorghe.— Ales la 4 Iunie 1921.— † 23 August 1922.
BOGDAN Ioan.— Ales la 29 Martie 1903.— † 1 Iunie 1919.
BRÂNDZĂ Dr. Dimitrie — Ales la 30 Iunie 1879.— † 3 August 1895.
BUNEA Augustin.— Ales la 28 Mai 1909.— † 18 Noemvrie 1909.
CANTACUZINO Dr. Ioan.— Ales la 30 Mai 1925.— † 14 Ianuarie 1934.
CARAGIANI Ioan — Numit la 22 Aprilie 1866.— † 13 Ianuarie 1921
CHIȚU Gheorghe.— Ales la 27 Iunie 1879.— † 28 Octomvrie 1879.
CIPARIU Timoteiu.— Numit la 22 Aprilie 1866.— † 22 August 1887.
COBĂLCESCU Grigorie.— Ales la 29 Martie 1886.— † 21 Mai 1892.
COȘBUC Gheorghe.— Ales la 20 Mai 1916.— † 26 Aprilie 1918.
COZACOVICI Dimitrie.— Numit la 22 Aprilie 1866 — † 21 August 1868.
DELAVRANCEA B. Șt.— Ales la 19 Mai 1912.— † 30 Aprilie 1918.
DIMITROVICI Ambrozie — Numit la 22 Aprilie 1866.— † 3 Iulie 1866.
ELIADE RĂDULESCU Ioan.— Numit la 2 Iunie 1867.— † 27 Apr. 1872.
ERBICEANU Constantin — Ales la 8 Aprilie 1899.— † 7 Martie 1913.
FĂLCOIANU Ștefan — Ales la 13 Septemvrie 1876.— † 22 Ianuarie 1905.
FĂTU Dr. Anastasiu.— Ales la 11 Septemvrie 1871.— † 3 Martie 1886.
FELIX Dr. Iacob.— Ales la 30 Iunie 1879.— † 20 Ianuarie 1905.
FONTANINU Gheorghe M.— Ales la 10 Sept. 1870.— † 24 Aprilie 1886.
GANE Nicolae.— Ales la 1 Aprilie 1908.— † 16 Aprilie 1916.
GHICA Ion.— Ales la 13 August 1874.— † 22 Aprilie 1897.
GIURESCU Constantin.— Ales la 14 Mai 1914.— † 28 Octomvrie 1918.
GRECESCU Dr. D.— Ales la 17 Aprilie 1907.— † 2 Octomvrie 1910.
HARET Spiru C.— Ales la 31 Martie 1892.— † 17 Decemvrie 1912.
HASDEU Bogdan P.— Ales la 13 Septemvrie 1877.— † 25 August 1907.
HEPITES Ștefan.— Ales la 3 Aprilie 1902.— † 16 Septemvrie 1922.
HODOSIU Iosif.— Numit la 22 Aprilie 1866.— † 28 Noemvrie 1880.

HURMUZAKI Alex.— Numit la 22 Aprilie 1866.— † 8 Martie 1871. 35
HURMUZAKI Eudoxie.— Ales la 2 August 1872.— † 29 Ianuarie 1874
IONESCU Nicolae.— Numit la 20 Iulie 1867.— † 24 Ianuarie 1905.
ISTRATI Constantin.— Ales la 7 Aprilie 1899.— † 17 Ianuarie 1919.
KALINDERU Ioan.— Ales la 13 Martie 1893.— † 11 Decemvrie 1913.
KOGĂLNICEANU Mihail.— Ales la 16 Sept. 1868.— † 20 Iunie 1891. 40
KRETZULESCU Nicolae.— Ales la 9 Sept. 1871.— † 26 Iunie 1900.
LAURIAN August Treb.— Numit la 2 Iunie 1867.— † 25 Febr. 1881.
MAIORESCU Titu — Numit la 20 Iulie 1867.— † 1 Iulie 1917.
MANIU Vasile.— Ales la 12 Septemvrie 1876.— † 10 Martie 1901.
MARIAN Simeon Fl — Ales la 26 Martie 1881.— † 11 Aprilie 1907. 45
MARIENESCU At. M.— Ales la 26 Martie 1881 — † 7 Ianuarie 1914.
MASSIMU Ioan C.— Numit la 2 Iunie 1867.— † 2 Iunie 1877.
MELCHISEDEC Episcop.— Ales la 10 Sept. 1870.— † 16 Mai 1892.
MOLDOVEANU Ioan M — Ales la 11 Aprilie 1894.— † 7 Sept. 1915.
MUNTEANU Gavril — Numit la 22 Aprilie 1866.— † 17 Dec. 1869. 50
NAUM Anton.— Ales la 11 Martie 1893 — † 28 August 1917.
NEGRUZZI Constantin.— Numit la 2 Iunie 1867.— † 25 August 1868
NEGRUZZI C. Iacob — Ales la 26 Martie 1881.— † 6 Ianuarie 1932
NICOLAE Popea Episcop — Ales la 8 Aprilie 1899.— † 26 Iulie 1908
ODOBESCU Alexandru.— Ales la 10 Sept. 1870.— † 10 Noemvrie 1895. 55
OLLĂNESCU Dimitrie C.— Ales la 11 Martie 1893.— † 20 Ian. 1908.
ONCIUL Dimitrie.— Ales la 11 Aprilie 1905.— † 20 Martie 1923.
PAPADOPOL-CALIMACH Alexandru.— Ales la 12 Septemvrie 1876.— † 18 Iunie 1898
PAPIU-ILARIANU Alex.— Ales la 16 Sept 1868.— † 11 Oct 1878.
PÂRVAN Vasile — Ales la 15 Mai 1913.— † 26 Iunie 1927. 60
PHILIPPIDE Alexandru. — Ales la 1 Aprilie 1900. — † 11 August 1933.
POENARU Petre — Ales la 10 Sept. 1870.— † 2 Octomvrie 1875
PONI Petre.— Ales la 30 Iunie 1879.— † 2 Aprilie 1925.
PORCIUS Florian.— Ales la 10 Martie 1882.— † 17 Mai 1906.
PUȘCARIU Ioan.— Ales la 4 Aprilie 1900.— † 24 Decemvrie 1911. 65
QUINTESCU Nicolae Gh.— Ales la 14 Sept. 1877 — † 12 August 1913.
ROMAN Alexandru.— Numit la 22 Aprilie 1866.— † 15 Sept. 1897.
ROSETTI Constantin A.— Numit la 2 Iunie 1867.— † 8 Aprilie 1885.
SALIGNY Anghel.— Ales la 7 Aprilie 1897.— † 17 Iunie 1925.
SBIERA Ioan.— Numit la 11 Iunie 1866.— † Octomvrie 1916 70
SION Gheorghe.— Ales la 16 Septemvrie 1868 — † 1 Octomvrie 1892
STAMATI Constantin.— Numit la 22 Aprilie 1866.— † 26 Mai 1876.
STEFANELLI Teodor V.— Ales la 26 Mai 1910 — † 23 Iulie 1921
ȘTEFĂNESCU Grigorie — Ales la 12 Sept. 1876. — † 20 Februarie 1911
STURDZA Dimitrie A — Ales la 15 Sept. 1871.— † 8 Octomvrie 1914 75
SUTZU C. Mihail.— Ales la 1 Aprilie 1908 — † 3 Iulie 1913
TECLU Nicolae.— Ales la 2 Iulie 1879 — † Iulie 1916.

TOCILESCU Gr. G.— Ales la 22 Martie 1890.— † 28 Septemvrie 1909.
URECHIĂ Vasile A.— Numit la 2 Iunie 1867.— † 23 Noemvrie 1901.
VASICIU Dr. Paul.— Ales la 2 Iulie 1879.— † 20 Iunie 1881. 80
VASILE Mangra, Mitropolit.— Ales la 27 Mai 1909.— † 1 Oct. 1918
VULCAN Iosif.— Ales la 30 Martie 1891.— † 26 August 1907.
XENOPOL A. D.— Ales la 11 Martie 1893.— † 27 Februarie 1920
ZAMFIRESCU Duiliu.— Ales la 1 Aprilie 1908.— † 3 Iunie 1922.

MEMBRII ONORARI

M. S. CAROL II, *Regele României*,
Membru onorar 17 Mai 1921
Preşedinte onorar şi Protector al Academiei Române
8 Iunie 1930.

M. S. MARIA, *Regina României*,
1 Mai 1915.

M. S. VICTOR EMANUEL III, Regele Italiei,
6 Martie 1890.

A. S. R NICOLAE, *Principe al României*,
28 Mai 1929.

ACHARD Charles (Paris).— Ales la 27 Mai 1932. 5
AVERESCU Al. Mareșal (București).— Ales la 7 Iunie 1923.
ANGHELESCU Dr. Const. (București).— Ales la 24 Mai 1934.
BALDACCI Antonio (Bologna).— Ales la 29 Mai 1913.
BALTHAZARD Dr. V. (Paris).— Ales la 11 Iunie 1919.
BÉDIER Joseph (Paris).— Ales la 11 Iunie 1919. 10
BÉMONT Charles (Paris).— Ales la 8 Iunie 1926.
BENES Edouard (Praga).— Ales la 30 Mai 1934.
BERTHELOT Daniel (Paris).— Ales la 11 Iunie 1919.
BOREL Emile (Paris).— Ales la 24 Mai 1934.
BORMANN Eugen (Viena).— Ales la 9 Aprilie 1897 15
CAGNAT Réné (Paris).— Ales la 10 Iunie 1926.
CAPITANT H. (Paris).— Ales la 27 Mai 1933.
CARADJA Aristide (Grumăzești).— Ales la 28 Mai 1930.
CARCOPINO Jérôme (Paris) — Ales la 8 Iunie 1926
CARTAN Élie.— Ales la 27 Mai 1931 20
CAULLERY Maurice (Paris).— Ales la 28 Mai 1928.
CICHORIUS Conrad (Bonn).— Ales la 29 Mai 1914.
CLARK Dr Charles Upson (New Haven, U. S A).— Ales la 26 Mai 1923.
COLLINET Paul (Paris).— Ales la 26 Mai 1933
COSTESCU Theodor. (Turnu-Severin).— Ales la 30 Mai 1934. 25
CROCE Benedetto (Neapol).— Ales la 12 Iunie 1921.

CUMONT Franz (Bruxelles).— Ales la 10 Iunie 1926
DE LA RONCIÈRE Charles (Paris).— Ales la 7 Iunie 1919.
DELEHAYE Pr. Hippolyte (Bruxelles). — Ales la 12 Iunie 1924.
DEL VECCHIO Giorgio (Roma).— Ales la 29 Mai 1933 30
DE MARTONNE Emmanuel (Paris).— Ales Corespondent la 26 Mai 1912, Onorar la 7 Iunie 1919.
DE SANCTIS Gaetano (Roma).— Ales la 12 Iunie 1924
DIEHL Charles (Paris).— Ales la 11 Iunie 1919.
DOMASZEWSKI Alfred de (Heidelberg). — Ales la 9 Aprilie 1897.
DONICI Nicolae (Dubosarii-Vechi).— Ales la 23 Mai 1922. 35
DRĂGHICEANU Matei (Câmpulung).— Ales la 23 Mai 1933
DUMAS Georges (Paris).— Ales la 25 Mai 1933.
FOCILLON Henri (Lyon).— Ales Corespondent la 1 Iunie 1922, Onorar la 8 Iunie 1926.
GASTER Moise (Londra).— Ales la 30 Mai 1929.
GRIGNARD Victor (Lyon) — Ales la 11 Iunie 1925. 40
GRIGORIE Comșa Episcop (Arad).— Ales la 28 Mai 1934.
GUILLET Léon (Paris).— Ales la 27 Mai 1931.
HARTLEY Sir Charles (Londra).— Ales la 16 Aprilie 1907.
HURMUZAKI Constantin (Cernăuți).— Ales la 7 Iunie 1919.
JANET Paul (Paris).— Ales la 11 Iunie 1919. 45
JOUBIN L. (Paris).— Ales la 28 Mai 1934.
KENYON Sir Frederic (Londra).— Ales la 12 Iunie 1924
KISCH Gustav (Cluj).— Ales la 25 Mai 1933.
LACOUR-GAYET G (Paris).— Ales la 11 Iunie 1919
LACROIX Albert (Paris).— Ales la 28 Mai 1931. 50
LANCIANI Rudolfo (Roma).— Ales la 10 Iunie 1920.
LAVERAN Ch. L. A. (Paris).— Ales la 29 Mai 1914
LEBESGUE Henry (Paris).— Ales la 6 Iunie 1923.
LEVADITI Dr. C. (Paris).— Ales Corespondent la 24 Mai 1910, Onorar la 10 Iunie 1916
LUGEON Maurice (Lausanne) — Ales la 24 Mai 1934. 55
MANIU Iuliu (București).— Ales la 7 Iunie 1919.
MARIE Pierre (Paris).— Ales la 28 Mai 1912.
MARȚIAN Iuliu (Năsăud) — Ales la 27 Mai 1933
MASARYK Th. Garigue (Praga).— Ales la 28 Mai 1934
MAZURKIEVICZ Ștefan (Varșovia).— Ales la 24 Mai 1934 60
MEILLET A (Paris) — Ales la 6 Iunie 1923
MEISNER C. (Iași) — Ales la 31 Mai 1934
MEYER-LUEBKE W. (Bonn).— Ales la 28 Martie 1906
MEYNIAL Dr. E. (Paris) — Ales la 11 Iunie 1919.
MILLET Gabriel (Paris) — Ales la 12 Iunie 1921 65
MIRON Dr. Cristea, Patriarhul României (București) — Ales la 7 Iunie 1919

MONTEL Paul (Paris).— Ales Corespondent la 22 Mai 1929, Onorar la 27 Mai 1932.
MOROZEWICZ Iosef (Warşovia).— Ales la 28 Mai 1928.
NEGULESCU P. P. (Bucureşti).— Ales Corespondent la 19 Mai 1915, Onorar la 28 Mai 1928.
NICODIM Arhiepiscop (M-rea Neamţului).— Ales la 15 Oct. 1918 70
NICOLAE Bălan, Mitropolit (Sibiu).— Ales la 10 Iunie 1920
NICOLAE Ivan Episcop (Cluj).— Ales la 28 Mai 1934.
ORTIZ Ramiro (Padova).— Ales Corespondent la 10 Iunie 1920, Onorar la 24 Mai 1934.
PAIS Hector (Roma).— Ales la 12 Iunie 1924.
PANTAZI Emanuel (Bucureşti).— Ales la 28 Mai 1929 75
PARIBENI Roberto (Roma).— Ales la 8 Iunie 1926
PATERNO Em. (Roma).— Ales la 11 Iunie 1925.
PATSCH Karl (Viena).— Ales la 25 Mai 1933.
PERRIN Jean (Paris).— Ales la 28 Mai 1930.
PERRONCITO Eduard (Torino).— Ales la 5 Iunie 1922. 80
PICARD Emil (Paris).— Ales la 19 Mai 1911.
PICK Behrendt (Gotha).— Ales la 29 Mai 1914.
PICTET Amé (Geneva).— Ales la 26 Mai 1933.
PIMEN Georgescu, Mitropolit (Iaşi).— Ales la 15 Octomvrie 1918
PIRENNE Henri (Bruxelles).— Ales la 12 Iunie 1924 85
PLOPU George (Bucureşti) — Ales la 28 Mai 1934.
POINCARÉ Raymond (Paris).— Ales la 27 Mai 1932.
POPE William Jackson (Cambridge).— Ales la 11 Iunie 1925
POTTIER Edmond (Paris).— Ales la 10 Iunie 1926.
PRESAN Const. Mareşal (Bucureşti).— Ales la 7 Iunie 1923 90
PUAUX Gabriel (Viena).— Ales la 26 Mai 1933
PURKINE Dr Cyril (Praga).— Ales la 1 Iunie 1928.
RAMON Y CAJAL Santiago (Madrid) — Ales la 4 Iunie 1923
RAMSAY Sir William (Edinburgh).— Ales la 12 Iunie 1924.
RAYLEIGH Lord John William Strutt (Londra). — Ales - la 22 Mai 1924. 95
RICHET Ch. (Paris) — Ales la 12 Iunie 1926.
RIST Charles (Paris) — Ales la 28 Mai 1931
ROMAN Ciorogariu, Episcop (Oradea-Mare) — Ales la 12 Iunie 1921.
ROTH Victor (Sebeşul-Săsesc) — Ales la 10 Iunie 1926
ROUSSY Dr. G (Paris).— Ales la 24 Mai 1934. 100
SABATIER Paul (Toulouse).— Ales la 11 Iunie 1925
SAINT-AULAIRE Comte (Paris).— Ales la 28 Mai 1929
SERGENT EMILE (Paris).— Ales la 28 Mai 1930
SETON-WATSON R. W. (Londra).— Ales la 26 Mai 1923
SIERPINSKI W. (Varşovia).— Ales Corespondent la 27 Mai 1932, 105 Onorar la 28 Mai 1934.
SIMU Anastasie (Bucureşti).— Ales la 29 Mai 1933
SOMBART Werner (Berlin).— Ales la 28 Mai 1931.

ȘTIRBEY Barbu (București) — Ales la 28 Mai 1929
TITULESCU Nicolae (București).— Ales la 31 Mai 1930
TIKTIN H. (Berlin).— Ales la 7 Iunie 1919. 110
VĂCĂRESCU Elena (Paris).— Aleasă la 11 Iunie 1925.
VASILE Suciu Mitropolit (Blaj).— Ales la 11 Iunie 1919.
VOLTERRA Vitto (Roma).— Ales la 29 Mai 1913.
WALDEYER W. (Berlin).— Ales la 28 Mai 1912
ZAVORAL Metodiu (Praga).— Ales la 7 Iunie 1919. 115

MEMBRII ONORARI DECEDAȚI

M. S. CAROL I, *Regele României*,
Protector al Academiei Române,
Președinte onorar.

Proclamat la 15 Septemvrie 1867,
Decedat la 27 Septemvrie 1914.

M. S. FERDINAND I, *Regele României*,
Protector al Academiei Române,
Președinte onorar.

Proclamat la 15 Martie 1890,
Decedat la 20 Iulie 1927.

M. S. ELISABETA, *Regina României (Carmen Sylva)*
Proclamată la 31 Martie 1891,
Decedată la 18 Februarie 1916.

ADRIAN General Gheorghe.— Ales la 13 Septemvrie 1875.— † 15 Octomvrie 1889.
ANDREIU Șaguna, Mitropolit.— Ales la 7 Septemvrie 1871.— † 16 Iunie 1873.
APPEL Paul.— Ales la 22 Mai 1914.— † 24 Octomvrie 1930.
ARION C. C.— Ales la 12 Mai 1912.— † 27 Iunie 1923.
ARRHENIUS Svante S.— Ales la 27 Mai 1913.— † Octomvrie 1927.
ASCOLI Graz. Isaia.— Ales la 13 Septemvrie 1877.— † 21 Ianuarie 1907.
ATANASIE Mironescu, Mitropolit Primat.— Ales la 25 Mai 1909.— † 9 Octomvrie 1931.
d'AVRIL Baron Adolphe.— Ales la 7 Sept. 1871.— † 14 Octomvrie 1904.
BABELON Ernst.— Ales la 29 Mai 1914.— † 3 Ianuarie 1924.
BACCELI Guido.— Ales la 22 Martie 1906.— † 10 Ianuarie 1916
BAILLON H.— Ales la 28 Martie 1887.— † 7 Iulie 1895.
BAROZZI General C.— Ales la 9 Aprilie 1905.— † 15 Aprilie 1921.
BATAILLARD Paul.— Ales la 30 August 1872.— † 1 Martie 1894.
BECHAMP A.— Ales la 28 Martie 1906.— † 18 Aprilie 1905.
BEERNAERT August M. F.— Ales la 25 Martie 1906.— † 6 Oct. 1912
BENNDORF Otto.— Ales la 12 Aprilie 1894.— † 20 Ianuarie 1908.
BERNAT-LENDWAY Dr. A. N.— Ales la 4 Aprilie 1908.— † 12 Februarie 1924.

BERTHELOT G-ral Henri Mathias — Ales la 5 Iunie 1926.— † 28 Ianuarie 1931.
BERTHELOT M.— Ales la 28 Martie 1906.— † 5 Martie 1907.
BIONDELLI Bernardino.— Ales la 7 Sept. 1871.— † 29 Iunie 1886.
BJOERKMAN Goran.— Ales la 25 Mai 1922.— † 22 Decemvrie 1923
BLANCHARD Dr. Raphael.— Ales la 22 Mai 1914.— † 7 Februarie 1919.
BLASERNA Pietro.— Ales la 27 Mai 1913.— † 27 Februarie 1918
BOCK Dr. Francisc.— Ales la 9 Sept. 1871.— † 19 Aprilie 1899.
BONAPARTE Principele Roland.— Ales la 10 Iunie 1920.— † 15 Aprilie 1924.
BOSIANU Constantin.— Ales la 30 Iunie 1879.— † 21 Martie 1882
BOUCHARD Dr. Charles.— Ales la 18 Mai 1911.— † 2 Martie 1915.
BRANISCE Dr. Valeriu.— Ales la 7 Iunie 1919.— † 1 Ianuarie 1928
BRĂTIANU Ioan C.— Ales la 19 Martie 1885.— † 4 Mai 1891.
BRĂTIANU I. I. C.— Ales la 7 Iunie 1923.— † 24 Noemvrie 1927
BRĂTIANU I. Vintilă.— Ales la 28 Mai 1929.— † 22 Decemvrie 1930
BURY I. B — Ales la 25 Mai 1913.— † 1 Iunie 1928.
BUZDUGAN George.— Ales la 28 Mai 1929.— † 7 Octomvrie 1929.
CÂMPEANU Petre.— Ales la 10 Septemvrie 1871.— † 15 Aprilie 1893
CAPELLINI Cav. Ioan.— Ales la 7 Sept. 1871.— † 29 Mai 1922
CECCHETTI Bartolomeo.— Ales la 22 Martie 1890 — † 16 Martie 1890
CHASLES Philarète — Ales la 9 Septemvrie 1871.— † 18 Iunie 1873.
CIHAC Alex — Ales la 30 August 1872.— † 29 Iulie 1887.
CIHAC Dr. Iacob — Ales la 30 August 1872.— † 17 Noemvrie 1888
COMȘA Dimitrie.— Ales la 13 Iunie 1926.— † 15 Februarie 1931
CREȚIANU Gheorghe.— Ales la 22 Martie 1882.— † 6 August 1887
CROOKES William.— Ales la 27 Mai 1913.— † 4 Aprilie 1919.
CUCIUREANU Dr. Gheorghe.— Ales la 10 Septemvrie 1871.— † 10 Ianuarie 1886.
DAHN Felix.— Ales la 22 Aprilie 1894.— † 3 Ianuarie 1912
DARBOUX Jean Gaston.— Ales la 27 Mai 1913.— † 23 Febr. 1917
DE FLERS Robert.— Ales la 11 Iunie 1919.— † 30 Iulie 1927.
DESJARDINS Ernest.— Ales la 9 Sept. 1871 — † 9 Octomvrie 1886
DIEFENBACH Lorenz.— Ales la 15 Aprilie 1880.— † 16 Martie 1883
DIEZ Frederic — Ales la 30 August 1872.— † 17 Mai 1876
DIMA Gheorghe.— Ales la 7 Iunie 1919 — † 5 Iunie 1925.
DUPARC Louis.— Ales la 29 Mai 1913.— † 21 Octomvrie 1932
EGGER Emil — Ales la 7 Septemvrie 1871 — † 18 August 1885.
EHRLICH Dr. Paul.— Ales la 18 Mai 1911 — † 20 August 1915
FISCHER Emil.— Ales la 27 Mai 1913.— † 14 Iulie 1919.
FOERSTER Wilhelm — Ales la 27 Mai 1913 — † 18 Ianuarie 1921
FOUGÈRES Gustav.— Ales la 11 Iunie 1919.— † 7 Decemvrie 1927
FROEHNER Wilhelm — Ales la 9 Septemvrie 1871 — † 22 Mai 1925.
GAUDRY Albert — Ales la 23 Martie 1904.— † 27 Noemvrie 1908.
GILLIÉRON J — Ales la 6 Iunie 1923.— † 26 Aprilie 1926.

GOLDIȘ VASILE.— Ales la 7 Iunie 1919.— † 10 Februarie 1934
GONATA Ștefan.— Numit membru activ la 2 Iunie 1867.— Ales 65
membru onorar la 22 Septemvrie 1870.— † 18 Septemvrie 1896.
GORE Paul.— Ales la 7 Iunie 1919.— † 8 Decemvrie 1927.
GRĂDIȘTEANU Grigorie.— Ales la 30 Iunie 1879.— † 28 Febr. 1892.
GRĂDIȘTEANU Petre.— Ales la 2 Aprilie 1883.— † 27 Sept. 1921
GRANT DUFF Sir M — Ales la 12 Sept. 1875.— † 12 Ianuarie 1906.
GRECIANU Ștefan D.— Ales la 9 Aprilie 1905.— † 1 August 1908. 70
GRIGORESCU Nicolae.— Ales la 8 Aprilie 1899.— † 21 Iulie 1907.
GUBERNATIS Angelo de — Ales la 28 Martie 1895.— † 14 Febr. 1913.
GUILLAUME Baron.— Ales la 16 Aprilie 1907.— † 22 Aprilie 1918.
GUYE Philippe.— Ales la 29 Mai 1913.— † 27 Martie 1922.
HALLER Albin.— Ales la 28 Mai 1909.— † 29 Aprilie 1925. 75
HAMANGIU Const.— Ales la 29 Mai 1930.— † 7 Ianuarie 1932
HANN Iulius de.— Ales la 22 Mai 1914.— † 1 Octomvrie 1921.
HASDEU Alexandru.— Numit membru activ la 22 Aprilie 1866.— Ales
membru onorar la 12 Septemvrie 1870.— † 2 Noemvrie 1872.
HAYNALD Cardinal Ludovic.— Ales la 2 Aprilie 1883.— † 4 Iulie 1891. 80
HEAD Barclay.— Ales la 29 Mai 1914.— † 12 Iunie 1924.
HENRY Louis.— Ales la 28 Mai 1909 — † 23 Februarie 1913.
HIRSCHFELD Otto — Ales la 13 Aprilie 1894 — † 27 Martie 1922
HOMOLLE Théophile — Ales la 12 Iunie 1924 — † 14 Iunie 1925
HURMUZAKI Nicolae — Ales la 2 Aprilie 1883 — † 19 Sept. 1909 85
IACOV Antonovici Episcop.— Ales la 7 Iunie 1919 — † 31 Dec. 1931
ILARION Pușcariu, Arhiereu.— Ales la 24 Mai 1916.— † 8 Septemvrie 1922.
IOANID Gheorghe — Ales la 10 Sept 1871.— † 27 Noemvrie 1888
IONESCU Ioan.— Ales la 1 Aprilie 1884.— † 17 Decemvrie 1891.
IONESCU Dr. Toma.— Ales la 5 Iunie 1925.— † 28 Martie 1926. 90
IOSIF Gheorghian, Mitropolit Primat — Ales la 24 Martie 1901.— † 24 Ianuarie 1909.
IOSIF Naniescu, Mitropolitul Moldovei.— Ales la 16 Aprilie 1888 — † 26 Ianuarie 1902.
JAGIC Vatroslav.— Ales la 23 Martie 1904.— † 5 August 1923.
JARNIK Dr. Ioan Urban.— Ales corespondent la 28 Mai 1879, Onorar la 7 Iunie 1919.— † 12 Ianuarie 1923.
JIRECEK Constantin.— Ales la 29 Mai 1914.— † 28 Decemvrie 1917. 95
KLEIN Felix.— Ales la 29 Mai 1913.— † 22 Iunie 1925.
KLEINWAECHTER Friedrich — Ales la 12 Iunie 1921.— † 12 Decemvrie 1927.
KONDAKOV Nicodem.— Ales la 12 Iunie 1924.— † 17 Febr. 1925.
KOTZEBUE Wilhelm de.— Ales la 1 Aprilie 1884.— † 24 Oct. 1887.
KRETZULESCU Constantin.— Ales la 10 Septemvrie 1871.— † 20 100
Martie 1884.
KRUMBACHER Karl.— Ales la 28 Martie 1906.— † 12 Dec. 1909.
LAHOVARI Gheorghe.— Ales la 25 Martie 1901.— † 13 Iunie 1909.

LAMPRECHT Karl.— Ales la 23 Mai 1913.— † 10 Mai 1915.
LASTEYRIE Comte Ferdinand de.— Ales la 9 Septemvrie 1871 — † 14 Mai 1879.
LÉGER Louis.— Ales la 12 Aprilie 1894.— † 30 Aprilie 1923. 105
LEPSIUS Richard.— Ales la 30 August 1875.— † 10 Iulie 1884.
LINAS Charles de.— Ales la 9 Septemvrie 1871.— † 14 Aprilie 1887.
LIPPMANN Gabriel.— Ales la 28 Mai 1909.— † 31 Iulie 1921.
LONGPERRIER Adrien de — Ales la 7 Septemvrie 1871.— † 14 Ianuarie 1882.
LORENZ Antoon Hendrich.— Ales la 29 Mai 1913.— † 4 Febr 1928. 110
LUDWIG Dr. Ernest.— Ales la 4 Aprilie 1908.— † 14 Octomvrie 1915.
MANGIUCA Simeon.— Ales la 22 Martie 1890.— † 22 Noemvrie 1890
MARSY Comte de.— Ales la 12 Aprilie 1894.— † 16 Mai 1900.
METCHNIKOFF I.— Ales la 24 Mai 1911.— † 18 Iulie 1916.
MIKLOSICH Dr. Franz.— Ales la 15 Apr. 1880.— † 7 Martie 1891. 115
MISSIR Petre.— Ales la 10 Iunie 1926 — † 10 Iunie 1929.
MOCIONI Andrei.— Numit membru activ la 22 Aprilie 1866.— Ales membru onorar la 12 Septemvrie 1870.— † 23 Aprilie 1880.
MOMMSEN Teodor.— Ales la 3 Iulie 1879.— † 19 Octomvrie 1903.
MONLAU Filip.— Ales la 12 Septemvrie 1870.— † 16 Februarie 1871.
MOUREU Charles.— Ales la 11 Iunie 1925.— † 13 Iunie 1929. 120
MUELLER Max.— Ales la 12 Septemvrie 1875. — † 15 Octomvrie 1900.
MUREȘIANU Iacob.— Ales la 17 Septemvrie 1877.— † 17 Sept. 1887.
NOAILLES Ana, Contesa de.— Aleasă la 11 Iunie 1925.— † 30 Aprilie 1933.
NYROP Kristoffer.— Ales la 8 Iunie 1926.— † 13 Aprilie 1931.
PETRUSZEWICZ A. S.— Ales la 22 Martie 1890.— † 11 Sept. 1913. 125
PICOT Emil.— Ales la 31 Mai 1879.— † 13 Septemvrie 1918.
POINCARÉ Jules-Henri.— Ales la 28 Mai 1909.— † 4 Iulie 1912
POINCARÉ Lucien.— Ales la 11 Iunie 1919.— † 9 Martie 1920.
POLIZU Dr. Gheorghe A.— Ales la 10 Sept. 1871.— † 18 Oct. 1886
POPOVICIU Eusebie.— Ales la 4 Aprilie 1908.— † 28 Septemvrie 1922. 130
QUINET Edgar.— Ales la 15 Septemvrie 1869.— † 27 Martie 1875.
RADU Elie.— Ales la 5 Iunie 1926.— † 2 August 1931.
RAMBAUD Alfred.— Ales la 28 Martie 1895.— † 10 Noemvrie 1905.
RAMSAY Sir William.— Ales la 29 Mai 1913.— † 1 August 1916.
ROMNICEANU Victor.— Ales la 6 Iunie 1923.— † 29 Noemvrie 1933. 135
ROSETTI Teodor.— Ales la 26 Martie 1891.— † 27 Iulie 1923.
ROUX Dr. Emile.— Ales la 24 Mai 1911.— † 3 Noemvrie 1933.
SCHLUMBERGER G. L. (Paris).— Ales la 28 Martie 1906.— † .... Mai 1929.
SCIALOJA Vittorio.— Ales la 23 Mai 1933.— † 19 Noemvrie 1933.
SCHUCHARDT Hugo.— Ales la 13 Sept. 1877.— † 21 Aprilie 1927. 140
SELLA Quintino.— Ales la 2 Aprilie 1883.— † 15 Martie 1884.
SILAȘI Dr. Gr.— Ales la 13 Septemvrie 1877.— † 5 Ianuarie 1897.

STANLEY OF ALDERLEY Lord Henry.— Ales la 7 Sept. 1871.— † 10 Decemvrie 1903.

STEENSTRUP J. Jap. Smith.— Ales la 12 Sept. 1870.— † 8 Iunie 1897.

STRĂJESCU Ioan.— Numit membru activ la 22 Aprilie 1866.— Ales membru onorar la 12 Septemvrie 1870.— † 4 Octomvrie 1873.

STROESCU Vasile.— Ales la 24 Mai 1910.— † 13 Aprilie 1926.

STURDZA-SCHEIANU Dimitrie.— Ales la 16 Aprilie 1907.— † 6 Februarie 1920.

SURUCEANU Ioan C.— Ales la 11 Aprilie 1888.— † 18 Noemvrie 1897.

SZABO Dr. Iosif.— Ales la 30 August 1872.— † 15 Decemvrie 1874.

TERMIER Pierre.— Ales la 28 Mai 1928.— † ... Octomvrie 1930.

TEUTSCH Dr Friederich.— Ales la 7 Iunie 1919.— † 11 Februarie 1933.

TOBLER Adolf.— Ales la 30 August 1875.— † 5 Martie 1910.

TORMA Carol — Ales la 22 Martie 1882.— † 17 Februarie 1897

UBICINI A.— Ales la 9 Septemvrie 1871.— † 15 Octomvrie 1884.

UVAROFF Alexis S.— Ales la 9 Septemvrie 1871.— † Februarie 1885.

VEGEZZI-RUSCALA G.— Ales la 15 Sept. 1869.— † 17 Dec. 1885.

VICTOR Mihalyi, Mitropolit.— Ales la 12 Aprilie 1894 — † 17 Ianuarie 1918.

VIRCHOW Rudolf.— Ales la 6 Aprilie 1902 — † 23 August 1902.

VLADIMIR de Repta, Mitropolit — Ales la 7 Iunie 1919.— † 24 Aprilie 1926

WHITE Sir William A.— Ales la 17 Martie 1885.— † 16 Dec. 1891

WILAMOWITZ-MOELLENDORFF Ulrich.— Ales la 29 Mai 1914 — † 25 Septemvrie 1930.

MEMBRII CORESPONDENȚI

I LA SECȚIUNEA LITERARĂ

Români·

ADAMESCU Gheorghe (București).— Ales la 12 Iunie 1921.
AGÂRBICEANU Ioan (Cluj).— Ales la 5 Iunie 1919.
BĂNESCU Nicolae (Cluj).— Ales la 10 Iunie 1920
BĂRBULESCU Ilie (Iași).— Ales la 4 Aprilie 1908.
BASSARABESCU I. A. (Ploești).— Ales la 25 Mai 1909
BEZA Marcu (Ierusalim).— Ales la 4 Iunie 1923.
CAPIDAN Th. (Cluj).— Ales la 1 Iunie 1928.
CARTOJAN Nicolae (București).— Ales la 1 Iunie 1929.
DRĂGANU Nicolae (Cluj).— Ales la 4 Iunie 1923
GHIBU Onisifor (Cluj).— Ales la 5 Iunie 1919.
GOROVEI Artur (Fălticeni) — Ales la 28 Mai 1915.
HALIPA Pantelimon (Chișinău).— Ales la 15 Octomvrie 1918.
HODOȘ Enea (Cluj).— Ales la 23 Martie 1904
IORDAN Iorgu (Iași) — Ales la 30 Mai 1934.
MANIU Adrian (București) — Ales la 31 Mai 1933.
PAPAHAGI Pericle (Silistra).— Ales la 26 Mai 1916
PROCOPOVICI Alexe (Cernăuți).— Ales la 5 Iunie 1919.
RĂDULESCU-POGONEANU Ioan (București).— Ales la 4 Iunie 1919.
SIMIONESCU-RIMNICEANU Marin (București).— Ales la 5 Iunie 1919.

Străini

BARTOLI Mateiu (Turin) — Ales la 29 Mai 1914
FRIEDWAGNER M. H. (Frankfurt pe Main).— Ales la 18 Mai 1911.
GAMILLSCHEG Ernst (Berlin).— Ales la 30 Mai 1929.
GASELEE Stephan (Cambridge) — Ales la 25 Mai 1933
JOKL Norbert (Wien).— Ales la 30 Mai 1929.
ROQUES Mario (Paris) — Ales la 29 Mai 1914
SANDFELD-JENSEN Kr. (Copenhaga).— Ales la 18 Mai 1911
SKOK Petar (Zagreb). — Ales la 30 Mai 1929.

TAGLIAVINI Carol (Bologna).— Ales la 1 Iunie 1928.
WEDKIEWICZ Stanislau (Cracovia).— Ales la 30 Mai 1929. 10
ZAUNER Ad. (Graz).— Ales la 29 Mai 1914.

II LA SECȚIUNEA ISTORICĂ

Români:

ANDRIEȘESCU I (București).— Ales la 26 Mai 1928.
BRĂTESCU Constantin (Cernăuți).— Ales la 5 Iunie 1919
BRĂTIANU Gh. I. (Iași).— Ales la 2 Iunie 1928.
CÂNDEA Romul. (Cernăuți).— Ales la 30 Mai 1929
CUZA A. C. (Iași).— Ales la 1 Aprilie 1903. 5
DRĂGHICEANU Virgil (București).— Ales la 4 Iunie 1926.
ERBICEANU Vespasian (București).— Ales la 30 Mai 1932.
FILITTI I. C. (București).— Ales la 19 Mai 1915
GHIBĂNESCU Gh. (Iași).— Ales la 11 Aprilie 1905
IONESCU-DOLJ I. (București).— Ales la 26 Mai 1928 10
LAMBRINO Scarlat (București) — Ales la 28 Mai 1934.
MARINESCU Const. (Cluj).— Ales la 2 Iunie 1928.
METEȘ Preotul Ștefan (Cluj).— Ales la 7 Iunie 1919
MOISIL Constantin (București).— Ales la 7 Iunie 1919
PÂCLIȘANU Zenovie (București).— Ales la 5 Iunie 1919 15
PANAITESCU P. P. (București).— Ales la 28 Mai 1934.
POPA-LISSEANU Gheorghe (București).— Ales la 7 Iunie 1919.
RUSSO Demostene (București).— Ales la 5 Iunie 1919.
TAȘCĂ Gheorghe (București).— Ales la 4 Iunie 1926
ZOTTA Sever (Iași) — Ales la 7 Iunie 1919 20

Străini:

ANCEL Jacques (Paris) — Ales la 27 Mai 1932.
ANDREADES A. M. (Atena).— Ales la 31 Mai 1930.
BONNECASE I. (Bordeaux).— Ales la 30 Mai 1934
CHAPUISAT Edouard (Genève).— Ales la 4 Iunie 1925
GHEDEON Emanuel (Atena).— Ales la 2 Aprilie 1891. 5
GLOTZ Gustave (Paris).— Ales la 28 Mai 1929
GÓRKA Olgert (Lwów).— Ales la 27 Mai 1932
GUETZEVITCH B. M. (Paris).— Ales la 27 Mai 1933
GUICHEN Vicomte de (Paris).— Ales la 28 Mai 1929.
LASCARIS M (Salonic).— Ales la 25 Mai 1933 10
LUGLI Giuseppe (Roma).— Ales la 8 Iunie 1926.
ORSI Pietro (Veneția).— Ales la 31 Mai 1930.
PERNICE Angelo (Florența) — Ales la 5 Iunie 1926.
PROTICI Andrei (Sofia).— Ales la 31 Mai 1930
PUIG Y CADAFALCH Ioseph (Barcelona) — Ales la 27 Mai 1931 15

RADONIC Iovan (Belgrad).— Ales la 29 Mai 1914.
RIKER T. W. (Texas U.S.A.).— Ales la 31 Mai 1933.
SISIC Ferdo v. (Zagreb).— Ales la 31 Mai 1930.
SOTIRIU C. A. (Atena).— Ales la 31 Mai 1930.
STANOJEVIC Stanoje (Belgrad).— Ales la 25 Mai 1933.
STRZYGOWSKI Iosif (Viena).— Ales la 29 Mai 1914.
TAMM Traugott (Ratzeburg).— Ales la 2 Aprilie 1891.
TEMPERLEY Harold (Cambridge).— Ales la 25 Mai 1933.
VULICI N. (Belgrad).— Ales la 31 Mai 1930

III. LA SECŢIUNEA ŞTIINŢIFICĂ

Români:

ATHANASIU Sava (Bucureşti).— Ales la 10 Iunie 1920.
BORCEA Ioan (Iaşi).— Ales la 5 Iunie 1919.
BOTEZAT Eugeniu (Cernăuţi).— Ales la 25 Mai 1913.
CĂLUGĂREANU Dr. D. (Bucureşti).— Ales la 10 Iunie 1910.
CIUREA I. (Bucureşti).— Ales la 6 Iunie 1927.
CONSTANTINESCU Gogu (Londra).— Ales la 10 Iunie 1920
GEROTA Dr. D. (Bucureşti).— Ales la 21 Mai 1916.
HURMUZESCU Dr. Dragomir (Bucureşti) — Ales la 21 Mai 1916
IONESCU Ioan (Bucureşti).— Ales la 5 Iunie 1919.
IONESCU-SISEŞTI Dr. Gh. (Bucureşti).— Ales la 8 Iunie 1925
MACOVEI Gheorghe (Bucureşti).— Ales la 28 Mai 1931.
LONGINESCU G. G. (Bucureşti).— Ales la 8 Iunie 1925
MINOVICI Dr. Şt. (Bucureşti).— Ales la 8 Iunie 1925
MOLDOVEANU Dr I. (Cluj).— Ales la 10 Iunie 1920.
PANAITESCU Scarlat General (Chişinău).— Ales la 7 Iunie 1919.
PARHON Dr C. (Bucureşti).— Ales la 26 Mai 1928
SĂVULESCU Traian (Bucureşti) — Ales la 27 Mai 1932
SPACU Gh. (Cluj).— Ales la 7 Iunie 1927.
TEODORESCU Em. C. (Bucureşti).— Ales la 25 Mai 1909

Străini:

DUBOIS Dr. Léon (Baltimore, Maryland).— Ales la 12 Iunie 1921
FOURMARIER Paul (Liége).— Ales la 8 Iunie 1925.
GUIART Jules (Cluj şi Lyon).— Ales la 12 Iunie 1924.
JEANNEL René (Cluj).— Ales la 26 Mai 1928.
KELLY Dr. Howard A. (Baltimore, Maryland).— Ales la 12 Iunie 1921.
KETTNER Dr. Radomir (Praga) — Ales la 1 Iulie 1928.
NICHOLAS Francisc C. (Baltimore, Maryland).— Ales la 12 Iunie 1921.
PETCOVICI Vladimir (Belgrad).— Ales la 1 Iunie 1928.
PITTARD Eugène (Geneva).— Ales la 7 Iunie 1919

MEMBRII CORESPONDENȚI DECEDAȚI

ASSAKY Dr. G.— Ales la 20 Martie 1890.— † 22 Aprilie 1899.
ASSER T. M. C.— Ales la 1 Aprilie 1903.— † 6 Iunie 1914.
ATHANASIU I.— Ales la 24 Mai 1911.— † 20 Iulie 1926.
BAMBERG Dr. Felix.— Ales la 2 Aprilie 1891.— † 31 Ianuarie 1893
BARCIANU Sava Popovici.— Ales la 15 Sept. 1869.— † 17 Martie 1879. 5
BASTERRA Y ZABALA Ramon de.— Ales la 12 Iunie 1921.— † 17 Iunie 1928.
BOGREA Vasile — Ales la 10 Iunie 1920.— † 8 Septemvrie 1926.
BOIU Zaharia — Ales la 13 Sept. 1877.— † 24 Octomvrie 1903
BOTEZ Eugen.— Ales la 8 Iunie 1922.— † 12 Mai 1933.
BRĂTIANU General C. I.— Ales la 10 Aprilie 1889.— † 6 Ian. 1910 10
BROȘTEANU Petre.— Ales la 1 Aprilie 1889.— † Ianuarie 1920
BURADA Teodor.— Ales la 25 Martie 1887.— † 18 Februarie 1923
CLIMESCU C.— Ales la 31 Martie 1892.— † 6 August 1926.
CODRESCU Teodor — Ales la 2 Aprilie 1886.— † 22 Martie 1894
COSMOVICI Leon.— Ales la 11 Martie 1893.— † 21 Iulie 1921
CULIANU N.— Ales la 1 Aprilie 1889.— † 28 Noemvrie 1915.
DAN Dimitrie.— Ales la 23 Martie 1904.— † 25 Mai 1927.
DEMETRIESCU Anghel.— Ales la 6 Aprilie 1902.— † 22 Iulie 1903
DENSUȘIANU Aron.— Ales la 13 Sept. 1877.— † 4 Sept. 1900
DENSUȘIANU Nicolae.— Ales la 6 Aprilie 1880.— † 25 Martie 1911 20
DOBRESCU N.— Ales la 11 Mai 1911.— † 10 Iulie 1914.
DOCAN Nicolae.— Ales la 26 Mai 1915.— † 25 Aprilie 1933.
ELIAD Pompiliu.— Ales la 21 Mai 1912.— † 24 Mai 1914.
ESARCU Constantin — Ales la 1 Aprilie 1884 — † 8 Iunie 1898.
FRĂȚIMAN Justin.— Ales la 7 Iunie 1919.— † 23 Septemvrie 1927 25
GOGU Constantin.— Ales la 3 Aprilie 1889.— † 30 Ianuarie 1897.
GUILLOUARD Louis Vincent.— Ales la 1 Aprilie 1903.— † 26 Ianuarie 1925.
HÂRJEU General C. N.— Ales la 27 Mai 1909.— † 24 Mai 1928
HERZOG Eugen.— Ales la 29 Mai 1914.— † 17 Decemvrie 1928.
IONESCU-GION G. I.— Ales la 1 Aprilie 1889.— † 29 Iunie 1904 30
IOSIF Goldiș, Episcop.— Ales la 22 Martie 1882.— † 23 Martie 1902
JANCA Victor.— Ales la 22 Martie 1882.— † 9 August 1890.
JUNG Dr. Julius — Ales la 13 Septemvrie 1877.— † 1910.
KADLEC Karel.— Ales la 7 Iunie 1919.— † 3 Decemvrie 1928.
KALINDERU Dr. N.— Ales la 20 Martie 1890.— † 16 Aprilie 1902 35
KALUZNIACKI Dr. E — Ales la 20 Martie 1890.— † 21 Iunie 1914
KANITZ August.— Ales la 22 Martie 1882.— † 30 Iunie 1896.
LAMBRIOR Alexandru.— Ales la 2 Martie 1882.— † 20 Sept. 1883.

LAURIAN D. Aug.— Ales la 13 Septemvrie 1877.— † 25 Oct. 1906.
LECOMTE DU NOUY A — Ales la 25 Martie 1887.— † 11 Noemvrie 1914.
LEGRAND Emil.— Ales la 13 Sept. 1877.— † 15 Noemvrie 1902.
LONGINESCU Ștefan.— Ales la 24 Mai 1910.— † 2 August 1931. 40
MĂRGĂRIT Apostol.— Ales la 3 Aprilie 1889.— † 22 Iulie 1903.
MEȘIOTA Ioan.— Ales la 13 Sept. 1877.— † 19 Ianuarie 1878.
MIHALYI Ioan.— Ales la 25 Martie 1901.— † 14 Octomvrie 1914.
MONTANDON A. L.— Ales la 11 Aprilie 1905.— † 3 Martie 1922.
MONTESSUS DE BALLORE Conte Fernando.— Ales la 27 Mai 1913.— † ... Martie 1923.
MURGOCI G.— Ales la 6 Iunie 1923.— † 5 Martie 1925.
NEGREANU Dimitrie.— Ales la 11 Martie 1893.— † 30 Aprilie 1908.
NENIȚESCU Ioan.— Ales la 18 Martie 1896.— † 23 Februarie 1901.
NYS Ernest.— Ales la 1 Aprilie 1903.— † 4 Septemvrie 1920.
OBEDENARU Dr. Mihail G.— Ales la 10 Sept. 1871 — † 9 Iulie 1885. 50
ODHNER C. T.— Ales la 20 Martie 1890.— † 11 Iunie 1904
ONIȚ Virgil.— Ales la 3 Aprilie 1902.— † 21 Octomvrie 1915
PETRESCU Dr. Z.— Ales la 18 Martie 1885.— † 16 Decemvrie 1901.
PETRINO Dimitrie.— Ales la 17 Sept. 1877.— † 29 Aprilie 1878.
POP Gavril.— Ales la 7 Septemvrie 1871.— † 27 Mai 1883. 55
POPESCU Ioan.— Ales la 13 Septemvrie 1877.— † 3 Martie 1892
POPOVICI Gh.— Ales la 11 Aprilie 1905.— † 12 Iulie 1905.
POPOVICI Gh.— Ales la 29 Mai 1909.— † 27 Decemvrie 1927
RIEGLER Dr. Em.— Ales la 23 Martie 1904 — † 31 August 1929.
ROBESCU C. F.— Ales la 10 Septemvrie 1871.— † 1920. 60
ROMAN Visarion — Ales la 13 Septemvrie 1877.— † 29 Aprilie 1885.
ROMNICEANU Dr. Gr — Ales la 20 Martie 1890.— † 1 Mai 1915.
ROMNICEANU M.— Ales la 23 Martie 1904.— † 4 Octomvrie 1915.
ROMSTORFER Karl.— Ales la 29 Mai 1914.— † 22 Noemvrie 1917.
ROSNY Leon de.— Ales la 13 Septemvrie 1877.— † 28 August 1914. 65
SALIGNY Alfons.— Ales la 3 Aprilie 1902.— † 4 Mai 1903.
SANDU-ALDEA Const.— Ales la 5 Iunie 1919 — † 21 Martie 1927.
SCHRADER Otto.— Ales la 30 Martie 1891.— † 21 Martie 1919
SCHUYLER Eugen.— Ales la 12 Martie 1885.— † 16 Iulie 1890
ȘERBĂNESCU Colonel T.— Ales la 12 Aprilie 1894.— † 2 Iulie 1901. 70
SLAVICI Ioan.— Ales la 22 Martie 1882.— † 10 August 1925.
SPERANȚIA TEODOR D — Ales la 30 Martie 1891.— † 9 Martie 1929.
ȘTEFĂNESCU Sabba.— Ales la 11 Martie 1893 — † 16 August 1931
SUȚU Dr. Alexandru — Ales la 11 Aprilie 1881.— † 1920
TANOVICEANU Ioan.— Ales la 9 Aprilie 1897.— † 8 Aprilie 1917. 75
URSU Ioan.— Ales la 25 Mai 1910.— † 17 Octomvrie 1925
VÂRGOLICI Ștefan.— Ales la 25 Martie 1887.— † 29 Iulie 1897.
VITZU Dr. Alexandru N.— Ales la 7 Aprilie 1897 — † 25 Dec 1902 78
WEIGAND Gustav — Ales la 31 Martie 1892 — † 9 Iulie 1930

COMISIUNILE ACADEMIEI ROMÂNE IN ANUL 1934—1935

I Comisiunea permanentă a Bibliotecii: BOGDAN-DUICĂ G., Preot POPESCU N M., ANTIPA GR, Secretarii Secțiunilor.

II Comisiunea pentru premiul *Năsturel*, de 4.000 lei, din 1935.

din Secțiunea Literară: CIOBANU Şt., MURNU G., RĂDULESCU-MOTRU C., SADOVEANU M.

din Secțiunea Istorică: DRAGOMIR S., MEHEDINȚI S., NISTOR I., RĂDULESCU Andrei.

din Secțiunea Științifică: ANTIPA Gr., INCULEȚ I., MRAZEC L., VASILESCU-KARPEN N.

III. Comisiunile pentru lucrările intrate la concurs pentru premiile cu subiecte date din 1935:

a) Premiul *Alexandru Ioan Cuza*, de 20 000 lei, despre: Istoria Românilor dela Aurelian până la fundarea Principatelor:

IORGA N., LAPEDATU AL., NISTOR I

b) Marele premiu *Regele Ferdinand*, de 10.000 lei, despre: Vieața și faptele lui Tudor Vladimirescu și starea socială și culturală din timpul său:

IORGA N., LUPAȘ I., RĂDULESCU Andrei.

c) Premiul *Funcționarii C. F. R. din București*, de 9 500 lei, în efecte, despre: Drepturile funcționarilor publici față de Stat·

BALȘ G., GUSTI D., RĂDULESCU Andrei.

d) Premiul *Ministerului Cultelor și Artelor*, de 50.000 lei, despre: Chipuri de vlădici și scriitori bisericești români din veacul al XVII-lea:

LAPEDATU Al., LUPAȘ I., Preot POPESCU N. M.

e) Premiul *General R. Rosetti*, de 5.000 lei, despre: Figurile mai caracteristice din Războiul Independenței din 1877—78.

IORGA N., NISTOR I., LAPEDATU Al

f) Marele premiu *C. Hamangiu*, de 100.000 lei, (indivizibil), din 1935, pentru traducerea în limba engleză a operei poetice a lui Mihail Eminescu:

BRĂTESCU-VOINEȘTI I., GOGA O., MURNU G.

g) Premiul *V. Adamachi*, de 5.000 lei, din 1935, despre: Al. Depărățeanu:

BIANU I., CIOBANU Şt, BOGDAN-DUICĂ G

h) Premiul *General Constantin și Maria Burghele*, de 4.000 lei, din 1935, pentru o compunere literară, istorică sau didactică:
BRĂTESCU-VOINEȘTI I., GOGA O., PUȘCARIU S.

i) Premiul *Statului Eliade Rădulescu*, de 50.000 lei, din 1935, cu subiectul: Studiu asupra numelor de persoane (nume, pronume, supranume, poreclă) și de animale dintr'o regiune românească:
BIANU I., GOGA O., PUȘCARIU S.

j) Premiul *Camerei de Comerț și Industrie, Circ. I-a din Turnu-Măgurele*, de 20.000 lei, din 1935, despre: Teleormanul economic:
GUSTI Dim., MEHEDINȚI S., VÂLSAN G.

k) Premiul *At. Toncoviceanu*, de 1.000 lei, din 1935, cu subiectul: Istoria unei mânăstiri din România:
DRAGOMIR S., IORGA N., Preot POPESCU N. M

l) Premiul *Năsturel*, de 5.000 lei, din 1935, despre: Structura geologică, în special tectonica unei părți din Carpații Munteniei între cotitura Carpaților și linia Dunării:
MRAZEC L., MACOVEI Gh., SIMIONESCU I.

m) Premiul *Alexandru Ioan Cuza*, de 6.000 lei, din 1935, despre: Studii asupra paleoliticului în România:
MRAZEC L., ATANASIU S., SIMIONESCU I.

n) Premiul *Statului Lazăr*, de 50.000 lei, din 1935, despre: Febra exantematică (febra de Marsilia):
MARINESCU Dr. G., GEROTA Dr. D., VOINOV D

IV. Comisiunea financiară: POPESCU Preot N. M., RĂDULESCU-MOTRU C., RĂDULESCU Andrei, VASILESCU-KARPEN N.

V. Comisiunea Fundației *Adamachi:* BIANU I., SIMIONESCU I., ȚIȚEICA G.

VI. Comisiunea Școlară: GUSTI D., MEHEDINȚI S., RĂDULESCU-MOTRU C., RĂDULESCU Andrei.

VII. Comisiunea Fondurilor: *I. Fătu și I. Scorțeanu:* GOGA O., GUSTI D., LAPEDATU Al., POPESCU Preot N. M.

VIII. Comisiunea Dicționarului: ANTIPA Gr., BIANU I., CRAINICEANU General Gr., GUSTI D., LAPEDATU Al., RĂDULESCU Andrei, SADOVEANU M., SIMIONESCU I.

IX. Comisiunea pentru localul Academiei: ANTIPA Gr., BALȘ G., BIANU I., GUSTI D., LAPEDATU Al., MURNU G., RACOVIȚĂ Em.

X Comisiunea pentru reorganizarea Academiei: ANTIPA Gr., BIANU I., GUSTI D., MEHEDINȚI S., PUȘCARIU S., RĂDULESCU-MOTRU C.

XI Comisiunea pentru concentrarea burselor acordate de Academie: BIANU I., BRĂTESCU-VOINEȘTI I., SIMIONESCU I

XII Comisiunea pentru modificarea regulamentelor fondurilor cu venituri mici: ANTIPA Gr., RĂDULESCU Andrei, ȚIȚEICA G.

XIII Comisiunea pentru unificarea limbii cărților bisericești: GOGA O., MURNU G., SADOVEANU M.

XIV. Delegaţi în Consiliul de conducere şi administraţie al Fundaţiunii Familiei *Menachem H. Elias:*
Titulari: ANTIPA Gr., MARINESCU Dr. G., SIMIONESCU I., VOINOV D.
Supleanţi: MURNU G., MEHEDINŢI S., VASILESCU-KARPEN N., PUŞCARIU S.

XV. Comisiunea pentru premiul de *Virtute Mavroyem în Bucureşti:*
Preşedinte: MRAZEC L., Preşedintele Academiei Române.
Membri din Secţiunea Literară: GOGA Oct., RĂDULESCU-MOTRU C.
Membri din Secţiunea Istorică: BALŞ G., LUPAŞ I.
» » » Ştiinţifică: ANTIPA Gr., INCULEŢ I

CUPRINSUL

PARTEA I

ŞEDINŢELE ORDINARE

ŞEDINŢA DELA 2 IUNIE 1934

1 *ŞEDINŢA DELA 2 IUNIE 1933* Pag

D-l Preşedinte L. MRAZEC prezintă un volum omagial în onoarea colegului Dr. G Marinescu 3
D-l ANDREI RĂDULESCU delegat preşedinte al juriului de cercetare a manuscriselor cu subiectul *Principiul naţionalităţilor* . „

2 *ŞEDINŢA DELA 9 IUNIE 1933.*

Dela d-l A. Pictet mulţumiri pentru alegerea ca membru onorar . . „
D-l I BIANU prezintă şase opere ale lui Dimitrie Golescu . . „

3 *ŞEDINŢA PUBLICĂ DELA 16 IUNIE 1933*

D-l N VASILESCU-KARPEN despre. *Şt. Hepites şi Meteorologia* „
D-l Preşedinte L. MRAZEC depune cuvântarea rostită la sărbătorirea colegului Prof Dr. G. Marinescu 4
Dela d-l Stelian Popescu ofertă de a tipări *Dicţionarul limbii române* . „
Dela d-l C. Xeni valoarea premiului Gr. Angelescu, acordat d-sale „
Vizita la Palatul Mogoşoaia . . . . „
D-l N. **Donici** depune o notă despre eclipsa solară din 31 August 1932 . . . . „
Dela d-l A. Simu mulţumiri pentru alegerea ca membru onorar . . „
Delegarea d-lui C. Rădulescu-Motru în Comisiunea Premiului Naţional de literatură . . . . „
Aviz pentru prelungirea activităţii la catedră a Prof. Dragomir Hurmuzescu 5

4 *ŞEDINŢA DELA 30 IUNIE 1933.*

Mulţumiri dela d-nii P. Collinet, G. Puaux, I. Marţian şi B. Mirkine-Guetzevitch pentru alegerea lor ca membri onorari sau corespondenţi „
D-l I. BIANU prezintă un raport al d-lui N. Filodor despre corespondenţa lui Felix Bamberg depusă la Academie . . . . „

5. *ȘEDINȚA DELA 7 IULIE 1933* Pag

D-l Președinte L. MRAZEC anunță moartea colegului M. C Sutzu și depune cuvântarea rostită la înmormântarea lui . . . 5
Mulțumiri dela d-nii C. Patsch, G. del Vecchio, H. Capitant, G Kisch și H. Temperley pentru alegerea lor ca membri onorari sau corespondenți 8
D-l **Const. Moisil** prezintă obiectele arheologice dăruite Academiei de M. C Sutzu . . . . ,
Dela d-l Amos Francu în dar litografia scenei înaugurării Societății Academice Române . . . . .

6. *ȘEDINȚA DELA 14 IULIE 1933.*

Mulțumiri dela d-l G. Dumas pentru alegerea ca membru onorar și dela d-l St. Gaselee pentru alegerea ca membru corespondent . „

7 *ȘEDINȚA DELA 15 SEPTEMVRIE 1933*

Moartea colegului Al. Philippide . . . . ,
Scrisori de mulțumire dela d-l M Drăghiceanu pentru alegerea de membru onorar și dela d-l T. W. Riker pentru alegerea de membru corespondent . . . . „
D-l Secretar General G. ȚIȚEICA despre plecarea colegului corespondent R. Ortiz la Padova 9
D-l I. C. Atanasiu dăruește Academiei valoarea premiului obținut pentru a fi dată ca premiu . . . . . ,
Moartea Prof. Eug Kozak . . . ,
D-l I. BIANU dăruește manuscrise de-ale lui D. Golescu . ,
D-l GR. ANTIPA prezintă: Edgard Patin, *Le commerce des céréales dans le bassin du Bas-Danube* . . .

8. *ȘEDINȚA DELA 29 SEPTEMVRIE 1933.*

D-l AL. LAPEDATU prezintă o fotografie a lui Al. Odobescu și una a lui I. Barac . . . . ,
D-l I. NISTOR despre participarea Academiei la Congresele internaționale din Varșovia și Stockholm . . . . . .
Invitare la Congresul și expoziția Soc. Numismatice Române ,
Delegarea d-lor I Inculeț și M Sadoveanu la sărbătorirea a 100 de stagiuni teatrale la Iași . . . . .

9 *ȘEDINȚA PUBLICĂ DELA 6 OCTOMVRIE 1933*

D-l **Em. Panaitescu** despre: *Numărul Dacilor și Geților* . ,
D-l **M. Beza** despre. *Biblioteci mânăstirești la Muntele Athos* 10
Felicitări la inaugurarea monumentului lui Ch. Moureau ,

Pag

10. *ȘEDINȚA PUBLICĂ DELA 13 OCTOMVRIE 1933*

D-l **M. Beza** despre: *Biblioteci mănăstirești la Muntele Athos* . . 10
Delegarea d-lui I. Simionescu la deschiderea cursurilor Școlii Politehnice « Carol II » din București . . . . ,,
Dela d-nii Voicu Nițescu și A. Banciu în dar colecția gazetei *România Mare* . . . . ,,
Hotărîre pentru expoziția obiectelor din epoca lui Const Brâncoveanu ,,

11. *ȘEDINȚA DELA 20 OCTOMVRIE 1933.*

Dela d-l St. Stanojevici scrisoare de mulțumire pentru alegerea sa ca membru corespondent . . . . ,,
Dela d-l M. Beza în dar fotografii de documente dela Muntele Athos ,,
D-l I. Nistor a reprezentat Academia la desvelirea bustului lui Ciprian Porumbescu . . . . ,,
Decizie să se ceară Statului să preia tipărirea *Dicționarului limbii române.* ,,
D-l AL. LAPEDATU despre locul unde au fost executați generalii maghiari la Arad în 1849 11

12. *ȘEDINȚA DELA 3 NOEMVRIE 1933.*

D-l Dr. G. MARINESCU despre moartea Prof. A Calmette . . ,,
D-l G ȚIȚEICA despre moartea lui Paul Painlève . . . . . ,,

13. *ȘEDINȚA DELA 10 NOEMVRIE 1933.*

D-l Președinte L. MRAZEK anunță moartea membrului onorar Dr. E. Roux . . . . ,,
D-l Dr. G. MARINESCU despre activitatea științifică a D-rului E. Roux . . . . ,,

14. *ȘEDINȚA DELA 17 NOEMVRIE 1933.*

Se anunță moartea lui Amos Francu . . . . ,,
Dela Ministerul Instrucțiunii în dar 350.000 lei . . . . ,,
D-l AL. LAPEDATU prezintă cartea: Sabina Cantacuzino, *Din vieața familiei I. C. Brătianu 1821—1891* . . . . ,,
Preotul N. M. POPESCU prezintă scrieri de-ale d-lui A Sacerdoțianu 12

15 *ȘEDINȚA PUBLICĂ DELA 24 NOEMVRIE 1933*

D-l Dr. G. MARINESCU despre: *Roux discipolul lui Pasteur* . . ,,
Se anunță moartea colegului onorar Vittorio Scialoja . . . . . . ,,
D-l G. ȚIȚEICA prezintă scrierea: *La science française depuis le XVII-e siècle* de Al Caullery . . . . ,,

16 *ȘEDINȚA PUBLICĂ DELA 1 DECEMVRIE 1933.*

D-l Președinte L. MRAZEC comemorează Unirea și salută pe d-l membru onorar A Simu . . . . ,,

Pag

D-l **Anastase Simu** mulțumește 12
Se anunță moartea colegului onorar V. Romniceanu . . . . „
D-l General **R. Rosetti** despre: *Granițele Moldovei sub Ștefan-cel-Mare* . . . . „
Participarea Academiei la sărbătorirea colegilor G. Țițeica și D Pompeiu 13
D-l G. ȚIȚEICA prezintă 2 scrieri ale Principesei Marta Bibescu, o carte a d-lui P. Sergescu și 1 a d-lui C. Patsch . . . . „
D-l I. BIANU prezintă scrieri autografe dela I. Slavici, V. Mangra și Dr. V. Fodor, și două manuscrise dăruite de d-l G. Bogdan-Duică . . . . „

17. *ȘEDINȚA DELA 8 DECEMVRIE 1933*

D-l Președinte L. MRAZEC salută pe d-l José Arce . ,
D-l C. RĂDULESCU-MOTRU prezintă volumul omagial dedicat d-lui P. P. Negulescu . . . . „
D-l G. BALȘ prezintă 3 scrisori dela Costache Negruzzi . . . . . „
Dela d-l A. Blank în dar: *Ezechiel Spanhemius, Dissertationes de praestantia et usu Numismatorum antiquorum* . . . . „
Dela d-l G. Moroianu în dar: *Les luttes des roumains transylvains* . . „

18. *ȘEDINȚA PUBLICĂ DELA 15 DECEMVRIE 1933.*

D-l General **R. Rosetti**: *Despre unele precizări recente ale locurilor bătăliilor dela Doljești, Vaslui și Scheia* 14
D-l I. BIANU prezintă fotografii donate de d-l coleg corespondent Gh. Adamescu și note filologice dela Al. Lambrior . . . . . . „
D-l ANDREI RĂDULESCU despre activitatea culturală a orașului T. Severin . . . . „

19. *ȘEDINȚA DELA 22 DECEMVRIE 1933.*

D-l N. VASILESCU-KARPEN prezintă Nr. special din *Bull. de l'École Polytechnique Roi Carol II* dedicat d-lor G. Țițeica și D Pompeiu . . . . „
D-l C. RĂDULESCU-MOTRU prezintă trad. d-lui D. Murărașu. *Poemul Naturii* de Lucrețiu . . . . „
Schimb de publicații cu Soc. Muzeului Ljubljana . . . . „
D-l G. ȚIȚEICA despre ședința solemnă pentru acordarea *Premiului de virtute Mavroyeni* . . . . „

20 *ȘEDINȚA DELA 12 IANUARIE 1934.*

D-l Președinte L. MRAZEC despre participarea Academiei la doliul Țării pentru moartea Primului Ministru I G Duca 15

Pag

D-l I. BIANU prezintă scrisoarea tipărită cu data Brăila 28 Iulie 1774 referitoare la pacea dela Cuciuk-Kainargi 15
Delegarea d-lui C. RĂDULESCU-MOTRU la sărbătorirea colegului onorar P. P. Negulescu . . . . ,
D-l Preşedinte anunţă alegerea d-lui coleg Gr. Antipa în Comitetul de direcţie al Institutului Oceanografic din Paris şi ca membru coresp al Soc. Zoologice din Londra . . . . ,
Distribuirea scrierilor prezentate la premii ,

21. *ŞEDINŢA DELA 19 IANUARIE 1934*

D-l Preşedinte L. MRAZEC anunţă moartea colegului Dr I. Cantacuzino . . . . "
D-l Dr. G. MARINESCU despre activitatea ştiinţifică a defunctului Dr. I. Cantacuzino 17
Academia subscrie o sumă pentru institutele Dr I. Cantacuzino . 20
Se înfăţişează publicaţiuni dăruite de d-nii V. Cădere şi Mircea Savul. . . . . ,

22 *ŞEDINŢA DELA 26 IANUARIE 1934*

Dela d-l Prof Ch. Pérez scrisoare de condoleanţe pentru moartea D-rului I Cantacuzino . . . . "
D-l N. Vasilescu-Karpen ales membru onorar al Soc. Franceze a Electricienilor 21
D-l S DRAGOMIR prezintă harta istorică întocmită de d-sa . . . "
D-l G. ŢIŢEICA prezintă: *Rumanisch und Romanisch* de Sextil Puşcariu . . . . "
Delegarea d-lui G Ţiţeica la Congresul matematicienilor ţărilor slave

23 *ŞEDINŢA PUBLICĂ DELA 2 FEBRUARIE 1934*

D-l Preşedinte L. MRAZEC salută pe d-ra Elena Văcărescu . ,
D-ra Elena Văcărescu despre: *Ana Contesă de Noailles* . . . 22
D-l Preşedinte L MRAZEC prezintă scrieri de-ale d-lui N. Iorga 23
D-l Preşedinte L. MRAZEC prezintă condoleanţele exprimate de M. Sa Regina Maria cu ocazia morţii colegului Dr. I Cantacuzino . ,

24 *ŞEDINŢA PUBLICĂ DELA 9 FEBRUARIE 1934*

D-l G-ral R. Rosetti despre *Un document inedit asupra mişcării dela 3 August 1865* . . . . ,
Se ia act de conferinţa compozitorului Béla Bartok ,
D-l I. BIANU despre clasarea hârtiilor rămase dela D. A. Sturdza ,

25. *ȘEDINȚA DELA 16 FEBRUARIE 1934.* Pag

D-l Președinte L. MRAZEC anunță moartea membrului onorar Vasile Goldiș 23
D-l I. BIANU înfățișează 49 scrieri autografe și telegrame ale Reginei Elisabeta 24
Delegarea d-lui I. Al. Brătescu-Voinești în Comisiunea de control a filmelor cinematografice . . . . ,
Delegarea d-lor L. Mrazec și I. Simionescu la cincuantenarul Soc de Geologie elvețiene și a d-lui Dr G. Marinescu la Congresul Internațional de Electro-Radio- Biologie .

26 *ȘEDINȚA DELA 23 FEBRUARIE 1934.*

D-l I. BIANU înfățișează: *Ion Al. Lapedatu* de Ion Mateiu . . . „
D-l Președinte L. MRAZEC prezintă foaia Nr. 2 din *Harta Hidrografică a României* de Ing. M Sophian . 25

27. *ȘEDINȚA DELA 2 MARTIE 1934.*

Dela Legația Belgiei mulțumiri pentru condoleanțele exprimate la moartea Regelui Albert I . . . .
Delegarea d-lui D. Gusti la comemorarea lui A. D Xenopol . ,
Delegarea d-lor Dr. G. Marinescu și G. Țițeica la Congresul Asociației române pentru înaintarea științelor . . . . , „
D-l Președinte L. MRAZEC prezintă vol. V din *Travaux de Laboratoire de Chimie anorganique de l'Université de Cluj* ,

28 *ȘEDINȚA PUBLICĂ DELA 9 MARTIE 1934.*

D-l **C. Moisil** despre: *Starea actuală a numismaticei românești* „
D-l **Anastase Simu** comunică testamentul defunctei sale soții Elena Simu, prin care își lasă averea Academiei Române . . . . .
D-l Președinte L. MRAZEC mulțumește evocând memoria defunctei „
D-l I LUPAȘ depune cuvântarea rostită la înmormântarea lui V Goldiș . . .

29 *ȘEDINȚA DE SESIUNE GENERALĂ EXTRAORDINARĂ DELA 16 MARTIE 1934.*

Cererea Consiliului de conducere al Fundației « Elias » pentru cumpărarea unui teren și înființarea spitalului prevăzut de testament și pentru o tranzacție cu Banca Generală a Țării Românești . 26
Aprobarea cererii de a se cumpăra un teren . . ,
Comisiunea pentru examinarea programului de lucrări al Spitalului Elias 27

Pag

Aprobarea modalității de alegerea arhitectului pentru construirea Spitalului Elias 27
Aprobarea propunerii de a se încheia o tranzacție cu Banca Generală a Țării Românești . . . . „

30 ȘEDINȚA DELA 23 MARTIE 1934

Dela Academia Belgiană mulțumiri pentru condoleanțele cu ocazia morții Regelui Albert I . . . . „
Dela d-na B. Nortines în dar numere de ziare străine cu traduceri din literatura românească 28

31. ȘEDINȚA PUBLICĂ DELA 30 MARTIE 1934

D-l I. BIANU despre documente importante în hârtiile lui D. A. Sturdza, prezintă documente din arhiva V. Place și lucrarea I. D. Ștefănescu, *La peinture religieuse en Valachie* . . . . „
D-l I. LUPAȘ despre: *A existat în Transilvania episcopie ortodoxă înainte de întemeerea regatului ungar?* . . . . „
D-l ANDREI RĂDULESCU prezintă scrieri juridice . . . . . . „
D-l Dr. GR. ANTIPA prezintă scrierea: *Muzeul Național de istorie naturală* . . . . „

32 ȘEDINȚA DELA 20 APRILIE 1934.

Participarea la ședință a d-lui Mario Roques 29
D-l I. BIANU prezintă o fotografie a lui Andronache Donici și un « papyrus » indian dăruit de P. S. Sa Episcopul Visarion . . . . . „
D-l G. BALȘ prezintă: *Evoluția arhitecturii în Muntenia și Oltenia, veacul XVII*, de N. Ghica-Budești . . . . „
D-l I. BIANU prezintă foi volante din anii 1766—1800 . . . . „
Delegarea d-lui Silviu Dragomir în Comitetul de administrație al Teatrului Național din Cluj . . . . „
Reprezentarea Academiei la Congresul Internațional de Studii Bizantine la Sofia . . . . „

33 ȘEDINȚA PUBLICĂ DELA 27 APRILIE 1934

Participarea la ședință a Prof. Zeeman din Amsterdam 30
D-l G. ȚIȚEICA prezintă volumul: *In memoria lui Vasile Pârvan* „
D-l Președinte L. MRAZEC despre distincțiuni obținute de d-nii colegi Dr. G. Marinescu și G. Țițeica . . . . „
D-l I C. Filitti despre: *Proprietarii solului în trecutul Principatelor Române* . . . . „
D-l I BIANU prezintă: *Cincizeci de ani de artă bulgară*, de A. Protici „

34. *ŞEDINŢA PUBLICĂ DELA 4 MAI 1934.* Pag

Participarea la şedinţă a d-lui E. Borel 30
D-l S. MEHEDINŢI despre: *Cercetarea etnografică a poporului românesc* . . . . ,,
Despre Congresul Asociaţiei pentru înaintarea ştiinţelor . . . . . ,,
D-l G. ŢIŢEICA prezintă: *Un peintre suisse — Jules Jacot — Guillarmod,* de W. Ritter . . . . ,,
D-l G-ral **R. Rosetti** depune 459 documente ale moşiei Ruginoasa 31
D-l Dr. G. MARINESCU despre programul construcţiei Elias . . ,,

PARTEA II

SESIUNEA GENERALĂ

15 MAI — 31 MAI 1934

1 *ŞEDINŢA GENERALĂ DELA 15 MAI 1934.* Pag

D-l Preşedinte L. MRAZEC deschide Sesiunea Generală . . 32
D-l Secretar General G. ŢIŢEICA citeşte *Raportul despre lucrările Academiei în 1933/34* 33
Programul lucrărilor Sesiunii generale 49
D-l Preşedinte L. MRAZEC salută pe d-nii Matei Drăghiceanu, membru onorar şi Adrian Maniu, membru corespondent 53
D-l **Adrian Maniu** prezintă volumul *Cartea Ţării* . ,,
Decizia de a se vizita oraşul Turnu-Severin . . . .
D-l Dr. GR ANTIPA prezintă un memoriu privitor la reorganizarea Academiei . . . . ,
Prezentare de cărţi . . 64
D-l SEXTIL PUŞCARIU despre meritele ştiinţifice ale lui Lazăr Şăineanu . . . . . .

2 *ŞEDINŢA GENERALĂ PUBLICĂ DELA 16 MAI 1934.*

D-l C. RĂDULESCU-MOTRU despre: *Şcoala satului* . . . . .
D-l SEXTIL PUŞCARIU prezintă *Dacoromania*, a VII şi *L'Atlas Linguistique de la Roumanie* de Sever Pop . . . . ,,
Preotul N M POPESCU citeşte *Raportul Bibliotecii în 1933* .

3 *ŞEDINŢA GENERALĂ DELA 17 MAI 1934*

Decizia ca activitatea academică să fie între 1 Oct —1 Iulie . . 76
Raportul Comisiunii Dicţionarului Limbii Române . ,
Raportul Comisiunii Şcolare . . 77
Raportul Comisiunii Financiare pentru cercetarea conturilor 80
Comisiunea Financiară 84
Comisiunea Şcolară .
Raportul Comisiunii Fondului Ion Fătu . . . . .

4 *ŞEDINŢA GENERALĂ PUBLICĂ DELA 18 MAI 1934* Pag.

D-l Dr. G. MARINESCU despre. *Vitamine* . . 85
Dela d-l Adrian Maniu scrisoare de mulţumire pentru alegerea sa ca membru corespondent . . . . „
Imputernicirea delegaţiunii pentru tipărirea publicaţiunilor . „
Secţiunea Literară alege pe d-l Ion Petrovici membru activ „
Raportul Comisiunii Burselor . . . . . . „

5. *ŞEDINŢA GENERALĂ DELA 19 MAI 1934*

Propuneri pentru alegerea de membri onorari şi corespondenţi . . 87

6 *ŞEDINŢA GENERALĂ DELA 21 MAI 1934*

Secţiunea Ştiinţifică a ales pe d-l D. Pompeiu membru activ . „
Secţiunea Istorică a ales pe d-l G-ral R. Rosetti membru activ . „
Raportul Comisiunii pentru examinarea lucrărilor făcute în 1933/34 . 88
Subiectul premiului Toma şi Ioan N Socolescu . „

7 *ŞEDINŢA GENERALĂ DELA 22 MAI 1934*

Subiectul premiului I. C. Atanasiu 89
D-l Preşedinte L. MRAZEC prezintă: *Les Arts mineurs en Roumanie*, de N. Iorga . . . . „
Delegarea d-lui G. Ţiţeica la Congresul Interbalcanic al Matematicienilor . . . . „
Decizia ca cea mai bună traducere a operei lui Eminescu, prezentată la concursul premiului Hamangiu, să fie revizuită de un literat francez . . . . „
Regulamentul fondului Ilie Ştefănescu . . „

8 *ŞEDINŢA GENERALĂ PUBLICĂ DELA 23 MAI 1934*

D-l D GUSTI despre: *Monografia sociologică — o metodă de cunoaştere a ţării* 90
Dela Institutul de Seruri şi Vaccinuri în dar *Hommage à la mémoire du Prof. Jean Cantacuzène* . . . . „
Bălţile Academiei nu se arendează locuitorilor din Fundu-Chiselet „
Despre acordarea Premiului C. G. Vernescu în 1935 . . . . . „
Primirea legatelor Elena Simu, Const. Chiru, Eliza Nevrouz şi Chr. Naum . . . . „
D-l Dr. GR. ANTIPA prezintă propunerile Comisiunii pentru reorganizarea Academiei 92

9 *ŞEDINŢA GENERALĂ DELA 24 MAI 1934.*

D-l G. ŢIŢEICA prezintă: *M. Eminesco, Poèmes choisis*, trad. de L. Barral 93

Pag
Alegerea d-lui Ion Petrovici ca membru activ 93
Alegerea d-lui Dimitrie Pompeiu ca membru activ 96
Alegerea d-lui G-ral Radu Rosetti ca membru activ . . . . „
Alegerea d-lui Ramiro Ortiz ca membru onorar 99
Alegerea d-lui Emil Borel ca membru onorar 100
Alegerea d-lui Șt. Mazurkiewicz ca membru onorar . . . . „
Prezentarea d-lui G-ral R. Rosetti la ședințele Academiei . . 101
Alegerea d-lui G. Roussy ca membru onorar . . . . „
Alegerea d-lui Dr. Const. Angelescu ca membru onorar . . „
Alegerea d-lui Maurice Lugeon ca membru onorar 102

10. *ȘEDINȚA GENERALĂ DELA 25 MAI 1934.*

D-l Dr. GR. ANTIPA despre: *Principii pentru reorganizarea Muzeelor de științe* . . . . ,
D-l Președinte L. MRAZEC salută pe d-nii I Petrovici și D Pompeiu . . . . ,
D-l I. PETROVICI mulțumește 103
D-l D. POMPEIU mulțumește . . . . „
Secțiunea Istorică a ales membri corespondenți pe d-nii P. P. Panaitescu și Sc. Lambrino 104
Raportul despre activitatea Cabinetului Numismatic . . . . . . ,
Secțiunea Literară a ales membru corespondent pe d-l Iorgu Iordan 105

11. *ȘEDINȚA GENERALĂ PUBLICĂ DELA 26 MAI 1934.*

D-l N. IORGA despre: *Wilhelm de Kotzebue și momentul de schimbare modernă a societății moldovenești* 106
Raportul Comisiunii financiare asupra gestiunii Fundației Elias .
Raportul Comisiunii financiare asupra proiectului de buget al Fundațiunii Elias . . . . „
Delegații Academiei în Consiliul Fundațiunii Elias . . . 107

12. *ȘEDINȚA GENERALĂ DELA 28 MAI 1934.*

Darea de seamă despre Fundația Ioan I. Dalles . . 108
D-l C. RĂDULESCU-MOTRU cetește *Raportul Comisiunii financiare despre întocmirea bugetului* . . . . . . „
Alegerea d-lui L. Joubin ca membru onorar . . 109
Alegerea d-lui Th. G. Masaryk ca membru onorar . 110
Alegerea d-lui P. P. Panaitescu ca membru corespondent . . .
Alegerea d-lui Sc. Lambrino ca membru corespondent 111
Alegerea d-lui W. Sierpinski ca membru onorar . 112
Alegerea P. S. Sale Nicolae Ivan ca membru onorar . . . .
Alegerea P. S. Sale Grigorie Comșa ca membru onorar . 113
Alegerea d-lui G. Plopu ca membru onorar . . . . . .

13. *ȘEDINȚA GENERALĂ DELA 29 MAI 1934.*

Pag

Autorizarea Delegațiunii de-a nu primi succesiunile care ar prejudicia interesele Academiei 114
Decizia să se facă un inventar al bunurilor Academiei . . . . . „
Proiectul de buget pentru 1935. . . . . „
Discuții și propuneri referitoare la buget, votarea bugetului . . . 116
Secțiunea Științifică alege pe d-l M. David ca membru corespondent 117
Decizie asupra modalității alegerii membrilor onorari . . . . . . „
Propunere de alegerea d-lui Oscar Niculescu ca membru onorar . . „
Alegerea d-lui Iorgu Iordan ca membru corespondent 118
D-l Dr. G. MARINESCU despre consultarea medicilor membri ai Academiei la construcția Spitalului Elias . . . . „

14 *ȘEDINȚA PUBLICĂ SOLEMNĂ DELA 30 MAI 1934.*

D-l Președinte L. MRAZEC despre premiile acordate . . . . „
Raportul d-lui M. Sadoveanu despre traducerea poeziilor lui Eminescu în franțuzește 119
Raportul d-lui Dr. G Marinescu despre: *Tinerețe, bătrânețe* de Dr. Eugen Nicoară 120
Raportul d-lui I. Bianu despre: *Lucrețiu, Poemul Naturii*, trad. de D. Murărașu 122
Raportul d-lui M. Sadoveanu despre. *Poezii*, de D. Nanu . . . „
Raportul d-lui G. Adamescu despre: *Ioan Creangă*, de N. Țimiraș 123
Raportul d-lui I. Bianu despre: *Psaltirea în versuri*, de V. Militaru „
Raportul d-lui G. Murnu despre: *Elegii*, de G. Dumitrescu . . . 124
Raportul d-lui G. Murnu despre: *Calea sângelui*, de Șt. Cazacu . . . 125
Raportul d-lui Șt. Ciobanu despre: *Poezia militară și Crăciunul pe Valea Argeșului*, de D. Al. Nanu 126
Raportul d-lui G. Bogdan-Duică despre: *Vieața și opera lui C. Stamati*, de d-na E. Dvoicenco . . . . „
Raportul d-lui G. Bogdan-Duică despre: *Spre Orient*, de d-na Oltea I. Nistor . . . . „
Raportul d-lui M. Sadoveanu despre *Sihăstria Sihlei*, de Tiberiu Crudu 127
Raportul d-lui G. Bogdan-Duică despre. *Poeții Bihorului*, de Eug Potoran . . . . „
Raportul d-lui Ion Andrieșescu despre: *Der Stand der Vorgeschichtsforschung in Rumanien*, de Ion Nestor 128
Raportul d-lui Al. Lapedatu despre descoperirile arheologice ale d-lui Al. Bărcăcilă 129
Raportul d-lui I. Nistor despre *documentele istorice* ale d-lui Gh Ghibănescu 130
Raportul d-lui N. Erbiceanu despre: *Protecțiunea drepturilor obligatarilor în Societățile pe acțiuni*, de D. D. Gerota 131

Pag

Raportul d-lui G. Vâlsan despre. *Granița de Vest a României*, de Șt. Manciulea 133
Raportul d-lui Dr. G. Marinescu despre: *Sur une épidémie de fièvre exanthématique*, de D. Combiesco 134
Raportul d-lui Dr. G. Marinescu despre: *Igiena socială a tuberculozei în România*, de Dr G. Banu 135
Raportul d-lui G. Ionescu-Sisești despre: *Holzproduktion, Holzindustrie und Holzhandel von Rumänien*, de Dr. D. A. Sburban . . . 137
Raportul d-lui Tr. Săvulescu despre: *Contribuțiuni la problema regenerării naturale a gorunului în România*, de Ing C. Chiriță și Ing. Mircea Popescu 139
Raportul d-lui Dr. D. Gerota despre *Tuberculoza renală*, de Prof. E. Țeposu și Dr. I. Danicico . . 141
Raportul d-lui Dr. G. Marinescu despre. *Ventriculografie, Encefalografie, Encefalo-Arteriografie, Reperaj ventricular*, de Dr. M Cardaș 142
Raportul d-lui Tr. Săvulescu despre· *Contribuții la istoria vegetației cuaternare din Transilvania*, de E. Pop . . 143
Raportul d-lui George Enescu despre: *Tratat de Estetică muzicală*, de D. Cuclin 150
Raportul d-lui Tr. Săvulescu despre· *Curs de Botanică Generală*, de I Grințescu . . . .
Raportul d-lui N. Vasilescu-Karpen despre: *Canalisation du Secteur des Cataractes du Bas-Danube*, de Gr. Vasilesco . . . 152
Raportul d-lui G. Ionescu-Sisești despre: *Porumbul*, de Dr D. Andronescu 154
Raportul d-lui I. Simionescu despre: *România balneară și turistică*, de Emil Țeposu și Val. Pușcariu 155
Raportul d-lui N. Vasilescu-Karpen despre: *Acumulatori electrici*, de Locot Ing. M. Bosoancă . . . . „
Raportul d-lui I. Simionescu despre: *Die fossile Fauna und Flora aus dem Oligozan von Suslănești-Muscel in Rumanien*, de M. Paucă 156
Raportul d-lui N. Vasilescu-Karpen despre: *Elemente de Mecanică*, de E. Abason . . . . „
Raportul d-lui N. Vasilescu-Karpen despre: *Construcțiunea marilor săli*, de Sc. Fotino 157
Raportul d-lui Petre Bogdan despre: *Contribuții la studiul benzinelor motoarelor de avion*, de Căpitan I. Gudju și Ing. P. Popescu . . 158
Raportul d-lui Șt. Minovici despre: *Arma chimică*, de Căpitan Dr. M Zapan și Locot. I. Ionescu . . . . „
Raportul d-lui Gh. Ionescu-Sisești despre: *Dare de seamă asupra activității câmpului de experiențe al catedrei de ameliorarea plantelor dela Academia Agricolă din Cluj*, de Prof. Dr. N. Săulescu 160
Raportul d-lui Dr. Gr. Antipa despre: *Monografia hidrobiologică a unei bălți mari a Dunării*, de Dr. Marin Dumitru 161
Alegerea d-lui Oscar Niculescu ca membru onorar 162

Pag.

Alegerea d-lui Ed. Beneș ca membru onorar 163
Alegerea d-lui Teodor Costescu ca membru onorar . . . . „
Alegerea d-lui J. Bonnecase ca membru corespondent . . . . . . „
D-l Dr. G. MARINESCU oferă Academiei publicațiuni de-ale sale „
Suspendarea prelevării de 5% la fondul C. Manolescu-Râmniceanu . 164
Prelungirea sesiunii generale cu o zi . . . . „
Subiectul Premiului G-ral Ion Carp și Maria Carp . . . . „
Discuție despre modificarea Statutelor . . . . „

15. *ȘEDINȚA GENERALĂ DELA 31 MAI 1934.*

Alegerea d-lui C. Meissner ca membru onorar 166
Primirea legatelor Em. Pallady și N. Docan 167
Realegerea d-lui L. Mrazec ca Președinte al Academiei . . . . . „
D-l Președinte L. MRAZEC mulțumește 168
Alegerea vicepreședinților Academiei . . . . „
Raportul Secretarului General despre lucrările Sesiunii Generale . . . „

Concursurile pentru premii 171
Personalul Academiei Române la 1 Iunie 1934 190
Comisiunile Academiei Române în anul 1934—35 207